

Tanya's
\$20 BEAUTY SALOON

THREADING / WAXING, FACIAL (MEN & WOMEN)
ANTI-AGING FACIAL, BLEACH, HAIR CUT, COLOR & STYLE

40-39 75ST. JACKSON HEIGHTS
NY TEL : 718-478-9009
137-40 JAMAICA AVE., JAMAICA
NY 11435 TEL : 718-297-1019
85-03 ROOSEVELT AVE.,
JACKSON HEIGHTS NY 11373 TEL : 718-205-7832

Ad Space Available
Call: 847-359-0746

ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗੱਡੀਆਂ, ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟਰੱਕ, ਲਾਈਫ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਇੰਸੂਰੈਂਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਬੋਬੀ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚੰਗੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਅੱਜ ਹੀ ਕਾਲ ਕਰੋ

(ਸੈਲ): 718-757-7809
ਫੋਨ (ਦਫਤਰ): 516-439-5420
(ਫੈਕਸ): 516-439-5418

ਬੋਬੀ ਸਿੰਘ
ਪੰਜਾਬੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਹਰ ਪਲ ਹਾਜ਼ਰ

ਗੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਇੰਸੂਰੈਂਸ ਸਬੰਧੀ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬੱਚਤ ਕਰੋ।

Sixteenth Year of Publication ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਐਡੀਸ਼ਨ **Price 50¢** Email: punjabtimes1@sbcglobal.net
ਸ਼ਿਕਾਗੋ, ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਅਤੇ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਤੋਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰ www.punjabtimesusa.com

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

Punjab Times, Vol 16, Issue 13, March 28, 2015 20451 N Plum Grove Rd., Palatine, IL 60074 Ph: 847-359-0746, Fax: 847-705-9388

ਮੋਦੀ ਨੇ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਗੂਠਾ ਦਿਖਾਇਆ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੰਗ 'ਤੇ ਕੰਨ ਨਾ ਧਰਿਆ; ਨਸੀਹਤਾਂ ਦੇ ਕੇ ਹੀ ਕੰਮ ਸਾਰਿਆ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿਚਕ): ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਆਏ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ, ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਥਾਂ ਅੰਗੂਠਾ ਵਿਖਾ ਕੇ ਚੱਲਦੇ ਬਣੇ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਦੌਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲੰਮੀਆਂ-ਚੌੜੀਆਂ ਲਿਸਟਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਮੋਦੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੀ ਗਿਣਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਤੇ ਜਾਂਦੇ-ਜਾਂਦੇ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਸੀਹਤਾਂ ਦੇ ਗਏ। ਸਿਆਸੀ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮੋਦੀ ਨੇ ਇਹ ਪੈਂਤੜਾ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਸਿਆਸੀ ਪਿਛ ਵਿਚ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕਣ ਅਤੇ ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਲਿਆ ਹੈ।

ਖਟਕੜ ਕਲਾਂ ਆਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਐਨ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਭਾਜਪਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਮਲ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਇਹ ਰੂਟ ਹੁਸੈਨੀਵਾਲੇ ਵੱਲ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਸੈਨੀਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਰਾਜਗੁਰੂ ਤੇ ਸੁਖਦੇਵ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀਆਂ ਭੇਟ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਮੋਦੀ ਤੋਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਾਦਲ ਨੇ ਗੱਲਾਂ-ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਸੂਬੇ ਲਈ ਮੰਗਾਂ ਦੀ ਲੰਮੀ-ਚੌੜੀ ਲਿਸਟ ਪੜ੍ਹ ਸੁਣਾਈ, ਪਰ ਮੋਦੀ ਨੇ ਆਪਣੇ 37 ਮਿੰਟ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੰਗਾਂ ਵੱਲ ਗੌਰ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਨਵੇਂ ਭਾਂਡੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਿੱਲ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਗਿਣਾਉਂਦਿਆਂ ਸਮਾਂ ਲੰਘਾ ਦਿੱਤਾ। ਭੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ

ਸਿੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਮਿਲਿਆ ਗੋਲਮੋਲ ਜਵਾਬ

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਨਤਮਸਤਕ ਹੋਣ ਪੁੱਜੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਕੋਲ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਿੱਖ ਮੁੱਦੇ ਚੁੱਕੇ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਲਾਂਘੇ, ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਬੰਦੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਈ, ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਰਪੇਸ਼ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ, ਜੂਨ 1984 ਵਿਚ ਸੱਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ 'ਤੇ ਫੌਜੀ ਹਮਲੇ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿਚੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੇ ਹੋਰ ਅਹਿਮ ਸਾਮਾਨ ਜੋ ਫੌਜ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਈ ਸੀ, ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਮੋਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੰਗਾਂ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅੜਿੱਕੇ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹਿ ਕੇ ਪੱਲਾ ਝਾੜ ਗਏ।

ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਿਸਾਨ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਖਿਲਾਫ ਰੋਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਮੋਦੀ ਦੇ ਦੌਰੇ ਦੌਰਾਨ ਗਾਂਧੀਵਾਦੀ ਆਗੂ ਐਨਾ ਹਜ਼ਾਰੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਿੱਲ ਖਿਲਾਫ ਲਾਮਬੰਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਾਦਲ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹੁਸੈਨੀਵਾਲਾ ਤੇ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਦੁਵੱਲੇ ਵਪਾਰ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਸਰਹੱਦੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਤਾਰੋਂ ਪਾਰਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ

ਕੇਂਦਰ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਤੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਸ. ਬਾਦਲ ਨੇ ਸੂਬਾਈ ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਮਸਲਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੂਬਿਆਂ 'ਤੇ ਛੱਡਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਮੋਦੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਇਸ ਸਰਹੱਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੰਡ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸ੍ਰੀ ਮੋਦੀ ਨੇ ਸਿਰਫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ 'ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਪੋਸਟ ਗਰੈਜੂਏਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਹਾਰਟੀਕਲਚਰ ਐਂਡ ਰਿਸਰਚ ਸੈਂਟਰ' ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਹੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਸ. ਬਾਦਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਸਿਰਫ ਭਰੋਸਾ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਮੰਗਾਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ। ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਖਾਸਕਰ ਸਰਹੱਦੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਫੇਰੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਆਸਾਂ ਸਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕੋਈ ਖਾਸ ਐਲਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਡੰਗ ਸਾਰ ਦੇਣ ਨਾਲ ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਮਾਯੂਸ ਦੇਖੇ ਗਏ।

ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅੱਗੇ ਬੇਨੇਮੀਆਂ ਨੇ ਫਣ ਖਲਾਰਿਆ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਕੰਪਟਰੋਲਰ ਤੇ ਆਡੀਟਰ ਜਨਰਲ (ਕੈਗ) ਵਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਬੇਨੇਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਤਾਜ਼ਾ ਖੁਲਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਬਾਹਰ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਖਿਲਾਫ ਮੋਰਚਾ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤੇ ਕੈਗ ਵਲੋਂ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੀਆਂ ਬੇਨੇਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ ਹੈ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕੈਗ ਵਲੋਂ

ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ 2013-14 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਵੱਡੀਆਂ ਬੇਨੇਮੀਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਰੋੜਾਂ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਭਾਫ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੱਢੀ ਤੇ ਇਹ ਗ੍ਰਾਂਟ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੰਮ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂ ਫਿਰ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਬਣਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਪਾਉਣ ਕਰਕੇ ਖਰਚੀ ਹੀ ਨਾ ਗਈ। ਇਸ ਕੰਮ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰਾਂ ਤੇ ਅਪਾਹਜਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ਿਆ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਲਈ

ਆਈ ਗ੍ਰਾਂਟ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਖਰਚ ਦਿੱਤੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੋੜਾਂ ਵਾਲੇ ਅਪਾਹਜ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਆਈ 17.38 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੜਕੀਆਂ ਲਈ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਸਕੀਮ ਦਾ 3.03 ਕਰੋੜ, ਕੰਨਿਆ ਜੋਤੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਸਕੀਮ ਦਾ 3.4 ਕਰੋੜ ਤੇ ਰਾਜੀਵ ਗਾਂਧੀ ਕੰਨਿਆ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਆਏ 12.11 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਵੀ ਸਰਕਾਰ

ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਕਈ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟਾਂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਖਰਚੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਵਰਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਅਗਸਤ 2013 ਵਿਚ ਜਾਰੀ 112 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਨਾ ਖਰਚਣ ਕਰਕੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ 137.75 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਲੈਣ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਰਹਿ ਗਈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਨੁਕਸਾਨ ਸੂਬੇ ਦੇ ਖੇਤੀ ਅਰਥਚਾਰੇ ਨੂੰ ਹੋਇਆ।

(ਬਾਕੀ ਸਫਾ 6 'ਤੇ)

(ਬਾਕੀ ਸਫਾ 6 'ਤੇ)

ਇੰਡੀਆ ਕਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਰਵਿਸ

www.011india.com

\$25 2,800 Minutes

ਅਮਰੀਕਾ ਜਾਂ ਕੈਨੇਡਾ ਤੋਂ ਇਕੋ ਰੇਟ

ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫੋਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪੈਸੇ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

ਸਾਡੀ ਸਰਵਿਸ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੋਂ।

Limited Time Offer. Restrictions & Additional Fees Apply.

✓ ਵਧੀਆ, ਸਾਫ਼ ਆਵਾਜ਼ ✓ ਘਰੋਂ ਤੇ ਸੈਲ ਫੋਨ ਤੋਂ ਇਕੋ ਵੇਲੇ ਦੋ ਫੋਨ ਚੱਲ ਸਕਦੇ ਹਨ

✓ ਬਗੈਰ ਪਿੰਨ ਤੋਂ ਵਰਤੋਂ

✓ ਸਪੀਡ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰ ਸੈਟ ਕਰੋ

800.914.1013 • 408.659.9400

ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ ਨੇ ਲਾਈ ਸਾਹਿਤਕ ਮਹਿਫਿਲ

ਨਿਊ ਯਾਰਕ (ਬਿਊਰੋ): ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ-ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਸਾਹਿਤਕ ਮਹਿਫਿਲ ਸਜੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਇਰ ਰਾਜਿੰਦਰ ਜਿੰਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸਰਬਜੀਤ ਜਿੰਦ ਨੇ ਬਤੌਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹਿਮਾਨ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕਰਦਿਆਂ ਸ਼ਮਾ ਰੌਸ਼ਨ ਕੀਤੀ।

ਮਹਿਫਿਲ ਦਾ ਆਗਾਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਪ੍ਰੋਮ ਮਾਨ ਨੇ ਹਾਜ਼ਰੀਨ ਨੂੰ ਜੀ ਆਇਆਂ ਆਖੀ ਅਤੇ ਜਿੰਦ ਜੋੜੇ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ। ਉਪਰੰਤ

ਤਿੰਨ ਗਜ਼ਲਾਂ 'ਘੜੀ ਮੁੜੀ ਨਾ ਖੋਲ੍ਹੋ ਬੂਹਾ ਦਿਲ ਦੀ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੀ ਦਾ', 'ਦਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਪੈਰ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਕਿਹੜੀ ਰੁੱਤੇ ਪਾਏ ਨੇ' ਅਤੇ 'ਪਤਾ ਏ ਮੇਰੇ ਖਾਲੀ ਦਿਲ ਵਿਚ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਬਹਿ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ' ਸੁਣਾਈਆਂ। ਡਾ. ਗੁਰਿੰਦਰ ਮਾਨ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਿਆਂ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਸੰਗੀਤਕ ਮਹਿਫਿਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਕ ਗੀਤ ਗਾ ਕੇ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਗੀਤ ਵੀ ਗਾਏ। ਗਾਇਕ ਰੋਸ਼ਮ ਸਿੰਘ ਰੋਸ਼ਮ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ 'ਹੱਸੀ

ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਇਕ ਗੀਤ ਸੁਣਾਇਆ। ਤਰਲੋਚਨ ਸੱਚਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ 'ਸ਼ਾਂਤੀ' ਪੜ੍ਹੀ। ਚੇਤਨ ਸੋਢੀ ਦੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਹੋਲੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚ ਇਕ ਗੀਤ ਸੁਣਾਇਆ।

ਜਗਮੋਹਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਡਾ. ਮੋਹਣ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਗਜ਼ਲ ਪੜ੍ਹੀ। ਕੁਲਦੀਪ ਸੇਠੀ ਨੇ ਇਕ ਕਵਿਤਾ ਅਤੇ ਇਕ ਗਜ਼ਲ ਸੁਣਾਈ। ਚੇਤਨ ਸੋਢੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਦੋ ਸ਼ੇਅਰ ਪੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਵਿਤਾ 'ਅੰਤਰ ਮੰਥਨ' ਸੁਣਾਈ। ਵਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਰਿਬੰਸ਼ ਰਾਏ ਬਚਨ ਦੀ ਕਵਿਤਾ 'ਇਸ ਪਾਰ ਉਸ ਪਾਰ' ਪੜ੍ਹੀ। ਆਮਰਾ ਸ਼ਾਹ ਨੇ 'ਲਾਹੌਰੀ ਖਾਜੇ' ਤੇ 'ਕਬਰ ਸੌਂਕਣ ਮੇਰੀ' ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਸੁਣਾਈਆਂ। ਦਲਜੀਤ ਮੋਖਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ 'ਜਾਣੀ-ਜਾਣ' ਪੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਸਿਆਸਤੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖੀ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ ਸੁਣਾਈ।

ਇਸ ਉਪਰੰਤ ਰਾਜਿੰਦਰ ਜਿੰਦ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ

ਖੇਡੀ ਜਾਵੇ ਜਿੰਦ ਤੇਰੀ, ਮੈਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਦੁਆ ਕਰਦੀ' ਗਾਇਆ। ਫਿਰ ਰੋਸ਼ਮ ਤੋਂ ਬਲਬੀਰ ਕੌਰ ਨੇ ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਆਖਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਗੀਤ ਗਾਇਆ। ਗਾਇਕ ਨਵਾਜ਼ ਡੋਗਾ ਨੇ ਕਈ ਸੂਫੀ ਗੀਤ ਗਾ ਕੇ ਮਹਿਫਿਲ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਰੰਗ ਦਿੱਤਾ। ਡੋਗਾ ਨੇ ਬੁੱਲ੍ਹੇ ਸ਼ਾਹ, ਸ਼ਾਹ ਹੁਸੈਨ, ਗੁਲਾਮ ਫਰੀਦ ਅਤੇ ਸੁਲਤਾਨ ਬਾਹੂ ਦਾ ਕਲਾਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਪਰੰਤ ਉਸ ਨੇ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਗੀਤ 'ਵਾਟਾਂ ਲੰਬੀਆਂ ਤੇ ਰਸਤਾ ਪਹਾੜ ਦਾ' ਖੂਬਸੂਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਾਇਆ।

ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਰਾਜਵੰਤ ਮੋਖਾ, ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਪਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਸਰਬਜੀਤ ਮਾਨ, ਪਿੰਕੀ ਚੀਗਰਾ, ਰਜਨੀ ਛਾਬੜਾ, ਨੀਲਮ ਸਿੱਧਲ, ਹਨੀ ਸਿੰਘ, ਰੀਮਾ ਅਨੰਦ, ਰੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ ਐਂਜਲਾ ਸਿੰਘ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਫੋਨ: 860-983-5002 ਤੋਂ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜਥੇਦਾਰ ਮੱਕੜ ਵਲੋਂ ਪਰਵਾਸੀ ਸਿੱਖ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (ਬਿਊਰੋ): ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ, ਜਿਥੇ ਸਿੱਖ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਥੇ ਹੁਣ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਬਾਰੇ ਭੁਲੇਖੇ ਦੂਰ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਪਰ ਛੋਟੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਅਜੇ ਤੱਕ ਭੁਲੇਖਾ ਕਾਇਮ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ. ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਮੱਕੜ ਨੂੰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਾਬਾ ਮੱਖਣ ਸਾਹ ਲੁਬਾਣਾ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ ਸਰਪੰਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸਿਆਸੀ ਆਗੂ ਅਕਸਰ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀ ਪਛਾਣ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚੇ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ ਸਰਪੰਚ, ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਅਕਾਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ. ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸੁਭਾਨਪੁਰ ਅਤੇ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਤੋਂ ਛਪਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਅਖਬਾਰ 'ਸ਼ਾਂਤੀ ਪੰਜਾਬ' ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਸ. ਹਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਟਾਹਲੀ ਦੇ ਜਥੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਨਤਮਸਤਕ ਹੋਣ ਉਪਰੰਤ ਜਥੇਦਾਰ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਮੱਕੜ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੌਰਾਨ ਸਿੱਖ

ਜਥੇਦਾਰ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਮੱਕੜ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ ਸਰਪੰਚ, ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸੁਭਾਨਪੁਰ ਅਤੇ ਹਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਟਾਹਲੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਰੂਪ ਸਿੰਘ, ਮੀਤ ਸਕੱਤਰ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੱਗੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ

ਮਸਲਿਆਂ ਉਪਰ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ।

ਜਥੇਦਾਰ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਮੱਕੜ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਿੱਖਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖ ਪਛਾਣ ਦੇ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਭੁਲੇਖੇ ਕਰਕੇ ਹੋ ਰਹੇ ਨੁਕਸਾਨ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਸ. ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸੁਭਾਨਪੁਰ ਨੇ ਜਥੇਦਾਰ ਮੱਕੜ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅੱਜ

ਕੱਲ੍ਹ ਅਮਰੀਕੀ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਪਰੇਡਾਂ ਅਕਸਰ ਕੱਢੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਪਗੜੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਥੇਦਾਰ ਮੱਕੜ ਨੂੰ ਵਿਸਾਖੀ ਮੌਕੇ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਆਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ। ਜਥੇਦਾਰ ਮੱਕੜ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਵਾਸੀ ਸੱਜਣਾਂ ਦਾ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ।

ਹਰਿਆਣਾ 'ਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਬਿਜਲੀ ਬਿਲ ਮੁਆਫ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬੇਮੌਸਮ ਮੀਂਹ ਅਤੇ ਗੜੇਮਾਰੀ ਨਾਲ ਫ਼ਸਲਾਂ ਦੇ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਸੂਬੇ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੀੜਤ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਬਿਜਲੀ ਬਿਲ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ, ਫ਼ਸਲੀ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅੱਗੇ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਫ਼ਸਲ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਸਲੀ ਕਰਜ਼ਾ ਵਿਆਜ ਰਹਿਤ ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲੋਂ 500 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਖੱਟਰ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਫ਼ਸਲ ਤੋਂ ਫ਼ਸਲੀ ਕਰਜ਼ਾ ਬਿਨਾਂ ਵਿਆਜ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਸਲੀ ਕਰਜ਼ਾ ਸਿਫਰ ਫੀਸਦੀ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਫ਼ਸਲਾਂ ਦੀ ਗਿਰਦਾਵਰੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ 31 ਮਾਰਚ ਤਕ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਹੜੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦਾ 25 ਤੋਂ 50 ਫੀਸਦੀ ਤਕ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਪੰਜਾਹ ਫੀਸਦੀ ਬਿਲ

ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ 50 ਤੋਂ 100 ਫੀਸਦੀ ਖਰਾਬਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੌ ਫੀਸਦੀ ਬਿਲ ਮੁਆਫ਼ ਹੋਣਗੇ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਸਦਨ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਫ਼ਸਲਾਂ ਦਾ ਪੰਜਾਹ ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਫ਼ਸਲੀ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮੁੜ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਵਿਚ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰ 500 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਵਜੋਂ ਦੇਵੇ।

US Business Brokers Inc. American Financing Group LLC

101 W 22nd St, Suite 111, Lombard, IL 60148
23280 Pacific Highway South, Suite 307, Kent, WA 98032

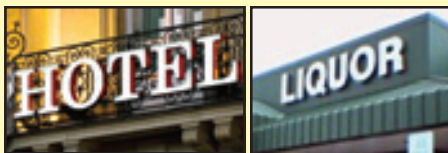
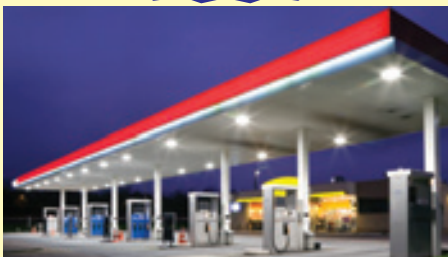
Financing - Loans

- We do all kinds of SBA & Conventional loans.
- We are specialized in Gas Stations, Liquor Stores, Hotels, Convenience Stores, Motels, Apartment Buildings, Strip Plazas, Commercial Buildings, Food Franchise.
- We can get your Loan approved within few days.

Contact us for any Financing Need Nationwide.

- FAST APPROVAL
- QUICK CLOSINGS
- SBA 504 & 7A
- CONVENTIONAL LOANS
- HOTELS, MOTELS
- GAS STATIONS, TRUCK STOPS
- SUBWAY, DUNKIN DONUTS
- LIQUOR STORES, C-STORES

ਬਿਜਨਸ ਵੇਚਣ ਤੇ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ

Contact us Buy or Sell business

AJ Sandhu (MBA)

Managing Broker/Realtor/Consultant
Licensed in IL, IN, WA

916-995-0783 (Cell)

206-941-0792 (DIR)

630-206-2467 (Fax)

www.ubbchicago.com

aj@ubbchicago.com

Dhillon Truck Stop Dhillon Road Service

Interstate 40, exit 356, San Jon, NM

ਡੀਜ਼ਲ ਅਤੇ
ਰੋਡ ਸਰਵਿਸ

New & Used Tires
Oil Change

ਨਿਊ ਮੈਕਸੀਕੋ ਦੀ ਸਕੇਲ ਉੱਤੇ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ

Ph:575-576-4111, 575-815-8536

Matrimonial

ਵਰ ਦੀ ਲੋੜ

Match sought for US citizen divorce Khatri Arora girl 32, high school pass, working in a salon. Boy should be US citizen, Green Card holder or with any legal US status, clean shave, Sikh or Hindu Punjabi. Can be single or divorce with no kids. Contact, Ph: 917-796-4788

10-13

ਕੰਨਿਆ ਦੀ ਲੋੜ

Looking suitable match for Jat Sikh, Dhillon, 26, 5'-11" handsome, athlete, very sober, clean shaven, boy running a gas station business with father in USA. Contact, Cell: 812-664-4021, Email: Dhillionfamily@gmail.com

11-14

ਖਾਲਿਦਾ ਜ਼ਿਆ ਤੇ 3 ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਤਲਬ

ਢਾਕਾ: ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਬੀ.ਐਨ.ਪੀ. ਦੀ ਮੁਖੀ ਖਾਲਿਦਾ ਜ਼ਿਆ, ਉਸ ਦੀ ਮਲੇਸ਼ੀਆ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਹ ਸ਼ਰਮੀਲਾ ਰਹਿਮਾਨ ਸਿੱਧੀ ਤੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰੀਆਂ ਜ਼ਾਫੀਆ ਰਹਿਮਾਨ ਤੇ ਜ਼ਾਹੀਆ ਰਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਇਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 12 ਅਪਰੈਲ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰ 34 ਲੱਖ ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਨਾ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ 12 ਅਪਰੈਲ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਬਾਅਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰੇਗੀ। ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਪਾਰਕ ਸੋਨਾਲੀ ਬੈਂਕ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਫਿਰ ਡਾਕਟਰੀ ਝਟਕਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਇਸਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਪੱਖੋਂ ਝੰਬੇ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਰ ਆਖ ਲਵੋ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਬਦਨੀਤੀਆਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਨੂੰ ਮਾਹਿਰ ਡਾਕਟਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਹੇ। ਜਿੱਥੇ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਦੇ ਪੌਣੇ ਦੋ ਸੌ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਆਖ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਥੇ 2 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਮੁਹਾਲੀ ਵਿਖੇ ਮਾਹਿਰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀਆਂ 341 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿਚ ਕੇਵਲ 70 ਡਾਕਟਰ ਹੀ ਪਹੁੰਚੇ।

ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿਛਲੀਆਂ ਇੰਟਰਵਿਊਜ਼ ਵਾਂਗ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਹੀ 70 ਮਾਹਿਰ ਡਾਕਟਰ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨੇ ਮਹਿਕਮੇ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ 70 ਡਾਕਟਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਪਿਛਲੇ

ਛੇਵੀਂ ਵਾਰ ਰੱਖੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੁੱਜੇ ਡਾਕਟਰ

8 ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿਚ ਹੋਈ 6ਵੀਂ ਇੰਟਰਵਿਊ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ 'ਚ ਇਲਾਜ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਮਾਤੀ ਖ਼ਬਰ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਰਹੇ ਪੌਣੇ ਦੋ ਸੌ ਮਾਹਿਰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਆਖ ਕੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿਚ ਸੀਨੀਅਰ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਡਾਕਟਰਾਂ ਵਜੋਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਜੁਆਇਨ ਕਰ ਲਈਆਂ।

ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਕਰ ਕੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਸ਼ਾ ਵਿਰੋਧੀ ਮੁਹਿੰਮ ਨੂੰ ਝਟਕਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਨਸ਼ਾ ਛੁਡਾਉ ਕੇਂਦਰਾਂ/ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਮਨੋਰੋਗ ਦੇ 30 ਡਾਕਟਰਾਂ 'ਚੋਂ 7 ਡਾਕਟਰ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿਚ ਸੀਨੀਅਰ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਜਾ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ

ਵੱਲੋਂ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੇਵਲ 53 ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ 18 ਮਾਹਿਰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਭਾਗ ਛੱਡ ਕੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਹੈ।

ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ 'ਚ 351 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੋਗ ਮਾਹਿਰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ

26 ਜੂਨ ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਇੰਟਰਵਿਊ 'ਚ ਕੇਵਲ 42 ਡਾਕਟਰ ਹੀ ਪਹੁੰਚੇ। ਇਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ 42 ਵਿਚੋਂ ਕੇਵਲ 9 ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਹੀ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਿਹਤ ਡਾ. ਕਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਹਿਰ ਡਾਕਟਰ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਕੇਵਲ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਹੈ। ਆਉਣ ਵਾਲੇ 2-3 ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗਿਆਨੀ ਮੱਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰਵਨੀਤ ਬਿੱਟੂ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼

ਸ਼੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ: ਤਖਤ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਮੱਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸਿਆਸੀ ਆਕਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰ ਰਵਨੀਤ ਬਿੱਟੂ ਨੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਕੇ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਗਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੱਥਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਦੀ ਖਾਣੀ ਪਈ ਹੈ।

ਗਿਆਨੀ ਮੱਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੈਲੰਡਰ ਹੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਵੱਲੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਵਨੀਤ ਬਿੱਟੂ ਵੱਲੋਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ

ਇਹ ਬਿਆਨ ਦੇਣਾ ਕਿ ਉਕਤ ਕੈਲੰਡਰ ਵਿਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਹੀਦ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਾਤਲ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੰਦਭਾਗੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੀ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਕਾਤਲ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਵਨੀਤ ਬਿੱਟੂ ਖੁਦ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਅਤੇ ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਮੰਨ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੱਚੀ ਕੁਕ ਅਤੇ ਤੰਦੂਰੀਏ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਬੇ-ਏਰੀਏ (ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ) ਵਿਚ ਵਧੀਆ ਚਲਦੇ ਉਤਰ-ਭਾਰਤੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਲਈ ਤੰਦੂਰੀਏ ਅਤੇ ਕੱਚੀ ਕੁਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 5 ਸਾਲ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਜ਼ਰੂਰੀ। ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ ਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: 510-421-3849

Wanted Tandoori & Curry Chef

Northern Indian restaurant in Bay Area (CA) need curry chef, tandoori chef and helper.

Minimum 5 years work experience must

Good salary and other benefits.

Contact: 510-421-3849

13

ਸਭ ਤੋਂ ਸਸਤੇ ਟਿਕਟ ਰੇਟ 'ਇੰਡੀਆ/ਪਾਕਿ'

TRAVELOPOD.COM

Fares from \$840

BOOK BY PHONE
& GET
upto **40% OFF**
PHONE ONLY DEAL

ਸਸਤੇ ਰੇਟ ਲਈ ਅੱਜ ਹੀ ਕਾਲ ਕਰੋ

1-844-441-2345

Excellent
Service

24x7 Live
Support

Fly to INDIA and PAKISTAN with fares starting from :

From	NYC	DC	DFW	CHI	ATL	HOU	SFO	LA
DEL/BOM	737	715	711	696	780	762	759	717
MAA/HYD	721	692	688	681	725	714	930	850
BLR	697	702	699	692	755	702	920	823
To AMD	880	833	1042	855	855	836	955	923
COK	748	882	841	919	945	893	1146	1144
KARACHI	705	690	686	849	865	797	909	942
ISLAMABAD	682	707	690	688	730	689	777	750

Domestic & International Special Deals available from ALL CITIES.

LUXURY HOLIDAY TOURS

Rajasthan : \$500
Enchanting Kerala from
: \$650

African Tours : \$750
Europe Tours from : \$790

Travelopod- BEST FARES ALWAYS

CST # 2112418-40

ਢੀਡਸਾ ਦੇ ਬਜਟ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਮੰਦਹਾਲੀ ਨੇ ਘੇਰਿਆ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢੀਡਸਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਜਟ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਪਰਛਾਵਾਂ ਪੈ ਗਿਆ। ਬਜਟ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਆਮਦਨ ਤੇ ਖਰਚ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਪਾਤਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ 11895.15 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਘਾਟਾ ਅਣਪੂਰਿਆ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਜਟ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰ ਸਿਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭਾਰ ਅਗਲੇ ਮਾਲੀ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ 1 ਲੱਖ 25 ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਜਟ ਵਿੱਚੋਂ ਸੂਬੇ ਦੀ ਲੀਹੋਂ ਲੱਥੀ ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਸਿਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਲੀ ਸਾਧਨ ਜੁਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਨਵਾਂ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਕੀਮਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਬਿਆਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਬੱਝਵੇਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬੱਝਵੇਂ ਖਰਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੀਆਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ 9900.14 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ, ਤਨਖਾਹਾਂ 18354.24 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ, ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ 7182.11 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ, ਬਿਜਲੀ ਸਬਸਿਡੀ 5484 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ

ਦਾ ਵੈਟ ਹਿੱਸਾ 881.60 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਆਮਦਨ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਰਾਂ ਤੋਂ 29351.93 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ, ਗੈਰ ਕਰਾਂ ਤੋਂ 3803.51 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਕੇਂਦਰੀ ਕਰਾਂ ਤੋਂ 7998.35 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਗਰਾਂਟਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 5075.45 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਆਉਣ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਚਲੰਤ ਮਾਲੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗਰਾਂਟਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦਾ ਬਟਕਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸਾਲ

ਦੌਰਾਨ 8230.36 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਮਿਲਣ ਦੀ ਆਸ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ 5808.42 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ 20 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਫੰਡ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਸੂਬਾਈ ਬਜਟ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲੀ ਮਦਦ ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ 'ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਿਹਾਤੀ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ' ਤਹਿਤ 600 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਬਜਟ ਵਿੱਚ ਕਰਦਿਆਂ ਕੁਝ ਨਵੀਆਂ

ਹੁਣ ਸ਼ਰਾਬ ਸੁਧਾਰੇਗੀ ਸੂਬੇ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸਿਹਤ!

ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਮਦਨ ਸਰੋਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਸਿਰਫ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਧਾ ਕੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਜਟ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਬੇ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸਿਹਤ ਸ਼ਰਾਬ ਹੀ ਸੁਧਾਰੇਗੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀ 8.96 ਫੀਸਦੀ ਵਧਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਚਲੰਤ ਮਾਲੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਹੋਈ 4680 ਕਰੋੜ ਦੀ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀ ਵਧਾ ਕੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲ 5100 ਕਰੋੜ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਚਾਲੂ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਰਾਬ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ 22 ਫੀਸਦੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਅਗਲੇ ਸਾਲ 30 ਫੀਸਦੀ ਤੱਕ ਜਾ ਪਹੁੰਚੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਡੰਬਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਬਜਟ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਾ ਛੁਡਾਉ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ 100 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੂਬੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਾਧਨ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਖੇਤੀ ਸੈਕਟਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਕੀਮਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਆਗਾਮੀ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਜਟ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹੀ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁੱਕਰੇ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਐਲਾਨੇ ਬਜਟ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਗੰਨਾ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ 600 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ 20 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਖੇਤੀ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਦਾਰੋਮਦਾਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਕੀਮਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਗਲੇ ਮਾਲੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੰਮ ਚਲਾਉਣ ਲਈ 14125 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਮਾਲੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕਰਾਂ ਤੋਂ ਮਹਿਜ਼ ਤਿੰਨ ਫੀਸਦੀ ਦਾ ਇਜ਼ਾਫਾ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲੀ

ਹਾਲਤ ਹੋਰ ਵੀ ਨਿੱਘਰਨ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰਨਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਚਲੰਤ ਮਾਲੀ ਸਾਲ ਜਿੰਨੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਆਸ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਵਧਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ 7998.35 ਕਰੋੜ ਤੇ ਗਰਾਂਟਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 5075.45 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ 'ਤੇ ਘਪਲੇ ਦੇ ਦੋਸ਼

ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ: ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਨੇੜੇ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਕੋਠੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰਦੀ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਕ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂ ਨੇ ਪ੍ਰੈਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਕਰਕੇ ਕੋਠੀ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿੱਚ ਇਥੇ ਤਾਇਨਾਤ ਮੈਨੇਜਰ ਉੱਤੇ ਘਪਲੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਹਨ। ਪ੍ਰੈਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੌਰਾਨ ਜਥੇਦਾਰ ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਭੈਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ 70 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਕੋਠੀ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ 2 ਕਰੋੜ 70 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਥੇਦਾਰ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਮੱਕੜ ਵੱਲੋਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦੋ ਫਰੋਖਤ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਖਤ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 24 ਸਤੰਬਰ 2014 ਨੂੰ ਦੋ ਕਰੋੜ 70 ਲੱਖ ਰੁਪਏ

ਵਿੱਚ ਤਖਤ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਲਈ ਇਕ ਕੋਠੀ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ 26 ਜੂਨ 2013 ਨੂੰ ਇਸੇ ਕੋਠੀ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਛੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ 70 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਮੰਦੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਕੋਠੀ ਨੂੰ ਕਈ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ. ਮੱਕੜ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੋਠੀ ਦੀ ਖਰੀਦ ਬਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ। ਖਰੀਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਜਥੇਦਾਰ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਭੋਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਹਰੇਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਖਤ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਕੋਠੀ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਰੀਦੋ ਫਰੋਖਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਹੈ।

ਲੰਮਾ ਪੈਂਡਾ ਤੈਅ ਕਰ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਪੁੱਜੀ ਕੈਮਲ ਸਫਾਰੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ 50ਵੀਂ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ ਮੌਕੇ 2500 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਲੰਮਾ ਸਫਰ ਤੈਅ ਕਰਕੇ ਕੈਮਲ ਸਫਾਰੀ ਗੁਜਰਾਤ ਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੋਈ ਪੰਜਾਬ ਪੁੱਜੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੈਮਲ ਸਫਾਰੀ ਵਿੱਚ 27 ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਸਫਾਰੀ ਨੂੰ ਗੁਜਰਾਤ ਦੇ ਕੁਟੋਸਵਰ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚੋਂ 22 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਰਵਾਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਦੀਆਂ 13 ਮਹਿਲਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਾਡੈਂਟ ਸੁਜਾਤਾ ਸ਼ਿੰਦੇ ਇਸ ਸਫਾਰੀ ਦੀ ਮੀਤ ਆਗੂ ਹੈ। ਸਜੇ ਹੋਏ ਉਠਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੀਆਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕੁਝ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਵੀ ਲਾਇਆ ਤੇ ਮੁੜ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਟੇਡੀਅਮ ਪੁੱਜੀਆਂ। ਇਥੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਮਾਜਸੇਵੀ ਕਲੱਬਾਂ ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਰੰਗਾਰੰਗ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਫਾਰੀ ਜਦੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ ਤੇ ਮਾਲ ਰੋਡ ਹੁੰਦੇ

ਹੋਏ ਲਾਰੇਂਸ ਰੋਡ ਪੁੱਜੀ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹੱਥ ਹਿਲਾ ਕੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ।

ਸਫਾਰੀ ਨਾਲ ਪੁੱਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਚੋਟੀ ਮਾਊਂਟ ਐਵਰੈਸਟ ਸਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਭਾਰਤੀ ਮਹਿਲਾ ਬਚੇਂਦਰੀ ਪਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ 2500 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਲੰਮੇ ਪੈਂਡੇ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤੇ ਹਰ ਔਖਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਇਸ ਕੈਮਲ ਸਫਾਰੀ ਵਿੱਚ ਟਾਟਾ ਸਟੀਲ ਐਡਵੈਂਚਰ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇ 14 ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਪੂਰੀ ਟੀਮ ਨੂੰ ਕੈਮਲ ਸਫਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਤਰਕਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਹਿਰੂ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਮਾਊਂਟਨੀਅਰਿੰਗ

ਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਫਰੰਟੀਅਰ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਾਡੈਂਟ ਸੁਜਾਤਾ ਸ਼ਿੰਦੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਕੈਮਲ ਸਫਾਰੀ ਦੀਆਂ ਮਹਿਲਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਮੁਹਿੰਮ ਨਵਾਂ

ਤਜਰਬਾ ਸੀ। ਉਹ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਵਰਗ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹਨ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਭਰਵਾਂ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਕੇਂਦਰੀ ਸਕੀਮਾਂ ਨੇ ਉਲਝਾਈ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਾਣੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਸਕੀਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਮੋਟੇ ਕੱਟ ਨੇ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਹੋਰ ਵੀ ਪਤਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਭਾਵੇਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੰਘਵਾਦ ਦੇ ਨਾਂ ਉੱਤੇ 14ਵੇਂ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਵਾਗਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਲੋੜਵੰਦ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਨਾਲ ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਰਗੜਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਹਰ ਸਾਲ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਲੀ ਘਾਟਾ ਗ੍ਰਾਂਟ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਿੱਚੋਂ 732.97 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਘਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਟੈਕਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੂਬਿਆਂ ਨੂੰ 32 ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 42 ਫੀਸਦੀ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 2014-15 ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 2598.03 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਵਾਧੂ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ।

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਵਾਲੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਆਰਥਿਕ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਗਈ ਹੈ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਕੇ 50 ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੈਕਵਰਡ ਰਿਜਨ ਗਰਾਂਟ ਫੰਡ, ਅਰਬਨ ਇਨਫਰਾਸਟਰਕਚਰ ਐਂਡ

ਗਵਰਨੈਂਸ, ਈ ਗਵਰਨੈਂਸ ਐਕਸ਼ਨ ਪਲੈਨ ਤੇ ਰਾਜੀਵ ਆਵਾਸ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਤਾਂ ਭੋਗ ਹੀ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੂਬੇ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਯੋਜਨਾ ਮੁਤਾਬਕ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਪਾਂਸਰ ਸਕੀਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ 2014-15 ਵਿੱਚ 6181 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਸੀ, ਪਰ 2015-16 ਲਈ ਇਹ ਘਟਾ ਕੇ 3740 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਜਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ

ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢੀਡਸਾ ਭਾਵੇਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਬਾਰੇ 'ਹਾਲੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟਤਾ' ਕਹਿਕੇ ਗੱਲ ਟਾਲ ਗਏ ਪਰ ਸਾਲਾਨਾ ਯੋਜਨਾ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਪਰ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਅਰਬਨ ਰਿਨਿਊਲ ਮਿਸ਼ਨ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਂ ਹੁਣ ਅਰਬਨ ਇਨਫਰਾਸਟਰਕਚਰ ਐਂਡ ਗਵਰਨੈਂਸ ਸਕੀਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਈ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ

ਹੁਣ ਗਿਲਾ ਕਰਨ ਜੋਗੇ ਵੀ ਨਾ ਰਹੇ ਬਾਦਲ...

ਜਲੰਧਰ (ਬਿਊਰੋ): ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਭਾਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਟੈਕਸਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵਧਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੰਘਵਾਦ ਵੱਲ ਵੱਡੇ ਕਦਮ ਕਹਿਕੇ ਵਡਿਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਵਾਲੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਫੰਡ ਅੱਧ ਤੋਂ ਵੀ ਘਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੇਲੇ ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਵਾਲਾ ਵਤੀਰਾ ਗਰਦਾਨਣ ਵਾਲੀ ਅਕਾਲੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਸਿਆਸੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਕਾਰਨ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਵੀ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਜਦ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਤਹਿਤ 728 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਅਲਾਟ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋ ਫੀਸਦੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਪਾਂਸਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕ੍ਰਿਸੀ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਅੱਧ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ 2014-15 ਵਿੱਚ 500 ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ ਹੁਣ 230 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਕੌਮੀ ਪੇਂਡੂ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਕੀਮ 100 ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਕੱਟ ਕੇ ਸਿਰਫ 25

ਕਰੋੜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਹੈਲਥ ਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਫੰਡ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਵਰ੍ਹੇ 450 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 375 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸਰਬ ਸਿੱਖਿਆ ਅਭਿਆਨ ਦੇ ਫੰਡ 550 ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ 445 ਕਰੋੜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਫੰਡ ਤਾਂ ਘਟਾਏ ਹੀ ਹਨ, ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 50 ਫੀਸਦੀ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਹਿੱਸਾ 35 ਫੀਸਦੀ ਸੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਖੁਰਾਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ 70 ਕਰੋੜ ਦੀ ਥਾਂ 50 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਹੀ ਮਿਲਣਗੇ। ਬੈਕਵਰਡ ਰਿਜਨ ਗਰਾਂਟ ਫੰਡ ਯੋਜਨਾ ਸੋ ਫੀਸਦੀ ਕੇਂਦਰ ਵੱਲੋਂ ਸਪਾਂਸਰ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ 75: 25 ਅਨੁਪਾਤ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੌਮੀ ਦਰਿਆਈ ਸੰਭਾਲ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ 270 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋਏ ਸਨ, ਦਾ ਵੀ ਬਿਸਤਰਾ ਗੋਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਆਦਰਸ਼ ਗ੍ਰਾਮ ਯੋਜਨਾ 50 ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 25 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਮੌਕੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਮਨਰੇਗਾ ਯੋਜਨਾ 225 ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 212 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਕੈਗ ਰਿਪੋਰਟ: ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਬੇਨੇਮੀਆਂ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਾ ਨਿਰੀਖਕ ਤੇ ਮਹਾਲੇਖਾ ਪ੍ਰੀਖਕ (ਕੈਗ) ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਬਾਰੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਲਾਨਾ ਵਿੱਤੀ-ਲੇਖਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਬੇਨੇਮੀਆਂ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕੈਗ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਕੀਮਾਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਲੈਣ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਫੰਡ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ। ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਦੀਆਂ ਗਰੀਬਾਂ ਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਉਤੇ ਲੜਕੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਕੀਮਾਂ ਦਾ ਪੈਸਾ ਜਾਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਯੋਗ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪੁੱਜ ਸਕਿਆ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਦੁਰਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਕਰਕੇ ਸਾਲ 2013 ਤੇ 2014 ਦੌਰਾਨ 2300 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚੋਂ 221.22 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨਗਦ ਰਗੜਾ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਕੋਲ ਨਗਦ ਪੈਸੇ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੇ ਲੰਘੇ ਸਾਲ ਵਿਚ 120 ਵਾਰ ਗੋਤਾ ਖਾਧਾ ਹੈ। ਸਾਲ 2012 ਤੇ 2013 ਵਿਚ ਇਹ ਗਿਣਤੀ 90 ਸੀ। ਕੈਗ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਅਹਿਮ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣਾ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਲੰਘੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਲਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ 69.11 ਫ਼ੀਸਦੀ ਰਕਮ ਪਹਿਲਾ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾਉਣ ਕਰਕੇ ਕਿਰ ਗਈ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਾਉਣ ਕਰਕੇ ਅਗਲੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ

ਸਰਕਾਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਕੀਮਾਂ ਦਾ ਲਾਹਾ ਵੀ ਨਾ ਲੈ ਸਕੀ

ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ, ਵੈਟ, ਰਾਜ ਆਬਕਾਰੀ, ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਆਦਿ ਕਰਾਂ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਦੇ 61,662 ਕੋਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਢਿੱਲਮਨ ਕਰਕੇ 47704 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਰਗੜਾ ਲੱਗਾ ਹੈ।

ਕੈਗ ਨੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਅਸਟਾਮ ਡਿਊਟੀ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੱਗੇ ਡੇਢ ਸੌ ਕਰੋੜ ਦੇ ਰਗੜੇ ਦਾ ਸਖ਼ਤ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਘਾਟਾ ਸਾਲ 2012 ਤੇ 2013 ਦੌਰਾਨ ਬਣਾਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਉਤੇ

ਕੈਗ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੋਲ ਖੋਲ੍ਹੀ: ਜਾਖੜ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਧਾਇਕ ਦਲ ਦੇ ਨੇਤਾ ਸੁਨੀਲ ਜਾਖੜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਦੁਰਉਪਯੋਗ ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਖਰਚ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੈਗ ਵੱਲੋਂ ਸਾਲ 2013-14 ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਠੀਕ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਜਾਖੜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਲ 2010-14 ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸ਼ੋਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਸਕਰਤੀਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਵੱਲੋਂ ਆਏ 12.11 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਕਿਸਾਨਾਂ ਲਈ ਆਰ.ਕੇ.ਵੀ.ਵਾਈ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਏ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

4,889.14 ਕਰੋੜ ਦੀ ਕੁੱਲ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਇਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨਾਲ ਬਣਦਾ ਸੈਂਸ ਨਾ ਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਪਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ 36.62 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਟੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੁਟੋਸ਼ਨਾਂ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ ਨਿਗਮ ਤੇ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦੀ ਪੰਜ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਹੱਦ ਅੰਦਰ ਚੱਲ ਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ

ਪੂੰਜੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਨਾਲ 1.20 ਕਰੋੜ ਦੀ ਅਸਟਾਮ ਡਿਊਟੀ ਵਿਚ ਭਾਰੀ ਉਣਤਾਈਆਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਬ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਸੂਬੇ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਨੂੰ 1.94 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਠਿੱਬੀ ਲਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਉਜਾਗਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਿਹਤ ਮਹਿਕਮੇ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਦਿਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਸਪਲਾਈ (ਐਨ.ਆਰ.ਐਸ.) ਦਰਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 1.94 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਿੱਲ ਉਗਰਾਹ ਲਏ।

ਸਾਲਾਨਾ ਵਿੱਤੀ-ਲੇਖਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਬਾਰੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਖੁਲਾਸੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨੇ 2.17 ਕਰੋੜ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਗੰਨਾਂ/ਬੰਦੂਕਾਂ ਆਦਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਟੇਨਗੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਗੋਲੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਖਰੀਦ ਲਈਆਂ। ਇਥੇ ਹੀ ਬੱਸ ਨਹੀਂ, ਪੁਲਿਸ ਮਹਿਕਮੇ ਵੱਲੋਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੌਰਾਨ ਸੈਟਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਸੀ.ਐਸ.ਟੀ.) ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਦਿਆਂ 3.35 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਰਾਸ਼ੀ ਵਾਧੂ ਹੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਪੰਜਾਬ ਦਫ਼ਤਰ, ਪੀ.ਏ.ਪੀ. ਜਲੰਧਰ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਖੀਆਂ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ, ਪੁਲਿਸ ਅਕੈਡਮੀ/ਪੁਲਿਸ ਸਿਖਲਾਈ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਰਿਕਾਰਡ ਸਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਬੇਨੇਮੀਆਂ ਦਾ ਚਿੱਠਾ

J ਅਸਟਾਮ ਡਿਊਟੀ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੱਗੇ ਡੇਢ ਸੌ ਕਰੋੜ ਦੇ ਰਗੜੇ

J ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੱਡੀਆਂ ਬੇਨੇਮੀਆਂ

J ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਸਿਹਤ ਮਹਿਕਮੇ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਕੇ 1.94 ਕਰੋੜ ਦੇ ਬਿੱਲ ਉਗਰਾਹੇ

J ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨੇ 2.17 ਕਰੋੜ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਗੰਨਾਂ ਤੇ ਬੰਦੂਕਾਂ, ਗੋਲੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਖਰੀਦ ਲਈਆਂ

J ਨਸ਼ਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਲਈ ਫੰਡ ਸਿਰਫ 24 ਫ਼ੀਸਦੀ ਹੀ ਖਰਚੇ

J ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਗਨ ਸਕੀਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਦੇਰੀ

J ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਮਿਲੇ 37.05 ਕਰੋੜ ਜਾਰੀ ਨਾ ਹੋਏ

J ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਜ਼ੀਫ਼ਿਆਂ ਲਈ ਜਾਰੀ 17.38 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਅਣਵਰਤੇ

J ਬਾਰਾਂ ਤੇ ਸਿਨੇਮਾ ਘਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ 1.75 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਟੈਕਸ

ਭਗਵੰਤ ਵਲੋਂ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਤਲਾਕ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ

ਮੁਹਾਲੀ: ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਪਲੀ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਇੰਦਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਨੇ ਇਥੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਤਲਾਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਭਾਵੇਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਆਮ ਆਦਮੀ ਇਹ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਿਆ। ਇੰਦਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕੈਲੇਫੋਰਨੀਆ (ਅਮਰੀਕਾ) ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤੇ

ਭਗਵੰਤ ਮੁਹਾਲੀ ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚ ਦੂਰੀਆਂ ਵਧ ਗਈਆਂ

ਕਿ ਗੱਲ ਤਲਾਕ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਗਈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਗਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇਕ ਅਕਤੂਬਰ ਉਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਜੀ.ਐਸ. ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਉਤੇ ਸਿਵਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਵੱਲੋਂ ਫੇਸਬੁੱਕ ਉਤੇ ਕੀਤੀ ਟਿੱਪਣੀ, ਕਿ ਉਹਨੇ ਪੰਜਾਬ ਖਾਤਰ ਪਰਿਵਾਰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਦੀ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖੀ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ ਪਰਿਵਾਰਕ ਝੇੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਆਸਤ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦਾ ਕੋਝਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਧੱਫੇ, ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਤੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਗੱਫੇ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਜਟ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਆਰਥਿਕ ਤੰਗੀ ਦਾ ਵਾਸਤਾ ਪਾ ਕੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਅੰਗੂਠਾ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਤੇ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਵਿਚ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਵਾਧਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਵੱਲੋਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਮੰਤਰੀਆਂ, ਸਪੀਕਰ, ਡਿਪਟੀ ਸਪੀਕਰ, ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰਾਂ ਤੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਵਿਚ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਰਥਿਕ ਮੰਦਵਾੜੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੂਬੇ ਉੱਤੇ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੋਰ ਬੋਝ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਵੱਲੋਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਤਨਖਾਹ 50,000 ਮਾਸਿਕ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਇਕ ਲੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1997 ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਕ ਰੁਪਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਤਨਖਾਹ ਲੈਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਇਸ ਵਿਚ ਲੱਖ ਫ਼ੀਸਦੀ ਵਾਧਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੀਕਰ ਤੇ ਡਿਪਟੀ ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਮੌਜੂਦਾ 30,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ 50,000 ਰੁਪਏ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਨੇਤਾ ਸਣੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 30,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ 50,000 ਰੁਪਏ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 20,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ 40,000 ਰੁਪਏ

ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਤੇ ਭੱਤੇ ਹੋਏ ਦੁੱਗਣੇ

ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਧਾਇਕਾਂ/ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ/ਪੈਨਸ਼ਨ 15,000 ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ 25,000 ਰੁਪਏ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਢਲੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁਫ਼ਤ ਯਾਤਰਾ, ਮਹਿੰਗਾਈ, ਕੰਪਨਸੇਟਰੀ, ਹਲਕਾ, ਦਫ਼ਤਰੀ, ਟੈਲੀਫ਼ੋਨ ਤੇ ਸਕੱਤਰੇਤ ਆਦਿ ਭੱਤਿਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਭਾਰੀ ਵਾਧਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਤੇ ਭੱਤੇ ਵਧਾਉਂਦਿਆਂ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਆਸੀ ਭਾਈਚਾਰੇ

ਭਾਵ ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਵੀ ਡੇਢ ਗੁਣਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ।

ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬੇ ਦੇ ਗ਼ਰੀਬੀ ਹੰਢਾ ਰਹੇ ਨਿਆਸਰੇ ਵਰਗਾਂ ਦੀਆਂ 250 ਰੁਪਏ ਮਹੀਨਾ ਦੀਆਂ ਨਿਗੂਣੀਆਂ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ। ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਬੰਮੂ ਸਰਪੰਚਾਂ ਨੂੰ 1200 ਰੁਪਏ ਮਹੀਨਾ ਐਲਾਨਿਆ ਮਾਣ-ਭੱਤਾ ਵੀ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਸੂਬੇ ਦੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਕਿਸਾਨੀ ਲਈ ਕੋਈ ਢੁਕਵੀਂ ਪੈਨਸ਼ਨ

ਬਾਦਲ ਦੇਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਿੰਗੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ

ਬਠਿੰਡਾ: ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਤਨਖਾਹ ਲੈਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਹੁਣ ਦੇਸ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਜਦਕਿ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਮਮਤਾ ਬੈਨਰਜੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਕੈਬਨਿਟ ਨੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਨਿਰੋਲ ਤਨਖਾਹ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਇਕ ਲੱਖ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਤਨਖਾਹ ਹੁਣ ਇਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਮਿਲੇਗੀ ਜਦਕਿ ਭੱਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ 4800 ਰੁਪਏ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਜਦੋਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਸਾਲ 1997 ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਬਣੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਸ. ਬਾਦਲ ਨੇ ਵੀ ਇਕ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅੱਜ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਾਲੀ ਹਾਲਤ ਕਾਫੀ ਖਰਾਬ ਹਨ ਪਰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇਸ਼ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।

ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਬੋਝ ਕਾਰਨ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਰਾਹਤ ਰਾਸ਼ੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੋਟੀ-ਰੋਜ਼ੀ ਤੇ ਜੀਵਨ ਨਿਰਬਾਹ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਯੋਜਨਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਉਲੀਕੀ। ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀ ਨਿਗੂਣੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸਿਰਫ 200 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਭੱਤਾ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ।

ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਤੇ ਭੱਤੇ ਤਾਂ ਵਧਾ ਲਏ ਹਨ ਪਰ ਆਪਣੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਕੇਂਦਰੀ ਪੈਟਰਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ

ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤਾ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਦੇਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਕੀ ਹੋਈ ਸਰਕਾਰ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈਪਟੌਪ ਦੇਣ ਦੇ ਚੋਣ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਈ ਹੈ।

ਬਿਹਤਰ ਸਿਹਤ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਵਿਚ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਡਾਕਟਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿਚ ਵੀ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 15000 ਰੁਪਏ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਨਿਗੂਣੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

Punjab TimesEstablished in 2000
16th Year in PublicationPublished every Saturday
by **A B Publication Inc.**
20451 N Plum Grove Rd.
Palatine, IL 60074-2018
Ph:847-359-0746**Fax:847-705-9388**Email: punjabtimes1@sbcglobal.net
www.punjabtimesusa.com**Editor:**

Amolak Singh Jammu

Astt. Editors:

Jaspreet Kaur

Kuljeet Singh

Our Columnists

Ashok Bhaura

Tarlochan Singh Dupalpur

Baljit Basi

Major Kular

California

Shiara Dhindsa

661-703-6664

New York

Iqbal S. Jabowalia

917-375-6395

Circulation

Harbhajan Singh

917-856-5229

Photographer

Kamaljit Singh Viridi

Ph. 847-502-2703**Distributed in:**California, Illinois, Indiana, Ohio,
Michigan, Wisconsin, Mississippi,
Iowa, Arkansas, Massachusetts,
Texas, Virginia, Nevada, Washington,
Oregon, Arizona, Georgia, Florida,
New York, New Jersey, Connecticut,
Oklahoma, Pennsylvania, Missouri,
Kentucky**ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਪਰਚਾ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ****ਸਾਲਾਨਾ ਚੰਦਾ: 95 ਡਾਲਰ****ਪੰਜ ਸਾਲ ਲਈ: 450 ਡਾਲਰ****ਨੋਟ:** ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ
ਲੇਖਾਂ ਵਿਚਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ
ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ
ਹੈ। ਇਹ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਮਹਿਜ਼ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਿੱਤ
ਛਾਪੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ
ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ।ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ
ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ
ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼
ਤਾਈਦ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਪਾਠਕ ਕਿਸੇ ਵੀ
ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਪ
ਕਰ ਲੈਣ।**Disclaimer**The views expressed in the
articles published in the columns
of Punjab Times are that of
their writers, and it is not
implied that Punjab Times
endorses them.Sameway Punjab Times
does not necessarily endorse
the claims made in the
advertisements published in
Punjab Times.**All disputes subject to
Chicago jurisdiction.**

‘ਪੰਜਾਬ 1984’ ਨੂੰ ਸਰਵੋਤਮ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮ ਪੁਰਸਕਾਰ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: 62ਵੇਂ ਕੌਮੀ ਫਿਲਮ
ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਖੇਤਰੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ
ਵਿਚੋਂ ਸਰਵੋਤਮ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮ ਦਾ
ਪੁਰਸਕਾਰ ‘ਪੰਜਾਬ 1984’ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ
ਹੈ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਕਿਰਨ ਖੇਰ, ਪਵਨ
ਮਲਹੋਤਰਾ, ਦਲਜੀਤ ਦੋਸਾਂਝ ਤੇ ਸੋਨਮ
ਬਾਜਵਾ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਸਨ। ਫਿਲਮ
ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਅਨੁਰਾਗ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਿੱਤਾ
ਸੀ। ਸਰਵੋਤਮ ਹਰਿਆਣਵੀ ਫਿਲਮ
‘ਪਗੜੀ- ਦਿ ਆਨਰ’ ਨੂੰ ਐਲਾਨਿਆ
ਗਿਆ ਹੈ।‘ਕੁਈਨ’ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ
ਅਦਾਕਾਰੀ ਲਈ ਕੰਗਣਾ ਰਨੌਤ ਨੂੰ ਸਰਵੋਤਮ
ਅਦਾਕਾਰਾ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 28 ਸਾਲਾ
ਕੰਗਣਾ ਅਜੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਦਿਨ
ਮਨਾ ਕੇ ਹਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ
ਦੂਜਾ ਕੌਮੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਕੌਮੀ
ਪੁਰਸਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ 2010 ਵਿਚ ‘ਫੈਸ਼ਨ’
ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਸਰਵੋਤਮ ਸਹਾਇਕ ਅਦਾਕਾਰਾ
ਵਜੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਵਿਕਾਸ ਬਹਿਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ**ਕੌਮੀ ਫਿਲਮ ਇਨਾਮਾਂ ਦੇ ਜੇਤੂ***J* ਸਰਵੋਤਮ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮ: ਕੁਈਨ*J* ਸਰਵੋਤਮ ਪੰਜਾਬੀ ਫਿਲਮ: ਪੰਜਾਬ 1984*J* ਸਰਵੋਤਮ ਹਰਿਆਣਵੀ ਫਿਲਮ: ਪਗੜੀ-
ਦਿ ਆਨਰ*J* ਸਰਵੋਤਮ ਪਾਪੂਲਰ ਫਿਲਮ: ਮੇਰੀ ਕੌਮ*J* ਸਰਵੋਤਮ ਫੀਚਰ ਫਿਲਮ: ਕੋਰਟ*J* ਸਰਵੋਤਮ ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ
(ਗੀਤ): ਹੈਦਰ*J* ਸਰਵੋਤਮ ਕੋਰੀਓਗ੍ਰਾਫੀ: ਫਿਲਮ ‘ਹੈਦਰ’
ਦਾ ਗੀਤ ‘ਬਿਸਮਿਲ’*J* ਸਰਵੋਤਮ ਅਦਾਕਾਰਾ: ਕੰਗਣਾ ਰਨੌਤ
(ਕੁਈਨ)*J* ਸਰਵੋਤਮ ਅਦਾਕਾਰ: ਵਿਜੈ (‘ਨਾਤੂ
ਅਵਾਨੱਲਾ ਅਵਾਲੂ’)*J* ਸਰਵੋਤਮ ਸਹਾਇਕ ਅਦਾਕਾਰਾ:
ਬਲਜਿੰਦਰ ਕੌਰ (ਪਗੜੀ)*J* ਸਰਵੋਤਮ ਸਹਾਇਕ ਅਦਾਕਾਰ: ਬੋਬੀ
ਸਿਮਰਾਇਸ ਫਿਲਮ ‘ਕੁਈਨ’ ਨੂੰ ਸਰਵੋਤਮ ਹਿੰਦੀ
ਫੀਚਰ ਫਿਲਮ ਵੀ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ।
‘ਹੈਦਰ’ ਅਤੇ ‘ਮੇਰੀਕੌਮ’ ਨੂੰ ਵੀ ਅਹਿਮ
ਪੁਰਸਕਾਰ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਚੈਤੰਨਯਾ ਤਮਹਾਨੇ
ਦੀ ਫਿਲਮ ‘ਕੋਰਟ’ ਨੂੰ ਸਰਵੋਤਮ ਫੀਚਰ
ਫਿਲਮ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੰਨੜ ਫਿਲਮ
‘ਨਾਤੂ ਅਵਾਨੱਲਾ ਅਵਾਲੂ’ (ਮੈਂ ਪੁਰਸ਼ ਨਹੀਂ,
ਔਰਤ ਹਾਂ) ਲਈ ਵਿਜੈ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਦੇਹ
ਵਿਚ ਕੈਦ ਔਰਤ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭੂਮਿਕਾ
ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਸਰਵੋਤਮ ਅਦਾਕਾਰ
ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ।ਸ਼ਾਹਿਦ ਕਪੂਰ ਦੀ ਅਦਾਕਾਰੀ ਵਾਲੀ
ਫਿਲਮ ‘ਹੈਦਰ’ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਨਮਾਨ- ਸਰਵੋਤਮ
ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ, ਸਰਵੋਤਮ
ਡਾਇਲਾਗ, ਸਰਵੋਤਮ ਮੇਲ ਪਲੇਅਬੈਕ
ਸਿੰਗਰ, ਸਰਵੋਤਮ ਕੋਰੀਓਗ੍ਰਾਫੀ ਤੇ ਸਰਵੋਤਮ
ਪਹਿਰਾਵਾ, ਮਿਲੇ ਹਨ। ਸਰਵੋਤਮ ਮੇਲ
ਪਲੇਅਬੈਕ ਸਿੰਗਰ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸੁਖਵਿੰਦਰ
ਨੂੰ ‘ਹੈਦਰ’ ਦੇ ਗੀਤ ‘ਬਿਸਮਿਲ’ ਲਈ
ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

ਮੋਦੀ ਨੇ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਗੂਠਾ ਦਿਖਾਇਆ

*(ਸਫਾ ਇਕ ਦੀ ਬਾਕੀ)*ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਆਉਣ
ਪਿਛੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਸਨ ਪਰ ਭਾਜਪਾ ਦੀ
ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ
ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਣਗੌਲਿਆ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।
ਬਾਦਲ ਵਲੋਂ ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ
ਵਾਰ-ਵਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਹੁਣ
14ਵੇਂ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ਾਂ ਵਿਚ
ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਲੋੜਵੰਦ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ

ਅਮਰੀਕਾ ਉਤੇ ਪਰਮਾਣੂ ਮਿਜ਼ਾਇਲ ਕਦੇ ਵੀ ਦਾਗ ਸਕਦੇ ਉੱਤਰੀ ਕੋਰੀਆ

ਲੰਡਨ:ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਵਿਚ ਉੱਤਰੀ ਕੋਰੀਆ ਦੇ
ਰਾਜਦੂਤ ਹਿਊਆਨ ਹਕ-ਬਾਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ
ਉੱਤਰੀ ਕੋਰੀਆ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪਰਮਾਣੂ
ਮਿਜ਼ਾਇਲ ਦਾਗਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ। ਬਾਗ ਨੇ
ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦੇ ਸਕਾਈ ਨਿਊਜ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ
ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ
ਸਿਰਫ ਬੋਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਪਰਮਾਣੂ ਹਮਲਿਆਂ ਦਾ
ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਅਮਰੀਕਾ ਕੋਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਇਹ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ ਉੱਤੇ ਕਿ ਉੱਤਰੀ ਕੋਰੀਆ ਦੇ
ਕੋਲ ਪਰਮਾਣੂ ਮਿਜ਼ਾਇਲ ਦਾਗਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਮਰੀਕਾ ਸਾਡੇ
‘ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ
ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦਿੱਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਪੀਕਰ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਸਥਾਨਕ ਅਦਾਲਤ ਨੇ
ਦਿੱਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਪੀਕਰ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ
ਗੋਇਲ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਸਾਲ 2008 ਵਿਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਬਾਰੇ
ਇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ
ਕਾਰਨ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।
ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ
ਸ਼ਰਮਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹਾਜ਼ਰ
ਨਾਲ ਹੋਣ ‘ਤੇ ਇਹ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ।
ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮ
ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਗੋਇਲ
ਨੂੰ 23 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਪੀਕਰ
ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।ਕੱਢਣ ਨਾਲ ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਰਗੜਾ ਲੱਗਾ ਹੈ।
ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਹਰ ਸਾਲ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ
ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਲੀ ਘਾਟਾ ਗ੍ਰਾਂਟ ਬੰਦ ਹੋ
ਜਾਵੇਗੀ ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਿਚੋਂ 732.97 ਕਰੋੜ
ਰੁਪਏ ਦੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ
ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਹਾਲਤ ਵੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ
ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ 94,000
ਕਰੋੜ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਸਿਰ
ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭਾਰ ਅਗਲੇ ਮਾਲੀ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ
ਤੱਕ 1 ਲੱਖ 25 ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਹੋ
ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ
ਨੂੰ ਮੋਦੀ ਦੌਰੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਸਨ ਤੇ
ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਹੋ ਗਈਆਂ।**ਨਸ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਰਹੇ ਬਾਦਲ:**
ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਫੇਰੀ
ਦੌਰਾਨ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ
ਸਮੱਸਿਆ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਹੀ ਰਿਹਾ ਜਦਕਿ ਸ. ਬਾਦਲ
ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਹੱਦ ‘ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਨਸ਼ਾ ਤਸਕਰੀ
ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਚੁੱਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੋਦੀ ਦੀ
ਸਰਹੱਦੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦੌਰੇ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਹੀ ਸਰਹੱਦ
ਉੱਤੇ ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਨੇੜੇ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ.ਵਲੋਂ 90 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੈਰੋਇਨ ਫੜੀ ਗਈ
ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਅਣਗੌਲਿਆ
ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਾਜਪਾ ਪੰਜਾਬ ਦੇ
ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਮਲ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦਾ
ਮਾਮਲਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਰਹੱਦ ਪਾਰੋਂ ਹੋ ਰਹੀ
ਤਸਕਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਮੰਗ ਉਠਾਈ ਪਰ ਮੋਦੀ
ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਛੋਹਣ ਤੋਂ
ਗੁਰੇਜ਼ ਹੀ ਕੀਤਾ।

ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਪੂਰ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਦਾਦਾ ਸਾਹਿਬ ਫਾਲਕੇ ਪੁਰਸਕਾਰ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਅਦਾਕਾਰ ਫਿਲਮਕਾਰ
ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਪੂਰ ਨੂੰ ਮਾਣਮੱਤੇ ਦਾਦਾ ਸਾਹਿਬ ਫਾਲਕੇ
ਪੁਰਸਕਾਰ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ
ਫਿਲਮੀ ਹਸਤੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ
ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਹੈ। 100 ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ
ਕੰਮ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸ਼ਸ਼ੀ ਕਪੂਰ ਦੀਆਂ ‘ਨਮਕ
ਹਲਾਲ’, ‘ਦੀਵਾਰ’ ਤੇ ‘ਕਭੀ ਕਭੀ’ ਵਿਚ
ਨਿਭਾਈਆਂ ਯਾਦਗਾਰੀ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਸਦਕਾ ਉਹ
ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਲੋਕ ਮਨ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਨੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗੀ

ਯੇਰੋਸ਼ਲਮ: ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ
ਮੰਤਰੀ ਬੈਂਜਾਮਿਨ ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਨੇ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਦੇ
ਅਰਬ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਬਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ
ਪਾਰਲੀਮੈਨੀ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਨਸਲੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ
ਬਦਲੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ
ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ
ਹੈ। ਇਜ਼ਰਾਇਲੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਨੇ
ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ
ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਆਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਇਜ਼ਰਾਈਲ
ਦੇ ਕੁਝ ਅਰਬ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਦੁਖਿਆ ਸੀ।
ਮੇਰਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ
ਇਸ ਦਾ ਅਫਸੋਸ ਹੈ।” ਚੋਣਾਂ ਵਾਲੇ ਦਿਨ
ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ
ਭਰ ਵਿਚ ਬੁਰ-ਬੁਰ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ
ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੁਣਾਵੀ ਲਾਹਾ ਲੈਣ ਲਈ
ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਨੇ ਆਪਣੇ
ਫੇਸਬੁੱਕ ਪੰਨੇ ‘ਤੇ ਚੋਣਾਂ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼
ਛੱਡਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੱਜੇ ਪੱਖੀ ਸਰਕਾਰ ਖਤਰੇ ਵਿਚਹੈ, ਅਰਬ ਵੋਟਰ ਹੁੰਮ-ਹੁਮਾ ਕੇ ਵੋਟਾਂ ਪਾਉਣ
ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਖੱਬੇ-ਪੱਖੀ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ
ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੱਸਾਂ ਭਰ ਕੇ ਲਿਆ ਰਹੇ
ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਨੇ ਹੁਣ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿ
ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ
ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ‘ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ
ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ
ਉਲਟ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਆਖੀ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ
ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਜ਼ਰਾਇਲੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿਚ
ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ
ਚਾਹੀਦੀ। ਉਧਰ ਜ਼ਆਇੰਟ (ਅਰਬ) ਲਿਸਟ ਦੇ
ਮੁਖੀ ਆਇਮਨ ਉਦੈ ਨੇ ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਦਾ ਬਿਆਨ
ਅਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ
ਨੂੰ ਵਾਕਈ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਮਨ
ਨਾਲ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ
ਚੋਣ ਸੁਧਾਰਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਹੈ।

ਬੀ.ਬੀ.ਸੀ. ਦੀ

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਫਿਲਮ ਉਤੇ ਰੋਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਦਿੱਲੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ
ਬੀ.ਬੀ.ਸੀ. ਦੀ ਵਿਵਾਦਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਫਿਲਮ
‘ਇੰਡੀਆਜ਼ ਡਾਟਰ’ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਜਾਰੀ
ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ
ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ
ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ।ਬੈਂਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ
ਪਾਈਆਂ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ‘ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ
ਨੂੰ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ
ਤੱਕ ਫਿਲਮ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ‘ਤੇ ਰੋਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ।
ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਫਿਲਮ ਵਿਚ 16 ਦਸੰਬਰ
2012 ਨੂੰ ਇਕ 23 ਸਾਲਾ ਲੜਕੀ ਨਾਲ
ਸਮੂਹਿਕ ਜਬਰ-ਜਨਾਹ ਦੇ ਇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਮੁਕੇਸ਼
ਸਿੰਘ ਦਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਹੈ ਜੋ ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ
ਲਿਆ ਗਿਆ।ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤ ਵਿਰੋਧੀ
ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚ ਹਨ। ਯੂ-ਟਿਊਬ ‘ਤੇ
ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ 2.86 ਲੱਖ ਲੋਕ ਵੇਖ ਚੁੱਕੇ
ਹਨ। ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਇਸ ਫਿਲਮ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਖੂਬ
ਵਿਵਾਦ ਭਖਿਆ ਹੋਇਆ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅੱਗੇ

ਬੇਨੇਮੀਆਂ ਨੇ ਫਣ ਖਲਾਰਿਆ

*(ਸਫਾ ਇਕ ਦੀ ਬਾਕੀ)*ਸਰਕਾਰੀ ਤੇ ਅਰਧ ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿਚ
ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ ‘ਤੇ ਹੋਈਆਂ ਵਿੱਤੀ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ
ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ 1906.28 ਕਰੋੜ
ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ।ਕੈਗ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਨਸ਼ਿਆਂ ਵਿਰੁਧ
ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਗ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ 2010-14 ਦੌਰਾਨ
4.14 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਸਰਕਾਰ
ਨੇ ਸਿਰਫ 98 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਹੀ ਖਰਚੇ ਜਿਸ ਕਾਰਨ
ਨਸ਼ਾ ਮੁਕਤੀ ਮੁਹਿੰਮ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢਣ ਵਿਚ
ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਵਿਰੁਧ
ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਮੁਹਿੰਮ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ 1.75 ਕਰੋੜ
ਰੁਪਏ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਫ 30 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਹੀ ਜਾਰੀ
ਕੀਤੇ ਜਦੋਂਕਿ 2013-14 ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਕਾਰਜ
ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ।(ਡਾ.) ਨਵਦੀਪ ਕੌਰ
ਬਲਵਿੰਦਰ (ਨਿੱਕੀ) ਕੌਰ ਸੇਖੋਂ
ਪ੍ਰੋ. ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਮਦੇਵ
ਸਵਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢਿਲੋਂ
ਅਮੋਲਕ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ
ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ
ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦਿਓਲ
ਡਾ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਬਸਰਾਨਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ
ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹੀ
ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਟਿਵਾਣਾ
ਜੈਦੇਵ ਸਿੰਘ ਭੱਠਲ
ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਜੱਸੀ) ਗਿੱਲ

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਆਨਰੇਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ

ਡਾ. ਹਰਗੁਰਮੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ
ਅਯੁਧਿਆ ਸਲਵਾਨ
ਡਾ. ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੰਡੇਰ
ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿਆੜਾ
ਜਗਦੀਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਕਲੇਰਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦਰਤ
ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ
ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਭੂਰਾ
ਗੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ

ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਹੋਇਆ ਆਜ਼ਾਦ

ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਚ ਟਿੱਪਣੀ 'ਤੇ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਭਾਰਤੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਫ਼ੈਸਲੇ 'ਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(2) ਦਾ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਸੂਚਨਾ ਤਕਨੀਕ ਕਾਨੂੰਨ (ਆਈ.ਟੀ.ਐਕਟ) ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (ਏ) ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਆਈ.ਟੀ. ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸੋਸ਼ਲ ਸਾਈਟਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਟਿੱਪਣੀ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿਥੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਥੇ 66(ਏ) ਮੁਤਾਬਿਕ ਵੈੱਬਸਾਈਟਾਂ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਟਿੱਪਣੀ ਪਾਉਣ ਕਾਰਨ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ 'ਚ ਪਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐਫ. ਨਾਰੀਮਨ ਨੇ ਧਾਰਾ 66 (ਏ) ਨੂੰ ਅਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਿਆਂ

ਜਰਮਨ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਹਾਦਸਾ, 148 ਹਲਾਕ

ਪੈਰਿਸ: ਫਰਾਂਸ ਵਿਚ ਇਕ ਸਕੀਅ ਰਿਜ਼ੋਰਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਰਮਨੀ ਦਾ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ 148 ਵਿਅਕਤੀ ਸਵਾਰ ਸਨ। ਸਰਕਾਰੀ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਖ਼ਦਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਹਾਜ਼ ਸਪੇਨ ਦੇ ਸਾਹਿਲੀ ਸ਼ਹਿਰ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਤੋਂ ਜਰਮਨ ਸ਼ਹਿਰ ਡਿਉਸਲਰਫ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਦੱਖਣ-ਪੂਰਬੀ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਬਾਰਸੇਲੋਨੇਟ ਇਲਾਕੇ 'ਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।

ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਜਨਤਾ ਦਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 26 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਪੱਖ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਭਾਰਤ 'ਚ ਸਾਈਬਰ ਖੇਤਰ 'ਚ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਸ਼ਲ ਸਾਈਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਿਕ ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ 'ਚ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਤੀਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਹੈ।

ਇਕ ਅਨੁਮਾਨ ਮੁਤਾਬਿਕ ਤਕਰੀਬਨ 12 ਕਰੋੜ ਲੋਕ ਭਾਰਤ 'ਚ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਟੈਲੀਕਾਮ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵੱਲੋਂ ਲਾਏ ਅਨੁਮਾਨ ਮੁਤਾਬਿਕ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਂ 'ਚ 20 ਕਰੋੜ ਲੋਕ ਹੋਰ ਜੁੜਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਠ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਸ਼੍ਰੋਮਾ ਸਿੰਘਲ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੋਮਾ ਦੀ ਮਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਨਾਨੀ ਜੱਜ ਹੈ। ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ 2012 ਵਿਚ ਸ਼ਿਵ ਸੈਨਾ ਮੁਖੀ ਬਾਲ ਠਾਕਰੇ ਦੀ ਮੌਤ ਪਿਛੋਂ 2 ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਫੇਸਬੁੱਕ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਾਰਨ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਣਾ ਪਿਆ ਸੀ।

ਅਸਲਾ ਕੇਸ ਵਿਚ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਬਰੀ

ਲੁਧਿਆਣਾ: ਅਸਲਾ ਬਰਾਮਦਗੀ ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੰਗੀਨ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਅੱਜ ਕਲ੍ਹ ਨਾਭਾ ਦੀ ਅਤਿ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਸਨ।

ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ 5 ਨਵੰਬਰ 2011 ਨੂੰ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4/5, 25 ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਰੋਕੂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 23 ਅਕਤੂਬਰ 2010 ਨੂੰ ਨੇਪਾਲ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ਼ਾਇਰ ਪ੍ਰਮਿੰਦਰਜੀਤ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਪੰਜਾਬੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸ਼ਾਇਰ, ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਾਲਮ ਨਵੀਸ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤਕ ਪਰਚੇ 'ਅੱਖਰ' ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਪ੍ਰਮਿੰਦਰਜੀਤ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਉਹ 66 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਮਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਸਾਹਿਬ ਨੇੜਲੇ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨ ਘਾਟ ਵਿਖੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮਿੰਦਰਜੀਤ ਤੰਗੀਆਂ, ਤੁਰਸ਼ੀਆਂ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਬਸਰ ਕਰ ਕੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਦੇ ਕਲ ਵਕਤੀ ਲੇਖਕ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਜਾਬੀ ਸ਼ਾਇਰੀ ਦੀਆਂ 6 ਕਿਤਾਬਾਂ 'ਲਿਖਤਮ ਪ੍ਰਮਿੰਦਰਜੀਤ', 'ਮੇਰੀ ਮਾਰਫਤ', 'ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਹਾਸਿਲ', 'ਬਚਪਨ, ਘਰ ਤੇ ਮੈਂ', 'ਚੋਮੁਖੀਆਂ' ਅਤੇ 'ਸੁਪਨੀਦੇ' ਛਪੀਆਂ। ਉਹ 1992 ਤੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਸਿਰਮੌਰ ਮੈਗਜ਼ੀਨ 'ਅੱਖਰ' ਦੀ ਸੰਪਾਦਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪਰਚੇ 'ਲੋਅ' ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਰਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਈ ਇਨਾਮਾਂ-ਸਨਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਸ਼ਾਇਰ ਦੇ ਐਵਾਰਡ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ 'ਚ ਸਥਾਨਕ ਵਿਰਸਾ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵੀ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪਤਨੀ ਸਰਬਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਰਵਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਵਜੀਤ ਸਿੰਘ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪੰਜਾਬੀ ਲੇਖਕ ਸਭਾ, ਵਿਰਸਾ ਵਿਹਾਰ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਜਨਵਾਦੀ ਲੇਖਕ ਸੰਘ, ਫੋਕਲੋਰ ਰਿਸਰਚ ਅਕੈਡਮੀ, ਆਲਮੀ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਰਸਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ, ਨਾਰੀ ਚੇਤਨਾ ਮੰਚ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ ਬਾਬਾ ਬਕਾਲਾ, ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ ਚੌਗਵਾਂ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਸੰਘ, ਲੇਖਕ ਪਾਠਕ ਮੰਚ ਅਤੇ ਅੱਖਰ ਕਾਵਿ ਕਬੀਲਾ ਵੱਲੋਂ ਦੁਸ਼ਾਲੇ ਅਤੇ ਫੁੱਲ ਮਾਲਾਵਾਂ ਭੇਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਸਕਾਰ ਮੌਕੇ ਡਾ. ਸਵਰਜਬੀਰ, ਡਾ. ਰਵਿੰਦਰ, ਕੇਵਲ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਦੇਵ ਦਰਦ, ਡਾ. ਸ਼ਹਰਯਾਰ, ਡਾ. ਪਰਮਿੰਦਰ, ਭੁਪਿੰਦਰ ਸੰਧੂ, ਦਿਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ, ਸੁਰਜੀਤ ਜੱਜ, ਨਿਰਮਲ ਅਰਪਨ, ਹਿਰਦੇਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਜੋਗਿੰਦਰ ਕੈਰੋਂ, ਡਾ. ਸ਼ਾਮ ਸੁੰਦਰ ਦੀਪਤੀ, ਡਾ. ਅੰਬਰੀਸ਼, ਪ੍ਰੋ. ਅਤੇ ਸਿੰਘ, ਮੁਖਤਾਰ ਗਿੱਲ, ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸੂਰੀ, ਕੁਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸੂਰੀ, ਹਰਦੀਪ ਗਿੱਲ, ਅਨੀਤਾ ਦੇਵਗਨ ਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਅਤੇ ਕਲਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

ਮਾਣਹਾਨੀ ਕੇਸ 'ਚ ਟਾਈਟਲਰ ਨੂੰ ਰਾਹਤ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂ ਜਗਦੀਸ਼ ਟਾਈਟਲਰ ਖਿਲਾਫ 1984 ਦੇ ਸਿੱਖ ਕਤਲੇਆਮ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਚ.ਐਸ. ਫੁਲਕਾ ਵੱਲੋਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸਬੰਧੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੁਲਕਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ 2 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ 'ਚ ਟਾਈਟਲਰ ਖਿਲਾਫ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

ਦਿੱਲੀ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਜਸਟਿਸ ਸੁਨੀਲ ਗੋਰ ਨੇ ਟਾਈਟਲਰ ਵੱਲੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਐਚ.ਐਸ. ਫੁਲਕਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕੇਸ ਦੀ ਹੋਰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ 28 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਦ ਤੱਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ 'ਚ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਰੋਜ਼ਰਾਂ ਨੇ ਬੀ. ਐਸ. ਐਫ. ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਮਿਠਾਈ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਕਰੀਬ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਰੋਜ਼ਰਾਂ ਨੇ ਅਟਾਰੀ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਨੂੰ ਮਿਠਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਰੋਜ਼ਰਾਂ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ ਜ਼ਾਹਿਦ ਨੇ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਦੇ ਡੀ.ਆਈ.ਜੀ. ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਫ. ਫਾਰੂਕੀ ਨੂੰ ਮਿਠਾਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਅਕਤੂਬਰ ਵਿਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਘੜੀ-ਮੁੜੀ ਜੰਗਬੰਦੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਰੋਸ ਵਜੋਂ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਨੇ ਦੀਵਾਲੀ ਮੌਕੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਰੋਜ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਠਾਈ ਭੇਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਈਦ ਮੌਕੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਮਿਠਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭੇਜੀ।

punjabtimesusa.com

ਤੰਦੂਰੀਏ ਕੁੱਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਸੈਂਟਾ ਕਲੈਰੀਟਾ, ਐਲ ਏ ਏਰੀਆ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਲਈ ਕੁੱਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪੰਜਾਬੀ ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਖਾਣੇ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ।

ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ, ਸਿਰਫ ਲੀਗਲ ਵਰਕਰ

Cook needed for Indian restaurant at Santa Clarita, LA area CA.

**Good Salary.
Only legal workers.**

Please call

661-644-3430 or 661-263-2300

12-14

24 ਘੰਟੇ ਸੱਤੇ ਦਿਨ ਸੁਣੋ

Listen on :
Radio Sets (CA, WA, NV)
Dial in
832-551-5029 or 605-475-6868
Android & iPhone App

www.PunjabiRadioUSA.com
Ph: 408-272-5200

ਟਰੱਕਿੰਗ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ਨਵਾਂ ਉਪਰਾਲਾ

ਟਰੱਕਿੰਗ ਬਿਜਨਸ ਵਿਚ ਛਾਏ ਹੋਏ ਓਨਰ ਅਪਰੇਟਰਾਂ ਲਈ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ!

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਟਰੱਕ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ।

**ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ
ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਮਿਟਾਂ ਉੱਤੇ
ਲੋਡ ਲੱਭ ਕੇ ਦਿਆਂਗੇ।**

- ਤੁਹਾਡੇ ਲੋਡ ਦਾ ਚੈਕ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਨਾਂ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਡਿਸਪੈਚ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਲੁੱਟ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ।
- ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਚੁਕਾਏ ਜਾਂਦੇ ਲੋਡਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਅ।
- ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗੇ, ਨਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਲਈ।
- ਇਕ ਜਾਂ ਦੋ ਟਰੱਕਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ ਦਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੌਕਾ।

ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਕਾਲ ਕਰੋ ਫੋਨ: 209-910-9731

ਸਨਅਤੀ ਇਕਾਈਆਂ 'ਤੇ ਵਰ੍ਹਾਇਆ ਰਹਿਮਤਾਂ ਦਾ ਮੀਂਹ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕਰਜ਼ਾਈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 782 ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਦਾ 900 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਗੱਡੀ 126 ਦਿਨ ਦੇ ਓਵਰ ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਡੰਗੋਰੀ ਨਾਲ ਰੋੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਦੇ 146 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਿੱਲ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿਚ ਠੰਢੇ ਬਸਤੋਂ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹੇ ਪਏ ਹਨ। ਵਿੱਤ ਨਿਗਮ ਨੇ ਇਕਮੁਸ਼ਤ ਨੀਤੀ (ਓਟੀਐਸ) ਤਹਿਤ ਇਹ ਰਾਸ਼ੀ ਵਿੱਤੀ ਇਕਾਈਆਂ, ਫਰਮਾਂ ਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਜਨਵਰੀ 2010 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 31 ਦਸੰਬਰ 2014 ਤੱਕ ਕੀਤੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਆਜ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਫ਼ਸਲੇ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ਕਈ ਨਾਮਵਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਆਜ ਵੀ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਦਯੋਗ ਤੇ ਕਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਬਜਟ ਇਜਲਾਸ ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਿਗਮ ਨੇ ਓਟੀਐਸ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਸਥਾਪਤ 71 ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ 30,451 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਿਆਜ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤਾ

ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਕਾਈਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਐਚੇ ਟਫਨਡ ਗਲਾਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ 2635 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਵਿਆਜ ਮੁਆਫ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੀਐਸ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ 2384 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਮੁਆਫ਼ ਹੋਏ ਹਨ। ਨਿਗਮ ਵੱਲੋਂ ਸਰਹੱਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 29 ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੇ ਫਰਮਾਂ ਦਾ 10,634 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਕਾਈਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ

ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੋਜ਼ੀਜ਼ ਫਲੋਰੀਕਲਚਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਾ 2321 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਿਆਜ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੈਮਫੈਕਸ ਕੇਸਾਂ ਅਧੀਨ 174 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ 1593 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਿਆਜ ਮੁਆਫ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਓਟੀਐਸ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਦੇ 74 ਗੁੰਮਰਾਹ ਹੋਏ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਟਾਡਾ ਕੇਸਾਂ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ 9062 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵਿਆਜ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਹਿਤ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਜ਼ੇ ਮੋਗਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ 45

ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਬਕਾਇਆਂ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਾਰੀ ਕੁੰਡਲੀ

ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਿਥੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਉਥੇ ਖੁਦ ਉਹ ਕਈ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ। ਖਜ਼ਾਨਾ ਮੰਤਰੀ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢੀਂਡਸਾ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਸਾਲ ਵਿਚ 126 ਦਿਨ ਓਵਰ ਡਰਾਫਟ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲੈਣ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਦੇ ਹੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿਚ ਟੀਏ/ਡੀਏ ਦੇ 146 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪੈਡਿੰਗ ਪਏ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ ਡਾਕਟਰ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ ਨੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ

ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਐਲੀਮੈਂਟਰੀ ਏਡਿਡ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੀਆਂ ਜੁਲਾਈ 2014 ਤੋਂ ਫਰਵਰੀ 2015 ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਪੈਡਿੰਗ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ 5.03 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਸੱਤ ਫ਼ੀਸਦੀ ਡੀਏ ਦੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਦੇਣ ਦੇ ਵੀ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਏ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਦੇ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਿੱਲ ਵੀ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪੈਡਿੰਗ ਪਏ ਹਨ।

ਫੋਟੋਪੁਰ ਵਲੋਂ ਖਹਿਰਾ ਨੂੰ 'ਆਪ' ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ

ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਫੋਟੋਪੁਰ ਨੇ ਪਾਰਟੀ ਹਾਈਕਮਾਨ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਤਸਕਰੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੇਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ 'ਆਪ' ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਏ। ਉਹ ਨਿਕਟ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਚ 'ਆਪ' ਲਈ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸ. ਖਹਿਰਾ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਸਿਆਸੀ ਪੱਲਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਚ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਕਰਨ ਤੇ ਕੀ ਕਰਨ। ਉਧਰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਹਾਈਕਮਾਨ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ. ਖਹਿਰਾ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏ।

ਹੁਣ ਖੰਡ ਮਿੱਲਾਂ ਨੇ ਡੱਕਿਆ ਫਸਲੀ ਵੰਨ-ਸੁਵੰਨਤਾ ਦਾ ਰਾਹ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਭਾਵੇਂ ਫਸਲੀ ਵੰਨ-ਸੁਵੰਨਤਾ ਦਾ ਹੋਕਾ ਦੇ ਕੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਸਲਾਂ ਦਾ ਖਹਿਤਾ ਛੱਡਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਰਵਾਇਤੀ ਫਸਲਾਂ, ਕਣਕ ਤੇ ਝੋਨੇ 'ਤੇ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣਾ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਤੌਰ ਵਜੋਂ ਗੰਨੇ ਦੀ ਖੇਤੀ ਨੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖੂਬੇ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ 296 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਸਹਿਕਾਰੀ ਤੇ 248 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਮਿੱਲਾਂ ਵੱਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਹੀਆਂ।

ਖੰਡ ਸਨਅਤਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਮੰਦਗਲੀ ਦੱਸ ਕੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਭਾਰੀ ਰਿਆਇਤਾਂ ਤਾਂ ਲੈ ਲਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਹ ਗੰਨਾ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਦੇ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਆਕੀ ਹੋਏ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਾਰ ਖੰਡ ਮਿੱਲਾਂ ਦੇ ਖੜ੍ਹੇ ਬਕਾਏ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚੋਂ ਤਾਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਤੇ ਹੁਣ ਫਿਰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਕੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇਣ ਤੇ ਖੰਡ ਮਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਸਿਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਜਟ ਵਿਚ 600 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਿਛਲੀ ਯੂ.ਪੀ.ਏ. ਸਰਕਾਰ ਨੇ 2013 ਵਿਚ ਨਾ ਸਿਰਫ

ਕਿਸਾਨਾਂ ਦਾ 544 ਕਰੋੜ ਖੰਡ ਮਿੱਲਾਂ ਵੱਲ ਫਸਿਆ

ਖੰਡ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਮੁਕਤ ਕਰਕੇ ਹੀ ਖੰਡ ਸਨਅਤ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ ਬਲਕਿ 6600 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਰਿਆਇਤਾਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਮੌਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵੀ ਆਉਦਿਆਂ ਹੀ ਖੰਡ ਉੱਤੇ ਦਰਾਮਦੀ ਡਿਊਟੀ 15 ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 40 ਫ਼ੀਸਦੀ ਕਰਨ ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਉੱਤੇ ਸਬਸਿਡੀ ਦੇਣ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਕੇ ਜਿਥੇ ਖੰਡ ਸਨਅਤ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ, ਉਥੇ 4400 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ

ਵਿਆਜ-ਮੁਕਤ ਕਰਜ਼ੇ ਵੀ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਖੰਡ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨੁਕਸਾਨ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗੰਨਾ ਮਿੱਲ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਪੈ ਰਹੇ ਘਾਟੇ ਕਾਰਨ ਗੰਨਾ ਮਿੱਲਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣ ਦੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ਸੀ ਕਿ ਥੋਕ ਮੰਡੀ ਵਿਚ

ਚੀਨੀ ਦਾ ਰੇਟ 26 ਰੁਪਏ ਕਿੱਲੋ ਤੱਕ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਗੰਨੇ ਹੇਠ ਰਕਬਾ 92 ਹਜ਼ਾਰ ਹੈਕਟੇਅਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ 95 ਹਜ਼ਾਰ ਹੈਕਟੇਅਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਗੰਨੇ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਛੇ ਕਰੋੜ 88 ਲੱਖ ਕੁਇੰਟਲ ਤੱਕ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ। ਨੌਂ ਮਾਰਚ ਤੱਕ 4.45 ਕਰੋੜ ਕੁਇੰਟਲ ਗੰਨੇ ਦੀ ਪਿਤਾਈ ਹੋਈ ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ 1302 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ 758 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਹੀ ਅਦਾ ਹੋਏ ਹਨ। ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੇ ਮਿੱਲਾਂ ਬੰਦ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ 9 ਸਹਿਕਾਰੀ ਤੇ 7 ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਮਿੱਲਾਂ ਸਮੇਤ 16 ਮਿੱਲਾਂ ਹੀ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸਾਨਾਂ ਦਾ ਅਜੇ 40 ਫ਼ੀਸਦੀ ਕੇ ਕਰੀਬ ਗੰਨਾ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਗੰਨੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੁੱਲ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੀਆਂ ਵੀ ਦੱਬਵੀਂ ਸੁਰ ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਗੰਨੇ ਦਾ ਰੇਟ 295 ਰੁਪਏ ਕੁਇੰਟਲ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ 220 ਰੁਪਏ ਕੁਇੰਟਲ ਰੇਟ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਖੇਤ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਾ ਗੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਨਾ ਬੋਲਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੂਬੇ ਅੰਦਰ ਮਿੱਲਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਅਫ਼ਵਾਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਧੜਕਣ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਧੂਰੀ ਦੀ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਬਣੀ ਵੱਕਾਰ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਬੱਝਿਆ ਸਿਆਸੀ ਪਿੜ

ਸੰਗਰੂਰ: ਧੂਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਦੀ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਲਈ ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਰਗਰਮੀ ਫਤ ਲਈ ਹੈ। ਚੋਣ ਲਈ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਸਹੀਦ ਸੰਤ ਹਰਚੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਦੇ ਅਤਿ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਤੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਵਿਧਾਇਕ ਰਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਨੂੰ ਚੋਣ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਉਤਾਰਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਹਲਕੇ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਪੱਤਾ ਖੇਡਦਿਆਂ ਨੌਜਵਾਨ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਿਮਰਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲਾ ਪੋਤਰਾ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲਾ ਨੂੰ ਟਿਕਟ ਦੇ ਕੇ ਦੰਗਲ ਵਿਚ ਉਤਾਰਿਆ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਧੂਰੀ ਤੋਂ ਸਿਮਰਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਗਗਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲਾ 2002 ਵਿਚ ਧੂਰੀ ਤੋਂ ਵਿਧਾਇਕ ਬਣੇ ਹਨ ਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲਾ ਨੇ ਰਾਜਪਾਲ ਹੁੰਦਿਆਂ ਧੂਰੀ ਵਿਚ ਓਵਰਬਿਜ਼ ਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ।

ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਫਤਿਹ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਵੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਲੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਂਭੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੇ ਧੂਰੀ ਵਿਖੇ ਇਕ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ 'ਹਮ ਸਾਥ ਸਾਥ ਹੈ' ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ। ਧੂਰੀ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਪਾਰਟੀ ਉਮੀਦਵਾਰ

ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਲੇਸ਼ ਭੁੱਲ ਕਾਂਗਰਸ ਵੀ ਇਕ ਮੰਚ ਉੱਤੇ

ਬਾਦਲ ਵੱਲ ਜੁੱਤੀ ਸੁੱਟਣ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰਮ ਧਨੌਲਾ ਨੇ ਭਰੇ ਕਾਂਗਰਸ

ਧੂਰੀ: ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਉੱਤੇ ਇਕ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਜੁੱਤੀ ਸੁੱਟਣ ਵਾਲੇ ਵਿਕਰਮ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ਼ ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਧਨੌਲਾ ਨੇ ਧੂਰੀ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਵੇਰਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਿਮਰਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲਾ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਪੁੱਜੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਤੇ

ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਉਪ ਨੇਤਾ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠਿਆਂ ਤੇ

ਸਹਿਜਧਾਰੀ ਸਿੱਖ ਪਾਰਟੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਹਮਾਇਤ 'ਤੇ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਸਹਿਜਧਾਰੀ ਸਿੱਖ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਧੂਰੀ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਵਿਚ ਸਾਬਕਾ ਰਾਜਪਾਲ ਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲਾ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਿਮਰਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲਾ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਹਿਜਧਾਰੀ ਸਿੱਖ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕੌਮੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਡਾ. ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰਾਣੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸਹਿਜਧਾਰੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੀਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ

ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਜੇਕਰ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਇਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਕਮਰਾਨ ਗੱਠਜੋੜ ਨੂੰ ਭਾਂਝ ਦੇਣ ਲਈ ਹਮਖਿਆਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਮੁਢਾਵ ਛੱਡ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਇਕ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਰਮੀ ਵੇਖ ਕੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਵਰਕਰਾਂ ਵਿਚ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ।

ਪੰਜਾਬ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸ਼ਕੀਲ ਅਹਿਮਦ, ਬਾਜਵਾ ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬੀਬੀ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਭੱਠਲ ਤਿੰਨੋਂ ਇਕੱਠਿਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਰਨਾਲਾ ਨਿਵਾਸ ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਪੁੱਜੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰੈਲੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕਰੀਬ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਪਿੱਛੋਂ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਨੇਤਾ ਸੁਨੀਲ ਜਾਖਤ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਲਾਮ ਲਸ਼ਕਰ ਸਮੇਤ ਸਿੱਧੇ ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਸਵਾਗਤ

ਕੀਤਾ ਪਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਰਹੇ।

ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਰੇ ਆਗੂਆਂ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਇਆ ਤੇ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਪਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ ਨਾਲ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਇਆ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਸੰਬੋਧਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜ਼ਰੂਰ ਲਿਆ। ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਮਤਭੇਦਾਂ ਬਾਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਜਵਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕਜੁੱਟ ਹਾਂ ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਦਿਲ ਤਾਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ।

ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵਲੋਂ ਮੂਲ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਜਾਰੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਬਾਰੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਵਿਵਾਦ ਦੌਰਾਨ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਜਥੇਬੰਦੀ ਤੇ ਹੋਰ ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਸਮੂਹ ਸਥਿਤ ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਸ਼ਹੀਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਵਿਖੇ ਨਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਲਈ ਮੂਲ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਈ ਸਿੱਖ ਖਾਤਕੂਆਂ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਹਾੜੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਲ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਜਲੰਧਰ ਵਿਚ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਨਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਇਹ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਸੰਮਤ 547 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਥੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਵਿਖੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਪਾਉਂਟਾ ਸਾਹਿਬ ਤੇ 'ਸਿੱਖ ਫਾਰ ਹਿਊਮਨ ਰਾਈਟਸ' ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ ਨੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਪੰਜ ਕਾਪੀਆਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਕੈਲੰਡਰ 'ਤੇ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਵਾਲੇ ਅਸਥਾਨ ਉਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੈਲੰਡਰ ਵਿਚ 14 ਅਪਰੈਲ 2003 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਮੂਲ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰਪੁਰਬ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦਿਹਾੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਕ

ਵੱਖਰਾ ਕਾਲਮ ਬਣਾ ਕੇ ਇਸ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਖਾਤਕੂਆਂ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਹਾੜੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਈ ਖਾਤਕੂਆਂ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਹਾੜੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਹਾੜੇ ਸਮੇਤ ਭਾਈ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ, ਜਿੰਦਾ ਸੁੱਖਾ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਤਵੰਤ ਸਿੰਘ-ਕੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਿਲਾਵਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬੱਬਰ ਤੇ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਮਾਨੋਚਾਹਲ, ਜਨਰਲ ਲਾਭ

ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਫੌਜੀ ਹਮਲੇ ਦਾ ਦਿਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਇਥੇ ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਬਿਕਰਮੀ ਰੂਪੀ ਕੈਲੰਡਰ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਕਾ ਨੀਲਾ ਤਾਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਹਾੜੇ ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਸਦ ਵਿਚ ਭਾਰੀ ਵਿਰੋਧ ਹੋਇਆ। ਕੈਲੰਡਰ ਦੇ ਉਪਰ ਹੀ ਇਸ ਕੈਲੰਡਰ ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ

ਸੰਸਦ ਵਿਚ ਵੀ ਕੈਲੰਡਰ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਗੂੰਜ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਵਿਚ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਤੇ ਥਲ ਸੈਨਾ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁਖੀ ਜਨਰਲ ਏ. ਐਸ. ਵੈਦਿਆ ਦੇ ਹਤਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਬਰਸੀ ਨੂੰ 'ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਿਵਸ' ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਸੰਸਦ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਸਦਨਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਕਾਲੀ-ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਪਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਦੋਵਾਂ ਸਦਨਾਂ ਵਿਚ ਉਠਾਇਆ ਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਤੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਇਹ ਕੈਲੰਡਰ ਵਾਪਸ ਲਏ

ਮਕਸਦ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਕੈਲੰਡਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮਨਸੂਬਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਹੀ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਕੈਲੰਡਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਾਜਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਕੈਲੰਡਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਸਮੇਤ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨੀ, ਸਿੱਖਸ ਫਾਰ ਹਿਊਮਨ ਰਾਈਟਸ, ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸਿੱਖ ਕੌਂਸਲ, ਸਿੱਖ ਯੂਥ ਆਫ ਪੰਜਾਬ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਅਮਰੀਕਾ ਤੇ ਹੋਰ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਕੈਲੰਡਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਇਹ ਸਮੂਹ ਆਗੂ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਸਕੱਤਰੇਤ ਵਿਖੇ ਗਏ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਕੈਲੰਡਰ ਦੀ ਇਕ ਕਾਪੀ ਉਥੇ ਵੀ ਭੇਟ ਕੀਤੀ। ਸਿਖ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ

ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਈ ਵੀ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਹ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕੈਲੰਡਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਦਲ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਰਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਧਾਮੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੂਲ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਬਣ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਤੇ ਸਮੂਹ ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਬਿਕਰਮੀ ਕੈਲੰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਮੂਹ ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਮੂਲ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਗੁਰਪੁਰਬ ਤੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੋਵਾਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਿੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਦੇ ਨਾਂ ਹੇਠ ਬਿਕਰਮੀ ਕੈਲੰਡਰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ 94000 ਕਰੋੜ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ 94,000 ਕਰੋੜ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਰਾਜ ਦੇ ਆਉਂਦੇ ਮਾਲੀ ਸਾਲ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬਜਟ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਦਿਆਂ ਕਾਂਗਰਸ ਵੱਲੋਂ ਮੁੱਖ ਬੁਲਾਰੇ ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮੰਤਰੀ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮਗਰਲੇ ਅੱਠ ਸਾਲ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ 94 ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਾ ਰਾਜ ਸਿਰ ਚਾੜ੍ਹਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਬਜਟ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਸਬੂਤ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਸ. ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ 28 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਿਆਜ ਦੇਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਮੂਲ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਿਰ ਕੁੱਲ ਕਰਜ਼ਾ 1,24,000 ਕਰੋੜ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਮਾਲੀ ਸਾਲ

ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿਚ 71374 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ. ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਠੀਕਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਿਰ ਭੇਨ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਮਸਲੇ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੇ ਰਹੇ ਪਰ ਜੇਕਰ ਹੁਣ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਤੀ ਉਕਤ ਵਿਤਕਰੇ ਵਾਲੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹਾ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੁਣ ਇਉਂ ਬਣਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰਵਾਸੀ...

ਲੰਡਨ: ਇਕ ਗੁਪਤ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਿਚੋਂ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸਮੱਗਲ ਹੋ ਰਹੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਵਾਸੀਆਂ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਨਾਗਰਿਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਯੂਰਪੀ ਮੁਲਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮੁੜ ਯੂ.ਕੇ. ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਇਹ ਹੁਲਾ ਫੌਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਿਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੇ ਇਹ ਆਵਾਸੀ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਮੁਲਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇਟਲੀ ਆਦਿ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਤਸਕਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਥੇ ਉਹ ਸ਼ਰਨ ਲੈਣ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤੇ ਫਿਰ ਯੂ.ਕੇ. ਪਰਤਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਬਣਾ ਸਕਣਗੇ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਯੂ.ਕੇ. ਵਿਚ ਦੁਬਾਰੇ ਫੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੁਲਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਟਲੀ ਹੀ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੀ.ਬੀ.ਸੀ. ਨੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਚ ਵਿਚ 21 ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਵਾਸੀ ਇਕ ਲਾਰੀ ਰਾਹੀਂ ਇਕ ਛੋਟੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਤੱਕ ਲਿਜਾਏ ਦਿਖਾਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਾਰੀ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ, ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਤੇ ਅਫਗਾਨ ਨਾਗਰਿਕ ਸਨ।

‘ਆਪ’ ਵਲੋਂ ਨਸ਼ਾ ਮੁਕਤ ਪੰਜਾਬ ਮੁਹਿੰਮ ਦਾ ਆਗਾਜ਼

ਜਲੰਧਰ: ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਵੇਕਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਫੁੱਲ ਭੇਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇਥੋਂ ਨਸ਼ਾ ਮੁਕਤ ਪੰਜਾਬ ਮੁਹਿੰਮ ਦਾ ਆਗਾਜ਼ ਕੀਤਾ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਖਟਕੜ ਕਲਾਂ ਵਿਖੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਾਨਫਰੰਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਯਾਦਗਾਰ ਹਾਲ ਵਿਖੇ ਕੀਤੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਕੌਮੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਵੀਨ ਜੈ ਹਿੰਦ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀ ਸੰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ, ਲੋਕ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਵਿਜ਼ਨ ਡਾਕੂਮੈਂਟ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੋਕ ਨਸ਼ੇ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਨਾਰਕੋ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅੰਦਰ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਦੌਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸੌਦਾਗਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਨਸ਼ਾ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਬਲੀ ਦਾ ਬੱਕਰਾ ਬਣਾ ਕੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਹਿੰਮ ਦਾ ਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਸ਼ੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿਚ ਇਕ ਲੱਖ ਲੋਕ ਜੋੜੇ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਇਸ ਮੁਹਿੰਮ ਤਹਿਤ ਪੂਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਘਰ-ਘਰ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੁਕਮਰਾਨ ਚੋੜਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਨਸ਼ਾ ਬਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚਾਲੇ ਰੇਲ ਸੇਵਾ ਸ਼ੁਰੂ

ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ: ਕੇਂਦਰੀ ਰੇਲਵੇ ਮੰਤਰੀ ਸੁਰੇਸ਼ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੇ ਦੋ ਤਖ਼ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਹਰੀ ਝੰਡੀ ਵਿਖਾਈ। ਦੋ ਤਖ਼ਤਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਇਹ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਵਿਸਾਖੀ ਦੇ ਸ਼ੁਭ ਦਿਹਾੜੇ ਤੋਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਚੱਲਿਆ ਕਰੇਗੀ। ਰੇਲ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਗੱਡੀ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵੀ ਯਾਤਰੂਆਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਦਰਸ਼ ਮਾਡਲ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ, ਰੂਪਨਗਰ, ਗੜਸ਼ੀਕਰ ਨਾਲ ਲਗਦੇ ਛੇ ਆਰਓਬੀ (ਰੇਲਵੇ ਓਵਰ ਬ੍ਰਿਜ) ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਰੇਲਵੇ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿਚ 900 ਆਰਓਬੀ ਤੇ ਆਰਯੂਬੀ (ਰੇਲਵੇ ਅੰਡਰ

ਬ੍ਰਿਜ) ਬਣਾਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਥੇ ਹੀ 3500 ਰੋੜੇ ਫਾਟਕਾਂ 'ਤੇ ਯੋਗ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਸ਼ੀ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਉਪਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਰੇਲ ਮੰਤਰੀ ਦਾ

ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੀ ਚਿਰਕੋਈ ਮੰਗ ਸੀ, ਜੋ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸ਼ਹੀਦ-ਏ-ਆਜ਼ਮ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜੱਦੀ ਪਿੰਡ ਖਟਕੜ ਕਲਾਂ ਵਿਖੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ

ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਘਟਨਾ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਨਾ ਨਾਬਾਲਗ ਸਨ ਤੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ 8000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨੀ ਛੇਤੀ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਰੋਕ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਕੇ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਬਾਰੇ ਫਿਕਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਜਿਥੇ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਗੌਰ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ 160 ਮੁਲਕ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਖਤਮ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਉਥੋਂ ਵਿਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਮਾਨਵੀ ਹੱਕਾਂ ਬਾਰੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜੈਦ ਅਲ ਹਸਨ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ।

ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾ ਸੁਮਨ ਭੇਟ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਰੇਲ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਵਿਚ ਰੇਲਵੇ ਲਾਈਨਾਂ ਤੋਂ ਸੱਖਣੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਪੱਖੋਂ ਕਾਇਮ ਕਲਪ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਵਪਾਰਕ ਹੱਥ ਵਜੋਂ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰੇਲ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖਟਕੜ ਕਲਾਂ ਤੇ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਜੇਜੇ ਦੋਆਬਾ-ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ-ਖਟਕੜ ਕਲਾਂ-ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਰੇਲ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਰੇਲਵੇ ਮੰਤਰੀ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਾਲਵੇ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਰਾਜਪੁਰਾ-ਮੁਹਾਲੀ ਰੇਲ ਲਿੰਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਹਿਮਾਚਲ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ-ਗੜਸ਼ੀਕਰ ਨਵੀਂ ਰੇਲ ਲਾਈਨ ਵਿਛਾਈ ਜਾਵੇ।

ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ ਬਚਾਓ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਾਸਾ

ਦਿੱਲੀ ਚੋਣ ਸਰਗਰਮੀ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਸਟੇਰੀ ਦੇ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸੁੰਨ-ਮ-ਸਾਨ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਦੇ ਗੇੜੇ ਕੱਢ ਰਹੇ ਸੀ। ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਪੀ.ਐਮ. ਦੀ ਕਿਸਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਚ ਇਕ ਘੋਰ ਆਸ਼ਾਵਾਦੀ ਕਿਸਾਨ ਆਗੂ ਨੇ ਤਬਸਰਾ ਕੀਤਾ, “ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮੁੱਖਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸੈਪਸ਼ਨ ਟਰੈਪ ਵਿਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਾਂ।” ਉਦੋਂ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਇਆ।

ਇਸ ਦੀ ਸਚਾਈ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ 24 ਫਰਵਰੀ 2015 ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਮਾਰਗ ਉਪਰ ਕਿਸਾਨ ਰੈਲੀ ‘ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਗੁੰਜਾਊ ਨਾਅਰਿਆਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਦਿਨ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ‘ਚ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲੀ ਦਫ਼ਾ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨ ਦੇ ਮਸਲੇ ਉਪਰ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਤਕ ਤਮਾਮ ਅਵਾਮੀ ਅੰਦੋਲਨ, ਤੇ

ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਪੇਸ਼ਕਸ਼: ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ

ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀਆਂ ਬਰਾਬਰ ਹੈਸੀਅਤ ‘ਚ ਸਟੇਜ ਉਪਰ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਉਸੇ ਮੰਚ ਉਪਰ ਉਹ ਅੰਨਾ ਹਜ਼ਾਰੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਰਟ ਲਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸਟੇਜ ਸਾਂਝੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਮਜ਼ੇ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੰਤਰ-ਮੰਤਰ ਉਪਰ ਜੇ.ਡੀ.(ਯੂ.) ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਅੱਗੇ ਜਿਥੇ ਅੰਨਾ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਸਟੇਜ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਥੇ ਇਕ ਸ਼ਖਸ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਲੀ-ਗਲੋਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸੇ ਨੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਕੇ ਅੰਨਾ ਨੂੰ ਕਮਿਊਨਿਸਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਰ ਵੀ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਸਾ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਅਤੇ ਸੰਘੀ ਦੋਵੇਂ ਸਨ ਜੋ ਅੰਨਾ ਦੀ ਸਟੇਜ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਇਹ ਵਾਕਿਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਆਪੇ ਬਣੇ ਅਵਾਮੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਰਵੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਏਕਤਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਗੂ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਉਪਰ ਕੇਂਦਰਤ ਜੋ ਰਿਪੋਰਟ ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ.ਵੀ. ਉਪਰ ਦਿਖਾਈ ਸੀ, ਉਸ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਨੂੰ ਰੋਲ ਗੱਡੀ ‘ਚ ਆਏ ਲੋਕ ਤਾਂ ਉਥੇ ਉਡੀਕਦੇ ਰਹੇ, ਪਰ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਉਥੇ ਸ਼ਾਮ ਤਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ।

ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ 24 ਫਰਵਰੀ ਦਾ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਨਾਟਕੀ ਰਿਹਾ। ਮੀਡੀਆ ਵਿਚ ਜੋ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਹ ਸਤਕਾਂ ਉਪਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੋ ਸਤਕਾਂ ਉਪਰ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੈਮਰੇ ਵਿਚ ਕੈਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਵਜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਸੀ। ਮੀਡੀਆ ਵਿਚ ਤਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅੰਨਾ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਹੈ ਜੋ ਜੰਤਰ-ਮੰਤਰ ਤੋਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਅੰਨਾ ਸਟੇਜ ਉਪਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਸ ਫਿਲਮੀ ਗੀਤ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਨਗਾਰੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੀ। ਦੋ

ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਨਾ ਤਾਂ ਮੀਡੀਆ ਵਿਚ ਖੱਬੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਨਾ ਮੇਧਾ ਪਟਕਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਾਲ ਝੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਸਜੇ ਸੰਸਦ ਮਾਰਗ ਨੂੰ। ਸਾਰੀ ਲੜਾਈ ਅੰਨਾ ਬਨਾਮ ਮੋਦੀ ਦੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਇਹ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਰਣਨੀਤੀ ਤਹਿਤ ਹੋਇਆ। ਜੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਅੰਨਾ ਅਤੇ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਨੂੰ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਚਿਹਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਹੀ ਚਮਕੇਗਾ। ਕੁਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦੇਖੀਏ ਤਾਂ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦੇ “ਮੁੱਖਧਾਰਾ ਦੇ ਪਰਸੈਪਸ਼ਨ ਟਰੈਪ ਵਿਚ ਘਿਰੇ” ਹੋਣ ਦਾ ਕਥਨ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਤਸੱਲੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਮਾਮ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਜ ਸੜਕਾਂ ਉਪਰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਿਸਾਨ ਉਤਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ‘ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕੱਟ ਮਰਨ’ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹਨ।

ਕੁ ਸੌ ਲੋਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਚੈਨਲਾਂ ਦੀਆਂ ਤਮਾਮ ਓ.ਬੀ. ਬੈਨ ਤੇ ਕ੍ਰੋਨ ਵਾਲੇ ਕੈਮਰੇ ਮੁਸਤੈਦ ਸਨ। ਨਾਲ ਹੀ ਯਮੁਨਾ ਦੀ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਮੁਹਿੰਮ, ਗੋਰਖਾ ਅਭਿਆਨ, ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਪਰਚੇ ਅੰਨਾ ਦੀ ਸਟੇਜ ਨਾਲ ਟੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਅੰਨਾ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ‘ਤੇ ਇਹੀ ਜਵਾਬ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਬਸ ਆਏ ਸਮਝੋ। ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸੱਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਸੰਸਦ ਮਾਰਗ ‘ਤੇ ਲੱਗੀ ਸਟੇਜ ‘ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹਨ। ਸੰਸਦ ਮਾਰਗ ਖਰਾਬ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਰਨ ਕ੍ਰੋਨ ਵਾਲੇ ਕੈਮਰੇ ਉਥੇ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਕਦੇ। ਮਜ਼ਬੂਰਨ, ਰਿਪੋਰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਉਥੇ ਮੋਢੇ ਵਾਲੇ ਕੈਮਰੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਪਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਕਿ ਅੰਨਾ ਦੀ ਸਟੇਜ ਸੁੰਨ-ਮ-ਸਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਸੂਲ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਸਟੇਜ ਸਾਂਝੀ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਸੀ।

ਇਕ ਹੋਰ ਵਜ੍ਹਾ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੀ। ਚੈਨਲਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਹਦਾਇਤ ਸੀ ਕਿ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ‘ਨੈਗੇਸੀਏਬਲ’ ਹੋਣ, ਭਾਵ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੌਦਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਜੋ ਚਿਹਰੇ ਅਸੀਂ ਟੀ.ਵੀ. ਉਪਰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੋਦੇਬਾਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਅਤੀਤ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹੀ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਕੁਝ ਅਦਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਦਿੱਲੀ ਲਈ ਚੱਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਗਰਾ ਵਿਖੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਮੰਤਰੀ ਜੈਰਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਉਸੇ ਪੈਦਲ ਮਾਰਚ ਵਿਚ 12 ਬੰਦੇ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ‘ਦਿ ਹਿੰਦੂ’ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੱਤੀ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ, ਰਵੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਮਾਰਕਾ ‘ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ’ ਵਿਚ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੀ ਆਖਰੀ ਹੱਦ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਤਕ ਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬੜਾ ਚਿਹਰਾ ਅੰਨਾ ਹੈ, ਕੁਲ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਨਾ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੰਝ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਦਾ ਕੁਲ ਸਿਹਰਾ ਅੰਨਾ ਨੂੰ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਖਾਕਾ ਤੇ ਵਿਉਂਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੈਂਕੜੇ ਅਵਾਮੀ ਅੰਦੋਲਨ, ਅਵਾਮੀ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਦਾ ਸਫ਼ਾਇਆ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੰਸਦ ਮਾਰਗ ਉਪਰ ਇਕ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ

ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਨ। ਵੱਡੇ ਟੀ.ਵੀ. ਚੈਨਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਐਨ.ਡੀ.ਟੀ.ਵੀ., ਨਿਊਜ਼ ਐਕਸ ਅਤੇ ਨਿਊਜ਼ ਨੇਸ਼ਨ ਦੇ ਗੰਨ-ਮਾਈਕ ਨਜ਼ਰ ਆਏ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਖਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੇ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਸਟੇਜ ਉਪਰ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਦੇ ਆਗੂ ਵਾਈਕੋ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸੀ ਜੋ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਹਮਾਇਤੀ ਲੈ ਕੇ ਉਥੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਸੀ.ਪੀ.ਐਮ. ਦੇ ਹਨਾਨ ਮੁੱਲਾ ਤੇ ਸੁਨੀਤ ਚੋਪੜਾ, ਲਿਬਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਵਾਮੀ ਲਹਿਰਾਂ ਦਾ ਕੌਮੀ ਗੱਠਜੋੜ ਦੇ ਆਗੂ ਮੇਧਾ ਪਟਕਰ, ਡਾ. ਸੁਨੀਲਮ,

ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਵਤ ਆਦਿ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਅੰਨਾ ਸ਼ਾਂਤ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਤਕਰੀਰਾਂ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਖ਼ਬਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਕਿਸਾਨ ਆਗੂਆਂ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਆਉਣਗੇ। ਅੰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਰਵਿੰਦ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੋਂ ਆਪਣੀ ਸਟੇਜ ‘ਤੇ ਚਲਾ ਜਾਵੇ। ਲਿਹਾਜ਼ਾ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਈ ਵਜੇ ਬੋਲਣ ਦਾ ਵਕਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਅਰਵਿੰਦ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਨਾਲ ਯੋਗੇਂਦਰ ਯਾਦਵ ਅਤੇ ਸੋਮਨਾਥ ਭਾਰਤੀ ਵੀ ਆਏ। ਉਦੋਂ ਤਕ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਆਗੂ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਉਤਰ ਗਏ ਸਨ। ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਇਆ ਕਿ ਰਾਕੇਸ਼ ਰਫ਼ੀਕ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਰਵਿੰਦ ਸਟੇਜ ਉਪਰ ਆਵੇ। ਇਸ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਆਗੂ ਸਿੱਧੇ ਸਟੇਜ ਉਪਰ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਅਰਵਿੰਦ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੇਰ ਹੇਠਾਂ ਦਰੀ ਉਪਰ ਬੈਠਣਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਵਾਰ ਸਟੇਜ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਨਾਕਾਮ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅੰਨਾ ਨੇ ਅਰਵਿੰਦ ਨਾਲ ਅੱਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਈ, ਪਰ ਵਾਈਕੋ ਨੂੰ ਖੁਬ ਜੱਫੀ ਪਾ ਕੇ ਮਿਲਿਆ। ਜਿੰਨਾ ਵਕਤ ਅਰਵਿੰਦ ਉਥੇ ਰਿਹਾ, ਉਸ ਨੇ ਅੰਨਾ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਝਾਕਿਆ, ਜਦਕਿ ਅੰਨਾ ਲਗਾਤਾਰ ਮੂਰਤੀ ਵਾਂਗ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਖ ਕੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ।

ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿਚ ਅਰਵਿੰਦ ਨੇ ਇਥੇ ਤਕਰੀਰ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਭੀਲਰ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਸਿਖਾਇਆ ਸਬਕ ਚੋਤੇ ਕਰਾ ਕੇ ਇਕ ਵਾਰ ਖੰਘਿਆ। ਫਿਰ ਫਰਮਾਇਆ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ, ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਦੋ ਵਾਰ ਖੰਘਿਆ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਲੋਕ ਚਾਈ-ਚਾਈ ਜ਼ਮੀਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਦੇਣਗੇ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਉਪਰ ਬੁਲਡੋਜ਼ਰ ਚਲਾਓਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਉਪਰ ਬੁਲਡੋਜ਼ਰ ਚਲਾਉਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਅਰਵਿੰਦ ਚਾਰ ਵਾਰ ਖੰਘਿਆ। ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਅੰਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਸਮਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਕੱਤਰੇਤ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ‘ਸ਼ੁੱਧ’

ਕਰਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਹਾਜ਼ਰੀਨ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਤੀਆਂ ਵਜਾਈਆਂ। ਜੰਤਰ-ਮੰਤਰ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕ ਗਲੀ ਜੋਤਦੀ ਹੈ, ਲਿਹਾਜ਼ਾ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਕ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਵੱਲ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਇਕ ਕਾਰਕੁਨ ਦੀ ਮੰਨੀਏ ਤਾਂ ਅੰਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਟੇਜ ਉਪਰ ‘ਪਿਆਕਤ’ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸਨ ਜਿਥੇ ‘ਸ਼ੁੱਧ ਅਚਾਰ, ਸ਼ੁੱਧ ਵਿਚਾਰ’ ਦਾ ਮੋਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਨਾਹਰਾ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਸੰਸਦ ਮਾਰਗ ਦੇ ਮੰਚ ਤੋਂ ਮੇਧਾ ਨੇ ਜਾਣਕਾਰੀ

ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਦਲ ਪਲਵਲ ਤੋਂ ਚਲ ਕੇ ਇਥੇ ਆਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ‘ਗਾਂਓ, ਗਾਂਧੀ, ਗ਼ਰੀਬ ਯਾਤਰਾ’ ਦਾ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਵਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਵੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਟੇਜ ਉਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਫਿਲਮੀ ਗੀਤ ਵੱਜ ਰਹੇ ਸਨ।

ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਇਹ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਕੇਂਦਰਤ ਅੰਦੋਲਨ ਅਤੇ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਤੇ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੀ ਪਹਿਲ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਤੀਸਾ ਦੇ ਪਿਨਕੀਆ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਹੋਈ ਦੋ ਦਿਨਾ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਥੇ ਮੁਲਕ ਦੀਆਂ ਡੇਢ ਤੋਂ ਉਪਰ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉਪਰ ਕੇਂਦਰਤ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਦਾ ਹਲਫ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੈ 24 ਫਰਵਰੀ 2015 ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ। ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖੋਹਣ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਆਇਆ ਤਾਂ ਅਵਾਮੀ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸਿਲਸਿਲੇਵਾਰ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਟਿਕਾਣਾ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਸੀ.ਪੀ.ਆਈ. ਸਦਰ-ਮੁਕਾਮ ਅਜੈ ਭਵਨ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਹੀ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦਿੱਲੀ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਦੋਂ ਅਜੈ ਭਵਨ ਵਿਚ ਅਵਾਮੀ ਅੰਦੋਲਨ 24 ਫਰਵਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਪਿਨਕੀਆ ਵਾਲੇ ਸੰਮੇਲਨ ਦਾ ਮਧੁਪੁਰ (ਬਿਹਾਰ) ਵਿਚ 23 ਤੋਂ 25 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਅਗਲਾ ਪੜਾਅ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਸਮੁੱਚੇ ਅਮਲ ਵਿਚ ਅਚਾਨਕ ਤਿੰਨ ਬੰਦਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਅੰਨਾ ਹਜ਼ਾਰੇ ਨੂੰ ਪੈਰਾਸੂਟ ਨਾਲ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿਚ ਉਤਾਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਬਣਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸੀ ਪੀ.ਵੀ. ਰਾਜਪੋਗਲ (ਜੈਰਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ), ਦੂਜਾ ਸੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਰਫ਼ੀਕ (ਜੋ ‘ਯੁਵਾ ਭਾਰਤ’ ਨਾਂ ਦੀ ਉਪੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ‘ਯੁਵਾ ਕ੍ਰਾਂਤੀ’ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਦਨਾਮ ਹੈ) ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਸੀ ਗ੍ਰੇਟਰ ਨੋਇਡਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਕਿਸਾਨ ਆਗੂ ਸੁਨੀਲ ਫੌਜੀ। ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੁਨੀਲ ਫੌਜੀ ਦੇ ਕਪਿਲ ਸਿਬਲ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹੇ ਤੁਆਲਕਾਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਅੰਨਾ ਦੇ ਮੰਚ ਉਪਰ ਕਾਂਗਰਸੀਆਂ ਦੀ ਵਾਹਵਾ ਰੌਣਕ ਸੀ। ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਇਆ ਕਿ ਅੰਨਾ ਹਜ਼ਾਰੇ ਨੂੰ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੇਧਾ ਪਟਕਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ‘ਸਾਬੋਤਾਜ’ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੰਸਦ ਮਾਰਗ ਦੇ ਮੰਚ ਉਪਰ ਅੰਨਾ ਦੀ ਖਾਮੋਸ਼ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਕੀ ਕਹਾਣੀ ਖੁਦ ਬਿਆਨ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਨਾ ਤਾਂ ਮੀਡੀਆ ਵਿਚ ਖੱਬੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਨਾ ਮੇਧਾ ਪਟਕਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਾਲ ਝੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਸਜੇ ਸੰਸਦ ਮਾਰਗ ਨੂੰ। ਸਾਰੀ ਲੜਾਈ ਅੰਨਾ ਬਨਾਮ ਮੋਦੀ ਦੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਇਹ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਰਣਨੀਤੀ ਤਹਿਤ ਹੋਇਆ। ਜੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਅੰਨਾ ਅਤੇ ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਨੂੰ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਚਿਹਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਹੀ ਚਮਕੇਗਾ। ਕੁਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦੇਖੀਏ ਤਾਂ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦੇ “ਮੁੱਖਧਾਰਾ ਦੇ ਪਰਸੈਪਸ਼ਨ ਟਰੈਪ ਵਿਚ ਘਿਰੇ” ਹੋਣ ਦਾ ਕਥਨ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਤਸੱਲੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਮਾਮ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਜ ਸੜਕਾਂ ਉਪਰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਿਸਾਨ ਉਤਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ‘ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕੱਟ ਮਰਨ’ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਡੀਕ ਸੀ ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦਿਵਸ (23 ਮਾਰਚ) ਦੀ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਮੁਲਕ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਮਿਲ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਲੁੱਟ ਐਕਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਜੂਝ ਮਰਨ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਹਲਫ਼ ਲਿਆ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ, ਮੀਡੀਆ ਨੇ ਉਦੋਂ ਵੀ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿਖਾਇਆ। ਲਪ੍ਰੋਕਾਰ (ਲਘੂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਥਾਕਾਰ) ਰਵੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗ਼ਲਤੀ ਨਹੀਂ। ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਮ ਕਥਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅੰਦੋਲਨ ਕਥਾ, ਉਹ ਲਘੂ ਹੋਣ ਲਈ ਸਰਾਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਅੰਨਾ ਹਜ਼ਾਰੇ ਵਾਲੀ ਸਟੇਜ ਉਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ‘ਆਪ’ ਆਗੂ ਅਰਵਿੰਦ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਝਲਕ।

ਬੇਇਮਾਨੀ ਨਿਗਲ ਗਈ ਇਕ ਹੋਰ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਫਸਰ ਨੂੰ

ਡੋਡਾਕਪਾਲੂ ਕ੍ਰਿਆਪਾ ਰਵੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡੀ ਕੇ ਰਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ ਦੀ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਇੰਡੀਅਨ ਐਡਮਨਿਸਟਰੇਟਿਵ ਸਰਵਿਸ (ਆਈ ਏ ਐਸ) ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਉੱਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰਵੀ ਦੇ ਕਤਲ ਤੋਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਖਾਤਾ ਮਘ ਪਿਆ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਵਲੋਂ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਰਾਜਨਾਥ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫੁਰਤੀ ਨਾਲ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਨਾਟਕ ਸਰਕਾਰ ਰਾਜੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਸੀ ਬੀ ਆਈ ਤੋਂ ਇਸ ਕਤਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਕਰਨਾਟਕ ਦੇ ਆਈ ਏ ਐਸ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵੀ ਇਹੋ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਥੇ ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਜੰਗਲਾਤ ਮਹਿਕਮੇ ਦਾ ਮਦਨ ਨਾਇਕ ਨਾਂ ਦਾ ਅਫਸਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੀ ਬੀ ਆਈ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੰਨੀ। ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਯੇਦੀਯੁਰੱਪਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਭੇਦ ਭਰੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਸੀ ਬੀ ਆਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਉਹ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਦਲੀ ਹੈ, ਪੁਲਿਸ ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਗਏ, ਸਾਰੇ ਭਾਜਪਾ ਰਾਜ ਵਾਲੇ ਹੀ ਹਨ, ਜੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਹੁਣ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਖਿੱਚੋਤਾਣ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਸੋਚਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸੀ ਬੀ ਆਈ ਜਾਂਚ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਰਿਕਾਰਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਭਾਜਪਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਗਲੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜਸੀ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਕੋਲ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਈ, ਇਹ ਅੰਕੜਾ ਬਹੁਤੀ ਫੀਸਦੀ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਤੀ ਨਾਮਣੇ ਵਾਲੀ ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਇਸ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਮੁਖੀ ਰਣਜੀਤ ਕੁਮਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਲੇ-ਕੁਵੇਲੇ ਮਿਲਦਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਹ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਸ ਏਜੰਸੀ ਤੋਂ ਆਸ ਕੀ ਰੱਖੀਏ?

ਜਾਂਚ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਕਰ ਲਵੇ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਵਾਲੀ ਸੀ ਬੀ ਆਈ ਕਰਦੀ ਰਹੇ, ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਲੰਘ ਗਏ ਸੱਪ ਦੀ ਲਕੀਰ ਉੱਤੇ ਸੋਟੇ ਹੀ ਮਾਰਨੇ ਹਨ, ਡੀ ਕੇ ਰਵੀ ਨੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਇਹ ਰੁਝਾਨ ਜਿਹਾ ਬਣੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖੜਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤੀ ਦੇਰ ਬੋਲਣ ਜੋਗਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਜ਼ਬਾਨ ਸਦਾ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗੱਲ ਸਹੇ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਪਰੋ ਦੀ ਕਰਨੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੇ ਝੰਡੇ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਸਤੇ ਜਿਹੜੀ ਖੂਨੀ ਲੀਹ ਪਾ ਲਈ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿਚ 'ਰਘੂ ਕੁਲ ਰੀਤ' ਬਣਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲੀਹ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪੁਰਾਣੇ

ਕੇਸ ਛੱਡ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਬਹੁ-ਚਰਚਿਤ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਉਭਰਵਾਂ ਨਾਂ ਸਤੋਂਦਰ ਨਾਥ ਦੁਬੇ ਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਜਪਾ ਆਗੂ ਅਟਲ ਬਿਹਾਰੀ ਵਾਜਪਾਈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਪੱਧਰ ਦੇ ਰਾਜ-ਮਾਰਗਾਂ (ਹਾਈਵੇਜ਼) ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬਣੇ ਪਏ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵੇਲੇ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਸੁਫਨਾ ਹੈ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਨਾਲ

ਮਰਹੂਮ ਡੀ ਕੇ ਰਵੀ

ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਤੋਂਦਰ ਨਾਥ ਦੁਬੇ ਨਾਂ ਦੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਵਾਜਪਾਈ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਨਾਂ ਲਿਖ ਕੇ ਪਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਕਰਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਵੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਾਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਵਰਨਾ ਉਸ ਦੀ ਜਾਨ ਖਤਰੇ ਵਿਚ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਵਾਜਪਾਈ ਨੇ ਉਹ ਚਿੱਠੀ ਹਾਈਵੇ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ। ਉਥੋਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਚਿੱਠੀ ਹੇਠਾਂ ਭੇਜ ਕੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਚਲੀ ਗਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੇਈਮਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਚਿੱਠੀ ਦੀ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ ਮਨਾਉਣ ਤੋਂ ਸੋਲਾਂ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸਤੋਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਤਲ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਵਾਜਪਾਈ ਦੀ ਇਸ ਗਲਤੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਹੋਕਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਨਾਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਥਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਹੜੇ ਫਸ ਸਕਦੇ ਸਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਉੱਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣ 'ਤੇ ਨਤੀਜਾ ਭੁਗਤਣ ਵਾਲਾ ਦੁਸਰਾ ਬੰਦਾ ਵੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸੀ। ਸਨਮੁਗਮ ਮੰਜੂ ਨਾਥ ਨਾਂ ਦਾ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਤੇ ਇਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਤੇਲ ਦੀ ਚੋਰੀ ਦੇ ਬਦਨਾਮ ਧੰਦੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਇੱਕ

ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਲ 2005 ਦੇ 19 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਮੌਕੇ ਉਹ ਉਦੋਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਨੂੰਹ ਬੀਬੀ ਸੋਨੀਆ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਰਿਮੋਟ ਕੰਟਰੋਲ ਸੀ, ਪਰ ਕੇਸ ਦਾ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲਾ ਪਿਛਲੇ ਹਫਤੇ ਉਦੋਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਕਰਨਾਟਕ ਵਿਚ ਰਵੀ ਕੁਮਾਰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

ਸਨਮੁਗਮ ਮੰਜੂ ਨਾਥ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਮੌਕੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਅਫਸਰ ਯਸ਼ਵੰਤ ਸੋਨਵਾਣੇ ਨੂੰ ਚਿੱਠੇ ਦਿਨ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਜਿੰਦਾ ਸਾੜਨ ਦੀ ਘਟਨਾ ਇਸ ਤੋਂ ਛੇ ਸਾਲ ਪਿੱਛੋਂ ਉਦੋਂ ਵਾਪਰੀ, ਜਦੋਂ 26 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਮਨਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਾਂਝੀ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਤੇਲ ਦੀ ਚੋਰੀ ਵਾਲੇ ਮਾਫੀਏ ਦਾ ਰਾਹ ਰੋਕਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਚ ਮਾਲੇਗਾਓਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਯਸ਼ਵੰਤ ਸੋਨਵਾਣੇ ਉਸ ਵਕਤ ਨੇਤਲੇ ਮਨਮਾਡ ਕਸਬੇ ਵਿਚ ਤੇਲ ਚੋਰਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਵਲੋਂ ਕਈ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਹੁਤਿਆ। 'ਰੱਬ ਨੇੜੇ ਕਿ ਘਸੁੰਨ' ਦੀ ਕਹਾਵਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਜ਼ੋਰਵਾਰਾਂ ਦਾ 'ਸੱਤੀ' ਵੀਹੀਂ ਸੌ' ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਸਨ।

ਰਵੀ ਕੁਮਾਰ ਤੇ ਸੋਨਵਾਣੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਰਾਜ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਤਲਾਂ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਪਾਉਣ ਵਿਚ ਕਸਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਛੱਡੀ, ਲੋਕ ਵੀ ਇਸ ਦੁਹਾਈ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਕਤਲ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸ਼ਿਵਰਾਜ ਚੌਹਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਲ 2012 ਦੀ ਅੱਠ ਮਾਰਚ ਦੇ ਇਸਤਰੀ ਦਿਵਸ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਨੌਂ ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਉਥੇ ਇੱਕ ਹੋਣਹਾਰ ਆਈ ਏ ਐਸ ਅਫਸਰ ਬੀਬੀ ਮਧੂ ਰਾਣੀ ਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਸਾਈਂ ਨਰੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਬਿਹਾਰ ਦਾ ਜੰਮਪਲ ਨਰੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਇੰਡੀਅਨ ਪੁਲਿਸ ਸਰਵਿਸ ਵਿਚ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਪਿੱਛੋਂ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੁਰੈਣਾ ਵਿਚ ਇੱਕ ਤਾਰੇ ਵਾਲਾ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ, ਏ ਐਸ ਪੀ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਥੇ ਰੇਤ ਦੀ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਖੁਦਾਈ ਦਾ ਧੰਦਾ ਕਰਦੇ ਉਸ ਗੈਂਗ ਦਾ ਰਾਹ ਰੋਕਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਰ ਕੇ ਤੁਰ ਪਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਮਾਨ ਸ਼ਿਵਰਾਜ ਸਿੰਘ ਚੌਹਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਦੇ ਹੱਥ ਸੀ ਤੇ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਾਲੇ ਧੰਦੇ ਦਾ ਰਿਮੋਟ ਕੰਟਰੋਲ ਉਸ ਮੰਤਰੀ ਕੋਲ ਸੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਨਰੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਰੇਤ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਟਰੈਕਟਰ ਜਾਂਦਾ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤੇ ਦੂਰ ਖੜੇ ਗੈਂਗ ਲੀਡਰ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਸਮਝ ਕੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਟਰੈਕਟਰ ਚਾੜ੍ਹ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਸੀ ਬੀ ਆਈ ਤੱਕ ਵੀ ਗਈ, ਪਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਰਿਪੋਰਟ

ਇਹ ਆਈ ਕਿ ਰੇਤ ਵਾਲੇ ਟਰੈਕਟਰ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭੱਜਣ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਟਰੈਕਟਰ ਤੋਰਿਆ ਤੇ ਨਰੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ ਹੇਠਾਂ ਆ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਏਦਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਆਉਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਿਸ ਦੀ ਕੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਲੋਕ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ, ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵੱਸਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੋਇਡਾ ਵਿਚ ਸਾਲ 2013 ਵਿਚ ਹੋਏ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸ਼ਸ਼ਾਂਕ ਯਾਦਵ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਯਾਦ ਕਰ ਲੈਣ। ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਸ਼ਾਂਕ ਯਾਦਵ ਨੇ ਇੱਕ ਸਕੈਂਡਲ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਈ ਸੌ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਲੈਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕੰਪਨੀਆਂ ਜਾਲੂੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਦਾਅ ਮਾਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਰਕੀ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਜਦੋਂ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਇਥੋਂ ਦੇ ਦਲਾਲਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਲੂੀ ਕਾਗਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਾਸਤੇ ਲੈਣ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨੇੜੇ ਜਾ ਪੁੱਜੀ, ਉਦੋਂ ਸ਼ਸ਼ਾਂਕ ਨੇ ਰਾਹ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਲਾਜ਼ ਇੱਕ ਦਿਨ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਬਾਬਰੂਮ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਔਰਤਾਂ ਵਾਲੇ ਬਾਬਰੂਮ, ਦੇ ਵਿਚ ਲਟਕਦੀ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੁਰਜ਼ੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼ਸ਼ਾਂਕ ਯਾਦਵ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਹੀ ਕਰਨੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜਨਤਕ ਬਾਬਰੂਮ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਤੇ ਇਸ ਕੰਮ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਨੇ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਬਾਬਰੂਮ ਕਿਉਂ ਚੁਣਿਆ, ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ।

ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਚੁੱਪ ਵਿਚ ਸੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਹੇਠੋਂ ਉਪਰ ਤੱਕ ਅੱਖ ਮਿਲਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਰਾਜ

ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਪਿੜ

ਜਤਿੰਦਰ ਪਨੂ
ਫੋਨ: 91-98140-68455

ਵਿਚ ਕੋਈ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਫਸਰ ਰਗਤਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਭਾਜਪਾ ਦੁਹਾਈ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਜਪਾ ਰਾਜ ਵਿਚ ਇਹੋ ਕਹਿਰ ਵਾਪਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਾਂਗਰਸੀਆਂ ਵਲੋਂ ਵਿਖਾਵੇ ਦੇ ਹੰਝੂ ਵਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਜਕੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸ਼ੇਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਨੋਟਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਨਸਾਫ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੱਕ ਝਲਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁਰਜੀ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਚੁੰਝ ਵਿਚੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਦਿਸ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਚੌਥੀ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਕਿਧਰੇ ਚੌਥੀ ਦਿਸ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਇਹ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਚਾਰ ਸ਼ੇਰ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਚਾਰ ਸ਼ੇਰ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰ ਪਾਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦਾ ਬੋਲ-ਬਾਲਾ ਦਿੱਸ ਪੈਣਾ ਸੀ, ਜਿਹੜੇ ਜੰਗਲ ਦੇ ਹੋਰ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵ ਨਹੀਂ, ਆਪਣੀ ਖੁਰਾਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਪਏ ਕਹੋ ਜਾਂ ਬਘਿਆੜਾਂ ਦੇ, ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਸ ਹਾਲ ਉੱਤੇ ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ ਹਾਅ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਹਸਰ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਮਗਰਮੱਛਾਂ ਨਾਲ ਵੈਰ ਪਾਉਣਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਇਮਾਨਦਾਰਾਂ ਨੇ ਏਡੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਜਾਨਾਂ ਹੀ ਗਵਾ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਪ ਸਿਰਫ ਸਲਾਮ ਕਰਨ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰਹਾਂਗੇ?

BJ Digital Video & Photos
BROADCAST HD FILM QUALITY
Ph.718-441-6516 Cell No.646-403-7334
Blu-ray DVD
All Work In Digital
Wedding, Birthday, Ring Ceremony,
Sweet Sixteen & All Others Function
Experience 25 Year
Ph. 718-441-6516 Cell No. 646-403-7334

ਨੈਸ਼ਨਲ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਕੂਲ

National Truck Driving School

ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ ਅਤੇ ਯੂਬਾ ਸਿਟੀ
ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ

ਓਨਰ ਅਪਰੇਟਰ ਅਤੇ
ਡਰਾਈਵਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ
ਕੰਪਨੀ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ 35 ਸੈਂਟ
ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ

*ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਕੂਲ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ
*ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਉਪਰੰਤ ਕੰਮ/ਜੋਬ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ
*ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਏਅਰਪੋਰਟ ਤੋਂ ਚੁੱਕਣ ਤੇ ਛੱਡਣ ਦਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ
*2-3 ਹਫਤਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਬਣੋ

Call For Special Price

Kashmir S. Thandi

Office: (866) 933-3038

Balhar S. Ranu Cell:916-502-7733

Yuba City Ph:530-419-5058

1816 Main Ave., Sacramento CA, 95838

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

ਸਨਿਚਰਵਾਰ, 28 ਮਾਰਚ 2015

ਸਿਦਕ ਤੇ ਸਿਰੜ ਨੂੰ ਸਲਾਮੀ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਦੀ ਚਰਚਿਤ 'ਮੋਦੀ ਲਹਿਰ' ਦੇ ਉਤਰਾਅ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਝਾਕੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲ ਗਈ। ਉਹ 23 ਮਾਰਚ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ- ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਰਾਜਗੁਰੂ ਤੇ ਸੁਖਦੇਵ, ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣ ਹੁਸੈਨੀਵਾਲਾ ਅੱਪੜਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਥੇ ਉਹਦਾ ਸਵਾਗਤ ਪੰਡਾਲ ਵਿਚ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਭਾਸ਼ਨਕਾਰ ਵਜੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮੋਦੀ ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਠੁੱਕਦਾਰ ਭਾਸ਼ਨ ਵੀ ਨਾ ਦੇ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੀਡੀਆ ਵਿਚ ਅਤੇ ਫੇਸਬੁੱਕ ਆਦਿ ਉੱਤੇ ਵੀ ਉਹਦੇ ਖਿਲਾਫ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਆਇਆ ਰਿਹਾ। ਦਿੱਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 'ਮੋਦੀ ਲਹਿਰ' ਦੀ ਫੂਕ ਹੁਣ ਨਿਕਲੀ ਸੀ। ਸਭ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੋਦੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣ ਮੁਹਿੰਮ ਦਾ ਆਗਾਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚਿਤ-ਚੇਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬੰਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿਚ 23 ਮਾਰਚ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਭੇਟ ਕਰਨ ਪੰਜਾਬ ਪੁੱਜੇਗਾ। ਸਿਆਸੀ ਮਾਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ-ਮਿਣਤੀਆਂ ਮੁਤਾਬਕ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਐਨ.ਡੀ.ਏ. ਨੂੰ ਬਹੁਮਤ ਜੋਗੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਜਿਉਂ-ਜਿਉਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਹਾਲਾਤ ਬਦਲਦੇ ਰਹੇ। ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਬੇਹੱਦ ਮਾੜੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਰੋਈ ਧਿਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਐਨ.ਡੀ.ਏ. ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਡੰਕੇ ਦੀ ਚੋਟ ਉੱਤੇ ਬਣ ਗਈ ਅਤੇ ਸਭ ਦੇ ਦੇਖਦਿਆਂ-ਦੇਖਦਿਆਂ ਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦਿਆਂ ਵੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਸੰਭਾਲ ਲਈ। ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ, ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਦੀ ਜੋ ਸਿਆਸਤ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਭੁਲੇਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਲੋਕ ਭਾਰਤ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਬੋਧਣ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਉਹੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਛਾੜਨ ਲਈ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਸੰਗੀ-ਸਾਥੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਲੱਗੇ ਰਹੇ। ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਇਹ ਕੋਹ ਮੌਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਮੋਦੀ ਵਰਗਾ ਲੀਡਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਚ ਦਮਾਲੜੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀਆਂ ਭੇਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਇਸ ਤੋਂ ਹੀ ਭਾਰਤੀ ਆਵਾਮ ਦੀ ਹੋਣੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

23 ਮਾਰਚ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦਾ ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਘੋਲ ਵਿਚ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੌਰ ਵਿਚ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਸਰਗਰਮ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ 'ਚ ਸਿਆਸੀ, ਸਮਾਜਕ, ਕਲਾ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਖੇਤਰਾਂ 'ਚ ਵੱਡੀ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਮੁੱਢੋਂ-ਸੁੱਢੋਂ ਤਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਐਨ ਬਰਾਬਰ ਬਦਲਵੀਂ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਨਗਾਰਾ ਵੀ ਵਜਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਬਦਲਵੀਂ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਸੂਰ ਇੰਨੀ ਤੀਖਣ ਅਤੇ ਤੀਬਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਆਮਦ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਗੂੰਜਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਆਮ ਕਰ ਕੇ ਦਹਿਸ਼ਤਪਸੰਦੀ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਦੌਰ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਜੋ ਰਤਾ ਕੁ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਵਾਚਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਆਸੀ ਪਿੜ ਵਿਚ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਦਖਲ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਰਚਾ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਉਂਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਜੇ ਇਕੱਲੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਹੀ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੌਧਿਕ ਬੁਲੰਦੀ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਸਰਗਰਮੀ ਨੂੰ ਉਹ ਕਿਸ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਿਜਾਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸਨ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਉੱਤੇ ਸਰਸਰੀ ਜਿਹੀ ਨਿਗ੍ਹਾ ਮਾਰਿਆਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਈਏ ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਾਹਾਂ 'ਚ ਆਈਆਂ ਔਕੜਾਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਵਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕੀ-ਕੀ ਤਰੱਦਦ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਰਾਹ ਸੁਖਾਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਸਗੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਪੈਰ-ਪੈਰ 'ਤੇ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਨਵਾਂ ਰਾਹ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ। ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਸਰੋਤ ਬਣਨ ਦੀ ਮੰਜ਼ਲ ਤੱਕ ਦਾ ਸਫਰ ਤੈਅ ਕੀਤਾ।

ਸੰਜੀਦਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰ-ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਸਦਾ ਹੀ ਮੁੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਅਤੇ ਜੁਝਾਰੂਆਂ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਜੋ ਸੁਪਨਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੁਝਾਰੂਆਂ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਹਾਕਮ ਤੁਰੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਵਰਗੇ ਬਹੁ-ਧਰਮੀ, ਬਹੁ-ਭਾਸ਼ਾਈ, ਬਹੁ-ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਕ ਲੀਹ-ਪਾਤੂ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨੇ ਜੁਝਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜੁਝ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਵਰਗਾ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ਾਸਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਭੇਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹਿਵਨ ਹੀ ਆਮ ਲੋਕ, ਤਿੱਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਝੜੀ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਸ ਜੁਰਾਅਤ ਦਾ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਜੋ ਗਾਹੇ-ਬਗਾਹੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਲਸਿਲਾ ਅਮੁੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਫਿਲਹਾਲ ਮੋਦੀ ਮਾਰਕਾ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਦੌਰ-ਦੌਰਾ ਹੈ, ਪਰ ਲੋਕ-ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਤੀਖਣਤਾ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੰਗਿਆੜੀ ਬੁਝੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਰੋਜ਼ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਨੌਜਵਾਨ ਸਿਆਸੀ ਪਿੜ ਵਿਚ ਡਟੇ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਿਰਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਦਹਾਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਿਆਂ ਨੇ ਸਿਰਜਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਹੌਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਅ ਹਨ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਕ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਕਸਦ ਦਾ ਨਾਤੂਆ, ਆਵਾਮ ਦੀ ਹਰ ਪੱਧਰ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। 23 ਮਾਰਚ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮਾਹੌਲ ਸਿਰਜਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦੀ ਆਹੂਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਹੌਲ ਸਿਰਜਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸਿਦਕ ਤੇ ਸਿਰੜ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ।

ਨਾਹ-ਸੋਟਾ

-ਚਾਚਾ ਬੇਲਿਹਾਜ਼

ਯਾਰੀ ਫਿਰ ਖੁਆਰੀ?

ਪਹਿਲਾਂ ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਲਾਉਂਦੇ, ਫਿਰ ਬੋਲਦੇ ਜੀਭ ਨੂੰ ਟੁੱਕਦੇ ਨੇ। ਪਲਕਾਂ ਰਾਹ ਦੇ ਵਿਚ ਵਿਛਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਮੁੜ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੁਕਦੇ ਨੇ। ਸੁਣ ਇਕ, ਹੁੰਗਾਰੇ ਸੀ ਚਾਰ ਭਰਦੇ, ਮਗਰੋਂ 'ਹੁੰਮ' ਵੀ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਉਕਦੇ ਨੇ। ਫਹਿਆ ਮੋਹ ਦਾ ਜ਼ਖਮ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਕੀ, ਆ ਕੇ ਗੁੱਸੇ 'ਚ ਲੂਣ ਹੀ ਭੁੱਕਦੇ ਨੇ। ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਇਤਬਾਰ ਕਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ, ਗਲਤੀ ਕੀਤੀਆਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਟੁੱਕਦੇ ਨੇ। ਮਿਲਦਾ ਹੋਊ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਬ ਜਾਣੇ, ਕੋਠੇ ਚਾੜ੍ਹ ਕੇ ਪੌੜੀ ਜੋ ਚੁੱਕਦੇ ਨੇ।

ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਕਿਸ ਖੌਫ ਨੇ ਹੈ ਡੰਗਿਆ?

ਸਿਆਸੀ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸੁਆਲ

ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸਿਆਸੀ ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ ਸੁਆਲ ਆਇਆ ਤਾਂ ਤਕਰੀਬਨ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ 'ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਘੇਰੇ' ਵਿਚ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰ ਆਈਆਂ। ਕਸ਼ਮੀਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਬਹਿਸ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਹੁਕਮਰਾਨ ਸਿਆਸੀ ਗਠਜੋੜ ਦੀ ਮੌਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਰੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮਰਾਨ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਪੈਂਤੜੇ ਚਰਚਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪ ਅਤੇ ਅਹਿਮ ਹਨ, ਪਰ ਸੁਆਲ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵੱਡੇ ਰੁਝਾਨ ਦਾ ਹੈ। ਸੁਆਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰ ਆਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਮਹਿਦੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਕਮਰਾਨ ਧਿਰਾਂ ਸਮੇਤ ਸਮੁੱਚੀ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਮਸੱਰਤ ਆਲਮ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਸਹਿਰੀ ਹਕੂਕ ਜਾਂ ਜਮਹੂਰੀ ਹਕੂਕ ਦਾ ਮਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ

ਦਲਜੀਤ ਅਮੀ

ਫੋਨ: 91-97811-21873

ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਿਆਸੀ ਕੈਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਘੇਰੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਿਸਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ। ਫੌਜ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਵੀ.ਕੇ. ਸਿੰਘ ਨੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਤੂਫਾਨ ਆ ਜਾਣਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਸੀ। ਆਖਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦਾ ਉੱਤੇ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲੱਗਦੇ ਆਏ ਸਿਆਸੀ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਨੂੰ ਪੁਖਤਾ ਬੁਨਿਆਦ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਤਤਕਾਲੀ ਸੂਰ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਸੀ। ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਸਵਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਫੀਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਜਨਤਕ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਤਤਕਾਲੀ ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਰਨ ਸਾਰੀ ਤਫਸੀਲ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਫੌਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖਿਲਾਫ ਭਾਜਪਾ ਜੁਆਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਦੀ ਔਖ ਵੀ 'ਫੌਜ ਦੀ ਰਿਸ਼ਵਤ' ਦੀ ਥਾਂ 'ਭੇਤ ਖੋਲ੍ਹਣ' ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੁੜਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਿਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਾਫ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਅਖਤਿਆਰ ਹਨ ਜੋ 'ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ' ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਖਤਿਆਰਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਖੁਫੀਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 'ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ' ਹਿਰਾਸਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਕੀਤੇ ਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਧਿਰਾਂ ਸਿਆਸੀ ਬਿਆਨ ਹੀ ਤਾਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਜਪਾ ਆਪਣੀ 'ਮੁਲਕ-ਪ੍ਰਸਤ ਅਖੰਡ-ਭਾਰਤੀ' ਸੋਚ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਨਵੀਂ ਬਣੀ ਗਠਜੋੜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਉੱਤੇ ਤਾਂ ਸੁਆਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ

ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੀਜੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸਰਕਾਰ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਇੱਕੋ ਵੇਲੇ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਵਿਚੋਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸਿਆਸੀ ਸੁਆਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਅਮਨ-ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਏਕਤਾ-ਅਖੰਡਤਾ ਦਾ ਮਸਲਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਖਤਿਆਰੀ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਸਿਆਸੀ ਸ਼ਰੀਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਇਲਜ਼ਾਮ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੰਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੁਆਲ 'ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੇਰੇ' ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸੁਆਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉਭਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 'ਨਿਰਪੱਖਤਾ' ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ?

ਹੁਣ ਸੁਆਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਘੇਰੇ ਨੂੰ ਸਹਿਰੀਆਂ ਦੇ ਸਹਿਰੀ ਅਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਹਕੂਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਿਆਸੀ ਮਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ? ਕੀ ਜਮਹੂਰੀ ਅਤੇ ਸਹਿਰੀ ਹਕੂਕ ਦੇ ਮਸਲੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਘੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਮਾਅਨੇ ਹਨ? ਜੇ ਇਹ ਬੇਮਾਅਨੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਹਿਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਗਲਬੇ ਨੂੰ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਅਤੇ ਇਨਸਾਫ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ? ਇਸ ਅਖਤਿਆਰੀ ਖਾਤੇ ਵਿਚੋਂ ਝਲਕਦੀ 'ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ' ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ? ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਅਖਤਿਆਰੀ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਬਾਣਿਆਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਸਿਆਸੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਹ 'ਦਲੀਲ' ਬੇਮਾਅਨੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇਹ ਹੰਗਾਮੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਉੱਤੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੰਦ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਇਸੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਮੂੰਹ-ਜੋਰੀ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਖਤਿਆਰੀ ਖਾਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਵੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰਾਂ ਬਦਲਣ ਲਈ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਖਿਲਾਫ ਚੱਲਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਮੁਹਾਣੇ ਇਸੇ ਖਾਤੇ ਵਿਚੋਂ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਮੁਕਰਨਾ, ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਖੁਰਦ-ਬੁਰਦ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪੈਣ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਭਾਰੂ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਪੜਾਅ ਉੱਤੇ ਸਾਫ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰੀ ਖਾਤਾ ਦਰਅਸਲ ਸਿਆਸੀ ਖਾਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਖਾਤੇ ਵਿਚੋਂ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਅੰਦਰਲੀ ਪਾਲਾਬੰਦੀ, ਗਠਜੋੜ ਬਣਾਉਣ-ਤੋੜਨ, ਵਫਾਦਾਰੀਆਂ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਵੱਡਿਆਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇਤਾਂ-ਛੋਟਾਂ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਚੱਲਦੀ ਹੈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਸੁਆਲ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਇਸ ਅਖਤਿਆਰੀ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀ ਮਾਅਨੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ? ਸੰਵਿਧਾਨ ਤਾਂ ਹਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ

ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਕੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖਰਾ ਮਸਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਆਸੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਅਹਿਮ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਮਹਿਰੂਮੀਅਤ ਦੀ ਮਾਰ ਹੇਠ ਆਏ ਸਹਿਰੀ ਮੁਲਜ਼ਮ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਫਰ ਜਲਦੀ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਹਿਰੂਮੀਅਤ ਦਾ ਸਿਆਸੀ ਪਿਛੋਕੜ ਕਦੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਅਤੇ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਮੂਲ ਦੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹਨ। ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੰਦ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸੁਆਲ ਬਣਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਮਾਨਸਿਕ ਤਵਾਜ਼ਨ ਗੁਆ ਬੈਠੇ ਲਾਵਾਰਿਸ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਛਪੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੰਦ ਸਿਆਸੀ ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ ਮਸਲਾ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਪੇਚੀਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚੋਂ ਤਕਰੀਬਨ ਮਨਫੀ ਵੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੰਨ-ਸੁਵੰਨੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਿਆਸੀ ਕੈਦੀਆਂ ਬਾਬਤ ਸਹਿਮਤੀ ਕਾਇਮ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਮੌਕਾ-ਮੇਲ ਨਾਲ ਜਾਹਿਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਖਾਤਕ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਖੋਰੀ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦਰਜ ਹੋਏ 'ਸਿੱਕੇਬੰਦ' ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿਚਲੀਆਂ ਕਤੀਆਂ ਮਨੁੱਖੀ, ਜਮਹੂਰੀ ਅਤੇ ਸਹਿਰੀ ਹਕੂਕ ਦੇ ਸੁਆਲਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਹੀ ਜੁੜਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਗ਼ੈਰ-ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਜਮਹੂਰੀ ਖਾਸੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਟਰਨੈਟ ਦੇ ਪਸਾਰੇ ਕਾਰਨ ਫੇਸਬੁੱਕ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਹ ਚਰਚਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫੇਸਬੁੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਮੁਲਕ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਕ ਦੀਆਂ ਭੂਗੋਲਿਕ ਹੱਦਾਂ-ਸਰਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਗਿਣਤੀ ਪੱਖੋਂ ਕਿਸੇ ਮੁਲਕ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੁਆਲ ਇੱਥੇ ਵੀ ਮਹਿਰੂਮੀਅਤ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਸਬੁੱਕ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜੇਲ੍ਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਹਿਰੂਮ ਜੀਆਂ ਦਾ ਮੁਲਕ ਹੈ ਜੋ ਮਹਿਰੂਮੀਅਤ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਖਾਨਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਇਹ ਤਰੱਕੀਪਸੰਦ ਅਤੇ ਇਨਸਾਫਪਸੰਦ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਦਾ ਸੁਫਨਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹਿਫੂਜ਼ ਥਾਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਵਰਗਾ ਗ਼ੈਰ-ਮਨੁੱਖੀ ਅਦਾਰਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਿਛਲੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਉੱਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨੀ ਪਹਿਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਬੇਕਸੂਰਾਂ ਜਾਂ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਵੱਸ ਭਟਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕੇ ਅਪਰਾਧੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਿਖਲਾਈ ਕੇਂਦਰ ਬਣ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮਹਿਰੂਮੀਅਤ ਕਾਰਨ ਬੇਮਾਅਰਾ ਹੋਇਆ ਬਚਪਨ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਪਿਆ ਹੈ। ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋ ਕੇ ਪਰਤਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਆਪਣਾ ਮਾਨਸਿਕ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਾਵਕ ਤਵਾਜ਼ਨ ਤਾਂ ਗੁਆ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਆਸੀ ਖਿਤਕਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰ ਵਿਚ ਇਹ ਸੁਆਲ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਅਹਿਮ ਹੈ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਵਰਗਾ ਰੂਹ ਨੂੰ ਖੋਰਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਦਾਰਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਕਿਸ ਖੌਫ ਜਾਂ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਨੇ ਡੰਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੁਫਨੇ ਵੀ ਬੋਚ ਕੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ।

ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਅਤੇ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਮੂਲ ਦੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹਨ। ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੰਦ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸੁਆਲ ਬਣਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਮਾਨਸਿਕ ਤਵਾਜ਼ਨ ਗੁਆ ਬੈਠੇ ਲਾਵਾਰਿਸ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਛਪੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਅੰਨ੍ਹੇ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ ਦਾ ਖਤਰਾ

ਜੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਾਸੇ ਦਾ ਪਾਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਬੀ.ਬੀ.ਸੀ. ਦੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਫਿਲਮ 'ਇੰਡੀਆ'ਜ਼ ਡਾਟਰ' ਉਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਉਣ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਫਿਲਮ ਦਸੰਬਰ 2012 ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ 'ਚ ਵਾਪਰੀ ਸਮੂਹਿਕ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਦੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਬਣੀ ਹੈ। ਫਿਲਮ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਨਾਰੀਵਾਦੀ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਤੇ ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਰਾਖਿਆਂ ਲਈ ਵੱਡੇ ਕਾਜ ਵਰਗੀ ਸਿੱਧ ਹੋਈ। ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਬਿਦਵਈ

ਲੜਕੀ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਰਾਹੀਂ 23 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਉਸ ਪੈਰਾਮੈਡੀਕਲ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਝਾਤ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਵਿਚ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਏ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਖਾਵਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਸਲਾਘਾ ਭਰਪੂਰ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ।

'ਇੰਡੀਆ'ਜ਼ ਡਾਟਰ' ਉਸ ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਵਿਚਲੇ ਰੋਗਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਖਿਲਾਫ ਭੇਦਭਾਵ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕ 'ਚ ਸੈਂਕੜੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਲਮ ਪ੍ਰਤੀ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਫਰਤ ਭਰਿਆ ਰਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਫਿਲਮ ਨਿਰਮਾਤਰੀ ਲੈਸਲੀ ਉਡਵਿਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਦੇ ਸਜ਼ਾ-ਯਾਦਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਮੁਕੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੈਦੀਆਂ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰੀ ਐਮ. ਵੈਂਕਈਆ ਨਾਇਡੂ ਨੂੰ ਫਿਲਮ ਵਿਚੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿਰੋਧੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਬੁ ਆਈ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਰਾਜਨਾਥ ਸਿੰਘ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਤੌਰ

'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ; ਪਰ ਉਡਵਿਨ ਨੇ ਪੂਰਾ ਕੱਚਾ ਫਿਲਮਾਂਕਣ (ਫੁਟੇਜ) ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਗਈ 15 ਮਿੰਟ ਲੰਮੀ ਸੰਪਾਦਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪ੍ਰਗਟਾਏ। ਫਿਲਮ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ। ਪਤਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਵਾਂਗ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਦਾ ਵਰਤਾਰਾ ਵੀ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਪਸਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਮਰਦ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਵਾਲੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹਾਲ ਹੀ ਦੌਰਾਨ ਅਨੇਕਾਂ ਹਿੰਸਕ ਸਮੂਹਿਕ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਦਾ ਇਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਵੀ ਬਣਿਆ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ 'ਸਾਦਗੀ ਭਰਿਆ' ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਅਜਨਬੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ; ਪਰ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਦਾ ਔਰਤ ਦੀ ਦਿੱਖ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ 'ਭਵਕਾਊ' ਪਹਿਰਾਵੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ 82 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਤੇ 6 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਜਨਬੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਸਗੋਂ ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਜਾਣੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਦਾ ਲਿੰਗੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਮਰਦ ਦੀ ਉਸ ਤਾਕਤ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਔਰਤ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਹਿੰਸਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਇਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਮਰ ਭਰ ਲਿੰਗੀ ਭੇਦਭਾਵ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮਰਦ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੁਕੇਸ਼ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਮ.ਐਲ. ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਉਡਵਿਨ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, 'ਔਰਤ ਬਿਲਕੁਲ ਇਕ ਫੁੱਲ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ...ਮਰਦ ਕੰਡੇ ਵਾਂਗ ਹੈ...ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ...'

ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ...ਰਾਤ ਵੇਲੇ...ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੰਦੇ...ਸਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਸਭਿਆਚਾਰ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਵਿਚ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।' ਇਕ ਹੋਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, 'ਜੇ ਮੇਰੀ ਲੜਕੀ ਜਾਂ ਭੈਣ, ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੰਧਾਂ 'ਚ ਉਲਝੇਗੀ...ਤਾਂ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਵਿਖੇ

ਲਿਜਾਵਾਂਗਾ...ਤੇ ਜਿਉਂਦੀ ਸਾੜ ਦਿਆਂਗਾ।' ਮੁਕੇਸ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਤਾਤੀ ਵਜਾਉਣ ਲਈ ਦੋ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਲੜਕੀ ਦੇਰ ਰਾਤ ਤੱਕ ਬਾਹਰ ਘੁੰਮ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ।' ਇਹ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰ ਸਿਰਫ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਖਾਪ ਪੰਚਾਇਤਾਂ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਸੰਘ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਆਗੂਆਂ, ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਆਦਿ ਵਲੋਂ ਵੀ ਅਕਸਰ ਜਾਹਿਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹਾਲ ਹੀ 'ਚ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਖੱਟਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ।

ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ 'ਇੰਡੀਆ'ਜ਼ ਡਾਟਰ' ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਕਸ ਨੂੰ ਤਾਰ-ਤਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ 'ਸਾਜ਼ਿਸ਼' ਵਜੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰੋਗੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੀ ਹੈ। ਵਾਤਾਵਰਨਵਾਦੀ ਕਾਰਕੁਨ ਪ੍ਰਿਅਾ ਪਿੱਲੇ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਲੋਂ

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ 'ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ' ਵਾਲਾ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਿਅਾ ਪਿੱਲੇ ਨੇ ਯੂ.ਕੇ. ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਐਸਾਰ ਵਲੋਂ ਮੱਧ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਵਾਤਾਵਰਨਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਆਦਿਵਾਸੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਬਾਰੇ ਲੰਡਨ ਵਿਚ ਸੰਸਦੀ ਕਮੇਟੀ ਸਾਹਮਣੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੱਛਮੀ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਅੱਸਬਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਿਅਾ ਭਾਰਤ ਦੇ 'ਵਿਕਾਸ' ਵਿਚ ਅੜਿੱਕਾ ਪਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੰਤਰਾਲਾ ਪ੍ਰਿਅਾ ਪਿੱਲੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਜਿਵੇਂ ਅਰੁਣਾ ਰਾਏ, ਮੇਧਾ ਪਾਟੇਕਰ, ਐਡਮਿਰਲ ਰਾਮਦਾਸ, ਨੰਦਨੀ ਸੁੰਦਰ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾਤਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਇਸ ਵਲੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਮੇਟੀ ਸਾਹਮਣੇ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਸਗੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ 'ਭਾਰਤ ਦੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਜਮਹੂਰੀਅਤ' ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਉਤੇ 'ਨਿਰਭਰ' ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਅਤੇ ਖਣਿਜ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵਲੋਂ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਲੁੱਟ ਲਈ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੋ, 'ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ' ਕਿੱਥੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਿਅਾ ਪਿੱਲੇ ਸਬੰਧੀ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ

ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਵਤੀਰਾ ਅਕਸਰ ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਭਰਮ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਲੋਂ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਡਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾਵਾਦੀ ਬਦਲ ਵਰਤਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਾਇਜ਼ ਹਿਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ 'ਜਾਲ' ਹੈ। 1960ਵਿਆਂ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਨੇ ਪਰਮਾਣੂ ਪ੍ਰਸਾਰ ਰੋਕੂ ਸੰਧੀ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ 'ਪਰਮਾਣੂ ਨਸਲਵਾਦ' ਫੈਲੇਗਾ। ਪਰਮਾਣੂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪਰਮਾਣੂ ਹਥਿਆਰ ਰਹਿਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਸ ਰੁਖ ਪਿੱਛੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਇਹ ਖਾਹਿਸ਼ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮਾਣੂ ਬਦਲ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। 1974 ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰਮਾਣੂ ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਬਤ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। 1990ਵਿਆਂ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਨੇ ਵਿਆਪਕ ਪਰਖ ਰੋਕੂ ਸੰਧੀ (ਸੀ. ਟੀ. ਬੀ. ਟੀ.) ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹਿਰੂ ਵਲੋਂ ਬੇਹੱਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ-ਸੰਪੰਨ ਪਰਮਾਣੂ ਬਦਲਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ 'ਜਾਲ' ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਾਰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮਾਣੂ ਹਥਿਆਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਫਿਰ ਸੀ.ਟੀ.ਬੀ.ਟੀ. ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਪਿੱਛੋਂ ਭਾਰਤ ਇਸ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਕੇ 'ਨਸਲਵਾਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧ' ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਵੀ ਹੋ ਗਿਆ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਰੁਖ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਸੇ ਦੂਜ਼ਿਤ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੜਾਕੇ ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ ਦੀ ਹੀ ਉਪਜ ਹਨ ਜੋ ਪੁਸਤਕਾਂ, ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਲੜੀਵਾਰਾਂ, ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਲੇਖਾਂ, ਟੀ.ਵੀ. ਬਹਿਸਾਂ ਅਤੇ ਟਰੱਕਾਂ ਵਗ਼ੈਰਾ ਪਿੱਛੇ ਲਿਖੇ 'ਮੇਰਾ ਭਾਰਤ ਮਹਾਨ' ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਨਾਅਰਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਫੈਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਰਾਸ਼ਟਰ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਥੇ ਵਿਆਪਕ ਗਰੀਬੀ, ਬਾਲ ਕੁਪੋਸ਼ਣ ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਗ਼ੈਰ-ਬਰਾਬਰੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਮ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹਿਟਲਰ ਜਰਮਨੀ ਲਈ ਕਹਿਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਚੋਣਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਦੋ ਨਜ਼ਰੀਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਖਾਤਰ ਖੇਡੀ ਜਾ ਰਹੀ 'ਖੇਡ' ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਲੋਂ ਜਿਹੜੇ ਦੇਸ਼ (ਇਜ਼ਰਾਈਲ) ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਹੁਣ ਉਸ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿਚ ਅਰਬਾਂ ਦੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਲਾਕੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜੰਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜਿੱਤਿਆ ਅਤੇ ਹਥਿਆਇਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ

ਐਸ. ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ

ਵਸਦੀ ਅਰਬ ਵਸੋਂ ਹੁਣ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਦੇ ਮਾਤਹਿਤ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੈ, ਅਮਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਘਰੇਲੂ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਲਤ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਅਮਰੀਕੀ ਹਮਾਇਤ ਦਾ। ਇਸ ਹਮਾਇਤ ਸਦਕਾ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਦਰਕਿਨਾਰ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਵਾਈਟ ਹਾਊਸ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਠਿੱਠ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿਮਾਕਤ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਆਇਆ ਹੈ।

ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਬੈਂਜਾਮਿਨ ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ- ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਜੀਓਨਿਸਟ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਇਸਹਾਕ ਹਰਜ਼ੋਗ ਅਤੇ ਤਜ਼ੀਪੀ ਲਿਵਨੀ ਦਰਮਿਆਨ ਕਾਂਟੇ ਦੀ ਟੱਕਰ ਸੀ। ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਦੀ ਫੈਸਲਾਕੁਨ ਜ਼ਿੱਤ ਹੋਈ। ਚੋਣ ਸਰਵੇਖਣਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਨੇ ਆਖਰੀ ਗੇੜ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਮੁਲਕ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਖਤਰਾ ਹਨ। ਕੁੱਤੜਣ ਭਰੀ ਚੋਣ ਮੁਹਿੰਮ ਦੌਰਾਨ ਉਭਰ ਕੇ ਆਈ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁੜ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਬਣਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਸਾਲਸੀ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਫਲਸਤੀਨ ਦਾ

ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਵਿਚ ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਦੁਖਾਂਤ ਦਾ ਖਤਰਾ ਵਧਿਆ

ਉਭਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਣਗੇ। ਉੱਜ ਵੀ, ਫਲਸਤੀਨੀ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਵਲੋਂ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਲਕ ਮੰਨ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹੱਲ ਲੱਭਣਾ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੇ ਕੁਝ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਆਗੂਆਂ ਦੀਆਂ ਆਪਹੁਦਰੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਤਲਖ ਸੱਚਾਈਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਮਰੀਕੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਖਾਸ ਤਬਕੇ ਦੇ ਦਬਾਅ ਅੱਗੇ ਅਮਰੀਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬਰਾਕ ਓਬਾਮਾ ਅਤੇ ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਾਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿਚ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਇਰਾਨ ਨੀਤੀ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਓਬਾਮਾ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਇਆ ਸੀ।

ਇਸ ਅਸ਼ਾਂਤ ਖਿੱਤੇ ਵਿਚ ਇਜ਼ਰਾਈਲ, ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਯੁੱਧਨੀਤੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਧੁਰਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਇਸ ਦੀ ਭਾਰੀ ਫੌਜੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਇਮਦਾਦ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਰਾਈਲ ਵਲੋਂ ਪਰਮਾਣੂ ਹਥਿਆਰ ਸੰਪੰਨ ਮੁਲਕ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ 'ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੋਰੀ-ਛੁਪੇ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਲੈਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਖਿੱਤੇ ਵਿਚ ਦੂਜਾ ਅਮਰੀਕੀ ਮਿੱਤਰ ਮਿਸਰ ਹੈ। ਉਥੇ ਤਖਤ ਪਲਟਿਆ, ਬਗ਼ਾਵਤਾਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਾਗਰਿਕਾਂ

ਖਿਲਾਫ ਦਮਨਕਾਰੀ ਨੀਤੀਆਂ ਅਪਨਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਅਹਿਮ ਧੁਰਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਖਿੱਤੇ ਦੇ ਕਈ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਅਮਰੀਕਾ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ 'ਇਮਦਾਦ' ਉਤੇ ਐਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਇਜ਼ਰਾਈਲ-ਫਲਸਤੀਨ

ਬੈਂਜਾਮਿਨ ਨੇਤਨਯਾਹੂ

ਵਿਵਾਦ ਵਿਚ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਪਤਾਅ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਕੈਪ ਡੇਵਿਡ ਅਤੇ ਓਸਲੋ ਸੰਧੀਆਂ ਮਹਿਜ਼ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਨੇਪਰੇ ਚੜ੍ਹੀਆਂ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਆਗੂ

ਅਮਰੀਕਾ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਕਮ ਇਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਉਲਟ ਫਲਸਤੀਨੀ ਖੇਤਰਾਂ ਉਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਥੇ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਬਸਤੀਆਂ ਵਸਾਉਣ ਉਤੇ ਹੀ ਖਰਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਅਮਰੀਕੀ ਢਾਂਚੇ ਵਲੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹਮਾਇਤ ਦਾ ਹੀ ਸਿੱਟਾ ਹੈ।

ਚੋਣ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿਚ ਧਰਵਾਸ ਦੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਿਭਿੰਨ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਅਰਬ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਕਮੁੱਠ ਹੋ ਕੇ ਸੰਸਦ ਵਿਚ ਤੀਜੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਧਿਰ ਬਣੀਆਂ ਹਨ। ਸੱਤਾ ਕਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਹਿਮੂਦ ਅੱਬਾਸ ਦੀ ਫਲਸਤੀਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਮਜ਼ਾਕ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਹਮਾਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਬਹੁਤੇ ਫਲਸਤੀਨੀ ਪਸੰਦ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਪਿਛਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਇਸ ਨੇ ਗਾਜ਼ਾ ਵਿਚ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਫੌਜ ਖਿਲਾਫ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਲੜੀ। ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਰਾਹੀਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਉਗਲਾਂ 'ਤੇ ਨੱਚਣ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਹਮਾਸ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਕਈ ਯੂਰਪੀ ਮੁਲਕ ਫਲਸਤੀਨੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠਲੇ ਫਲਸਤੀਨੀ ਖਿੱਤੇ ਵਿਚ ਬਣੀਆਂ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਬਾਈਕਾਟ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਖਿੱਤੇ ਵਿਚਲੀਆਂ ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਨਿਵੇਸ਼ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਸ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਨੀਤੀ ਲਈ

ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਬਾਪਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਲਸਤੀਨੀਆਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ, ਯੂਰਪੀ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੰਵੇਰੇਗਾ।

ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਸਦਨਾਂ ਵਿਚ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਕੌਮੀ ਵਿਦੇਸ਼ ਨੀਤੀ ਸਬੰਧੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਖੇਡ, ਖੇਡ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਇਰਾਨ ਦੇ ਸਰਬ-ਉਚ ਆਗੂ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਓਬਾਮਾ ਨਾਲ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਮੁਤਾਬਕ ਅਮਰੀਕਾ ਨਾਲ ਪਰਮਾਣੂ ਸੰਧੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਖਬਰਦਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚਿੱਠੀ ਤਕ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਚਲੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਚਲੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਦੇ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਵਾਪਰੀ।

ਬੈਂਜਾਮਿਨ ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਭਾਵੇਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਵਿਚ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਮਝਣ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਤਨ ਦਾ ਖਤਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਧ ਹੈ। ਜੇ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਲੋਂ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਬਾਰੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂਦੇ ਸਬਕ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਹੈ ਤਾਂ 21ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਉਹ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਨੂੰ ਸਭਿਅਕ ਵਰਤਾਰੇ ਦੀਆਂ ਧੱਜੀਆਂ ਉਡਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ। ਮੱਧ ਪੂਰਬੀ ਖਿੱਤੇ ਵਿਚਲੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਤੋਂ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਆਪ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕੇਗਾ। ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਦਾ ਅਸਭਿਅਕ ਵਿਹਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਮੁਸਲਿਮਾਂ ਨੂੰ ਆਈ.ਐਸ.ਆਈ.ਐਸ. ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੱਛਮੀ ਮੁਲਕ ਵੀ ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾ ਸਕਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੱਛਮੀ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਨੱਕ ਹੇਠ ਇਜ਼ਰਾਈਲ, ਯਹੂਦੀ ਮੁਲਕ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਵਡੇਰਾ ਕਰਨ ਹਿੱਤ ਫਲਸਤੀਨੀਆਂ ਦਾ ਦਮਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਜ਼ਬਰੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੇਕਿਰਕੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨੇਤਨਯਾਹੂ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਮੁਲਕ ਦੇ ਉਸ ਵਰਗੇ ਨਾਗਰਿਕ ਸ਼ਾਇਦ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਦੁਖਾਂਤ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਮਜ਼ੇ ਵੱਖ ਨੇ ਪੋਰੀਆਂ ਪੋਰੀਆਂ ਦੇ

ਵਿਸ਼ਾਲ ਨੀਲਾ ਆਸਮਾਨ, ਚੜ੍ਹਦੇ ਫੱਗਣ ਦੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਰੁੱਤ ਦੀ ਇਕ ਸਵੇਰ, ਨਿੱਘਾ-ਨਿੱਘਾ ਸੂਰਜ, ਹਰੀ ਕਚੂਰ ਕਣਕ ਦੇ ਲਹਿਲਹਾਉਂਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦਰਿਆ ਸਤਲੁਜ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਨਵੀਂ-ਨਵੀਂ ਬਣੀ ਸੜਕ ਉਪਰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਸੱਵਰ ਕਰਦਿਆਂ ਮੈਂ ਕਾਹਲੀ-ਕਾਹਲੀ ਚਾਹ ਦਾ ਕੱਪ ਨਬੇੜਿਆ। ਉਮਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕੁ ਦਹਾਕੇ ਸਾਈਕਲ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹੀ ਯਾਰੀ ਰਹੀ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ, ਹੁਣ ਇਸ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮੋਹ ਨਾਲ ਦੂਜੀ ਲੋੜ ਜੁੜ ਗਈ-ਸੁਗਰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ। ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਪਿੰਡ ਹਾਲੇ ਤਾਜ਼ਾ-ਤਾਜ਼ਾ ਹੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸਾਂ। ਪਿੰਡ ਦੇ ਆਸੇ-ਪਾਸੇ, ਬਚਪਨ ਤੇ ਜਵਾਨੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਕਈ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਸਾਂਝੀ ਬੈਠੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੋੜ ਤੇ ਚੁਰਸਤੇ ਧੁਹ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ। 'ਉਡੂੰ-ਉਡੂੰ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਜੀਅ ਨੀ ਸਹੇਲੀਉ' ਵਾਲੀ ਹਾਲਤ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਗਲੀ ਦਾ ਮੋੜ ਮੁੜ ਕੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ ਹੀ ਮੈਂ ਜਿਉਣੇ ਮੌਤ ਵਾਂਗ ਸਾਈਕਲ ਉਤੇ ਪਲਾਕੀ ਮਾਰ ਕੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਅਜੇ ਦਸ ਕੁ ਪੈਡਲ ਹੀ ਮਾਰੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਸੜਕ ਦੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਲੱਗੇ ਢੇਰਾਂ ਉਤੇ ਗੋਹਾ-ਕੂੜਾ ਸੁੱਟ ਕੇ ਖਾਲੀ ਟੋਕਰਾ ਸੜਕ 'ਤੇ ਝਾੜਦਿਆਂ ਇਕ ਜਨਾਨੀ ਨੇ ਸ਼ਾਲ ਨਾਲ ਢਕਿਆ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਨੰਗਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਜਨਬੀਆਂ ਵਾਂਗ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਝਾਕਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਪਛਾਣਦਿਆਂ ਉਹ ਇਕਦਮ ਖਿੜਦਿਆਂ ਬੋਲੀ- "ਵੇ 'ਚਲੋਚਣਾ' ਸ'ਸਰੀ 'ਕਾਲ! ਤੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਕਦ ਆਇਐਂ?... 'ਕੱਲਾ ਈ ਆਇਐਂ ਕਿ ਨਿਆਣੇ ਵੀ ਨਾਲ ਆਏ ਆ?"

ਸਾਈਕਲ ਤੋਂ ਉਤਰ ਕੇ ਦੁਆ-ਸਲਾਮ ਕਰਦਿਆਂ ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਇਕੋ ਸਾਹੇ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ; ਉਹਦੀ ਤੇ ਉਹਦੇ ਟੱਬਰ ਦੀ ਰਾਜ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਪੁੱਛ ਕੇ ਮੈਂ ਫਿਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਲੱਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਪਿੰਡ ਪੱਧਰ ਦੇ ਵਰਤੋਂ-ਵਿਹਾਰ ਮੁਤਾਬਕ 'ਭਾਬੀ' ਲਗਦੀ ਇਹ ਟੋਟਲੀ 'ਗੁਠਾ ਛਾਪ ਅਨਪੜ੍ਹ ਜਨਾਨੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੇਲਿਆਂ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ 'ਚਲੋਚਣਾ' ਨਾਮ ਨਾਲ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਫੱਟੀ-ਬਸਤਾ ਚੁੱਕੀ ਸਕੂਲ ਜਾਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਚਾਰੀ ਕੀ ਜਾਣੇ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਂ

ਵਿਚ ਪੰਜ ਅੱਖਰ ਪੈਂਦੇ ਨੇ ਕਿ ਦਸ! ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲੱਗਿਆਂ ਉਹ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਂ ਦੀ ਬੱਸ 'ਤਰਜ਼' ਉਚਾਰਨ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇੰਜ ਕਹਿਣ ਵੇਲੇ ਉਹਦੇ ਬੋਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮਾਨੋ ਮੋਹ ਦਾ ਸ਼ਹਿਦ ਹੀ ਟਪਕਦਾ ਜਾਪਦਾ।

'ਭਾਬੀ' ਵੱਲੋਂ ਬੋਲੇ ਜਾਂਦੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਅਜੀਬ ਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹੱਸਦਾ, ਮੈਂ ਤੇਜ਼-ਤੇਜ਼ ਪੈਡਲ ਮਾਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਮੋਹਰਿਉਂ ਤੇਜ਼ ਸਪੀਡ ਨਾਲ ਆ ਰਹੀ ਕਾਰ ਦੇਖ ਕੇ, ਡਰਦਾ ਹੋਇਆ ਸੜਕ ਦੇ ਕੰਢੇ ਖਲੋ ਗਿਆ ਪਰ ਕਾਰ ਧੀਮੀ ਹੁੰਦੀ-ਹੁੰਦੀ ਮੇਰੇ ਲਾਗੇ ਆ ਕੇ ਰੁਕ ਗਈ। ਕਾਰ ਵਿਚੋਂ ਉਤਰੇ ਮੇਰੇ ਸੱਜਣ ਮਿੱਤਰ, ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਅਧਿਆਪਕ ਦਸ-ਬਾਰਾਂ ਕੁ ਮਿੰਟ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਿਆਂ, ਕਦੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜਥੇਦਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਤਖੱਲਸ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨਾਂ ਪਿਛੇ ਵੀ ਸਾਹਿਬ ਜੋੜ-ਜੋੜ ਆਖੀ ਗਿਆ। ਕਿਸੇ ਮੌਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਲੀ ਰੁਕਵਾਈ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ, ਮਾਣ ਸਤਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਵੱਲਾ ਹੀ 'ਸਾਬੂ ਸਾਬੂ' ਕਰੀ ਜਾਵੇ।

ਉਹਦੇ ਕੋਲੋਂ ਰੁਖਸਤ ਹੋ ਕੇ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਤੁਰੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਮੱਲੋ-ਮੱਲੀ ਹਾਸਾ ਆਈ ਜਾਵੇ, ਕਿ ਦਸ ਕੁ ਖੇਤ ਪਿਛੇ ਇਕ ਜਨਾਨੀ ਲਈ 'ਚਲੋਚਣਾ' ਐਥੇ ਆ ਕੇ 'ਸਾਬੂ' ਬਣ ਗਿਆ!

ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਸਾਈਕਲ ਯਾਤਰਾ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੋਹਰਿਉਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪਿਛਿਓਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮੇਰੇ ਜਮਾਤੀ ਨੇ 'ਵਿਘਨ' ਪਾਇਆ। ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਾ ਰਿਹਾ ਇਹ 'ਮੁੰਡਾ' ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਬੰਬੀ ਚਲਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਬਰਾਬਰ ਲਿਆ ਕੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਰੋਕਦਿਆਂ, ਉਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹੀ ਵਰ੍ਹ ਪਿਆ, "ਕਿਉਂ ਲੱਗਿਐਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਜਲੂਸ ਕੱਢਣ...! ਆਇਆ ਹੋਵੇ 'ਮਰੀਕਾ ਤੋਂ, ਤੇ ਘੁੰਮੇ' ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ?...ਕਿਉਂ ਹਾਸੇ-ਹੀਣੀ ਕਰਾਉਣ ਡਿਗ ਹੋਇਐਂ ਸਭ ਕੁਝ ਹੁੰਦਿਆਂ-ਸੁੰਦਿਆਂ..." ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਤਾਂ ਫਰਕਦੇ ਰਹੇ, ਪਰ ਉਸ ਭਲੇਮਾਣਸ ਨੇ ਵਿਚ-ਵਿਚਾਲੇ ਬੋਲਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਹਾਸੇ-ਹਾਸੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦ ਉਹਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਸੁਗਰ

ਹੋਈ ਹੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ 'ਐਕਸਰਸਾਈਜ਼' ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵੀ ਅਣਸੁਣੀ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣਾ ਲੈਕਚਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਤਦ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੁਰਖਮਤੀ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਗਿਆ ਗੁਜ਼ਰਿਆ ਜਾਂ ਕੰਜੂਸ ਮੰਨੀ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਥੇਰੀ ਮਗਜ਼ ਪੱਚੀ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਆ ਕੇ ਸਾਈਕਲ ਚਲਾਉਣ ਨਾਲ, ਮੇਰੀ 'ਸ਼ਾਨ' ਘਟਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਵਧਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ 'ਜਲੂਸ ਕਵਾਉਣ' ਵਾਲੀ ਆਪਣੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਹੀ ਅੜਿਆ ਰਿਹਾ।

ਇਹਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮੇਰੀ ਬੰਦ ਖਲਾਸੀ ਕਰਵਾਈ ਸਾਡੇ ਗੁਆਂਢੀ ਪਿੰਡ ਦੇ ਕਾਮਰੇਡ ਨੇ ਜੋ ਸੜਕ ਨਾਲ ਲਗਦੇ ਖੇਤ ਵਿਚੋਂ ਛਟਾਲਾ ਵੱਢ ਕੇ ਹਟਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸਾਈਕਲ ਦੇ ਕੈਰੀਅਰ 'ਤੇ ਪੱਠਿਆਂ ਦੀ ਪੰਡ ਲੱਦਦਿਆਂ ਉਹਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਬੁਲਾਈ। ਖੜ੍ਹਿਆਂ-ਖੜ੍ਹਿਆਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਬਾਰੇ ਹੋਈਆਂ। ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸਾਂ ਕਿ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ-ਕਰਦਾ ਮੇਰੇ ਸਾਈਕਲ ਵੱਲ ਤਿਰਛਾ ਜਿਹਾ ਝਾਕ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਤੁਰਨ ਲੱਗਿਆਂ ਉਹਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਸਰਦਾਰ ਜੀ, ਆਹ ਗੱਡੀ ਨਵੀਂ ਕਵਾਈ ਐ?"

"ਨਹੀਂ ਯਾਰਾ, ਸਾਲ ਹੋ ਗਿਆ...ਨਿਆਣਿਆਂ ਨੇ ਸੌਂਕੀਆ ਈ ਲਿਆ ਹੋਇਆ...ਇਹਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੁਣ ਕੌਣ ਐ?...ਮੈਂ ਹੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਆ ਕੇ..." ਕਾਮਰੇਡ ਮੂੰਹੋਂ ਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਹੀ ਗੱਡੀ ਕਿਹਾ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਿਆਂ ਮੈਂ ਟੁੱਟਵਾਂ ਜਿਹਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਘਰ-ਘਰ ਸਕੂਟਰ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਤੇ ਕਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਜਿਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਮਰੇਡ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਾਈਕਲ ਖਿੱਚ ਕੇ ਸੜਕ ਉਤੇ ਲਿਆਉਂਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਸੋਚੀ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਆਖ ਦਿੱਤੀ।

"ਆਹੋ ਜੀ, ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਾ ਇਹ ਤਾਂ ਫਾਇਦਾ ਹੈਗਾ ਈ ਐ ਸਰਦਾਰ ਜੀ, ਬੰਦਾ ਰੀਝ ਪੂਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਆਪਣੀ।"

ਬਿਨਾਂ ਚੇਨਕਵਰ, ਬਿਨਾਂ ਮੱਡਗਾਰਡ ਤੋਂ ਜੰਗਾਲ ਖਾਧਾ ਉਹਦਾ ਕਬਾੜ ਬਣਿਆ ਸਾਈਕਲ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਪੱਕਾ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਬਾਹਰ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨਾਲ ਰੀਝ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਸ ਦਾ

ਭਾਵ ਨਵਾਂ ਸਾਈਕਲ ਖਰੀਦ ਸਕਣ ਦੀ ਸਮਰਥਾ ਤੋਂ ਹੀ ਹੈ। 'ਕੀਤੀ ਨੂੰ ਕੁੰਡਾ ਹੀ ਦਰਿਆ' ਵਾਲੀ ਕਹਾਵਤ ਦੀ ਸਾਕਾਰ ਮੂਰਤੀ ਕਾਮਰੇਡ ਦੇ ਉਥੋਂ ਤੁਰ ਪੈਣ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਵੀ ਰੁਟੀਨ ਮੁਤਾਬਕ ਦਰਿਆ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸਾਈਕਲ ਰੇੜ੍ਹ ਲਿਆ।

ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ੁਕਦਾ ਵਗਣ ਵਾਲਾ ਦਰਿਆ, ਮੈਦਾਨੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਚੁੱਪ-ਚੁਪੀਤਾ ਸ਼ਾਂਤ-ਚਿੱਤ ਵਹਿੰਦਾ, ਮੈਂ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸਾਂ। ਵਗਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਅਨਖੇਲੀਆਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਨਣ ਲਈ ਮੈਂ ਕੰਢੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਾਣੀ ਦਾ ਵਹਾਅ ਕੁਝ ਤੇਜ਼ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਪਾਸੇ ਢਾਹ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਦੇਖਦੇ-ਦੇਖਦੇ ਗੋਡੇ-ਗੋਡੇ ਹੋਈ ਕਣਕ ਵਾਲਾ ਖੇਤ ਦਰਿਆ ਬੁਰਦ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬੰਨੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਫੈਦੇ ਅਤੇ ਪਾਪੂਲਰ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਵੀ ਦਰਿਆ ਵੱਲ ਲੁੜ੍ਹਕੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਕੇ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਗਰਕਦੇ ਜਾਂਦੇ ਝਾੜ-ਝੁੰਡਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਫੋਟੋਆਂ ਖਿੱਚ ਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੋਬਾਈਲ ਜੈਕਟ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿਚ ਪਾ ਲਿਆ।

ਪੂਰਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਇਸ ਅਨੁਭਵੇਂ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਵਗਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਕਲ-ਕਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨ, ਤੇ ਬਣਦੇ-ਮਿਟਦੇ ਛਿਣ ਭੰਗਰੇ ਬੁਲਬੁਲੇ ਦੇਖਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਖਾਮੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਲਾਗੇ ਪਏ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਬਹਿ ਗਿਆ। 'ਜੈਸੇ ਜਲ ਤੇ ਬੁਦਬੁਦਾ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਨੀਤ' ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਇਹ ਵੈਰਾਗਮਈ ਸਲੋਕ ਆਪ ਮੁਹਾਰੇ ਮੇਰੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੀ ਪਾਣੀ ਦੇ ਬੁਲਬੁਲੇ ਜੈਸੀ ਹੀ ਹੈ...ਉਸੇ ਪਲ ਬੁਲਬੁਲੇ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ਿਅਰ ਯਾਦ ਆ ਗਿਆ...ਅਖੋ, ਪਾਣੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਿੱਕ 'ਤੇ ਬਣਦੇ-ਮਿਟਦੇ ਬੁਲਬੁਲੇ ਨੂੰ ਤਾਅਨਾ ਮਾਰਿਆ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਪਲ ਭਰ ਲਈ ਉਪਰ ਨੂੰ ਉਠ ਕੇ ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਚੁੱਪ ਕਰ ਕੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵਗਦਾ? ਬੁਲਬੁਲਾ ਅਣਖ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ, "ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਵੀ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਧੌਣ ਅਕੜਾ ਕੇ ਤੈਥੋਂ ਉਚਾ ਹੋ ਕੇ ਹੀ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ।"

ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸਾਜੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਨੰਦਮਈ ਚੌਗਿਰਦੇ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿਚ ਚੁੱਪ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਰਮਜ਼ਾਂ ਭਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਚੇਤਾ ਉਦੋਂ ਆਇਆ ਜਦ ਮੇਰੀ ਭੁੱਖ ਚਮਕ ਪਈ। ਉਠ ਕੇ ਆੜ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸਾਈਕਲ ਚੁੱਕਿਆ।

ਲਿਖਤਮ

ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਦੁਪਾਲਪੁਰ

ਫੋਨ: 408-915-1268

ਕੁਝ ਕਰਮਾਂ ਤੁਰਨ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦੀ ਨਸੀਹਤ ਚੇਤੇ ਆਈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਓਪਰੇ ਥਾਂ ਘੜੀ-ਪਲ ਬਹਿ ਕੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਠੋ ਤਾਂ ਉਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਪੰਜ ਕਰਮਾਂ ਦੂਰ ਜਾ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਦੇਖੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼-ਵਸਤੂ ਉਥੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਈ। ਇਹ ਸਿਆਣੀ ਮੱਤ ਯਾਦ ਤਾਂ ਆ ਗਈ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਹੁੜਮੱਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਣ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। 'ਮੇਰਾ ਇਥੇ ਕੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੋਣੈ...ਮੈਂ ਕਿਹੜਾ ਇਥੇ ਕੋਈ ਟਰੰਕ ਜਾਂ ਝੋਲਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਬੈਠਾ ਸਾਂ...ਪੁਰਾਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਕਈ ਨਸੀਹਤਾਂ ਐਵੇਂ ਫਜ਼ੂਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਾਰਨ ਹੀ ਨਿਆਣਿਆਂ ਉਤੇ ਬੋਪਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ...ਹੁਣ ਜਮਾਨਾ ਬਦਲ ਗਿਆ।'

ਦਿਲ ਦਾ ਇਹ ਹੁੜਮੱਤੀਆ ਫੈਸਲਾ ਮੰਨਦਿਆਂ ਮੈਂ ਦਰਿਆ ਵੱਲ ਪਿੱਠ ਘੁਮਾਈ ਤੇ ਸਾਈਕਲ ਲੈ ਕੇ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਅੱਠ-ਦਸ ਕੁ ਪੁਲਾਘਾਂ ਪੁੱਟੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੈਲ ਫੋਨ ਦੀ 'ਰਿੰਗ' ਵੱਜਦੀ ਸੁਣੀ। ਪਤਾ ਇਹ ਟਿੰਗ ਲਿੰਗ, ਟਿੰਗ ਲਿੰਗ, ਟਿਉਂ-ਟਿਉਂ ਦੀ 'ਵਾਜ਼ ਕਿਥੋਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ?...ਕਣਕ ਵਿਚੋਂ ਜਿਥੇ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਪਥੋਲਾ ਮਾਰ ਕੇ ਬੈਠਾ ਦਰਿਆਈ ਪਾਣੀ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਸਾਂ!

ਵਾਰਿਸ ਸ਼ਾਹ ਤੂੰ ਘੁੰਮ ਕੇ ਦੇਖ ਦੁਨੀਆਂ ਮਜ਼ੇ ਵੱਖ ਨੇ ਪੋਰੀਆਂ ਪੋਰੀਆਂ ਦੇ।

ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਮਰਾਜੀਆਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਸੰਸਾਰ ਯੁਧਨੀਤੀ

ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਫੌਜੀ ਹਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਮਰਾਜੀਆਂ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਯੁਧ ਨੀਤੀ ਬਦਲ ਲਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਚੋਧ ਨਹੀਂ ਮੜ੍ਹ ਸਕਦੇ। ਸਾਮਰਾਜੀ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੇ ਅਨੇਕਾਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਸੋਚ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਮਰਾਜੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫੌਜੀ ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਤਾਕਤ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉਤੇ ਸਦਾ ਲਈ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਆਪਣੀ ਇਸ

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ

ਫੌਜੀ ਹਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਲਾਮਿਕ ਜਹਾਦ ਤੋਂ ਡਰੇ ਹੋਏ ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਮਰਾਜੀਆਂ ਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜਹਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਉਲਝਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਸੀਆ ਤੇ ਸੁੰਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜਾਉਣ ਦੀ ਯੁਧ ਨੀਤੀ ਅਖਤਿਆਰ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਇਰਾਕ, ਸੀਰੀਆ, ਯਮਨ, ਲਿਬੀਆ, ਮਾਲੀ, ਲੈਬਨਾਨ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸਮੇਤ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਮਧ-ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਅਫਰੀਕੀ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇਸ ਯੁਧਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਇਰਾਕ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਫੌਜੀ ਹਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇਹ ਯੁਧਨੀਤੀ ਅਜ਼ਮਾ ਕੇ ਵੇਖ ਲਈ ਸੀ। ਇਰਾਕੀ ਸੀਆ-ਸੁੰਨੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜਦੇ ਹੋਏ ਇਰਾਕ ਵਿਚ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਹਿਸ਼ੀ ਕਤਲੇਆਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਮੁਖ ਦੁਸ਼ਮਣ ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਮਰਾਜੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁਲ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਉਸੇ ਕੋਲੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਇਸ ਯੁਧ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੇਟੀਦਾਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ਿਆ।

ਪਛਮੀ ਸਾਮਰਾਜੀਆਂ ਦੀ ਇਸਲਾਮ ਵਿਰੁਧ ਇਸ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਮੌਕਾ ਪਾ ਕੇ ਚੀਨ ਇਕ ਵਡੀ ਆਰਥਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣ ਕੇ ਉਭਰਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਮਰੀਕਾ ਸਮੇਤ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੀ ਮੰਡੀ ਉਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਬਣੀ ਇਸ ਆਰਥਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਸਾਮਰਾਜੀ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਪੂੰਜੀ ਲਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਮਰੀਕੀ ਸਨਅਤਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼ੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੀ ਇਸ ਆਰਥਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਫੌਜੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸਾਮਰਾਜੀ ਮਾਹਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਬਾਰੇ ਹੁਣ ਕੋਈ ਮਤਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਚੀਨ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੀ ਅਗਲੀ ਮਹਾਂਸ਼ਕਤੀ ਬਣਨ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਮਰਾਜੀਆਂ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਇਸ ਸ਼ਰੀਕ ਦੇ ਪਰ ਕੁਤਰਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਉਹ ਐਲਾਨੀਆਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੀਨ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਦੀ ਯੁਧ ਨੀਤੀ ਲਾਗੂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਸੀਰੀਆ ਵਿਚ ਹਕੂਮਤ ਬਦਲਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਉਥੇ ਸੀਆ-ਸੁੰਨੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜੰਗ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਮੰਤਵ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਸਦ ਨੂੰ ਗੱਦੀਓਂ ਲਾਹੁਣ ਦੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਰੂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਤਿਨ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਮਰਾਜੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਜੇਟੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਕੌਨ ਹੋਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਤਿਨ ਲਿਬੀਆ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਰਨਲ ਮੁਹੰਮਦ ਗੱਦਾਫੀ ਨੂੰ ਗੱਦੀਓਂ ਲਾਹ ਕੇ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਦੜ੍ਹ ਵਟ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਸ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ

ਦੀ ਸੁਰਖਿਆ ਕੌਂਸਲ ਰਾਹੀਂ ਚੀਨ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਵੀਟੋ ਪਾਵਰ ਵਰਤ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਤਨਾਂ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਮਰਾਜੀਆਂ ਦੀ ਯੁੱਧ ਨੀਤੀ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਫੌਜੀ ਸ਼ਰੀਕ ਰੂਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਚੋਧ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਰੂਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ

ਕਤਾਰ ਵਿਚ ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰੂਸ ਨੇ ਸੀਰੀਆ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਸਦ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਤਾਂ ਬਚਾਅ ਲਈ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤਾਰਨੀ ਪਈ। ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਮਰਾਜੀਆਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਕ ਜਿਸ ਸੋਚ ਨਾਲ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਝੁਣਝੁਣੀ ਛਿੜਦੀ ਸੀ, ਪੁਤਿਨ ਨੇ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਪੁਤਿਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਰੂਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪਰਮਾਣੂ ਫੌਜ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੌਕਸ ਅਤੇ ਹਰਕਤ ਵਿਚ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰ-ਚਰਚਾ

ਜੰਗ ਵਿਚ ਉਲਝਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਕਿ ਉਭਰ ਰਹੀ ਮਹਾਂਸ਼ਕਤੀ ਚੀਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਅਸਰਹੀਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਰੂਸ ਨੂੰ ਯੂਕਰੇਨ ਨਾਲ ਲੜਾ ਕੇ ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਨੂੰ ਯੂਕਰੇਨ ਮਗਰ ਲਾਮਬੰਦ ਕਰਕੇ ਰੂਸ ਨੂੰ ਯੂਰਪ ਦੇ ਗਲ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰੂਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਹਥਿਆਰ ਅਮਰੀਕਾ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਯੂਰਪ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਅਮਰੀਕੀ ਸਾਮਰਾਜੀਆਂ ਦੀ ਚਾਲ ਬੜੀ ਸਾਫ ਹੈ, ਰੂਸ ਦੀ ਫੌਜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਚੀਨ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਖੁੰਡਿਆ ਕਰਨਾ। ਆਪਣੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਭਰਨ ਨਾ ਦੇਣਾ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਹੀ ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੰਸਾਰ-ਚੋਧਰ ਕਾਇਮ ਰਖ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਭਰਮਾਊ ਸੋਚ ਵਿਚ ਜੀ ਰਹੀ ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਤੇ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠਲੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜਸੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇਸ ਝਾਂਸੇ ਵਿਚ ਫਸਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚ ਹੋ ਰਹੇ ਫੌਜੀ ਸਮਝੌਤੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਹੜੇ ਫੌਜੀ ਸਮਝੌਤੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਹੁਣ ਉਹ ਸ਼ਰੇਆਮ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਦੀਆਂ ਖੁਫੀਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਹੁਣ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਰੀ ਭਾਰਤੀ ਹੁਕਮਰਾਨ ਜਮਾਤ ਆਰ.ਐਸ.ਐਸ. ਤੇ ਮੋਦੀ ਦੇ ਇਸ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਭਾਰਤੀ ਹੁਕਮਰਾਨ ਜਮਾਤ ਇਸ ਪਾਸੇ ਹੀ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇਸ ਖਤਰਨਾਕ ਝਾਂਸੇ ਵਿਰੁਧ ਵਡੀ ਪਧਰ ਉਤੇ ਲਾਮਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਮੋਦੀ ਵਲੋਂ ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਰਾਜਗੁਰੂ ਤੇ ਸੁਖਦੇਵ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਸਜਦਾ

ਹੁਸੈਨੀਵਾਲਾ (ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ): ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਬਣਨ ਪਿੱਛੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦੋਹੇ ਉਤੇ ਆਏ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਸ਼ਹੀਦ-ਏ-ਆਜ਼ਮ ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਰਾਜਗੁਰੂ ਤੇ ਸੁਖਦੇਵ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਹਾੜੇ ਮੌਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਸਜਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ ਉਤੇ ਹੁਸੈਨੀਵਾਲਾ ਪੁੱਜੇ। ਪਿਛਲੇ 30 ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਮੋਦੀ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਹਨ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਸਜਦਾ ਕਰਨ ਪੁੱਜੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1985 ਵਿਚ ਤਤਕਾਲੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਰਜੀਵ ਗਾਂਧੀ ਹੁਸੈਨੀਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਫੁੱਲ ਭੇਟ ਕਰਨ ਆਏ ਸਨ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮੋਦੀ ਨੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਵੱਡਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਤਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਇੰਨੇ ਡਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਵੀ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਪਾ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਭਾਸ਼ਣ 'ਬੋਲੇ ਸੋ ਨਿਹਾਲ' ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ

30 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪਾਈ ਫੇਰੀ

ਗਿਆ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਸ਼ਹੀਦੇ ਅਮਰ ਰਹੇ' ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਵੀ ਲਗਾਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਚ 'ਤੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਇਨਕਲਾਬੀ ਬਸੰਤੀ ਰੰਗ ਦੀ ਦਸਤਾਰ ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀ ਜਨਮੇਜਾ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ ਵੱਲੋਂ ਸਜਾਈ ਗਈ ਤੇ

ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਸਮਸ਼ੀਰ ਤੇ ਦੁਸ਼ਾਲਾ ਭੇਟ ਕਰਕੇ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਾਰੇ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਸਖਤ

ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਸਟੇਜੀ ਤਕਰੀਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਾ ਰੱਖਣ: ਅੰਨਾ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਾਂਧੀਵਾਦੀ ਆਗੂ ਅੰਨਾ ਹਜ਼ਾਰੇ ਸ਼ਹੀਦ-ਏ-ਆਜ਼ਮ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਿਵਸ ਮੌਕੇ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਫੁੱਲ ਭੇਟ ਕਰਨ ਪਿੱਛੋਂ ਖ਼ਤਰਕ ਕਲਾਂ ਪੁੱਜੇ। ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਉਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਸਿਆਸੀਕਰਨ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਆਸੀ ਧਿਰਾਂ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਜ਼ ਸਟੇਜੀ ਤਕਰੀਰਾਂ

ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਹਕੀਕਤ ਵਿਚ ਉਹ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਢੁੱਕਦੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਜ਼ਾਇਬਘਰ ਵਿਚ ਰੱਖੀ ਵਿਜ਼ੀਟਰਜ਼ ਬੁੱਕ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ। ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਨਤਮਸਤਕ ਹੋਣ ਆਏ ਗਾਂਧੀਵਾਦੀ ਆਗੂ ਨੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਬਿੱਲ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਰਾਜਸੀ ਤੇ ਸਮਾਜਕ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਸੰਗਤ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਮੋਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਿਸਾਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਰੇਡੀਓ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ 'ਮਨ ਕੀ ਬਾਤ' ਵਿਚ ਵੀ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਸੂਬਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਗਲੀ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚ 54 ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਮਿਲਣਗੇ ਜਦਕਿ ਪਿਛਲੀ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਯੋਜਨਾ ਦੌਰਾਨ ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਮਿਲੇ ਸਨ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੇ ਪੰਚਾਇਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਾਸਤੇ ਰਾਸ਼ੀ ਵੀ 4000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 6000 ਕਰੋੜ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਬੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਥਿਤ ਪੋਸਟ ਗਰੈਜੂਏਟ ਹੋਰਟੀਕਲਚਰ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ਼ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਰਿਸਰਚ ਦਾ ਨਾਂ ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਉਥੇ 60 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ-ਪਬਲਿਕ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ (ਪੀ. ਪੀ. ਪੀ.) ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ ਦੀ ਪੇਂਟਿੰਗ 29 ਲੱਖ ਡਾਲਰ ਵਿਚ ਵਿਕੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਉਘੀ ਪੇਂਟਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਇਆ ਦੁਰਲੱਭ ਸਵੈ ਚਿੱਤਰ ਸੋਥਬੀਜ਼ ਦੀ ਨਿਊਯਾਰਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੌਰਾਨ 29 ਲੱਖ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਡਾਲਰ ਵਿਚ ਵਿਕਿਆ। ਕਿਸੇ ਭਾਰਤੀ ਮਹਿਲਾ ਕਲਾਕਾਰ ਦੀ ਪੇਂਟਿੰਗ ਵਿਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਹ ਨਵਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦਾ ਇਹ ਤੇਲ ਚਿੱਤਰ ਮਾਸਟਰਪੀਸ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 12 ਲੱਖ ਤੋਂ 18 ਲੱਖ ਡਾਲਰ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਜਤਾਈ ਗਈ ਸੀ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ ਦਾ ਜਨਮ ਬੁਢਾਪੇਸਟ (ਹੰਗਰੀ) ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ

ਸਿੱਖ ਤੇ ਮਾਂ ਹੰਗਰੀ ਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਚਿੱਤਰ 1932 ਵਿਚ 19 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦਾ ਇਹ ਦੁਰਲੱਭ ਚਿੱਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਪੇਂਟਿੰਗਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਕਲਾਕ੍ਰਿਤਾਂ ਦੀ 17 ਤੇ 18 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਕਰੋੜ 66 ਲੱਖ 32 ਹਜ਼ਾਰ 875 ਡਾਲਰ ਵੱਟੇ ਗਏ। ਸੋਥਬੀਜ਼ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਤੇ ਦੱਖਣ ਏਸ਼ੀਆ ਆਰਟ ਦੀ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਮੁਖੀ ਯਾਮਿਨੀ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ ਦੀ ਪੇਂਟਿੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਨਿਲਾਮੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਹੋ ਨਿਬੜੀ ਤੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿਚ ਵਿਕਰੀ ਵੀ ਚੰਗੀ ਹੋਈ।

‘ਆਪ’ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਹੋਏਗੀ ਰੱਦ!

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਇਤਿਹਾਸਕ ਜਿੱਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਂਦਿਆਂ ਸੱਤਾ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਖਰਚ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਸਮੇਤ ਛੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ‘ਆਪ’ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਦਲਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਚੋਣ ਨਿਸ਼ਾਨ (ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਤੇ ਵੰਡ) ਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (ਏ) ਲਗਾਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ 20 ਦਿਨਾਂ ਅੰਦਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਆਖਰੀ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਦੋ ਰਿਮਾਈਡਰਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸਖਤ ਰੁਖ਼ ਅਪਨਾਇਆ ਹੈ।

ਸਕੂਲਾਂ ‘ਚ ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਨੂੰ ਕੌਮੀ ਗ੍ਰੰਥ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣ ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਕੂਲ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਇਕ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਐਚਐਲ ਡੈਥੂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ-ਮੈਂਬਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵੀ

ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਉਸ ਉਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬੋਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਉੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਮ ਨੇ ਬਾਲਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਰਾਏ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ. ਡਿਊਟੀਆਂ ਨੇ ਲਾਈਆਂ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੌਜਾਂ

ਬਠਿੰਡਾ: ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ. ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਫਿਰ ਲਾਅ ਐਂਡ ਆਰਡਰ ਵਿਚ ਹੀ ਉਲਝੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਫ਼ੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦਾ ਪੁਲੀਸ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਫ਼ੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਾਫ਼ ਬਚ ਕੇ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਦੋਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੁਣ ‘ਗੈਂਗਸਟਰਾਂ’ ਵੀ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਸਜ਼ਾ ਦਰ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਧਰੀ ਹੈ।

ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲੰਬੇ ਚਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਫ਼ੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਦਰ ਵਿਚ ਕਮੀ ਹੋਣ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਾਲ 2011 ਵਿਚ 22,454 ਫ਼ੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਫ਼ੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 8729 ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਬਾਕੀ 13,725 ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਅਪਰਾਧੀ ਬਰੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਕ ਸਾਲ ਵਿਚ 61.1 ਫ਼ੀਸਦੀ ਅਪਰਾਧੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਰੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਹੀ ਸਾਲ 2012 ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚੋਂ 22,938

ਫ਼ੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 62.5 ਫ਼ੀਸਦੀ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਪਰਾਧੀ ਬਰੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਦਰਜ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚੋਂ 13,834 ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀ ਜੇਲ੍ਹ ਜਾਣ ਦੀ ਥਾਂ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਏ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਲ 2013 ਵਿਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ 24,482 ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ 8909 ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਸਫ਼ਲਤਾ ਲੱਗੀ, ਜਦੋਂਕਿ 15,573 ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਨਮੋਸ਼ੀ ਝੱਲਣੀ ਪਈ ਤੇ 63.6 ਫ਼ੀਸਦੀ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਅਪਰਾਧੀ ਬਰੀ ਹੋ ਗਏ। ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਲ 2014 ਵਿਚ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਦਰ 64 ਫ਼ੀਸਦੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪੁੱਜ ਗਈ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਸੂਬੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿਚ ਫ਼ੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸਫ਼ਲਤਾ ਦਰ 60 ਫ਼ੀਸਦੀ ਤੋਂ ਉਪਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿਚ ਸਾਲ 2011 ਵਿਚ ਫ਼ੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਦਰ 35.5 ਫ਼ੀਸਦੀ, ਸਾਲ 2012 ਵਿਚ 38.7 ਫ਼ੀਸਦੀ ਤੇ ਸਾਲ

ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਹਥਿਆਰਾਂ ਬਾਰੇ ਡੇਟਾ ਨਹੀਂ

ਕੈਗ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਹੈਡਕੁਆਰਟਰਾਂ ਉਤੇ ਖੇਤਰੀ ਇਕਾਈਆਂ ਕੋਲ ਹਥਿਆਰ ਤੇ ਅਸਲੇ ਦੀ ਉਪਲੱਬਧਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਕੇਂਦਰੀ ਡਾਟਾਬੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਬੰਧਤ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਮਾਬੱਧ ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ 1990 ਵਿਚ ਰਾਜ ਪੁਲਿਸ ਬਲਾਂ ਲਈ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਸਕੇਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦਸ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਸਰਾਈਲ ਤੋਂ ਹਥਿਆਰ ਤਾਂ ਖ਼ਰੀਦ ਲਏ ਤੇ ਇਹ ਜਾਰੀ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਗੋਲਾ ਬਾਰੂਦ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਪਏ ਰਹੇ। ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਅਸਲਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ।

2013 ਵਿਚ 37.8 ਫ਼ੀਸਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਚ ਤਾਂ ਫ਼ੌਜਦਾਰੀ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਸਜ਼ਾ ਦਰ ਸਿਰਫ਼ 32 ਤੋਂ 35 ਫ਼ੀਸਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਤੇ ਲਿਟੀਗੇਸ਼ਨ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰਤਾ ਗਵਾਹਾਂ ‘ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਕੇਸ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ‘ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਸਜ਼ਾ ਦਰ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੂਤਰਾਂ

ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵੱਡੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਚਣ ਕਰਕੇ ਗੈਂਗਸਟਰਾਂ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਡਵੋਕੇਟ ਰਾਜੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਅਮਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਵਿਚ ਉਲਝੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਪਰਾਧੀ ਇਸ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕੁਝ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾ ਮਿਲਣ ਜਾਂ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ ਕੇਸ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਗੁਰੂ ਕੀ ਨਗਰੀ 'ਤੇ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੋਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਾਲ 2015-16 ਦੇ ਬਜਟ ਵਿਚ ਸਿਫਤੀ ਦੇ ਘਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਲਈ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਫ਼ਰਾਖਦਿਲੀ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਬਜਟ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਤੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ 500 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਰਕਮ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਡਿਉਚੀ ਵਿਚ ਐਂਟਰੈਂਸ ਪਲਾਜ਼ਾ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ, ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ, ਟਾਊਨ ਹਾਲ ਤੇ ਹਾਲ ਗੇਟ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਬਾਹਰੀ ਸਜਾਵਟ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਕਾਰਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਕੀ ਨਗਰੀ ਨੂੰ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਮੱਦ ਅਧੀਨ ਰੱਖੇ ਗਏ 500 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਵਿਚੋਂ ਭਗਵਾਨ ਬਾਲਮੀਕ ਦੇ ਤੀਰਥ ਸਥੱਲ, ਰਾਮਤੀਰਥ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫੰਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਏਸ਼ੀਅਨ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਅਧੀਨ ਸੈਰ-ਸਪਾਟੇ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੇ 398 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਆਸ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿਚ ਰਾਮ ਬਾਗ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਮੱਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੇਵਾਵਾਂ ਭਲਾਈ ਲਈ ਉਲੀਕੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ 30 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਦਾ ਜੰਗੀ ਯਾਦਗਾਰੀ ਕੰਪਲੈਕਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 50 ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਦਾ ਉੱਤਮ ਦਰਜੇ ਦਾ ਨਸ਼ਾ-ਮੁਕਤੀ ਕੇਂਦਰ ਵੀ ਸਾਲ 2015-16 ਵਿਚ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਹਦੂਦ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ

ਬਜਟ ਵਿਚ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ 500 ਕਰੋੜ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ

‘ਐਂਟਰੈਂਸ ਟੂ ਗੋਲਡਨ ਸਿਟੀ’ ਉਸਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਵਿਚ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬਜਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਬਜਟ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੱਲੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੀ ਪਈ ਸੀ, ਪਰ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਅਰੁਣ ਜੇਤਲੀ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਨੇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਿਆਂ ਜੱਲਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਥੇ ਇਕ ਕੌਮੀ ਬਾਗ਼ਬਾਨੀ ਖੋਜ ਸੰਸਥਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਰੱਸਾਕਸ਼ੀ ਕਾਰਨ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜ ਖੜੋਤ ਵਿਚ ਹਨ। ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਬੱਸ ਅੱਡਾ ਬੋਡੂ ਜਿਹਾ ਮੀਂਹ ਪੈਣ ਨਾਲ ਹੀ ਛੱਪੜ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਫ਼ਾਈ ਪੱਖੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਹਾਲ ਬਹੁਤ

ਹੀ ਮੰਦਾ ਹੈ।

ਦਹਾਕਾ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾ. ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਯੂਪੀਏ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਕਿਲਾ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਤੇ ਸਜਾਵਟ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਮੁਕੰਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ, ਰਾਮਬਾਗ ਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਰਾਸਤੀ ਸਥੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਥਾਂ ਵਪਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੇ ਮਨਸੂਬੇ ਘੜ ਲਏ ਸਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰੀ ਲੋਕ ਵਿਰੋਧ ਕਾਰਨ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਤਹਿਤ ਖਰਚੀ ਜਾ ਰਹੀ ਰਾਸ਼ੀ ਵਿਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀਆਂ ਕਨਸੇਆਂ ਵੀ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਹੋਟਲ ਸਨਅਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਬੇਰੁਖੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ।

ਨਾਂਦੇੜ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਿਲ ਵਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਵਿਚ ਪੇਸ਼

ਮੁੰਬਈ: ਮਹਾਂਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਵਿਚ ਨਾਂਦੇੜ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਿਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਬਹਿਸ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਿਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਆਗੂ ਧਨੰਜਯ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਸਟਿਸ ਭਾਟੀਆ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਮੰਨ ਲੈਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਨਾਂਦੇੜ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਨਾਂਦੇੜ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੱਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਅਬਚਲ ਨਗਰ ਨਾਂਦੇੜ ਬਿਲ ਬਾਰੇ ਬੋਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ 10 ਮੈਂਬਰ ਲਿਆਉਣੇ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਬਿਲ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੁਆਲੇ ਲੱਗਣਗੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਮਾਪਕ

ਜਲੰਧਰ: ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਉੱਤੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੁਆਲੇ ਹਵਾ ਵਿਚ ਫੈਲਦੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਬਾਰੇ ਆਈ.ਆਈ.ਟੀ. ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਤੋਂ ਅਧਿਐਨ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ‘ਤੇ ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਲਈ ਯੰਤਰ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਕੰਟਰੋਲ ਬੋਰਡ ਨੇ 1.10 ਕਰੋੜ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਯੰਤਰ ਲਈ 55 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਹੀ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ 27.5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵੀ ਸਤੰਬਰ 2014 ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਪਰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ 27.5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਵਾਏ। ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਕੰਟਰੋਲ ਬੋਰਡ ਨੇ ਹੁਣ ਇਹ ਰਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਿਰਮਲ ਕੁਟੀਆ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਲੋਧੀ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਕੰਟਰੋਲ ਬੋਰਡ ਦੀ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਮੇਤ 12 ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਚੁਣੇ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਅਜਮੇਰ, ਅਮਰਾਵਤੀ, ਦਵਾਰਕਾ, ਗਾਯਾ, ਕਾਂਚੀਪੁਰਮ, ਮਥੁਰਾ, ਪੂਰੀ, ਵਾਰਾਨਸੀ, ਵੈਲਾਨਕਾਨੀ, ਕੇਦਾਰਨਾਥ ਤੇ ਕਾਮਖਿਆ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਤੀਰਥ ਸਥਾਨ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਗਤੀ ਮੁਹਿੰਮ ਤਹਿਤ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਮਹੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਇਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਉਤਰ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਕੌਮੀ ਵਿਰਾਸਤ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਕਾਸ ਤੇ ਪ੍ਰਗਤੀ ਯੋਜਨਾ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਤਹਿਤ ਉਕਤ 12 ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਥੋਂ ਦੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਦੀ ਵੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਕੌਮੀ ਤੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ

ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਫੰਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਵਿਖਾਈ ਫਰਾਖਦਿਲੀ ਕਾਰਨ ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਆਸ ਬੱਝੀ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਵੀ ਰੁੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਨੇ ਹਾਈਡਲ ਨਹਿਰ ਕੰਢੇ ਵਸੇ ਪਿੰਡ

ਕੀਰਤਪੁਰ ਸਾਹਿਬ: ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਸਬਾ ਕੀਰਤਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਹਾਈਡਲ ਚੈਨਲ ਨਹਿਰ ਕੰਢੇ ਵਸੇ ਛੇ ਪਿੰਡ ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਜ਼ੋਨ ਵਿਚ ਹਨ। ਇਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤਬਾਹੀ ਮੱਚ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਆਪਣੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਅਗਾਉਂ ਚਿਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਬੱਸ ਅੱਡਾ ਕੀਰਤਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨੇੜਿਓਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲੀ ਭਾਖੜਾ ਬਿਆਸ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਨਹਿਰ, ਜਿਸ ਵਿਚ 1200 ਕਿਊਸਿਕ ਪਾਣੀ ਹਰ ਸਮੇਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਖ਼ਦਸ਼ਾ ਹੈ। ਪਾਵਰਕੌਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਗੰਗਵਾਲ ਵਿਚ ਨੰਗਲ ਹੈਂਡ, ਗੰਗਵਾਲ, ਨੱਕੀਆਂ ਤੇ ਲੋਹਡ ਚੈਨਲ ਸਮੇਤ ਫੋਰ-ਵੇਅ ਚੈਨਲ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੀਰਤਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਨੇੜਲਾ ਲੋਹਡ ਚੈਨਲ ਇਹ ਨਹਿਰ ਉਹ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਹੈ। ਇਥੇ ਪੱਕਾ ਬੰਨ੍ਹ ਮਾਰ ਕੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਰੂਟ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦਕਿ ਐਸਵਾਈਐਲ ਨਹਿਰ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੇਟ ਖਰਾਬ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਹੀ

ਬੀ.ਬੀ.ਐਮ.ਬੀ. ਦੀ ਨਹਿਰ ਦਾ ਪਾਣੀ ਜ਼ਮੀਨਦੋਜ਼ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਹਾਈਡਲ ਚੈਨਲ ਨਹਿਰ ਪਿੰਡ ਨੱਕੀਆਂ, ਭਗਵਾਲਾ, ਕਲਿਆਣਪੁਰ, ਕੀਰਤਪੁਰ ਸਾਹਿਬ, ਭਟੋਲੀ, ਜਿਊਵਾਲ ਤੇ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿਤਾ ਤੇ ਦਰਗਾਹ ਪੀਰ ਬਾਬਾ ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹ ਦੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੈ। ਨਹਿਰ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਹਾਈਡਲ ਚੈਨਲ ਵੱਲੋਂ ਵਾਟਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲੋਹਡ ਚੈਨਲ ਫੋਰ ਵੇ ਕੰਪਲੈਕਸ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਕਿਊਰਿਟੀ ਗਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਸ਼ਿਫਟ ਵਿਚ ਚਾਰ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ। ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਐਕਸੀਅਨ ਐਸਕੇ ਕਪੂਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸਟਾਫ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਪਰ ਨਹਿਰ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਹਿਰ ਦਾ ਪਾਣੀ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ 7600 ਕਿਊਸਿਕ ਮਗਰੋਂ ਗੇਟ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੇਟ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਬਕਾਇਦਾ ਬਿਜਲੀ ਤੇ ਜਰਨੇਟਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ।

ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ‘ਚ ਛਾਂਟੀ ਤੋਂ ਛਿੜਿਆ ਵਿਵਾਦ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਫਲੇ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਤਿੰਨ ਵਾਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਥੇਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ

ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਹਨ ਤੇ ਛੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਥੇਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਗੱਡੀਆਂ ਬਕਾਇਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੀ ਹਨ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਕਸਾਹਟ ਲਈ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਜਥੇਦਾਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਦੱਸਦਿਆਂ, ਉਸ ਖਿਲਾਫ਼ ਬਣਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਥੇਦਾਰ ਕੋਲ ਦੋ ਇਨੋਵਾ ਤੇ ਇਕ ਸਕਾਰਪੀਓ ਗੱਡੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ ਤੇ ਸਕੱਤਰੇਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਹੋਰ ਨਵੀਂ ਮਹਿੰਦਰਾ ਪਿਕਅੱਪ ਗੱਡੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ

ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਹਾਮੀ ਨਾ ਭਰਨ ‘ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਅੰਤ੍ਰਿੰਗ ਵਿਚ ਹੋਏ ਫ਼ੈਸਲੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਮੂਹ ਜਥੇਦਾਰ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੇ ਗੱਡੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਸਕੱਤਰ ਹੀ ਪੱਕੀ ਗੱਡੀ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਮਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠਲੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਗੱਡੀਆਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਤੇ ਲੋੜ ਪੈਣ ਉੱਤੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੱਡੀ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਮਿਲ ਸਕੇਗੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਾਮਲੇ ‘ਤੇ ਉੱਚੀ ਚਰਚਾ ਉੱਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਬਾਰੇ ਛੋਹੇ ਕੁਝ ਅਹਿਮ ਨੁਕਤੇ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਪਛਾਣ ਲਈ ਜੱਦੋਜਹਿਦ ਕਰ ਰਹੀ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਨੂੰ ਇਸ ਝੱਖੜ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਰਾਹ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਇਕ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਿੱਖ ਕੋਪੇਨ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਸਿੱਖੀ ਅਕਸ ਬਾਰੇ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਫੈਲਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

‘ਸਿੱਖਇਜ਼ਮ ਇਨ ਯੂਨਾਈਟਡ ਸਟੇਟ : ਵਟ ਅਮੈਰੀਕਨਜ਼ ਨੋਅ ਐਂਡ ਨੀਡ ਟੂ ਨੋਅ’ ਨਾਮਕ ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਿੱਖ, ਸਿੱਖੀ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਇਕ ਅਹਿਮ ਅੰਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਮੂਲ ਅਮਰੀਕੀ, ਸਿੱਖਾਂ ਬਾਰੇ ਉੱਕਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਧ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਆਈ ਹੈ ਜੋ ਅਮਰੀਕਾ ਵੱਸਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ, ਤਸਵੀਰਾਂ

ਤੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਮਰੀਕੀ ਸਭਿਅਤਾ ਨੂੰ ਛੂੰਹਦੇ ਹਨ। ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਝੁਕਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਿੱਖ ਆਪਣੀਆਂ ਕਦਰਾਂ-

ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਸਭਿਅਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕ ਸਿੱਖ ਵਿਰਸੇ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣਗੇ। ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕ ਜਾਤ, ਧਰਮ, ਨਸਲ ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਉਪਰ ਉਠ ਕੇ ਸਿੱਖੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ, ਪਰ

ਇਹ ਸਾਡੇ ‘ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਦਾਂ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਅਹਿਮ ਸਿਧਾਂਤ ‘ਬਰਾਬਰਤਾ’ ਨੂੰ ਉਭਾਰ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਸਮਾਜ ਬੇਹੱਦ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਇਸ ਕੌੜੀ ਸਚਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਖੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਬਹੁ-ਗਿਣਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗਿਆਨ ਹੈ ਤੇ ਕਈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਨਸਲੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਪਛਾਣ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਪਤਾ ਚੱਲ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਕੀ ਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਧਰਤੀ ‘ਤੇ ‘ਵਿਦੇਸ਼ੀ’ ਹੀ ਮੰਨੀ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਸਿੱਖ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਢਾਹ ਵਜੇਗੀ।

Sistar Mortgage

Minimizing Cost, Maximizing Investment
www.SistarMortgage.com

Balbir (Bill) Grewal, Loan Officer
Residential & Commercial Loans
(734) 330-8859 Mobile
(586) 802-7385 Fax
Balbir.Grewal@SistarMortgage.com
**Refinance up to 125% value of the house.*

Loans
Available
In
Most
States!

>100% FHA Financing>Residential (Purchase & *Refinance)>Self Employed>Cash Out Refinance>Investment Property Loans>Jumbo Loans>Commercial Property With Business or Business Only

BUYING/SELLING In Michigan

**Homes, Gas Stations, Liquor
Stores, Plazas, Hotels**

All Types of Loans
Residential & Commercial

RAJ S. SHERGILL

Realtor

Land Mark Realty
41637 Ford Road, Suite A.
Canton, MI 48187

Cell 734-751-4455, rajsshergill@yahoo.com

Syan Video Production, Inc.

ਵਿਆਹ-ਸ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਕਾ ਜਾਂ ਫਿਰ
ਯਾਦਗਾਰੀ ਪਲ-ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰੀਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ
ਸਾਂਭਣ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿਓ
ਮਿਸ਼ੀਗਨ, ਇੰਡੀਆਨਾ, ਇਲੀਨਾਏ, ਓਹਾਇਓ, ਆਇਓਆ

Professional HD Video & Digital Photo Production

Multiple Camera shooting/Digital Still Photography
(with flush mount album)
Live Video Display With Large Screens
DJ Service with Laser Lights

ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

Call Toll Free:
1-800-RAJ-SYAN
(with 17 years Experienced)

Call: 734-261-0936
734-890-1767

e-mail: raj@syانvideo.com
visit at: www.syanvideo.com

ਦਿਓਦਤ ਉਰਪ੍ਰਸਾਦ ਰਿਚਮੰਡ ਹਿੱਲ ਦੇ ਥਾਣਾ ਮੁਖੀ ਨਿਯੁਕਤ

ਨਿਊ ਯਾਰਕ (ਬਿਊਰੋ): ਦਿਓਦਤ ਉਰਪ੍ਰਸਾਦ ਨੂੰ ਰਿਚਮੰਡ ਹਿੱਲ ਦੇ ਥਾਣੇ ਦਾ ਨਵਾਂ ਮੁਖੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਥੇ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹੈਨਰੀ ਸੈਂਟਨਰ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਸੈਂਟਨਰ ਨੂੰ ਬਰੁਕਲਿਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਡਿਟੈਕਟਿਵ ਮੁਖੀ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਉਰਪ੍ਰਸਾਦ ਬਰੁਕਲਿਨ, ਬਰੋਕਸ ਅਤੇ ਮੈਨਹਟਨ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਉਹ ਗਿਆਨ ਦੇ ਜੰਮਪਲ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਇੰਡੀਆ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਭਾਰਤੀ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਰਸਮੋ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਲਛਮਣ ਬੁਡਾਈ, ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਗੋਜਲਾ ਅਤੇ ਸਾਰਜੈਂਟ ਐਟ ਆਰਮਜ਼ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਉਰਪ੍ਰਸਾਦ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

Exceed Insurance Agency, Inc.

An Independent Insurance Agency

Home

Home

Auto

Auto

Business

Business

Commercial

Commercial

Life Insurance

Life

Retirement Plan

Retirement

Call Randeep Chawla!

855-R-CHAWLA (724-2952)

Exceed Insurance Agency, Inc.
An Independent Insurance Agency
HOME | AUTO | BUSINESS | LIFE | RETIREMENT SOLUTIONS

Office Toll Free: 1-855-539-2333
Direct Office: 317-291-6300
Office Fax: 317-293-9691
E-Fax: 1-866-652-9039
Inquiries: Info@exceedinsurance.com
Visit: www.exceedinsurance.com

ਆਪਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ

ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਖਾਮੋਸ਼ ਇਬਾਰਤ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਸ਼ੇਰਗਿਲ ਨੇ ਕਦੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਯੂਰਪ ਪਿਕਾਸੋ, ਮਿਤਾਸੀ ਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਚਿੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਿਰਫ ਮੇਰਾ ਹੈ।...ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਵਿਚ ਉਹਦੀ ਇਕ ਪੇਂਟਿੰਗ 29 ਲੱਖ ਡਾਲਰ ਦੀ ਵਿਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਲਫ ਪੋਰਟਰੇਟ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਨੇ 1933 ਵਿਚ ਬਣਾਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹਦੀ ਉਮਰ ਮਹਿਜ਼ 19 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਸ਼ੇਖ ਰੰਗ ਉਹਦੀ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਭਲੀ-ਭਾਂਤ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੇਂਟਿੰਗ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਸ਼ੇਰਗਿਲ ਦੀ ਕਲਾ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਸ਼ੁਰੂ ਗੁਪਤਾ ਦਾ ਇਹ ਲੇਖ ਛਾਪ ਕੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੂਠੀ ਪੇਂਟਰ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਕਲਾ ਨੂੰ ਸਲਾਮੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਸ਼ੇਰਗਿਲ (30 ਜਨਵਰੀ 1913-5 ਦਸੰਬਰ 1941) ਦਾ ਨਾਂ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਕਰ ਕੇ ਬੜੇ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤੇ ਲੋਕੀ ਉਹਦੀ ਤੁਲਨਾ ਮੈਕਸੀਕਨ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਫਰੀਦਾ ਕਾਹਲੋ (1907-1954) ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ 'ਭਾਰਤ ਦੀ ਫਰੀਦਾ ਕਾਹਲੋ' ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣੀਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਈ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ

ਸ਼ੁਰੂ ਗੁਪਤਾ

ਵੀ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਭਾਰਤ ਦੀ ਫਰੀਦਾ ਕਾਹਲੋ' ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ 'ਫਰੀਦਾ ਕਾਹਲੋ ਮੈਕਸੀਕੋ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਸ਼ੇਰਗਿਲ' ਹੈ। ਇਸ ਨਿੱਕੀ, ਪਰ ਅਹਿਮ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦੀ ਸੰਸਾਰ ਪੱਧਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਦੀ ਕਨਸੇਅ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹਦਾ ਨਾਂ ਸੰਸਾਰ ਚਿੱਤਰਕਲਾ ਵਿਚ ਵੱਜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਲੋਂ ਕੈਨਵਸ ਉਤੇ ਰੰਗਾਂ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਨਾਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਨੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਿਸਾਲ ਆਪ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ।

ਉਂਜ ਜੇ ਰਤਾ ਕੁ ਘੋਖਵੀਂ ਨਿਗੂ ਮਾਰੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਰੂਪ ਬਹੁਤ ਉਘੜ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਦੇ ਬਹੁਤੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ੇਖ ਰੰਗ ਤਾਂ ਹੈਨ ਹੀ, ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਲਾ ਕ੍ਰਿਤਾਂ ਦੀ ਖਾਸੀਅਤ ਵੀ ਹਨ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਬਥੇਰੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਚਿਹਰੇ ਬਹੁਤ ਖਾਮੋਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ

ਦੀ ਇਕ ਬੁਝਾਰਤ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਗਲ-ਗਲ ਤੱਕ ਡੁੱਬੀ ਹੋਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿਚ ਇੰਨੀ ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਣ ਬੈਠੀ ਹੈ!

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਸ਼ੇਰਗਿਲ ਦਾ ਜਨਮ ਹੰਗਰੀ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਬੁੱਦਾਪੇਸਟ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨ ਤੇ ਅਰਿਸਟੋਕਰੇਟ ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ ਸ਼ੇਰਗਿਲ ਅਤੇ ਹੰਗਰੀ ਦੀ ਓਪੇਰਾ ਗਾਇਕਾ ਮੇਰੀ ਅੰਤੋਨੀ ਗੌਤਸਮਾਨ ਦੇ ਘਰੇ ਹੋਇਆ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਨੂੰ ਇਰਵਨ ਬਕਤੇ ਵਰਗਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਸਰੋਤ

ਬਣਿਆ। ਇਰਵਨ ਖੁਦ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਹਨੇ ਭਾਰਤ ਬਾਰੇ ਖੋਜ ਲਈ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਆਖ ਦਿੱਤੀ। ਹੁਣ ਉਹਦਾ ਨਾਂ ਇੰਡੋਲੋਜਿਸਟ ਵਜੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਉਦੋਂ 16 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਪੈਰਿਸ ਪੁੱਜੀ। ਉਹਦੀ ਮਾਂ ਉਦੋਂ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਪੈਰਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਚਿੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਲਾ ਕਿਰਤਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਖੁਦ ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਿਰਜਣੀ ਅਰੰਭ ਕੀਤੀ। ਉਹਦੀ ਕਲਾ-ਉਡਾਣ ਨੇ ਸਭ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ 1932 ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ 'ਯੰਗ ਗਰਲਜ਼' ਨਾਂ ਦੀ ਪੇਂਟਿੰਗ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ-ਕਹਾਉਂਦੇ ਚਿੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਉਸ ਵੱਲ ਘੁੰਮ ਗਈਆਂ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਨੇ ਚਿੱਤਰਕਲਾ ਵਿਚ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਸੁਮੇਲ ਬਿਠਾਇਆ, ਉਹ ਬੇਜੋੜ ਹੋ ਨਿਬੜਿਆ।

ਆਪਣੀ 28 ਕੁ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਹਜ਼ਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਸ਼ੇਰਗਿਲ ਨੇ ਤਕਰੀਬਨ ਪੌਣੇ ਦੋ ਸੌ ਚਿੱਤਰ ਵਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 95 ਭਾਰਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਗਾਰ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਲਾ ਕ੍ਰਿਤਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦਾ ਅਨਮੋਲ ਖਜ਼ਾਨਾ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਅਸਲ ਵਿਚ ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਅਚੰਭਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਆਕਾਸ਼ ਉਤੇ ਬਹੁਤ ਉਚੀ ਪਰਵਾਜ਼ ਭਰਨੀ ਸੀ, ਪਰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਮੌਤ ਨੇ ਇਹ ਪਰਵਾਜ਼ ਵਿਚਾਲਿਓਂ ਵੱਢ ਦਿੱਤੀ। ਉਂਜ ਉਹਦੀਆਂ ਕਲਾ ਕ੍ਰਿਤਾਂ ਇਹ ਪਰਵਾਜ਼, ਨਿੱਤ ਭਰਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਿਰਜਣਾ ਦੇ ਪਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ

ਸੋਨਮ ਕਪੂਰ ਬਣੇਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਸ਼ੇਰਗਿਲ

...ਖਬਰ ਹੈ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਸ਼ੇਰਗਿਲ ਦੇ ਜੀਵਨ ਉਤੇ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮ ਬਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਅਦਾਕਾਰਾ ਸੋਨਮ ਕਪੂਰ ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਲਮ ਦੇ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿਚ ਸੋਨਮ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਜੀਆਂ ਨਾਲ ਰਾਬਤਾ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਸੋਨਮ

ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ

ਕਾਲਮ 'ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ' ਨੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਸ਼ਾਇਰ ਨੂੰ ਖੂਬ ਹਲੂਣਿਆ ਹੈ। ਤਸਵੀਰ ਦੇਖ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜੋ ਵਲਵਲੇ ਉਠਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਇਕ-ਦੋ ਸਤਰਾਂ 'ਚ ਸਾਨੂੰ ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜੇ। 'ਗਾਗਰ ਵਿਚ ਸਾਗਰ' ਭਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਮਿਲੇਗੀ। ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਫੋਟੋ ਨਾਲ ਕਾਵਿ ਟੋਟਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਪੰਜਾਬੀ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਤਸਵੀਰ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਕਾਲਮ ਲਈ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਾਰ ਕੈਪਸ਼ਨ ਭੇਜਣ ਲਈ ਆਖਰੀ ਤਾਰੀਖ 4 ਅਪਰੈਲ 2015 ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-162

ਖੇਡਣ ਉਮਰੇ ਫਰੋਲ ਆਏ ਹਾਂ, ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ ਸਾਰਾ।
ਆ ਜਾ ਕਲੂ, ਸ਼ਾਲੂ ਲਈਏ ਢੋਲ ਦਾ ਜ਼ਰਾ ਨਜ਼ਾਰਾ।
ਨੰਗੇ ਪਿੰਡੇ ਮਾਂ ਨੇ ਕੱਢ 'ਤੇ, ਬੁਰਕੀ ਨਾ ਇੱਕ ਖਾਧੀ।
ਇਹੋ ਪਲ ਦੋ ਪਲ ਦੀ ਰਹਿ ਗਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦੀ।

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-160

ਮਾੜੇ ਢੰਗੇ ਰੋਗ ਨੇ ਛੱਤੀ
ਨਿਕਲੇ ਪਏ ਕਰੰਗ।
ਕਰਜੇ ਦੀ ਪੰਡ ਭਾਰੀ ਹੋ ਗਈ
ਹੋ ਗਿਆ ਜੱਟ ਮਲੰਗ।
ਸੱਚਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਨੇ
ਰਹਿਲ ਵਗਲ ਲਈ ਵੱਡੀ।
ਭੁੱਖਾ ਢਿੱਡ ਅੰਨ ਦਾਤੇ ਦਾ,
ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੀ ਬਾਂਹ ਛੱਡੀ।

-ਜਗਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਧੋਰ
ਫੋਨ: 91-98783-37222

ਫੋਨ: 408-912-3438

ਬਲਦਾਂ ਦੇ ਗਲ ਪੰਜਾਲੀ
ਜੱਟ ਹੁਣ ਕੋਈ ਪਾਉਂਦਾ ਨੂੰ।
ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਹੋਕਾ ਲਾ ਕੇ
ਹਾਲੀ ਕੋਈ ਗਾਉਂਦਾ ਨੂੰ।
ਖੇਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸਾਂਭ ਲਿਆ
ਸਭ ਆ ਕੇ ਭੱਈਆਂ ਨੇ।
ਕਹਿੰਦੇ ਹੁਣ ਉਹੋ ਪਿੰਡ ਰਹੇ ਨਾ
ਗੱਲ ਆਖੀ ਕਈਆਂ ਨੇ।
ਨਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਰਿਹਾ
ਨਾ ਉਹ ਸਾਂਝਾਂ ਰਹੀਆਂ ਨੇ।
-ਸਿਕੰਦਰ ਸਿੰਘ ਇਕੋਲਾਹਾ
ਡਿਕੇਟਰ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ।
ਫੋਨ: 269-744-6986

ਜੱਟ ਕਰਦਾ ਏ ਮਿਹਨਤ
ਪਰ ਪੱਲੇ ਕੱਖ ਨਾ ਪਏ।
ਕਿਸਾਨ ਵਿਰੋਧੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦਾ
ਰੱਬਾ ਕੱਖ ਨਾ ਰਵੇ।
-ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਸਿੰਘ ਯੂਥਾ ਸਿਟੀ

ਟਿਊਬਵੈਲਾਂ ਨੇ ਸਭ ਖੂਹ ਸੁਕਾਏ
ਨਾ ਗਾਧੀ ਉਤੇ ਹੁਣ ਰੱਬ ਵੱਸਦਾ।
ਨਾਰੇ-ਬੱਗੇ ਦੀਆਂ ਹੋਕਾਂ ਨਾ ਲੱਗਣ
ਨਾ ਢੋਲੇ-ਮਾਹੀਆ ਵਾਲਾ ਜੱਟ ਲੱਭਦਾ।
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਉਠ ਹਾਲੀ ਨਾ ਤੁਰਦਾ
ਜੋ ਖੜਕਾਵੇ ਬਲਦਾਂ ਗੱਲ ਟੱਲੀਆਂ।
ਸਮੇਂ ਦੀ ਚਾਲ ਨੇ ਸਭ ਗੁਆਏ
ਸਮਝੋ ਹਲ ਪੰਜਾਲੀਆਂ ਵੀ ਹੁਣ ਚੱਲੀਆਂ।
-ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਨੂਰਪੁਰੀ
ਸੈਨ ਹੋਜੇ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ।

ਹੋ ਗਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੁਖਾਲੀ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ।
ਵਾਹ, ਬੀਜ, ਭੁਗਤ ਦਿੰਦੇ ਫਸਲ ਇਕ ਦਮ
ਕੰਨ੍ਹੇ ਘੱਟ ਰਿਸਦੇ ਬਲਦਾਂ-ਝੋਟਿਆਂ ਦੇ।
ਹੋਇਆ ਸੌਖਾ ਹਾਲੀ ਵਹੀ ਵੀ
ਫਤ ਮੁੰਨਾ ਪਾ ਪੰਜਾਲੀ
ਸਿਆਤ ਵਹੁੰਦਾ ਸੀ ਦਿਨ ਭਰ।
ਲੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੰਨਦਾਤਾ
ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦਰਦ ਪਛਾਣੇ।
-ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਲ ਦੋਸਾਂਝ

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਨਸ਼ਾ ਵਿਰੋਧੀ ਮੁਹਿੰਮ ਨੂੰ ਪਈ ਨਵੀਂ ਵੰਗਾਰ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਨਸ਼ਾ ਮੁਕਤੀ ਮੁਹਿੰਮ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਝਟਕਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੁੱਕੀ ਦੇ ਠੇਕੇ ਇਕ ਸਾਲ ਲਈ ਹੋਰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਗੁਆਂਢੀ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ਭੁੱਕੀ ਦੇ ਠੇਕੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਵਰ੍ਹਾ ਹੋਰ ਭੁੱਕੀ ਦੇ ਠੇਕੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੀ ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਂਜ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾਮੁਕਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿਚ ਭੁੱਕੀ ਵੇਚਣ ਵਾਸਤੇ ਤਕਰੀਬਨ 22 ਹਜ਼ਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਗ਼ੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਲੱਖ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਈ ਹੈ। ਉਂਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਾਲ 2001 ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਬਣਾਉਣੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਸੂਤਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸੀਆਂ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਭੁੱਕੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਜ਼ੇਬੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੂਬੇ ਅੰਦਰ ਨਸ਼ੇ ਦੀ

ਕੇਂਦਰ ਵਲੋਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੁੱਕੀ ਦੇ ਠੇਕੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ

ਡਰੱਗ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਛੇਤੀ ਨਿਬੇੜੇ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਖਾਸਕਰ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲ/ਦਲੀਲਾਂ ਛੇਤੀ ਹੀ ਕਿਸੇ ਤਣ-ਪੱਤਣ ਲੱਗਣ ਸਕਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਬਾਬਤ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ (ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ) ਕੋਲ ਆਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਮਨਜ਼ਿਦਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਬਿੱਟੂ ਔਲਖ ਤੇ ਨਸ਼ਾ ਕੇਸ ਦੇ ਹੋਰਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲਾਂ (ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.) 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਖਾਸਕਰ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਜਾਂਚ ਮੰਗ ਹਿਤ ਆਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਛੇਤੀ ਤੇ ਯੋਗ (ਕਾਨੂੰਨ ਮੁਤਾਬਕ) ਨਬੇੜਾ ਕਰਨ ਹਿਤ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਸਮੱਸਿਆ ਲਈ ਰਾਜਸਥਾਨ ਤੋਂ ਭੁੱਕੀ ਤੇ ਸਰਹੱਦ ਪਾਰੋਂ ਆ ਰਹੀ ਹੈਰੋਇਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੇਂਦਰ ਤੇ ਗੁਆਂਢੀ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹਿਰਾਇਆ ਸੀ।

ਇਸੇ ਲਈ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿਚ ਭੁੱਕੀ ਦੇ ਠੇਕੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤਾਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੁੱਕੀ ਦੇ ਠੇਕੇ ਬੰਦ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਚਿੰਨੀ ਭੇਜਣ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨ ਵੀ ਦਿਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਵਿਚ ਇਸ

ਸਾਲ ਤੋਂ ਭੁੱਕੀ ਦੇ ਠੇਕੇ ਨਹੀਂ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਾਲਵਾ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਭੁੱਕੀ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਭੁੱਕੀ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਤੋਂ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲੰਮੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਵੀ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਛਪਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਕੇਂਦਰ

ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਨਸ਼ਿਆਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਲੜਾਈ ਬਾਰੇ ਸੁਹਿਰਦਤਾ ਉੱਤੇ ਵੀ ਸੁਆਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਮੌਜੂਦਾ ਦੌਰ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹਨ। ਨਵੇਂ ਮਾਲੀ ਸਾਧਨ ਜੁਟਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਤੇ ਹੋਰ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵੀ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਸ਼ਰਾਬ ਤੋਂ 5100 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਕਮਾਉਣ ਦਾ ਟੀਚਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਆਬਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ 360 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਲੀਆ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦਿੱਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੁਕਮਰਾਨ ਗੱਠਜੋੜ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਦਰਮਿਆਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਸਿਆਸੀ ਟਕਰਾਅ ਕਾਰਨ ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਮੁਖ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉੱਭਰਿਆ ਸੀ। ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ 'ਨਸ਼ਾ-ਮੁਕਤ ਪੰਜਾਬ' ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਦੇ ਕੇ ਕੌਮੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਰਹੱਦਾਂ ਉੱਤੇ ਧਰਨੇ ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਵਾਂ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇਥੇ ਵੱਡੀ ਰੈਲੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਮੁਰੰਮਤੀ ਗੇੜ 'ਚ ਫਸੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵੈਬਸਾਈਟ

ਬਠਿੰਡਾ: ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵੈਬਸਾਈਟ ਪਿਛਲੇ ਛੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਬੰਦ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਸੂਬਾ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਦੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀ ਵੈਬਸਾਈਟ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਲੋਕ ਵਾਂਝੇ ਹਨ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਕੱਤਰੇਤ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਅਸੈਂਬਲੀ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਇਕ ਨੇ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ, ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਸਕੱਤਰੇਤ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਕੱਤਰੇਤ ਨੇ ਆਰ.ਟੀ.ਆਈ ਤਹਿਤ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫਰਵਰੀ

2009 ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀ ਵੈਬਸਾਈਟ ਮੁਰੰਮਤ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸੂਚਨਾ ਤੇ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਵਿਭਾਗ ਸਕੱਤਰੇਤ ਦੀ ਨੇਡਲ ਏਜੰਸੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵੱਲੋਂ ਸਕੱਤਰੇਤ ਦਾ ਕੰਪਿਊਟਰੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਵੈਬਸਾਈਟ ਅਪਡੇਟ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਕੱਤਰੇਤ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੁਧਾਰ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕੰਪਿਊਟਰੀਕਰਨ ਬਾਰੇ ਇਕ ਕਮੇਟੀ ਵੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੀਕਰ ਹਨ। ਸਕੱਤਰੇਤ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਸਕੱਤਰੇਤ ਦਾ ਕੰਪਿਊਟਰੀਕਰਨ ਕਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਵੈਬਸਾਈਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਮੁਢਲੇ ਪੜਾਅ ਉੱਤੇ ਵੈਬਸਾਈਟ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਆਦਿ 'ਤੇ ਦੋ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਖਰਚੇ ਗਏ ਸਨ। ਮਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਤਾਬਕ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਾਰੇ ਸੂਬਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਸੈਂਬਲੀਆਂ ਦੇ ਸਕੱਤਰੇਤ ਦਾ ਕੰਪਿਊਟਰੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤੇ ਪਾਇਲਟ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਵਜੋਂ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਪਿਊਟਰੀਕਰਨ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਕੱਤਰੇਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਪਿਊਟਰੀਕਰਨ ਦਾ ਕੇਸ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬਾਦਲ ਦੇ ਕਾਫ਼ਲੇ 'ਚ ਜਬਰੀ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਜ਼ੀਰਾ ਜ਼ਖਮੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਕਿਸਾਨ ਸੈਲ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜ਼ੀਰਾ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਬਾਹਰ ਰੋਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਵੇਲੇ ਪੁਲਿਸ ਨਾਲ ਝੜਪ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸ. ਜ਼ੀਰਾ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਟਰ-16 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਦਾਖ਼ਲ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਮੁਤਾਬਕ ਸ. ਜ਼ੀਰਾ ਨੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਕਾਫ਼ਲੇ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਜਬਰੀ ਦਾਖ਼ਲ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ। ਉਥੇ ਤਾਇਨਾਤ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਕਾਰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਪਰ ਕਾਰ ਗੇਟ ਵਿਚ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਛਾਲਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਜਾਨ ਬਚਾਈ। ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਜ਼ੀਰਾ ਨੂੰ ਗੱਡੀ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਖਿੱਚ-ਧੂਹ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸ੍ਰੀ ਜ਼ੀਰਾ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪਏ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਖ਼ਰਾਬ ਹੋ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸੈਕਟਰ 16 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਖੇ ਦਾਖ਼ਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਿਸਾਨ ਸੈਲ

ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸ. ਜ਼ੀਰਾ ਸਮੇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੀ ਤੇ ਗੱਡੀ ਦੀ ਭੰਨਤੋੜ ਹੋਈ। ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਜ਼ੀਰਾ

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, ਐਫਸੀਆਈ ਰਾਹੀਂ ਫਸਲ ਦੀ ਖ਼ਰੀਦ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਤੇ ਸਵਾਮੀਨਾਥਨ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸਰਨਾ ਵਲੋਂ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੋਲਾ ਘਪਲੇ ਵਿਚ ਨਾਂ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਸਰਨਾ ਭਰਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਰਨਾ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਵਫ਼ਦ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਰਨਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਰਨਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਇਕ ਵਫ਼ਦ ਨੇ ਡਾ. ਮਨਮੋਹਨ

ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਵਾਇਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦਿੱਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਡਾ. ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬੇਦਾਗ਼ ਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿਚ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹਰੇਕ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡਾ. ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨਾਂਦੇੜ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਸਮਾਗਮਾਂ ਸਮੇਂ 1600 ਕਰੋੜ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ। 1984 ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਨਸਲਕ੍ਰਸ਼ੀ ਦੇ ਪੀੜਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ 750 ਕਰੋੜ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਐਲਾਨਿਆ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਰਾਟਾ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ।

ਅਨਾਜ ਦੀ ਸਾਂਭ ਤੇ ਖਰੀਦ ਵਾਲੇ ਘਪਲਿਆਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ

ਬਠਿੰਡਾ: ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਇਕੋ-ਇਕ ਸੂਬਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਜਿਣਸਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਤਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗੋਦਾਮਾਂ ਵਿਚਲੀ ਕਣਕ ਦੀ ਫਸਲ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਦਕਿ ਗੁਆਂਢੀ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੇਂਦਰੀ ਖੁਰਾਕ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਾਲ 2013-14 ਤੇ 2014-15 ਦੌਰਾਨ ਕਣਕ ਤੇ ਝੋਨੇ ਦੀ ਫਸਲ ਦੀ ਖਰੀਦ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਸ ਖਰੀਦ ਵਿਚ ਗਤਬਤ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚੋਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੋ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 135 ਬਣਦੀ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਇਹੋ ਗਿਣਤੀ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਚ ਸਿਰਫ 72 ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰਾਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਕ ਭਰ ਵਿਚੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਜਿਣਸ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿਚ ਕੁੱਲ 321 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ 14 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵੱਡੀ ਗਤਬਤ ਦੀਆਂ ਸਨ ਤੇ 121 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਛੋਟੀ ਤੇ ਦਰਮਿਆਨੀ ਗਤਬਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਭਾਰਤੀ ਖੁਰਾਕ ਨਿਗਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਤਬਤਾਂ ਦੀ ਪਤਤਾਲ

ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਗਤਬਤੀ ਦੀਆਂ 135 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ

ਕਰਕੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ ਪਿੰਡ ਗੁੰਮਟੀ ਕਲਾਂ ਦੇ ਦੋ ਚੌਲ ਮਿੱਲ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਹੁਣ ਬੈਕ ਵਾਲੇ ਨਿਲਾਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਿੱਲ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ

ਹਾਕਮ ਧਿਰ ਦਾ ਹੱਥ ਸੀ। ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜ਼ੀਰੀ ਖੁਰਦ ਬੁਰਦ ਕਰਕੇ ਇਹ ਮਿੱਲ ਮਾਲਕ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਹੁਣ ਸਰਕਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੜਾਈ ਲੜ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ

ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਨੇ ਪਿੰਡ ਭਾਈਰੂਪਾ ਤੇ ਮੰਡੀ ਕਲਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਚੌਲ ਮਿੱਲਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਕਰੀਬਨ 13 ਕਰੋੜ ਦਾ ਘਪਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਵੰਬਰ ਦਸੰਬਰ 2014 ਵਿਚ ਹੀ ਮਾਨਸਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਰਦੂਲਗੜ੍ਹ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਇਕ ਚੌਲ ਮਿੱਲ ਮਾਲਕ ਨੇ ਤਕਰੀਬਨ ਪੰਜ ਕਰੋੜ ਦੀ ਜ਼ੀਰੀ ਖੁਰਦ ਬੁਰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੋਗਾ ਤੇ ਫਰੀਦਕੋਟ ਵਿਚ ਸਿਆਸੀ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਕਰੋੜਾਂ ਦੀ ਜ਼ੀਰੀ ਖੁਰਦ ਬੁਰਦ ਕਰ ਗਏ। ਕੇਂਦਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਜਿਣਸਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿਚ ਯੂ.ਪੀ ਵਿਚੋਂ 13 ਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਚੋਂ 15 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਬਿਹਾਰ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ। ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਤੇ ਜ਼ੀਰੀ ਖੁਰਦ ਬੁਰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਮਲੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਖੁਰਾਕ ਤੇ ਸਪਲਾਈਜ਼ ਕੰਟਰੋਲਰ ਬਠਿੰਡਾ ਏਪੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਿਹੜੇ ਚੌਲ ਮਿੱਲ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਜ਼ੀਰੀ ਖੁਰਦ ਬੁਰਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ

ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੋ ਦੀ ਕਾਫੀ ਕਣਕ ਗੋਦਾਮਾਂ ਵਿਚ ਖਰਾਬ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਮਪੁਰਾ ਤੇ ਮੌੜ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਵੀ ਕਾਫੀ ਕਣਕ ਖਰਾਬ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਕੱਲੀ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੋ ਦੀ ਪਿਛਲੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਤਕਰੀਬਨ 60 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਣਕ ਖਰਾਬ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਤਿੰਨ ਖਰੀਦ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਖੁਰਾਕ ਨਿਗਮ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਲ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਕੁਮਾਰ ਰਾਹੁਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਨਾਜ ਦੀ ਖਰੀਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਦਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵੇਖੀਏ ਤਾਂ ਇਹ ਦਰ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਕਣਕ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਸਮੇਂ ਕਣਕ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਮਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦਕਿ ਚੌਲ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ 'ਤੇ ਹੁਣ ਉਂਗਲ ਨਹੀਂ ਉਠ ਰਹੀ ਹੈ।

ਡੇਰਿਆਂ ਤੇ ਬਾਬਿਆਂ ਦਾ ਚੱਕਰਵਿਊ

ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੱਖਰੀਆਂ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਡੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਫਿਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਬਾਬੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰਿਆਣੇ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਡੇਰਾ ਸਿਰਸਾ ਨੇ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਕਾਂਗਰਸ ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਨੈਸ਼ਨਲ ਲੋਕ ਦਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਚੋਣ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਵੇਂ ਹਰਿਆਣੇ ਦੀਆਂ ਸਾਲ 2014 ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਪਰ ਹੁਣ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣ ਰਹੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਸਮੇਂ ਵੀ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਥੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਵੱਡੇ ਆਧਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਖੋਖਲੇ ਹੀ ਸਿੱਧ ਹੋਏ।

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਬਾਬਿਆਂ ਦੇ ਡੇਰਿਆਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਮਾਜਕ ਤਣਾਅ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਈ ਗੰਭੀਰ ਸਿਆਸੀ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਚ ਸਤਲੋਕ ਆਸ਼ਰਮ ਦੇ ਸੰਤ ਰਾਮਪਾਲ ਨੇ ਕੋਰਟ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਝਾੜ ਪੈਣ ਪਿੱਛੋਂ ਇਸ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਦਿਵਯ ਜੋਤੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਬਾਬਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਜਨਵਰੀ ਵਿਚ

ਕੇ.ਐਸ. ਚਾਵਲਾ

ਡਾਕਟਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀਆਂ ਅੰਤਮ ਰਸਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੰਤਮ ਰਸਮਾਂ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ-ਵਿਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਇਸ 'ਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰੋਕ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਮਾਧੀ ਵਿਚ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਜਿਉਂਦੇ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰ ਕੇ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਬਾਬੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਟਿਕਾਣਾ ਜਲੰਧਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕਸਬੇ ਨੂਰਮਹਿਲ ਵਿਖੇ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਹਨ। ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਜਮ ਵਰਤਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਡੇਰਾ ਨੂਰਮਹਿਲ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਦੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਡਰਾਈਵਰ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਡੇਰੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੜਪਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਬਿਹਾਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੰਤਮ ਰਸਮਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਜਤਾਇਆ ਹੈ। ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਡੀ.ਐਨ.ਏ. ਟੈਸਟ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮਹਾਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਗਰਮਦਲੀਆਂ ਵਿਚ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਟੱਕਰ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮਹਾਰਾਜ ਤੋਂ ਜੈਤੋ ਪਲੱਸ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਦੀਆਂ ਅੰਤਮ ਰਸਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਨੂਰਮਹਿਲ ਡੇਰੇ ਵਿਚ ਭੰਡਾਰੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਡੇਰੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਹਰਿਆਣੇ ਵਿਚ ਸਿਰਸਾ ਵਿਖੇ ਸੱਚਾ ਸੌਦਾ ਨਾਂ ਨਾਲ ਡੇਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਾਲਵਾ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਡੇਰੇ ਦੇ ਮੁਖੀ ਬਾਬਾ ਗੁਰਮੀਤ ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਹਨ। ਸਿਰਸਾ ਦਾ ਇਹ ਡੇਰਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਏਰੀਏ ਵਿਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਰਹੀਮ 'ਤੇ ਕਤਲ ਅਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੀ ਪਤਤਾਲ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਡੇਰਾ ਮੁੱਖੀ ਵੀ ਅਕਸਰ ਹੀ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਲ 2008 ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦਾ ਸਿੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵਿਰੋਧ ਹੋਇਆ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਈ ਥਾਵਾਂ

'ਤੇ ਲੜਾਈਆਂ-ਝੜਪਾਂ ਵੀ ਹੋਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਚਾਰ ਬੰਦੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕਠਿਨਾਈ ਪੇਸ਼ ਆਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਬਾਬਾ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿਚ ਤਰੀਕ ਭੁਗਤ ਕੇ ਆਪਣੇ ਡੇਰੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮਾਰੂ ਹਮਲਾ ਵੀ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਉਹ ਬਚ ਗਿਆ। ਉਸ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਜੈਤੋ ਪਲੱਸ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਫਿਲਮ 'ਮੈਸੇਜਰ ਆਫ ਗੋਡ' (ਐਮ.ਐਸ.ਜੀ.) ਵੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਘਿਰੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਦਿਖਾਉਣ 'ਤੇ

ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਪਰ ਡੇਰਾ ਮੁਖੀ ਆਪਣੀ ਪਹੁੰਚ ਸਦਕਾ ਬਾਕੀ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲੈਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਡੇਰਿਆਂ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੱਖਰੀਆਂ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਫਿਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਬਾਬੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਰਿਆਣੇ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਡੇਰਾ ਸਿਰਸਾ ਨੇ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਕਾਂਗਰਸ ਅਤੇ

ਆਈ.ਐਨ.ਐਲ.ਡੀ. ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਚੋਣ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਵੇਂ ਹਰਿਆਣੇ ਦੀਆਂ ਸਾਲ 2014 ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਪਰ ਹੁਣ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣ ਰਹੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਸਮੇਂ ਵੀ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਥੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਵੱਡੇ ਆਧਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਖੋਖਲੇ ਹੀ ਸਿੱਧ ਹੋਏ। ਸੱਚਾ ਸੌਦਾ ਡੇਰੇ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ

ਰਾਮਪਾਲ ਹਰਿਆਣੇ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜਨੀਅਰ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਮਹਾਤਮਾ ਬਣੇ। ਬਾਬਾ ਰਾਮਪਾਲ 'ਤੇ ਵੀ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਲੱਗੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਬਾਬਾ ਰਾਮਪਾਲ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਬਾਬਾ ਰਾਮਪਾਲ ਨੇ ਆਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਇਨਸਾਨੀ ਵਾਲ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਰਾਮਪਾਲ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਪਿੱਛੋਂ ਹੁਣ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਟਿਕਟ ਅੱਡ-ਅੱਡ ਰੇਟਾਂ 'ਤੇ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਦੀਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਉਹ 1000 ਰੁਪਏ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ 'ਨਾਮ' ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ 'ਸਤਨਾਮ' ਦੇਣ ਲਈ 9000 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਫਿਰ 'ਸਾਰ-ਨਾਮ' ਲਈ 10,000 ਰੁਪਏ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਆਖਰੀ ਸਫ਼ਰ ਵਾਸਤੇ ਰਾਮਪਾਲ ਟਿਕਟ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਾਮਪਾਲ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ 'ਤੇ 26 ਕਰੋੜ ਰੁਪਈਆ ਖ਼ਰਚ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮਪਾਲ ਨੂੰ ਐਨੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਉਂ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ 15 ਦਿਨ ਕਿਉਂ ਲੇਟ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਨਾਮ ਵਿਚ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਸਿੱਧੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਬਾਪੂ ਆਸਾਰਾਮ ਦਾ ਕੇਸ ਵੀ ਸਭ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਕਈ ਹੋਰ ਛੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਚਮਤਕਾਰੀ ਬਾਬਿਆਂ ਦੇ ਪਾਖੰਡ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਤੇ ਟੀ.ਵੀ. ਚੈਨਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਰਖੀਆਂ ਬਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸੋਸ਼ਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਐਸਪ੍ਰਸਤੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਤਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਥਿਤ ਬਾਬਿਆਂ ਜਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਡੇਰੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਗੜ੍ਹ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅੱਖਾਂ ਮੀਚ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਬਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਇਹ ਬਾਬੇ ਭੋਲੇ-ਭਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਬਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਲਕ ਭਰ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਾਬੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗ਼ੁੰਮਰਾਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਡੇਰਿਆਂ ਸਬੰਧੀ ਠੋਸ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਣ।

ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਧਰਤੀ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਹੋਣ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਛਪੀ ਭਾਬਾ ਪਰਮਾਣੂ ਖੋਜ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਡਾਈ-ਅਮੋਨੀਅਮ ਫਾਸਫੇਟ (ਡੀ.ਏ.ਪੀ.) ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਸੁਪਰਫਾਸਫੇਟ ਖਾਦਾਂ ਵਿਚ ਯੂਰੇਨੀਅਮ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਾਦਾਂ ਦਾ ਸੂਧੀਕਰਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਰ ਕੇ, ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ

ਡਾ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੰਗ

ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਖਾਦਾਂ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ। ਭਾਬਾ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਵਾਤਾਵਰਨ ਜਾਂਚ ਡਵੀਜ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਾਦਾਂ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਮਾਰਚ 2012 ਵਿਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਚਟਾਨਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਭਿੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਭੂਮੀ ਵਿਗਿਆਨਕਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਪਲਾਟ ਹਨ ਜਿਥੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਰਸਾਇਣਕ ਖਾਦਾਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਤਕਰੀਬਨ 30 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਫਾਸਫੇਟ ਰਸਾਇਣਕ ਖਾਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਲਾਟਾਂ ਵਿਚ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 5.2 ਮਿਲੀਗ੍ਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿੱਲੋ ਮਿੱਟੀ

ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜ਼ਮੀਨ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ 'ਚ ਯੂਰੇਨੀਅਮ?

ਸੀ ਜੋ ਆਮ ਹੱਦ (0.3 -11.7 ਮਿਲੀਗ੍ਰਾਮ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿੱਲੋ ਮਿੱਟੀ) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਇਕ ਹੋਰ ਤਜਰਬੇ ਵਿਚ, ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ, 20 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਫਾਸਫੇਟ ਖਾਦਾਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਥੇ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 2.5-4.5 ਮਿਲੀਗ੍ਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿੱਲੋ ਮਿੱਟੀ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਖੋਜ ਰਾਹੀਂ ਵਿਗਿਆਨੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ ਕਿ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਰਿਸਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਲਸ਼ੀਅਮ ਕਾਰਬੋਨੇਟ ਦੀ ਘੁਲਣਸ਼ੀਲਤਾ ਤਾਪਮਾਨ ਵਧਣ 'ਤੇ ਘਟਦੀ ਹੈ। ਫਾਸਫੇਟ ਖਾਦਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਧਾਉਣ ਵਿਚ ਯੋਗਦਾਨ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਾਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੈ।

ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਦਾ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ: ਕੈਂਸਰ ਵਰਗੇ ਰੋਗਾਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲਵਾ ਖੇਤਰ ਦੇ, ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਪੀੜਤ ਹਨ। ਖੋਜ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਦੀ ਖਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਭਾਰੀਆਂ ਧਾਤਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਯੂਰਪ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ 23 ਗੁਣਾਂ ਵਧੇਰੇ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ, ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਦੇ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇਪਣ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਮਾਰਚ 2009 ਵਿਚ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈਆਂ। ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰ ਬੱਚਿਆਂ 'ਤੇ ਮਾਲਵਾ ਵਿਚ ਇਕ

ਹੋਰ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਖੋਜ ਅਨੁਸਾਰ, 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚੋਂ 87% ਅਤੇ 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚੋਂ 82% ਵਿਚ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬੱਚੇ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਤਿੰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਆਮ ਨਾਲੋਂ 27 ਤੋਂ 62 ਗੁਣਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ।

ਮਾਲਵਾ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਸੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਹੇਠਲਾ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਲਈ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਤ ਹੁੰਦੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਿਉਂ-ਜਿਉਂ ਪੀਣ ਅਤੇ ਸਿੰਜਾਈ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਵਧਦਾ ਗਿਆ ਤਿਉਂ-ਤਿਉਂ ਤੰਤਰ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਬਿਮਾਰੀਆਂ, ਕੈਂਸਰ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ 2001-2009 ਦੌਰਾਨ 1074 ਲੋਕ ਕੈਂਸਰ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ।

ਜ਼ਮੀਨ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਦੀ ਮਾਤਰਾ 224 ਮਾਈਕ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਲਿਟਰ ਤੱਕ ਨਿਕਲੀ। ਕੋਲੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਬਰਮਲ ਪਲਾਂਟਾਂ ਦੇ ਨੇੜਿਓਂ ਲਏ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਵਿਚ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਸੰਸਾਰ ਸਿਹਤ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀਮਾ ਨਾਲੋਂ 15 ਗੁਣਾਂ ਵੱਧ ਸੀ। 2010 ਵਿਚ ਬੁੱਢੇ ਨਾਲੇ ਵਿਚੋਂ ਲਏ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਵਿਚ ਭਾਰੀ ਧਾਤਾਂ ਅਤੇ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਪਾਏ ਗਏ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਮੋਨੀਆ, ਫਾਸਫੇਟ, ਕਲੋਰਾਈਡ, ਕਰੋਮੀਅਮ, ਆਰਸੈਨਿਕ ਅਤੇ ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਮੂਨਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਮਿਲੇ। ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬੁੱਢੇ ਨਾਲੇ ਨੂੰ 'ਦੂਜੇ ਭੁਪਾਲ' ਦਾ ਦਰਜਾ ਵੀ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਕ ਸੰਸਥਾ ਵਲੋਂ 2009 ਵਿਚ ਮਾਲਵਾ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਦੂਸ਼ਿਤਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਨ ਕੋਲੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਬਰਮਲ ਪਲਾਂਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਫਲਾਈ ਐਸ (ਉਡਦੀ ਰਾਖ) ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ। ਫਲਾਈ ਐਸ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਸੀ। ਮਾਲਵਾ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਦੋ ਵੱਡੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਹਨ।

ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਐਕਜ਼ੀਟਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ 2009 ਵਿਚ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ, ਬਠਿੰਡਾ ਅਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ 50 ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਖੋਜ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ 20 ਫੀਸਦੀ ਨਮੂਨਿਆਂ ਵਿਚ ਨਾਈਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਸੰਸਾਰ ਸਿਹਤ ਸੰਸਥਾ ਰਾਹੀਂ ਮਿਥੀ ਗਈ 50 ਮਿਲੀਗ੍ਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਲਿਟਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਨਾਈਟ੍ਰੇਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਬਨਾਉਣੀ ਨਾਈਟ੍ਰੋਜਨ ਖਾਦ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸੀ।

ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਹੇਠਲੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਉਹ ਤੱਤ ਘੁਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਦੀ ਵਧੇਰੇ

ਮਾਤਰਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੂੰਘੇ ਖੂਹਾਂ ਵਿਚ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਆਮ ਖੂਹਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਰਲੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਦਾ ਗੁਰਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਸਰੀਰ ਵੱਲੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਮਾਤਰਾ ਜਜ਼ਬ ਹੋ ਕੇ ਖੂਨ ਵਿਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਤਰਾ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ 0.2 ਮਿਲੀਗ੍ਰਾਮ ਪ੍ਰਤੀ ਲਿਟਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਧਰ ਦੇ ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਵਾਲਾ ਡੇਢ ਲਿਟਰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿਚ ਸਿਹਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਉਲਟ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਰਿਵਰਸ ਆਸਮੋਸਿਸ (ਆਰ.ਓ.) ਸਿਸਟਮ ਰਾਹੀਂ ਪਾਣੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੂਸ਼ਣਕਾਰੀ ਤੱਤਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਦਾ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਅਰਕ ਕੱਢਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਉਬਾਲ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਵਾਸ਼ਪੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਰੇਨੀਅਮ ਵਰਗੇ ਦੂਸ਼ਣਕਾਰੀ ਤੱਤ ਉਬਾਲਣ ਵਾਲੇ ਕੰਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿਚ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਠੰਡਾ ਕੀਤਾ ਸ਼ੁੱਧ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੋਗਾ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ 'ਜੋਗਾ' ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ

ਵਿਕਸਤ ਯੁੱਗ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇਸ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਕੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ ਦਾ 'ਲਵ-ਕੋਸ਼' ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਹਰ ਉਹੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦਾ ਤਿੱਖਾ ਨਸ਼ਤਰ ਬਣ ਕੇ ਕੁਝ ਵੀ ਵੱਢਣ-ਟੁੱਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਅਮੀਰ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਏ, ਪਰ ਜੇ ਵੱਡੇ ਬਣਨ ਦਾ ਚਾਅ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁੰਡੀਆਂ ਤੋੜੇ। ਗਧਾ ਤੇ ਕੁੱਤਾ ਇਕੱਠੇ ਪਾਲ ਕੇ ਵੇਖੋ, ਅੰਤਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਈ ਲੱਭਣ ਗਏ ਆਪ ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਗੁਆਚ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਕਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ ਮਨ ਨਫਰਤ ਦੇ ਕੁੱਜੇ ਵਿਚ ਢਕ ਕੇ ਬੀਰਖਾ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਅਰਦਾਸ ਇਕ ਲੱਤ ਭਾਰ ਖਲੋ ਕੇ ਜਾਂ ਨੱਕ ਰਗੜ ਕੇ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਕ ਚਿੱਤ ਹੋ ਕੇ ਵੇਖੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਵਧੇਰੇ ਰਗੜੇ ਸਹਿਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦਾ ਖਿਆਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਕੀਮਤੀ ਕੱਢਣ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂ ਚੰਦਨ ਦੀ ਲੱਕੜੀ ਨਾਲ ਢੁਕ ਕੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਕਿ ਲੋਕ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਨੇ, ਜਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੀ ਗਿਫਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ? ਮਰਦ ਤਾਂ ਚਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਾਤਰ ਹੁੰਦੇ ਈ ਘੱਟ ਹਨ, ਪਰ ਜੇ ਤਲਾਕ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਬੀਵੀ ਆਖੇ- 'ਤੂੰ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾਂ ਦੀ ਪੁੰਜੀ ਆਂ' ਤਾਂ ਬੋੜਾ-ਬਹੁਤਾ ਤਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਹੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਣਨਾ ਸੁਖਾਲਾ ਨਹੀਂ, ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੈ; ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਹੁਣ ਦੱਸਤੀ, ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਝੁਕੇ ਤਾਂ ਮਿਹਰਬਾਨ ਅੱਗੇ ਉਹਦੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਲਈ ਹੀ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਐਸਾ ਖਫਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੁੜ ਕੇ ਸਿੱਧੇ ਹੋਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ; ਜਿਵੇਂ:

“ਯਾਰ ਇਹ ਤੀਸੀਆਂ-ਤੁਮੀਆਂ ਦੀ ਕੁਛ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਿੰਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰੀ ਜਾਓ, ਲਹੂ ਈ ਪੀਨੀਆਂ...ਕੀ ਕਰੂ ਹਮਾਤਤ ਆਦਮੀ।”
“ਉਹ ਲਹਿਬਰਾ, ਹਾਅ ਕੀ 'ਕੱਲਾ ਈ ਬੋਲੀ ਜਾਨੈਂ ਸਦਾਈਆਂ ਵਾਂਗੂੰ?'” ਬੋਹੜ ਹੇਠ ਬੈਠੇ ਕਰਮੇ ਨੇ ਬੁੜ-ਬੁੜ ਕਰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਹੌਲੀ ਦੇਣੀ ਸੀ, ਪਰ ਅੱਗਿਉਂ ਉਹ ਹੋਰ ਉਖੜ ਕੇ ਪੈ ਨਿਕਲਿਆ-“ਆਹੋ...ਤੈਨੂੰ ਕੰਜਰ ਦਿਆ ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਦਾਈ ਲੱਗਦੈ... 'ਕੱਤੀ ਨੋਟ ਤੇਰੇ ਡਰੈਵਲ ਭਰਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਬੰਬੇ ਔਲ ਨੂੰ ਚੱਲਦੈ; ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਅਮਲੀ ਦਾ ਘਰ ਵਸਿਐ...।”
“ਤੇ ਹੁਣ ਕੀ ਹੋ ਗਿਐ?”

“ਕਰਮਿਆ, ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਜਾਨ ਨਿਕਲੀ ਪਈ ਐ।”

“ਕੁਛ ਭੌਂਕ ਵੀ, ਐਵੇਂ ਵਿਸ ਘੋਲੀ ਜਾਨੈਂ।”
“ਚਮਚੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਈ ਲਾਏ ਸੀ ਸਵੇਰੇ ਭੁੱਕੀ ਦੇ, ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਲੰਬੜਾਂ ਦੀ ਟਾਹਲੀ ਹੇਠ ਮੁੰਡੇ 'ਭਾਬੀ ਬਣਨ' ਤਾਸ ਖੇਡਦੇ ਸੀ। ਸਹੁਰੀ ਦਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰੀ 'ਭਾਬੀ' ਬਣਾ ਤਾਂ। ਸੋਚਿਆ, ਚੱਲ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਤਿੱਖੇ ਸਿੱਠੇ ਆਲੀ ਕੈਤੀ ਜਿਹੀ ਚਾਹ ਪੀਨੇ ਆਂ...ਭੋਰਾ ਅਮਲ ਖਿੜਾ ਜਾ।”

“ਫੇ...?”
“ਦੱਸਦਾ, ਤੂੰ ਵੀ ਸੁਣ ਕੇ ਮੇਰੇ ਬੰਨ੍ਹੀਓ ਧਾਹ ਮਾਰੇਗਾ! ਭਰਾਵਾ ਘਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅੰਦਰੋਂ ਕੁੰਡਾ ਲੱਗਿਆ। ਮੈਂ 'ਵਾਜ ਮਾਰੀ, ਪਈ ਲੱਛਮੀਏ! ਖੋਲ੍ਹ ਕੁੰਡਾ।...ਭਰਾਵਾ ਉਹ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਲਾ ਈ ਅਹੁਰਾ ਬੋਲੀ।”

“ਕੀ ਕਹਿ'ਤਾ ਉਹਨੇ?”
“ਕਰਮਿਆ, ਤੀਵੀਂ ਬਦਲਦੀ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਟੈਮ ਲਗਦਾ...ਆਹਦੀ, ਜਾਹ ਚਲਾ ਜਾਹ ਮੈਂ ਨਾਉਂਦੀ ਆਂ ਤੇ ਨਾਹ ਕੇ ਜੋਗਾ ਕਰਨਾ।...ਮੈਂ ਤਾਂ ਮਚ ਪਿਆ, ਪਈ ਜੋਗਾ ਦੋ ਦਿਨ ਘਰ ਚਾਹ ਪੀਣ ਨੂੰ ਕੀ ਲੈ ਆਇਆ, ਸਾਲਾ ਉਪਰ ਦੀ ਹੋ ਗਿਐ ਕਾਣਾ ਜਿਹਾ। ਖੁੱਚ ਨਾ ਭਨੂੰ ਉਹਦੀਆਂ। ਲੁੱਚਾ ਮੰਗ ਕੇ ਮੇਥੋਂ ਭੁੱਕੀ ਪੀਂਦਾ, ਅੱਖ ਵੀ ਇਕ ਐ, ਬਾਂਹ ਵੀ ਜਮਾਂਦਰੂ ਸੁੱਕੀ ਪਈ ਐ...ਚੱਕੀ ਜੋਗੇ ਦੀ?”

“ਉਹ ਕੁਛ ਬੋਲੀ?”
“ਉਹਨੇ ਹੋਰ ਪਾ'ਤਾ ਬਲਦੀ 'ਤੇ.. ਆਹਦੀ, ਜਾਹ ਚਲਾ ਜਾਹ...ਮੈਂ ਰਾਮ ਦੇਵ ਦੇ ਜੋਗੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਆਂ...।”

“ਆਹੋ, ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਸੁੱਕਿਆ ਜਿਹਾ

ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ 'ਤੇ ਫਿੱਤ ਨਚਾਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ...।”

“ਉਹੀ ਉਹੀ...ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਲੱਛਮੀਏ! ਤੇਰਾ ਡਮਾਕ ਹਿੱਲ ਗਿਐ...ਉਹ ਤਾਂ ਕੰਜਰ ਦਾ ਛਤਾ ਐ...ਉਹਦੇ ਕਿਥੋਂ ਜੰਮ ਪਿਐ ਜੋਗਾ।”

“ਲਹਿਬਰਾ, ਨਾਉਂਦੀ ਨਾਲ ਈ ਫੌਜੀਆਂ ਵਾਂਗੂੰ ਵੇਰਲਸ ਕਰੀ ਗਿਆ?” ਧੌਤੀ 'ਕੱਨੀ ਕਰ ਕੇ ਪੈਰਾਂ ਭਾਰ ਬਹਿੰਦੇ ਨਾਜ਼ਰ ਨੇ ਵਿਚ ਦੀ ਹੋਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ।

“ਆ ਗਿਐ ਇਹ ਵੀ ਤੀਵੀਂ ਤਾਂ ਝਾਤਿਆ-ਝੰਬਿਆ ਘਰੋਂ। ਹੋਰ ਸਿੱਟੂ 'ਮਰੀਕਾ ਵਾਂਗੂੰ ਬੰਬ।”

“ਕਰੀ ਜਾਹ ਗੱਲ ਕਰਮਿਆ...ਨਾ ਤੋਪ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਕਰੀ ਜਾਨੈਂ ਐਵੇਂ।”

“ਲੈ ਬਈ ਕਰਮਿਆਂ! ਫੇ' ਲੱਛਮੀ ਬਣਾ-ਸੁਆਰ ਕੇ ਆਹਦੀ, ਕਾਹਨੂੰ ਜੀਜਾ ਸਾਲਾ ਧੱਕੇ ਨਾ' ਬਣੀ ਜਾਵੇ...ਉਹ ਤਾਂ ਦੁਆਈਆਂ ਦਿਵੇ...ਮੈਂ ਤਾਂ ਮਾਰੀ ਫੇ' ਬੂਹੇ ਵਿਚ ਲੱਤ ਖਿੱਚ ਕੇ, ਪਈ ਅੱਜ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ...ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਅੱਡੇ ਵਿਚ ਦੁਆਈਆਂ ਵੇਚਦੇ ਕੈਲੇ ਦਾ ਜੋਗਾ...ਉਹਦੀਆਂ ਹਰਾਮਦੇ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਭੰਨ ਕੇ ਟੁੱਟੀ ਮੰਜੀ 'ਤੇ ਨਾ ਸੱਟ...ਮੁੰਡੇ ਗਾਲ'ਤੇ ਨਸ਼ੇ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਕੈਪਸੂਲ ਵੇਚ-ਵੇਚ ਕੇ...ਸਾਲਾ ਖੜੋਪੇ ਨਾਗ ਅਰਗੀ...ਚਿੱਟੇ ਲੀਤਿਆਂ ਆਲਿਆਂ ਨਾਲ ਰਲ ਕੇ ਚਿੱਟਾ ਵੇਚਦੈ...ਹੁਣ ਚਾਹ ਪੈਸੇ ਆ ਗਏ ਉਹਦੇ ਕੋਲ, ਤਾਂ ਤੈਂ ਹੁਣ ਉਹ ਜੋਗਾ ਕਰਨੈ.. ਗਲਾ ਨਾ' ਘੁੱਟੂ ਉਹਦਾ।”

“ਫੇ' ਗੱਲ ਮੁੱਕੀ ਕਿ ਨਹੀਂ?”

“ਕਾਹਨੂੰ ਭੁੰਨੇ ਪੈਣ ਦੇਵੇ, ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਜਾਵੇ। ਅਖੇ, ਮੇਰਾ ਚੁਲਾ ਦੁਖਦੈ। ਗੋਡੇ ਜੁਤੇ ਪਏ ਆ...ਜੋਗਾ ਕਰੂ ਤਾਂ ਫੇ' ਠੀਕ ਹੋ ਜੂ...ਲੈ ਬਈ ਕਰਮਿਆ...ਮੈਨੂੰ ਇੱਟ-ਰੋੜਾ ਨਾ ਲੱਭੇ, ਪਈ ਸਿੱਟਾ ਕੰਧ ਤੋਂ ਦੀ ਗੁਸਲਖਾਨੇ ਵਿਚ, ਪਾਤ ਦਿਆਂ ਸਿਰ ਇਸ ਤੀਵੀਂ ਦਾ...ਭੋਰਾ ਸ਼ਰਮ ਕਰ, ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਲੱਤਾਂ ਬੰਨ੍ਹਦੈ ਅੱਛਰੂ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਬੂੜਾ, ਖੁੰਡੀ ਨਾ' ਤੁਰਦੈ, ਬੰਦਾ ਸਿਆਣਦਾ ਨੂੰ...ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਹਿਬਰ ਤੋਂ ਕਾਹਤੋਂ ਅੱਕੀ ਪਈ ਆ...ਜੋਗਾ ਕਰਨੈ!”

“ਕਾਹਨੂੰ ਬੋਰਾ ਹੋਇਆ ਪਿਐਂ ਲਹਿਬਰਾ! ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਓਸ ਜੋਗੇ ਦਾ।” ਮਾਸਟਰ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਨੇ ਵੀ ਸਾਈਕਲ ਬੜ੍ਹੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

“ਲਓ ਜੀ, ਸੁਣ ਲਓ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਦੀ ਗੱਲ, ਪਈ ਲਹਿਬਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਉਸ ਜੋਗੇ ਨੂੰ...ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮੈਂ ਜੋਗੇ ਗਣਾ'ਤੇ...ਇਕ ਰਹਿ ਗਿਐ

ਉਹ ਬਾਬੂ ਤੀਰਥ ਦਾ ਜੋਗਾ...ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਲੇ ਦੇ ਨਲੀ ਲਮਕਦੀ ਐ...ਉਹ ਵੀ ਪੰਜ-ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੇ...ਤੂੰ ਮਾਹਟਰਾ ਕਿਹੜਾ ਜੋਗਾ ਜੋਬ ਵਿਚ ਨਵਾਂ ਈ ਪਾਈ ਫਿਰਦੈ...?”

“ਅਮਲੀਆਂ ਆਲੀ ਗੱਲ ਕਰੀ ਜਾਨੈਂ, ਲੱਛਮੀ ਉਸ ਜੋਗੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਜਿਹੜਾ 'ਯੋਗਾ'...ਅੱਗ ਪੈਰ ਹਲਾਉਣੇ, ਕਸਰਤ ਕਰਨੀ...ਤੂੰ ਪਤਾ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਬੋਤਾ ਕਾਹਤੋਂ ਰੋਲ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹਾਈ ਜਾਨੈਂ।”

“ਹਾਅ ਤਾਂ ਸਵੇਰੇ-ਸਵੇਰੇ ਨਿੱਕਰਾਂ ਪਾ ਕੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਟੋਪੀਆਂ ਲਈ ਸਕੂਲ ਦੀ ਗਰਾਊਂਡ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ ਆ ਬਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਕੁੱਕੂ ਹੋਰੀਂ।...ਹੁਣ ਪਈ ਕਾਲਜੇ ਨੰਢਾ! ਮੈਂ ਤਾਂ ਸੋਚਿਆ ਪਤਾ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਲੱਛਮੀ ਨੂੰ ਆ ਗਿਆ ਪਸੰਦ ਜੋਗਾ।”

“ਹਲਾ ਮਾਹਟਰਾ! ਤੂੰ ਦੱਸ, ਪਈ ਸੈਕਲ ਨਾਲ ਝੋਲਾ ਟੰਗੀ ਫਿਰਦਾ ਤੂੰ ਕਿਥੋਂ ਆਇਐਂ?”
“ਕੀ ਦੱਸਾਂ! ਅਮਲੀ ਨੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਜੋਗੇ ਦੀ ਖੱਪ ਪਾਈ ਪਈ ਆ...ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਜੋਗੇ ਦੇ ਪਿੰਡੋਂ ਆਇਐਂ।”

“ਚੱਲ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਛੱਡ, ਸਾਡੇ ਤਾਂ ਡਮਾਕ 'ਚ ਤੁੜੀ ਭਰੀ ਪਈ ਐ, ਤੂੰ ਦੱਸ ਕਿਹੜਾ ਜੋਗਾ ਉਜੜ ਗਿਐ?” ਇਕਦਮ ਢਿੱਲਾ ਜਿਹਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਕੇ ਲਹਿਬਰ ਨੇ ਵੀ ਸਾਡਾ ਮੋਢੇ ਤੋਂ ਲਾਹ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਵਿਛਾ ਕੇ ਆਸਣ ਲਾ ਲਿਆ।

“ਦਸ ਕੁ ਦਿਨ ਹੋਏ, ਮਰ ਗਿਆ ਲਹਿਬਰਾ ਜੋਗਾ। ਲੱਖ ਕਰੀ ਜਾਓ, ਪਰ ਇਹਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਆ ਲੋਹੜਾ ਹੋਇਐ...ਮਸਾਂ ਸੱਠ ਕੁ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੋਊ ਜੋਗਾ।”

“ਮਾਹਟਰਾ, ਆਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੂੰਹ ਬੱਸ ਦਾ, ਤੇ ਪਿੱਛਾ ਟਰੱਕ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਕਹਾਣੀ ਪੁੱਠੀ ਕਰ'ਤੀ ਸਾਰੀ। ਹੋਇਆ ਕੀ ਸੀ ਜੋਗੇ ਨੂੰ, ਤੇ ਜੋਗਾ ਹੈਗਾ ਕੌਣ ਸੀ।” ਤੇ ਮਾਸਟਰ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਰਾਜੇ ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਵਾਂਗ ਦੁਖੀ ਜੋਗੇ ਦੀ ਬਾਤ ਸੁਣਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ...

ਜਿਸ ਸਾਲ ਫੌਜ ਨੇ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ 'ਤੇ ਹੱਲਾ ਬੋਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋਗਾ ਫੌਜ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ‘ਕੱਲਾ-ਕਹਿਰਾ’ ਸੀ, ਮਾਂ-ਬਾਪ ਕਿਤੇ ਨਿੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਦੇ ਸੜਕ ਹਾਦਸੇ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ। ਉਹ ਨਾਨਕੇ ਰਹਿ ਕੇ ਮਸਾਂ ਦਸ ਜਮਾਤਾਂ ਹੀ ਪੜ੍ਹ ਸਕਿਆ। ਫੋਹਲਾ ਗੱਭਰੂ ਸੀ, ਲੰਮਾ-ਝੰਮਾ। ਚੰਗਾ ਕੱਦ-ਕਾਠ। ਨਾਨਕਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਗੋਤਾ ਮਾਰਨ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਲਾ ਕੇ ਜਲੰਧਰ ਗਿਆ ਤੇ ਫੌਜ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਚਲੇ ਨਾਨਕਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹਮਾਤਤ ਪਰਿਵਾਰ ਸੀ। ਸੋਚਿਆ, ਆਪਣੇ ਪੈਰੀਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੋ, ਨਾ ਚਾਹੁੰਦਿਆਂ ਵੀ ਮਾਮੇ-ਨਾਨਾ ਖੁਸ਼ ਜਿਹੇ ਹੋ ਗਏ।...ਰੰਗਰੂਟੀ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਂਦੇ ਦਾ ਹੀ ਨਾਨਕਿਆਂ ਨੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਵਿਚੋਂ ਦੂਰੋਂ-ਨੇੜਿਓਂ ਕੁੜੀ ਲੱਭ ਕੇ ਵਿਆਹ ਕਰ'ਤਾ। ਬੱਸੇ ਸੁਨੱਖੀ ਸੀ ਤੇ ਪੰਜ ਜਮਾਤਾਂ ਪਾਸ। ਸਾਲ ਪਿੱਛੋਂ ਜੋਗਾ ਛੁੱਟੀ ਆਉਂਦਾ, ਪਿੰਡ ਰਹਿੰਦਾ ਤੇ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਬੱਸੇ ਨੂੰ ਨਾਨਕੇ ਛੱਡ ਜਾਂਦਾ। ਇਉਂ ਚਾਰ-ਪੰਜ ਸਾਲ ਗੁਜ਼ਰ ਗਏ, ਪਰ ਬੱਸੇ ਦਾ ਪੈਰ ਭਾਰਾ ਨਾ ਹੋਇਆ। ‘ਉਪਰ ਆਲੇ ਦੇ ਘਰ ਦੇਰ’ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਫੌਜਣ ਵੀ ਫੌਜੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਾਲੋਂ ਕੁੱਖ ਭਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲੱਗੀ। ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਲੰਘਦਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਡੀਕ ਉਦਾਸੀ ਵਿਚ ਬਦਲ ਗਈ। ਜੋਗਾ ਵੀ ਸੋਚਦਾ ਸੀ, ਬਚਪਨ ਤਾਂ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਬਿਨਾਂ ਅਸੀਂ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ ਹੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਘਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜੀਅ ਆਵੇ ਤਾਂ ਸਹੀ!...

ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਜੋਗੇ ਤੇ ਬੱਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਦੇਰ ਨਾਲੋਂ ਹਨੇਰਾ ਦਾ ਵੱਧ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰਾਂ ਤੋਂ ਆਸ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਨਾ ਮੁੱਕਣ ਵਾਲਾ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਫਿਰ ਨਾ

ਚਾਹੁੰਦਿਆਂ ਵੀ ਧਰਮ ਦੇ ਨਕਲੀ ਨਿਕਾਣਿਆਂ ਵੱਲ ਮੱਲੇ-ਜੋਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੋੜ ਕੱਟਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਉਮੀਦ ਫਿਰ ਹਟਕੋਰਿਆਂ ਨਾਲ ਲੱਗ ਕੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਈ ਤੇ ਬੱਸੇ ਮਾਂ ਬਣਨ ਦੀ ਮੱਧਮ ਚਾਹਤ ਵਿਚ ਕੁੱਖ 'ਤੇ ਨਿਹੇਰਿਆਂ ਦਾ ਹੱਥ ਫੇਰ ਕੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀ।...

ਜਦੋਂ ਵੀਹ ਸਾਲ ਫੌਜ ਵਿਚ ਜੋਗੇ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ, ਉਹ ਬਣ ਤਾਂ ਲੈਸਨੈਕ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਔਲਾਦ ਦੀਆਂ ਫੀਤੀਆਂ ਲਾਉਣ ਤੋਂ ਡਾਢਾ ਜਿਵੇਂ ਮੁਨਕਰ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਬੱਸੇ ਨੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਿਦ ਕਰ ਲਈ। ਉਦੋਂ ਜੋਗੇ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਅਸਾਮ ਵਿਚ ਡਿਬਰੂਗੜ੍ਹ ਸੀ। ‘ਕੱਲੇ-ਕੱਲੇ ਬੂਰਨ ਨਾਲੋਂ ਦੋਵੇ’ ‘ਕੱਠੇ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਤੋਂ ਨਮੋਸ਼ੀ ਦੀ ਕਬਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਹੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹੇ। ਬੱਕੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੇ ਅੱਕੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਜੋਗੇ ਨੇ ਲਾਭੇ ਹੋਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਉਹ ਹੌਲਦਾਰ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਮੰਗ ਲਈ।

ਇਤਫਾਕ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਫੌਜ ਛੱਡਣ ਵਿਚ ਮਹੀਨਾ ਕੁ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਹਦਾ ਪੈਸੇ-ਧੋਲੇ ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸਾਮ ਦੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਭਿਆਨਕ ਹੜ੍ਹ ਆ ਗਏ। ਫੌਜ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੜ੍ਹ ਗਏ ਸਨ। ਫੌਜ ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਜੜੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਵਿਰਾਨ ਘਰ ਵਿਚ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋਗਾ ਵੀ ਨਾਲ ਸੀ। ਅੱਠ ਕੁ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਉਤਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਉਸ ਘਰ ਦੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਜੋਗੇ ਨੇ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮੱਧਮ ਜਿਹੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਜੋਗਾ ਜਦੋਂ ਛੱਤ 'ਤੇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਦਸਾਂ ਕੁ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੱਚੀ ਦੀ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਨਿਕਲ ਰਹੀ। ਉਹਨੇ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਗਲੇ ਲਾਇਆ। ਫੌਜੀਆਂ ਵਾਲੀ ਖਾਕੀ ਬੈਂਤਲ ਵਿਚੋਂ ਪਾਣੀ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਲਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ‘ਮਾਂ ਮਾਂ’ ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਜੋਗੇ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਬੱਸੇ ਦੀ ਕੁੱਖ ਸੁਲੱਖਣੀ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ ਤੇ ਉਹਦੀਆਂ ਫਰਿਆਦਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹੋਣ। ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਖੀ ਸੂਬੇਦਾਰ ਮੇਜਰ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਭਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ‘ਸਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ, ਸਾਡੇ ਔਲਾਦ ਨਹੀਂ, ਤੇ ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਮੈਂ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।’...

ਅਫ਼ਸਰ ਨਾ ਬੋਲਿਆ। ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਮਿਲਟਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਮਿਰਗੀ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੀ ਤੇ ਜਦੋਂ ਹੜ੍ਹ ਦਾ ਪਾਣੀ ਵੇਖਣ ਲਈ ਉਹ ਛੱਤ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹੀ ਤਾਂ ਦੌਰਾ ਪੈ ਗਿਆ। ਮਾਂ-ਬਾਪ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਬੱਚੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਆਪ ਰੁੜ੍ਹ ਗਏ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਛੱਤ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਸੀ!

ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫੌਜੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤਹਿਤ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਤੇ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਹੋ ਕੇ ਜਦੋਂ ਜੋਗਾ ਪਿੰਡ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬੱਸੇ ਦੀ ਉਗਲੀ ਫੜੀ ਬੱਚੀ ਵੇਖ ਕੇ ਢੋਲ ਵੱਜਿਆ। ਪਰਿਆ ਵਿਚ ਜੋਗੇ ਨੇ ਸਾਰਾ ਭੇਤ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਬੱਚੀ ਦਾ ਨਾ ਜੀਵਨਜੋਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਜੀਵਨ ਜਵਾਨ ਹੋ ਗਈ ਤੇ ਉਹਦੀ ਮਿਰਗੀ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਵੀ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਜੋਗਾ ਸ਼ਹਿਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਕਿ ਜੀਵਨ ਨੇ ਬਾਰੂਦੀ ਪਾਸ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਤੇ ਕਾਲਜ ਦਾਖਲ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਲੈਣਾ ਸੀ।

ਦਸ ਕੁ ਵਜੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮਾਮਾ-ਮਾਮੀ ਆ ਗਏ। ਸਰਕਾਰੀ ਟੈਂਕੀ 'ਤੇ ਲੱਗੀਆਂ ਟੂਟੀਆਂ ਵਿਚ ਬੱਸੇ ਲੀਤੇ ਸੁੱਕਣੇ ਪਾ ਕੇ ਆਈ ਸੀ। ਕਾਲੀ ਘਣਾ ਚੜ੍ਹੀ ਵੇਖ ਕੇ ਬੱਸੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਕੋਸਣ ਲੱਗੀ, ‘ਅੱਜ ਮਸਾਂ ਧੁੱਪ ਨਿਕਲੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਦਾਦੇ ਮਗਾਉਣਾ ਆ ਗਿਆ ਫੂਟ ਵੱਟ ਕੇ। ਜਾਹ ਪੁੱਤ

ਨੋਕ-ਝੋਕ

ਐਸ. ਅਸ਼ੋਕ ਭੋਰਾ

ਜੀਵਨ...ਲੀਤੇ ਲਾਹ ਲਿਆ। ਇਹਨੇ ਕਿਥੇ ਸੁੱਕਣ ਦੇਣੇ ਆਂ।...ਤੇ ਜਦੋਂ ਜੀਵਨ ਲੀਤੇ ਲਾਹ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਾਂ ਦੀ ਚੁੰਨੀ ਤੇਜ਼ ਹਵਾ ਦੇ ਬੁੱਲੇ ਨਾਲ ਉਡ ਕੇ ਟੈਂਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਖੂਹ ਵਿਚ ਜਾ ਡਿੱਗੀ, ਤੇ ਜਿਉਂ ਹੀ ਜੀਵਨ ਖੂਹ ਅੰਦਰ ਝਾਕਣ ਲੱਗੀ, ਲਿਸਕਦੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਲਿਸਕੋਰ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਪਈ, ਤੇ ਭੋਲੀ ਧੀ ਨੂੰ ਮਿਰਗੀ ਦਾ ਦੌਰਾ ਫਿਰ ਪੈ ਗਿਆ। ਉਹ ਭੁੜਕ ਕੇ ਖੂਹ ਵਿਚ ਜਾ ਪਈ। ਅੱਧਾ ਕੁ ਖੂਹ ਮੀਂਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਪਿਆ ਸੀ। ਪਿੰਡ ‘ਕੱਠਾ’ ਹੋ ਗਿਆ। ਜੀਵਨ ਮਸਾਂ ਇਕ ਵਾਰ ਉਪਰ ਆਈ, ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਤਰਦੀ ਹੋਈ...ਜਾਹ ਜਾਂਦੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ! ਬੱਸੇ ਨੰਗੇ ਪੈਰੀਂ ਵਿਲਕਦੀ ਆਈ, ‘ਵੇ ਪਾਪੀਆ! ਤੈਨੂੰ ਖੁਆਜਾ ਪੀਰ ਆਖਦੇ ਆ...ਤੈਥੋਂ ਬਚਾ ਕੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਧੀ ਨੂੰ ਲਿਆਏ ਸੀ’। ਤੇ ਖੂਹ ਦੀ ਮੌਣ ਦੁਆਲੇ ਪਾਗਲਾਂ ਵਾਂਗ ਘੁੰਮਦੀ ਬੱਸੇ ਦੀ ਧਾਹ ਦੇਣੀ ਵਿਚ ਜਾ ਪਈ, ਜਦੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਖੂਹ ਦੀਆਂ ਕਿਨਾਰੇ ਵਾਲੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਵੀ ਨਾਲ ਹੀ ਹੇਠਾਂ ਡਿਗ ਪਈਆਂ!...

ਚੰਦ ਮਿੱਟਾ ਵਿਚ ਦੋ ਜਾਨਾਂ! ਬੱਸ ਅੱਡੇ ਲਾਰੀ ਵਿਚੋਂ ਉਤਰਦੇ ਜੋਗੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਧੀ ਵੀ ਡੁੱਬ ਗਈ ਤੇ ਬੱਸੇ ਵੀ; ਉਹਨੇ ਭੱਜੇ ਆਉਂਦੇ ਨੇ ਮਾਰੀ ਛਾਲ ਉਸੇ ਖੂਹ ਵਿਚ।...ਤੇ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਬਾਸ ਪੋਰੀਆਂ ਹੋ ਕੇ ਖਿਲਰ ਗਿਆ।...

“ਚਲੇ ਬਈ ਹੁਣ ਕੀ ਰਹਿ ਗਿਐ ਕੁਛ ਕਹਿਣੇ ਨੂੰ...ਉਪਰ ਵਾਲਾ ਜਦੋਂ ਅੱਖਾਂ ਕੱਢਦੇ ਤਾਂ ਜੋਗਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਕਾਸੇ ਜੋਗਾ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ।” ਕਰਮੇ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਲਹਿਬਰ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਬੋਲੇ ਹੀ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਹਨੂੰ ਲੱਗਾ ਸੀ, ਕਈ ਬੱਕਰਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਵੱਢਦੇ, ਪਰ ਕਸਾਈ ਫਿਰ ਵੀ ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਗੱਲ ਬਣੀ ਕਿ ਨਹੀਂ

ਮਾਡਰਨ ਛੜੇ

ਛੜਾ ਛੜੇ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿਚ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, ਆਪਾਂ ਚੰਗਾ ਈ ਵਕਤ ਲੰਘਾ ਲਿਆ ਏ। ਰੰਨਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਬੜੀ ਕੁਪੱਤ ਹੁੰਦੀ, ਗੋਲਾ ਬੇਗੀ ਨੇ ਨਿੱਤ ਹੀ ਢਾਅ ਲਿਆ ਏ। ਆਪਾਂ ਫੂਕ ਨਹੀਂ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਕਦੇ ਮਾਰੀ, ਫੁਲਕਾ ਰੱਜ ਕੇ ਡੇਰੇ ਤੋਂ ਖਾਈਦਾ ਏ। ‘ਸਾਰੇ ਜਹਾਂ ਸੇ ਅੱਛਾ’ ਵੇਖਣੇ ਨੂੰ, ਮੰਜਾ ਚਾੜ੍ਹ ਚੁਬਾਰੇ ‘ਤੇ ਡਾਈਦਾ ਏ। ਹੋਵੇ ਮੰਤਰੀ ਅਫ਼ਸਰ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲਾ, ਬਹਿ ਕੇ ਦਫ਼ਤਰ ਹੀ ਮੁੱਛਾਂ ਵੱਟਦੇ ਨੇ। ਕਿਤੇ ਲੁਕ ਨੇ ਆਥਣੇ ਘਰੇ ਦੇਖੀਂ, ਸਾਰੇ ਬੀਵੀ ਦੀਆਂ ਤਲੀਆਂ ਚੱਟਦੇ ਨੇ। ਜਾਗਰ ਕਰੇ ਕਮਾਈ ਬਾਹਰ ਮਰੇ ਟੁੱਟ ਕੇ, ਮੌਜਾਂ ਘਰੇ ਜਗੀਰੇ ਲੁੱਟਦੀ ਆ। ਇਹ ਚੋਪੜੀਆਂ ਤੇ ਪਰੋਨੇ ਫੂਕਣੇ ਆਂ, ਲੱਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਮਹੰਤ ਦੀਆਂ ਘੁੱਟਦੀ ਆ। ਨਾ ਛੜਾ ਨਾ ਵਿਆਹਿਆ ਨਾ ਮੰਗ ਛੁੱਟੀ, ਕੈਸਾ ਮੋਦੀ ਨੇ ਚੱਕਰ ਚਲਾ ਲਿਆ ਏ। ਸੱਚੀਂ ਉਹਦੀਆਂ ਉਹੀਓਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਏ, ਹੱਥ ਮੁਲਕ ਦੀ ਗੱਦੀ ਨੂੰ ਪਾ ਲਿਆ ਏ। ਪਹਿਲਾਂ ਪੁੱਤ ਆਵੇ ਪਿੱਛੋਂ ਪਤੀ ਡੱਕ ਕੇ, ਛਿੱਲ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਧੰਨੋ ਉਧੇੜਦੀ ਆ। ‘ਭੋਰੇ’ ਚੰਗੇ ਆਂ ਚੁੜੇ ਵਾਲੀਆਂ ਤੋਂ, ਕਾਟੇ ਫੁੱਲਾ ‘ਤੇ ਛੜਿਆਂ ਦੀ ਖੇਡਦੀ ਆ।

-ਐਸ. ਅਸ਼ੋਕ ਭੋਰਾ

WEBSITE - DHOLRADIO.CO

DHOL RADIO

ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੰਜਾਬੀ ਰੇਡੀਓ

REQUEST SONG MUSIC 24/7

LISTEN ON PHONE

Application For Android and iPhone - Dhol Radio

LIVE CALLS ➡ USA 951-824-6365

skype - DHOLRADIO.ORG

LISTEN BY CALL ➡ USA 702-489-0211

Sukhpal Gill 10 pm to 12 am (IST)

Puran singh waraich 2:30 pm to 4 pm (IST)

ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨ

ਡਾ. ਗੁਰਨਾਮ ਕੌਰ, ਕੈਨੇਡਾ

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੀ 38ਵੀਂ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀਆਂ ਚਾਰ ਉਦਾਸੀਆਂ ਪਿੱਛੋਂ ਦਰਿਆ ਰਾਵੀ ਕੰਢੇ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਸਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਉਦਾਸੀਆਂ ਵਾਲਾ ਭੇਖ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਗੁਰਿਸਬੀਆਂ ਵਾਲਾ ਵੇਸ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮੰਜੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਭਾਈ ਲਹਿਣਾ ਨੂੰ ਗੁਰਗੱਦੀ ਸੌਂਪ ਕੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਬਣਾਉਣਾ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ 'ਉਲਟੀ ਗੰਗ ਵਹਾਉਣਾ' ਸੀ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਗੁਰੂ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹੋ ਕੇ ਨਹੀਂ ਵਿਚਰੇ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਮਾਰਗ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਬਾਣੀ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਰਦੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਗਿਆਨ ਦਾ ਅੰਧਕਾਰ ਦੂਰ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਫੈਲਦੀ। ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਿਚ 'ਸੋ ਦਰੁ' ਅਤੇ 'ਆਰਤੀ' ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਜਪੁ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਹੁੰਦਾ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਲੁਕਾਈ ਨੂੰ ਤੰਤਰਾਂ-ਮੰਤਰਾਂ ਦੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲਿਆ,

ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਕਰਤਾਰਪੁਰਿ
ਭੇਖੁ ਉਦਾਸੀ ਸਗਲ ਉਤਾਰਾ॥
ਪਹਿਰਿ ਸੰਸਾਰੀ ਕਪੜੇ
ਮੰਜੀ ਬੈਠਿ ਕੀਆ ਅਵਤਾਰਾ॥
ਉਲਟੀ ਗੰਗ ਵਹਾਈਓਨਿ
ਗੁਰ ਅੰਗਦੁ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਧਾਰਾ॥
ਪੁਤਰੀ ਕਉਲੁ ਨ ਪਾਲਿਆ
ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਆਕੀ ਨਸਿਆਰਾ॥...

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੀ 45ਵੀਂ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਤਾਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਅਸਰ ਦਸਾਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਫੈਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲਿਜੁਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਵੱਲ ਲਾਇਆ। ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤੋਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਮੰਗਣਾ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਦਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਥਾਪਤੀ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 'ਨਿਰਮਲ ਪੰਥ' ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਜਗ ਰਹੀ ਰੱਬੀ ਜੋਤਿ ਨੂੰ ਭਾਈ ਲਹਿਣੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਤਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਰਚਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰੀਰ ਬਦਲ ਕੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਰੂਪ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ,

ਥਾਪਿਆ ਲਹਿਣਾ ਜੀਵਦੇ
ਗੁਰਿਆਈ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਫਿਰਾਇਆ॥
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ਕੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕਿ ਰੂਪੁ ਵਟਾਇਆ॥
ਲਖਿ ਨ ਕੋਈ ਸਕਈ
ਆਚਰਜੇ ਆਚਰਜੁ ਦਿਖਾਇਆ॥
ਕਾਇਆ ਪਲਟਿ ਸਰੂਪੁ ਬਣਾਇਆ॥

ਭਾਈ ਲਹਿਣਾ ਅਰਥਾਤ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਦੂਸਰੀ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਦਾ ਜਨਮ 31 ਮਾਰਚ ਸੰਨ 1504 ਨੂੰ ਮੱਤੋਂ ਦੀ ਸਰਾਇ (ਮੁਕਤਸਰ) ਵਿਖੇ ਬਾਬਾ ਫੇਰੂ ਮੱਲ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਸਭਰਾਈ (ਦਇਆ ਕੌਰ) ਦੇ ਘਰ ਹੋਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਬੀਬੀ ਖੀਵੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਦੋ ਪੁੱਤਰ- ਦਾਤੂ ਤੇ ਦਾਸੂ ਅਤੇ ਦੋ ਧੀਆਂ- ਬੀਬੀ ਅਮਰੋ ਤੇ ਅਨੋਖੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ। ਬੀਬੀ ਅਮਰੋ ਦਾ ਵਿਆਹ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਦੇ ਭਤੀਜੇ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਬਾਸਰਕੋ ਹੋਇਆ। ਬੀਬੀ ਅਮਰੋ ਤੋਂ ਬਾਣੀ ਦਾ ਪਾਠ ਸੁਣ ਕੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਡੂਰ ਸਾਹਿਬ ਆਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦੀ

ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਟਿਕ ਗਏ। ਭਾਈ ਲਹਿਣਾ ਦੁਰਗਾ ਦੇ ਭਗਤ ਸਨ ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਭਾਈ ਜੋਧਾ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਬਾਣੀ ਜਪੁਜੀ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਰਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਉਹ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਆਏ ਅਤੇ ਉਥੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਲੱਗ ਗਏ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਕਰੀਬ 27 ਸਾਲ ਸੀ।

ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਡੂਰ ਜਾ ਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਬਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਗੁਰੂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦਿਆਂ ਭਾਈ ਲਹਿਣਾ ਖਡੂਰ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਸਿੱਖੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ, ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਨੂੰ ਲੰਗਰ ਛਕਾਉਣ ਵਿਚ ਗੁਜ਼ਾਰਨ ਲੱਗੇ। ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਆਏ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਣ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਜੁਟ ਗਏ। ਸਾਖੀਕਾਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਫਲਤਾ ਪੂਰਬਕ ਗੁਜ਼ਰ ਜਾਣ 'ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਗੱਦੀ 'ਤੇ ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਕਰਕੇ ਆਪ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਦੀਆਂ ਵਾਰਾਂ ਵਿਚ "ਉਲਟੀ ਗੰਗ ਵਹਾਈਓਨਿ ਗੁਰ ਅੰਗਦੁ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਧਾਰਾ" ਕਹਿ ਕੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਉਣ 'ਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਵਾਪਸ ਖਡੂਰ ਸਾਹਿਬ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕਾਰਜ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਇਲਹਾਮ ਗੁਰੂ ਜੋਤਿ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੁਗਤਿ ਰਾਹੀਂ ਬਾਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੋਇਆ। ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਇਲਹਾਮ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸਬਦਿ, ਗੁਰਬਾਣੀ, ਬਾਣੀ, ਦ੍ਰਿਸਟਿ, ਪਰਗਟ, ਪਰਗਾਸ, ਦਿਖਾਲਿਆ, ਕਹਿਣ, ਕਹਾਇ, ਜੋਤਿ, ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ ਆਦਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਲੱਖਣ ਇਲਹਾਮ ਦਾ ਅਮਲ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮਸਤਿ, ਸਤਿ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਲਹਾਮ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਹੱਸਾਤਮਕ ਅਨੁਭਵ ਵਿਚ ਰੱਬੀ ਸੁਰਤਿ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੇ ਪਲਾਂ ਵਿਚ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਵਲੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸ ਪਰਮ ਸਤਿ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਗੁਰੂ ਵਲੋਂ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਅਰਥਾਤ ਬਾਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਂ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਗੁਰੂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਸਤਿ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਸੁਰਤਿ ਪਰਮਾਤਮ-ਸੁਰਤਿ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਰੱਬੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਗੁਰੂ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ ਸੁਰਤਿ ਪਰਮਾਤਮ-ਸੁਰਤਿ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਆਪ ਉਸ ਉਚਾਈ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਰੋਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਭਾਈ ਲਹਿਣਾ ਗੁਰੂ ਮਿਹਰ ਸਦਕਾ ਅਧਿਆਤਮਕ ਉਚਾਈਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ। ਉਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸਿੱਖ ਇਲਹਾਮ ਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਦੀ ਪ੍ਰੋੜਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ ਵਿਚ ਸਤੇ ਅਤੇ ਬਲਵੰਡ ਦੀ ਰਚੀ ਵਾਰ ਵਿਚੋਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 'ਵਾਰ' ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇ ਗੁਰੂ ਬਣਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਮਣਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਆਪ ਉਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਜਾਂ ਤੋਲਣ ਲਈ ਕੋਈ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਣੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਪਾਰ ਲੰਘਾਉਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਸਤਿ ਆਦਿ ਰੱਬੀ ਗੁਣ ਹਨ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਉਚੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਸੱਚ-ਰੂਪ ਕਿਲਾ ਬਣਾ ਕੇ ਅਤੇ ਪੱਕੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖ ਕੇ ਧਰਮ ਦਾ ਰਾਜ ਚਲਾਇਆ। ਗੁਰੂ ਨੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਮਤਿ-ਰੂਪੀ ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਤਮਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਭਾਈ ਲਹਿਣਾ, ਜੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਸਿਫਤਿ-ਸਾਲਾਹ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਾਮ-ਜਲ ਪੀ ਰਹੇ ਸਨ, ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਗੁਰਿਆਈ ਦਾ ਛਤਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੀ ਸਲਾਮਤੀ ਵਿਚ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਿਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਗੁਰਿਆਈ ਦਾ ਤਿਲਕ ਬਾਬਾ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ,

ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰੁ ਕਰੇ
ਕਿਉ ਬੋਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਖੀਵਦੈ॥
ਦੇ ਗੁਨਾ ਸਤਿ ਭੈਣ ਭਰਾਵ ਹੈ
ਪਾਰੰਗਤਿ ਦਾਨੁ ਪਤੀਵਦੈ॥
ਨਾਨਕਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ
ਸਚੁ ਕੋਟੁ ਸਤਾਣੀ ਨੀਵ ਦੈ॥
ਲਹਿਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤੁ ਸਿਰਿ
ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਦੈ॥
ਮਤਿ ਗੁਰ ਆਤਮ ਦੇਵ ਦੀ
ਖਤਗਿ ਜੋਰਿ ਪਰਾਕ੍ਰਿਯ ਜੀਅ ਦੈ॥
ਗੁਰਿ ਚੇਲੇ ਰਹਰਾਸਿ ਕੀਈ
ਨਾਨਕਿ ਸਲਾਮਤਿ ਬੀਵਦੈ॥
ਸਹਿ ਟਿਕਾ ਦਿੱਤੋਸੁ ਜੀਵਦੈ॥ (ਪੰਨਾ ੯੬੬)
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ, ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਅਮਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦਾ ਜਨਮ ਤਲਵੰਡੀ ਰਾਇਭੋਇ (ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ) ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦਾ ਅਗਾਜ਼ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਲੋਧੀ ਵਿਚ 'ਵੇਈ' ਨਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼' ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚਾਰ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਚਾਰ ਉਦਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਰਾਵੀ ਕਿਨਾਰੇ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੁਰਗੱਦੀ ਦੀ ਜਾਂ-ਨਸੀਨਤਾ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ-ਮੂਲਕ ਬਣਾਉਂਦਿਆਂ ਭਾਈ ਲਹਿਣਾ ਨੂੰ ਗੁਰਗੱਦੀ ਸੌਂਪਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਣ ਹਿੱਤ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਖਡੂਰ ਵਿਚ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਥੇ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੀ ਤੇ ਸੁਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਨੇ ਲਿਪੀ ਸੋਧ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਪੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਸੇ ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਪਛਾਣ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬੀ 'ਲੰਡਿਆਂ' ਅਤੇ 'ਮਹਾਜਨੀ' ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਵਰ ਅੱਖਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦੇ।

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਿ ਆਇਓ ਗੁਰ ਤੇ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ 5

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਿ ਆਇਓ ਗੁਰ ਤੇ॥
ਮੇ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ
ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਨਮਸਕਾਰਾ॥
ਦੀਖਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁੰਦਾ ਕਾਨੀ
ਦ੍ਰਿਤਿਓ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੧॥
ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ
ਏਕਸੁ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਏ॥
ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ
ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਜੋਗੀ ਬੀਏ॥੨॥
ਭਰਮੁ ਜਰਾਇ ਚਰਾਈ ਬਿਭੂਤਾ
ਪੰਥੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਪੇਖਿਆ॥
ਸਹਜ ਸੂਖ ਸੇ ਕੀਨੀ ਭੁਗਤਾ
ਜੋ ਨਾਕੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ॥੩॥
ਜਹ ਭਉ ਨਾਹੀ ਤਹਾ ਆਸਨੁ ਬਾਧਿਓ
ਸਿੰਗੀ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ॥
ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਡੰਡਾ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ
ਜੁਗਤਿ ਨਾਮ ਮਨਿ ਭਾਈ॥੪॥
ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੈ
ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ॥
ਸੇਵਾ ਪੂਜ ਕਰਉ ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੀ
ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗ ਚਾਟੈ॥੫॥

ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਇਸ ਪਾਵਨ ਸ਼ਬਦ ਅੰਦਰ ਐਸਾ ਜੋਗ ਮਾਰਗ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਬਤ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਆਖਦੇ ਹਨ- ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਿ ਆਇਓ ਗੁਰ ਤੇ, ਹੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕੋ! ਮੈਂ ਐਸੇ ਜੋਗ ਦੀ ਜੁਗਤਿ, ਭਾਵ ਤਰੀਕਾ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਕੋਲੋਂ ਸੁਣ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ; ਹੇ ਭਾਈ! ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨੇ ਉਸ ਮਿਹਰਵਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਜਾਚ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜੁਗਤ ਇਹੀ ਹੈ।

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ

ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਨੇ ਨੌਜੁਆਨਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵੱਲ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਖਡੂਰ ਸਹਿਬ ਵਿਚ ਕੁਸ਼ਤੀ ਵਰਗੀਆ ਪਰੰਪਰਕ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਪੱਖੀ ਖੇਡਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ-ਲਿਖਣ ਵੱਲ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਨਿਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਕੈਦੇ ਤਿਆਰ ਕਰਾਏ। ਕਿਰਤ ਕਰਨਾ, ਵੰਡ ਛਕਣਾ ਅਤੇ ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਸਿੱਖ ਵਾਸਤੇ ਤਿੰਨ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਆਪਣਾ ਨਿਜੀ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਮੁੰਜ ਦਾ ਵਾਣ ਵੱਟ ਕੇ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਸੰਗਤ ਵਲੋਂ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨੇ ਇੱਕ ਨਰੋਏ ਸਮਾਜ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਲੰਗਰ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ। ਲੰਗਰ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਤਾ ਅਤੇ ਬਲਵੰਡ ਦੀ ਵਾਰ ਵਿਚ ਸਾਰਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਜੋ ਧੁੰਮ ਪਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਸਦਕਾ ਹੀ ਭਾਈ ਲਹਿਣਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਧੁੰਮ ਵੀ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਪੈ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰੂ ਜੁਗਤ ਵੀ ਉਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੋਤਿ ਵੀ ਉਹੀ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰੱਬੀ ਛਤਰ ਝੁਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਈ ਲਹਿਣਾ ਭਾਵ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੀ ਹੱਟੀ ਵਿਚ ਗੱਦੀ ਮੱਲ ਕੇ ਬੈਠ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦੱਸੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਜੋਗ ਦੀ ਕਮਾਈ ਅਲੁਣੀ ਸਿਲ ਚੱਟਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਥੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਸਿਫਤਿ-ਸਲਾਹ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਰੂਹਾਨੀ ਨੂਰ ਵਰਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਜਨਮ-ਜਨਮ ਦੀ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੈਲ ਕੱਟੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਲਈ ਵਾਪਰਿਆ

ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਜੋ ਵੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਲਹਿਣਾ ਨੇ ਆਗਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ। ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਆਗਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਲੋਂ ਪਿੱਠ ਕਰਕੇ ਮੁੜਦੇ ਰਹੇ। ਜੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਅਧਿਆਤਮਕ ਭੁੱਖ ਨੂੰ ਸਰਚਾਉਣ ਲਈ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਲੰਗਰ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਰਮ ਪਤਨੀ ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਆਈਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਪੇਟ ਦੀ ਭੁੱਖ ਸਰਚਾਉਣ ਲਈ ਪਰਸ਼ਾਦੇ ਦਾ ਲੰਗਰ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਸੰਗਤਾਂ ਲਈ ਵਧੀਆ ਲੰਗਰ ਆਪ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਰ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇ ਲੰਗਰ ਵਿਚ ਦੇਸੀ ਘਿਉ ਦੀ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸੁਆਦਲੀ ਖੀਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਬਹੁਤ ਭਲੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛਾਂ ਬਹੁਤ ਸੰਘਣੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਜਾਇਆਂ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਠੰਢ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਦਾ ਪਤੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਭਾਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ (ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ) ਨੇ ਮਰਦਾਂ ਵਾਲੀ ਘਾਲ ਘਾਲੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦਰ 'ਤੇ ਕਬੂਲ ਹੋਏ,

ਬਲਵੰਡ ਖੀਵੀ ਨੇਕ ਜਨ
ਜਿਸੁ ਬਹੁਤੀ ਛਾਉ ਪੜ੍ਹਾਲੀ॥
ਲੰਗਰਿ ਦਉਲਤਿ ਵੰਡੀਐ
ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੀਰਿ ਘਿਆਲੀ॥
ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ
ਮਨਮੁਖ ਬੀਏ ਪਰਾਲੀ॥
ਪਏ ਕਬੂਲ ਖਸੰਮ ਨਾਲਿ
ਜਾਂ ਘਾਲ ਮਰਦੀ ਘਾਲੀ॥
ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਸਹੁ ਸੋਇ
ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ॥੩॥ (ਪੰਨਾ ੯੬੭)
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ 28 ਮਾਰਚ 1552 ਈ.
ਨੂੰ ਕਰੀਬ 47 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਖ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਉਤਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਨੂੰ ਗੁਰਗੱਦੀ ਸੌਂਪ ਕੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾ ਗਏ। ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਦੇ ਕੁਤਮ ਲਗਦੇ ਸਨ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਿਆਨ

ਦੇ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣੀ ਆਤਮਿਕ ਖੁਰਾਕ ਵਾਸਤੇ ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰੇ ਵਾਲਾ ਚੂਰਮਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਮੇਰੇ ਉਸ ਮਿਹਰਵਾਨ ਠਾਕੁਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮੱਥੇ ਉਤੇ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਜਹ ਭਉ ਨਾਹੀ ਤਹਾ ਆਸਨੁ ਬਾਧਿਓ
ਸਿੰਗੀ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ॥
ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਡੰਡਾ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ
ਜੁਗਤਿ ਨਾਮ ਮਨਿ ਭਾਈ॥੪॥
ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਤਾ ਜੀ ਆਖਦੇ ਹਨ- ਹੇ ਭਾਈ! ਮੈਂ ਉਸ ਉਚੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਆਸਣ ਜਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਥੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਡਰ ਭੈ ਮੈਨੂੰ ਪੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ; ਉਸ ਆਸਣ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਦੀ ਮੈਂ ਇਕ-ਰਸ ਸਿੰਗੀ ਵਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; ਇਸ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਦਾ ਮੂਲ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਵੀਚਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਮੈਂ ਜੋਗੀਆਂ ਵਾਲਾ ਡੰਡਾ ਬਣਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਰਹਿਣਾ, ਇਹੀ ਜੁਗਤ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਲਗਦੀ ਹੈ।

ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੈ
ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ॥
ਸੇਵਾ ਪੂਜ ਕਰਉ ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੀ
ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗ ਚਾਟੈ॥੫॥
ਗੁਰਦੇਵ ਆਖਦੇ ਹਨ- ਹੇ ਭਾਈ! ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਜੁਗਤ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲਾ ਜੋਗੀ ਵੱਡੇ ਭਾਗਾਂ ਨਾਲ ਜਿਸ ਜੀਵ ਨੂੰ ਮਿਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਉਸ ਜੀਵ ਦੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੰਧਨ ਕੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੇ ਭਾਈ! ਮੈਂ ਉਸ ਮਿਹਰਵਾਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਰੂਪ ਅਜਿਹੇ ਜੋਗੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਜਾ ਭੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਹੇ ਭਾਈ! ਉਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਜੋਗੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਨਕ ਪਰਸਦਾ ਹੈ।

-ਬੀਬੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ
ਫੋਨ: 916-687-3536

ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਗੁਜਰਾਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਗੱਡੀ ਜਾਂ ਬੱਸ ਆਦਿ ਦੀ ਭੀੜ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਕਦੀ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖਹਿਸਰਿਆ ਹੋਵੇ। ਏਧਰ ਜਦ ਤੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਗੁਜਰਾਤੀ ਵਧੇਰੇ ਦੇਖੇ ਹਨ। ਗੁਜਰਾਤੀ ਖਾਣੇ ਪਾਵ ਭਾਜੀ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਪੜ੍ਹਿਆ-ਸੁਣਿਆ ਜ਼ਰੂਰ ਸੀ ਪਰ ਕਦੇ ਇਸ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕੀਤੇ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਭੋਗ ਲਾਇਆ ਸੀ। ਇਕ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਗੁਜਰਾਤੀ ਵਾਕਿਫ਼ ਦੇ ਜਾਣਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਰ ਬਣੀ ਹੋਈ ਪਾਵ ਭਾਜੀ ਛਕਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿਦ ਕੀਤੀ। ਹਾਂ ਕਰਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਕ ਪਲੇਟ ਪਰੋਸ ਲਿਆਈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਪਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗੀ ਭਾਜੀ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਬੋਝਾ ਜਿਹਾ ਹੀ ਲੱਗਾ ਤੇ ਚਖਣ ਨੂੰ ਦਿਲ ਨਾ ਕਰੇ ਪਰ ਆਖਰ ਹਾਂ ਕਰ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਖਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਉਹ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਖੁਆਉਣ ਤੇ ਤੁਲੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਭੋਜਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ ਵੀ ਕਰੀ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, “ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਆਪ ਕੀ ਮਾਂਹ ਕੀ ਦਾਲ ਬਹੁਤ ਮਸਤ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਆਪ ਸਰਸੋਂ ਕਾ ਸਾਗ ਕੈਸੇ ਬਨਾਤੇ ਹੋ?” ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੱਸਣ ‘ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਬਾਲ ਕੇ ਫੇਰੇ ਹੋਏ ਆਲੂਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਸਾਲੇ ਮਿਲੀਆਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਖੂਬ ਤਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾਲ ਦੀ ਨਾਲ ਸਭ ਕਾਸੇ ਨੂੰ ਖੁਰਚਣੇ ਨਾਲ ਦਬਾਅ-ਦਬਾਅ ਕੇ ਮਲੀਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਸ ਇਹੋ ਭਾਜੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬੁਰਕੀਆਂ ਨਾਲ ਖਾਣ ਵਾਲੀ ਰੋਟੀ ਨੂੰ ਪਾਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬੰਦ (ਬੇਨ) ਦੀ ਤਰਾਂ ਲੱਗਾ।

ਮੈਨੂੰ ਖਾਣਾ ਪਸੰਦ ਆਇਆ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਲੱਜਤਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਪਣੀ ਆਦਤ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਇਸ ਡਬਲ ਰੋਟੀ ਨੂੰ ਪਾਵ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਸੀ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਡਬਲ ਰੋਟੀ ਭਾਰਤੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ, ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਤੋਂ ਹੀ ਪੇਤੇ ਤੋਂ ਵੇਲੀਆਂ ਗੈਰ-ਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀਆਂ ਹੀ ਚਲਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਤੰਦੂਰ, ਬੇਕਰੀ ਫਾਰਸੀਆਂ ਤੇ ਯੂਰਪੀਆਂ ਦੀ ਦੇਣ ਹਨ। ਫਿਰ ਪਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਡਬਲ ਰੋਟੀ ਗੁਜਰਾਤੀ ਖਾਣੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿੱਸਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਗਈ? ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਵ ਕਹਿਣ ਪਿਛੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਡਬਲ ਰੋਟੀ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿਚ ਪਾਵ ਭਾਰ (ਪਾਈਆ) ਮਤਲਬ ਸੇਰ ਦੇ ਚੌਥੇ ਹਿੱਸੇ (ਲਗਭਗ 250 ਗ੍ਰਾਮ) ਬਰਾਬਰ ਆਏ ਤੋਂ ਬਣਦੀ ਸੀ। ਬਹੁਤੇ ਗੁਜਰਾਤੀ ਇਸ ਭੇਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤੇ ਮਨਘੜਤ ਨਿਰੁਕਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ

ਪਾਵ ਭਾਜੀ ਤੇ ਪਨੇਰਾ ਬਰੈਡ

ਕਿ ਪਾਵ ਡਬਲ ਰੋਟੀ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਪਾਵ (ਪੈਰ) ਜਿੰਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਚਲਤ ਹੋਇਆ। ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੇਕਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਵ ਦੀ ਮੰਗ ਏਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਣ੍ਹਾਮੁਹੀਂ ਆਟੇ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਗੁੰਨ੍ਹਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਵ ਰੋਟੀ ਆਮ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਚਾਰ-ਚਾਰ ਕਰਕੇ ਹੀ ਬੇਕਰੀ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਾਂ ਮਿਲਿਆ।

ਆਓ ਜ਼ਰਾ ਪਾਵ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਫੋਲੀਏ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜਾਣ ਲਈਏ ਕਿ ਪਾਵ ਦਾ ਪ੍ਰਚਲਨ ਤਕਰੀਬਨ ਸਾਰੇ ਦੱਖਣ ਪੱਛਮੀ ਤੱਟਵਰਤੀ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਯਾਨਿ ਗੁਜਰਾਤ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ, ਗੋਆ,

ਕਰਨਾਟਕ ਆਦਿ ਦੇ ਬੰਦਰਗਾਹਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਾਵ ਜਾਂ ਪਾਵ ਦਰਅਸਲ ਬਰੈਡ ਜਾਂ ਡਬਲਰੋਟੀ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਖਣ ਪੱਛਮੀ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਫਰਾਂਸੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਤਗਾਲੀਆਂ ਦਾ ਬੋਲਬਾਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਕਈ ਨਵੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਦੇ ਸ਼ਬਦ ਲਿਆਏ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਬਾਰੇ ਦੋ ਰਾਵਾਂ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਪਾਵ/ਪਾਵ ਫਰਾਂਸੀਸੀਆਂ ਜਾਂ ਪੁਰਤਗਾਲੀਆਂ ਨੇ ਲਿਆਈ। ਇਕ ਲਿਖਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕੌਂਕਣ ਤੱਟ ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ‘ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਖਲਾਸੀ (ਸਮੁੰਦਰ ਚੋਂ ਜਹਾਜ਼ ਆਦਿ ਖਲਾਸ ਕਰਕੇ ਮਤਲਬ ਖਿਚ ਕੇ ਬੰਦਰਗਾਹ ਤੇ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ) ਇਹ ਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਖਾਂਦੇ ਸਨ। ਤਟਵਰਤੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਖਲਾਸੀ ਵਸੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਇਥੇ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਵ ਰੋਟੀ ਵਾਲੀਆਂ ਬੇਕਰੀਆਂ ਬਣੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਵਪਾਰਕ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਅਤੇ ਪੁਰਤਗਾਲੀ

ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਨ ਪਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਰੈਡ ਦਾ ਪ੍ਰਚਲਨ ਹੋਇਆ। ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਵਿਚ ਬਰੈਡ ਨੂੰ ਪੌਂ ਆਖਦੇ ਹਨ ਤੇ ਪੁਰਤਗਾਲੀ ਵਿਚ ਪੌਈ।

ਹੋਰ ਰੁਮਾਂਸ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਮਸਲਨ ਇਤਾਲਵੀ ਵਿਚ ਪਾਅਨੋ ਹੈ ਤੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿਚ ਪੰਨ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਸਾਖਿਆਂ ਵਿਚ ਅਨੁਨਾਸਿਕਤਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਜਰਾਤੀ, ਮਰਾਠੀ ਆਦਿ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਵ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਵ (ਪਾਈਆ) ਭਾਰ ਨਾਲ ਜੋੜ ਲੈਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦੀ ਅਨੁਨਾਸਿਕਤਾ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ। ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਮੱਤ ਹੈ ਕਿ ਪਾਵ ਨੂੰ ਦੱਖਣੀ ਭਾਰਤ

ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਪੁਰਤਗਾਲੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਬਝਦਾ ਹੈ। ਲਿਖਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਕਪਤੇ ਦੀਆਂ ਮਿੱਲਾਂ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਦੌਰਾਨ ਬਹੁਤ ਘਟ ਬਰੇਕ ਮਿਲਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਛੇਤੀ ਖਾਧਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਭੱਤਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਰੇਤ੍ਰੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਲੋੜ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ ਸਬਜ਼ੀ ਰੋਟੀ ਜਾਂ ਦਾਲ ਚੌਲ ਦੇ ਭਰਪੂਰ ਖਾਣੇ ਦੀ ਥਾਂ ਪਾਵ ਭਾਜੀ ਦਾ ਸੌਖਾ ਤੇ ਹਲਕਾ ਨੁਸਖਾ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ। ਅੱਜ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਪਾਵ ਭਾਜੀ ਮੁੰਬਈ, ਪੂਣੇ, ਸੂਰਤ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਆਦਿ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਰੇਤ੍ਰੀਆਂ ‘ਤੇ ਖੂਬ ਵਿਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਰੈਸਤੋਰਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਮੇਤ ਦੂਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵੀ। ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅੰਜਨ ਬਣਨ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਵਤਾ ਪਾਵ, ਉਸਲ ਪਾਵ, ਮਿਸਲ ਪਾਵ, ਖੀਮਾ ਪਾਵ।

ਹੁਣ ਗੱਲ ਛੇਤਦੇ ਹਾਂ ਪਨੇਰਾ ਦੀ। ਬਹੁਤੇ ਸਮਝ ਹੀ ਗਏ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਪਨੇਰਾ ਅਤੇ ਪਾਵ ਦੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਭਾਸ਼ਾਈ ਸਾਂਝ ਕਰਕੇ ਹੀ ਦੋਵਾਂ ਦਾ

ਇਕੱਠਿਆਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਨੇਰਾ ਬਰੈਡ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਪਾਵ ਭਾਜੀ ਤੋਂ ਵਖਰਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਅਮਰੀਕਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰਾ ਇਕ ਦੋਸੀ ਜਿਹੇ ਵਾਕਿਫ਼ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਦਿਖਾਣ ਲਈ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਪੁਲਾਂ ‘ਤੇ ਘੁੰਮਾਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਵਾਲੇ ਥਾਂ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੰਘ ਰਿਹਾ। ਅਚਾਨਕ ਇਕ ਚੁਰਸਤੇ ਤੋਂ ਗੁਜਰਦਿਆਂ ਮੇਰੀ ਨਿਗਾਹ ਇਕ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਇਮਾਰਤ ‘ਤੇ ਪਈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ‘ਪਨੇਰਾ ਬਰੈਡ’ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨਿਸਚੇ ਹੀ ਇਹ ਪਨੇਰਾ ਬਰੈਡ ਦਾ ਰੈਸਤੋਰਾਂ ਸੀ। ਆਖਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਕਰ ਹੀ ਲਿਆ, “ਚਲੋ ਬਈ ਅੰਦਰ ਚੱਲ ਕੇ ਦੇਖੀਏ ਆਹ ਕੀ ਹੈ।” ਮੈਨੂੰ ਭੁਖ ਵੀ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ ਤੇ ਸੋਚਿਆ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਬਹਾਨੇ ਕੁਝ ਖਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਮੂੰਹ ਦੀ ਖਾਣੀ ਪਈ। ਕਹਿੰਦਾ, “ਓਇ ਏਦਾਂ ਦਾ ਖੋਹ-ਸੁਆਹ ਇਥੇ ਬੜਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਇਹ, ਆਪਾਂ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਰੋਟੀ ਖਾਵਾਂਗੇ।”

ਫਿਰ ਜਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਜਾ ਕੇ ਸਥਾਨਕ ਪਨੇਰਾ ਬਰੈਡ ਰੈਸਤੋਰਾਂ ‘ਤੇ ਜਾਣਾ ਹੋਇਆ। ਸਾਰਾ ਨਿਕਸ਼ੁਕ ਇਕ ਵਾਰੀ ਤਾਂ ਲੋਹ ਕੇ ਖਾਧਾ ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਨੇਰਾ ਬਰੈਡ ਕੋਈ ਖੋਹ-ਸੁਆਹ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਕ ਬੇਹਤਰੀਨ ਆਹਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਰੈਡ, ਸੂਪ, ਸਲਾਦ, ਸੈਂਡਵਿਚ, ਪੇਸਟਰੀਆਂ ਤੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਬੇਕਰੀ ਉਤਪਾਦ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਪਨੇਰਾ ਬਰੈਡ ਦਰਅਸਲ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਡਬਲ ਰੋਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਾਲੀ ਇਕ ਫਰੈਂਚਾਈਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਰੈਸਤੋਰਾਂ ਅਮਰੀਕਾ, ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਅੱਜ ਪਨੇਰਾ ਬਰੈਡ ਸਭ ਤੋਂ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਾ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਫਾਸਟ ਫੂਡ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਈ ਸਰਟੀਫੀਕੇਟ ਮਿਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਅੱਡਾ ਗੱਡਾ ਮਿਸੂਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਸੇਂਟ ਲੂਈਸ ਵਿਚ ਹੈ। ਉਥੇ ਇਹ ‘ਸੇਂਟ ਲੂਈਸ ਬਰੈਡ ਕੰਪਨੀ’ ਦੇ ਨਾਂ ‘ਤੇ ਚਲਦੀ ਹੈ। 1993 ਵਿਚ ਇਕ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਜਾਇਕੇ ਵਾਲੀ ‘ਐਂ ਬੌਂ ਪੌਂ’ (Au Bon Pain) ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਬਰੈਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਲੂਈ ਕੋਨ ਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਲਿਆ। ਇਥੇ ਇਹ ਦੁਹਰਾ ਦਈਏ ਕਿ *ਪੌਂ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਡਬਲ ਰੋਟੀ ਹੈ ਤੇ “ਐਂ ਬੌਂ ਪੌਂ” ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਮਤਲਬ ਹੋਇਆ ਵਧੀਆ ਡਬਲ ਰੋਟੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਖਰੀਦੀ

ਸ਼ਬਦ
ਝਰੋਖਾ

ਬਲਜੀਤ ਬਾਸੀ

ਫੋਨ: 734-259-9353

ਹੋਈ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਨਵਾਂ ਨਾਂ ‘ਪਨੇਰਾ ਬਰੈਡ’ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਆਪਣੀ ਐਂ ਬੌਂ ਪੌਂ ਕੰਪਨੀ ਅੱਗੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਇਥੇ ਇਹ ਦੱਸ ਦੇਣਾ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਨੇਰਾ ਸ਼ਬਦ ਪੌਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਤੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ paner ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਡਬਲ ਰੋਟੀ ਦੇ ਚੂਰੇ ਨੂੰ ਤਲਣਾ। ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿਚ ਪਨੇਰਾ ਦਾ ਅਰਥ ਡਬਲ ਰੋਟੀ ਵਾਲੀ ਟੋਕਰੀ ਹੈ। ਸੋ ਪਨੇਰਾ ਬਰੈਡ ਦਾ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰਥ ਹੋਇਆ ਪੌਂ ਵਰਗੀ ਯਾਨਿ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਜਾਇਕੇ ਵਾਲੀ ਬਰੈਡ। ਪਾਵ ਰੋਟੀ ਵਿਚ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹੋ ਭਾਵ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਪਾਠਕ ਸਮਝ ਹੀ ਗਏ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਪਾਵ ਭਾਜੀ ਵਾਲੇ ਪਾਵ ਅਤੇ ਪਨੇਰਾ ਸ਼ਬਦ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸਰੋਤ ਲਾਤੀਨੀ panis ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਇਸ ਤੋਂ ਬਣੇ ਹੋਰ ਕਈ ਸ਼ਬਦ ਹਨ। ਕੁਝ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਗਿਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਕੰਪਨੀ ਸ਼ਬਦ ਬਣਿਆ ਹੈ co+panis ਤੋਂ ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਅਰਥ ਹੈ ਜਿਥੇ ਰੋਟੀ (ਰੋਜ਼ੀ) ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਜੁਗਾਤ ਹੋਵੇ। ਰਸੋਈ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਪੇਂਟਰੀ ਨੂੰ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਖਾਣੇ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਭਾਂਡੇ, ਆਦਿ ਰੱਖੀਏ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਇਸ ਲਈ ਕੋਠੀ ਸ਼ਬਦ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲਾਤੀਨੀ ਵਿਚ ਇਹ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੌਕਰ ਦਾ ਕਮਰਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਗ਼ਜ਼ਲ ਹੈ, ਬਾਤ ਨਿਕਲੇਗੀ ਤੇ ਫਿਰ ਦੂਰ ਤਲਕ ਜਾਏਗੀ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬਾਤ ਸਚਮੁਚ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਸ਼ਬਦ ਭਾਰੋਪੀ ਖਾਸੇ ਵਾਲੇ ਹਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਗਲੀਆਂ-ਸੰਗਲੀਆਂ ਦੂਰ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਕ ਭਾਰੋਪੀ ਮੂਲ ਹੈ pa-ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਪਾਲਣਾ, ਰੱਖਣਾ, ਖਲਾਉਣਾ, ਚਰਾਉਣਾ, ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ, ਪਰਿਵਰਜ ਕਰਨਾ ਆਦਿ ਮਿਥਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੌਂ ਆਦਿ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਮੂਲ ਤੋਂ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਥੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ਫੂਡ (food) ਵੀ ਇਸੇ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਪਾਲਣਾ ਵੀ। ਇਹ ਲੰਬਾ-ਚੌੜਾ ਕਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ‘ਤੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਲਿਖਾਂਗੇ।

ਕਾਵਿ-ਕਿਆਰੀ

ਬਾਰੂਦੀ ਰੁੱਤ

(1984: ਤੀਜੇ ਘੱਲੂਘਾਰੇ ਦੇ ਨਾਂ)

ਉਹ ਪੁੱਤ ਜੋ ਮੌਲਦੇ ਰੁੱਖ ਸਨ
ਕਿਥੋਂ ਲੱਭਣ ਮਾਂਵਾਂ ਸਿਖਰ ਦੁਪਹਿਰੇ
ਹੁਣ ਉਹ ਠੰਡੀਆਂ ਛਾਂਵਾਂ
ਇਹ ਬਾਰੂਦੀ ਰੁੱਤ ਜੋ ਖਾ ਗਈ
ਸਣ ਪੱਤਿਆਂ ਪਰਛਾਵਾਂ?

ਇੱਛਰਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਵੈਣ ਪਾਉਂਦਿਆਂ
ਦਿਨ ਬੀਤਦਾ, ਰਾਤ ਬੀਤਦੀ
ਕਿਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਮਾਂਵਾਂ
ਅੰਗ ਕੱਟ ਕੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਖੂਹੀਂ ਸੁੱਟੇ
ਪੂਰਨ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ ਸਿਰਨਾਂਵਾਂ।

ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਗੋਲੀ
ਖੇਤੀਂ ਦੱਬੇ, ਛੱਪਤੀਂ ਸੁੱਟੇ
ਵਿਚ ਅਖਬਾਰਾਂ ਸੁਰਖੀਆਂ ਲਾਈਆਂ,
'ਪੁਲਿਸ ਮੁਕਾਬਲੇ 'ਚ ਤਿੰਨ ਮਰੇ,
ਦੋ ਪਛਾਤੇ, ਇਕ ਬੇਨਾਂਵਾਂ।'

ਦੇ ਦੇ ਬੁਰਕੀਆਂ ਮੂੰਹ ਤੱਕਦਿਆਂ
ਚੱਪਾ ਚੱਪਾ ਮਿਣਕੇ ਪਾਲੇ
ਪੰਜ ਨਦ ਤਕ ਲਾਸ਼ਾਂ ਗਈਆਂ
ਕਿਥੋਂ ਲੱਭਣ ਮਾਂਵਾਂ
ਕੱਟੀਆਂ ਆਂਦਰਾਂ ਦਾ ਸਿਰਨਾਂਵਾਂ?

ਕੋਹੀ ਬਾਰੂਦੀ ਰੁੱਤ ਇਹ ਆਈ
ਦਾਵਾ ਨਲ ਦੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ ਜੀਭਾਂ
ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਣੇ
ਕਿਸ ਗੋਲੀ 'ਤੇ ਕਿਸ ਦਾ ਨਾਂ ਏ?
ਕਿਸ ਰਫਲ ਦੇ ਘੋਤੇ ਉਤੇ
ਕਿਸ ਘਰ ਦਾ ਸਿਰਨਾਂਵਾਂ?

ਸ਼ਾਹ ਮੁਹੰਮਦਾ ਹੋਈ ਪੰਜਾਬ ਰੰਡੀ
ਡੂੰਘੇ ਵੈਣ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਮਾਂਵਾਂ ਪੁੱਛਣ,
ਕਿਸ ਕਿਸ ਘਰ ਦਾ ਦੀਵਾ ਬੁਝਿਆ?
ਕਿਸ ਕਿਸ ਘਰ ਦੀਆਂ ਭੱਜੀਆਂ ਬਾਹਵਾਂ?

—ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ
ਕਲੋਵਿਸ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ।
ਫੋਨ: 559-547-6038

ਕੁਦਰਤੀ ਰਾਣੀ

ਕੁਦਰਤ ਰਾਣੀ ਨਹਾ ਰਹੀ ਹੈ ਬਾਰਸ਼ ਵਿਚ।
ਪੌਣ ਵੀ ਗਿੱਧਾ ਪਾ ਰਹੀ ਹੈ ਬਾਰਸ਼ ਵਿਚ।
ਕਾਲੀਆਂ ਘੋਰ ਘਟਾਵਾਂ ਤੱਕ ਅਸਮਾਨਾਂ 'ਤੇ,
ਧਰਤੀ ਵੀ ਨਸ਼ਿਆ ਰਹੀ ਹੈ ਬਾਰਸ਼ ਵਿਚ।
ਬੜਾ ਪਪੀਹਾ ਤਰਸਿਆ ਬੂੰਦ ਸਵਾਂਤੀ ਨੂੰ,
ਮਸਤੀ ਜਿਹੀ ਅੱਜ ਛਾ ਰਹੀ ਹੈ ਬਾਰਸ਼ ਵਿਚ।
ਨਦੀ ਦੌੜਦੀ ਜਾਵੇ ਵੱਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ,
ਸੋਚਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਮਾ ਰਹੀ ਹੈ ਬਾਰਸ਼ ਵਿਚ।
ਫੁੱਲ ਬੂਟੇ ਸਭ ਸੋਹਣੇ-ਸੋਹਣੇ ਲੱਗ ਰਹੇ ਨੇ,
ਤਿਤਲੀ ਵੀ ਲਹਿਰਾ ਰਹੀ ਹੈ ਬਾਰਸ਼ ਵਿਚ।
ਝੂਮ ਰਹੀ ਹੈ ਮਿਲ ਕੇ ਸਾਰੀ ਕੁਦਰਤ ਹੀ,
ਹਰ ਡਾਲੀ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੀ ਹੈ ਬਾਰਸ਼ ਵਿਚ।
ਨਿੱਕੀਆਂ-ਨਿੱਕੀਆਂ ਕਲੀਆਂ ਨੇ ਮੂੰਹ ਧੋਤੇ ਨੇ,
ਖੁਸ਼ਬੂ ਘੁਲਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਬਾਰਸ਼ ਵਿਚ।

ਰਿਮਝਿਮ ਰਿਮਝਿਮ ਰਿਮਝਿਮ ਬੂੰਦਾਂ ਬਰਸਦੀਆਂ,
ਹਰਿਆਲੀ ਗੁਣਗੁਣਾ ਰਹੀ ਹੈ ਬਾਰਸ਼ ਵਿਚ।
ਗੰਦਲ ਜਿਹੀ ਮੁਟਿਆਰ ਹੈ ਗੰਦਲਾਂ ਤੋਤ ਰਹੀ,
ਚੁੰਨੀ ਭਿੰਜਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਬਾਰਸ਼ ਵਿਚ।
ਪੀਂਘ ਪਈ ਸਤਰੰਗੀ ਵਿਚ ਅਸਮਾਨਾਂ ਦੇ,
ਕੁਦਰਤ ਪੀਂਘ ਚੜ੍ਹਾ ਰਹੀ ਹੈ ਬਾਰਸ਼ ਵਿਚ।
ਪੁੱਛੋ ਕੋਈ ਇਸ ਕਮਲੀ ਜਿਹੀ 'ਸੁਰਜੀਤ' ਨੂੰ,
ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਗਮੇ ਗਾ ਰਹੀ ਹੈ ਬਾਰਸ਼ ਵਿਚ।

—ਬੀਬੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ

ਕਰੰਡ

ਨਰਮਾ ਸਾਡੇ ਪਿਆਰ ਦਾ
ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਨਾਲ
ਕਰੰਡ ਹੋ ਗਿਆ।

ਅਫਸਰਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਪੰਜਾਲੀ
ਰਾਜਨੀਤੀ ਦਾ ਹਲ
ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਦੀ ਚੋਂ ਨਾਲ
ਹਾਲੀ ਦਾ ਬਲਦ ਡੰਗ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮੈਨਸੈਟੋ ਦਾ ਜੈਨੇਟਿਕ ਮੌਡੀਫਾਈਡ ਬੀਜ
ਹਰ ਸਾਲ ਨਹੀਂ ਉਗਦਾ
ਆਰਥਿਕ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ
ਝੰਡਾ ਬੁਲੰਦ ਹੋ ਗਿਆ।

ਸਮਾਜ ਖੜ੍ਹੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਛੱਪੜ
ਵਿਚ ਉਗੀ ਜਿਲਬ
ਉਤੇ ਲਿਖਿਆ ਤੇਰਾ
“ਆਈ ਲਵ ਯੂ”
ਪਲਾਂ ਵਿਚ ਬੇਰੰਗ ਹੋ ਗਿਆ।

ਕਰੰਡ ਫੁੱਟੇਗੀ ਓਸ ਦਿਨ
ਜਦ ਬੈਂਡਰੂਮ ਵਿਚ ਬਣੀ ਲਾਇਬਰੇਰੀ
ਰੋਟੀ ਵਾਲੇ ਛਾਬੇ ਕੋਲ
ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਛਿੱਕੂ ਟੰਗ ਹੋ ਗਿਆ।
—ਗੁਰਮੇਲ ਬੀਰੋਕੇ, ਕੈਨੇਡਾ
ਫੋਨ: 604-825-8053

ਜਾਮ-ਏ-ਸ਼ਹੀਦੀ

ਸਹੁੰ ਖਾ ਕੇ ਵਤਨ-ਪ੍ਰਸਤੀ ਦੀ,
ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਚੁੰਮ ਲਈ,
ਮੇਰਾ ਲੋਕੋ ਵਤਨ ਜਿਉਂਦਾ ਰਹੇ,
ਅਸੀਂ ਜਾਮ-ਏ-ਸ਼ਹੀਦੀ ਪੀ ਚੱਲੇ।
ਸਾਡੀ ਰੱਜ-ਸ਼ਿੰਗਾਰੀ ਦੁਲਹਨ ਹੈ,
ਕੋਈ ਜਾਬਰ ਏਧਰ ਤੱਕੋ ਨਾ,
ਵੰਗਾਰ ਸੀ ਇਕ ਪਰਵਾਨੇ ਦੀ,
ਅਸੀਂ ਜਾਮ-ਏ-ਸ਼ਹੀਦੀ ਪੀ ਚੱਲੇ।
ਅਸੀਂ ਘੋੜੀ ਚੜ੍ਹਨਾ ਅੱਜ ਯਾਰੇ,
ਮੌਤ ਲਾੜੀ ਨੂੰ ਪਰਨਾਉਣ ਲਈ,
ਅਨਗਿਣਤ ਸੁਹਾਗਾਂ ਦੀ ਖਾਤਿਰ,
ਅਸੀਂ ਜਾਮ-ਏ-ਸ਼ਹੀਦੀ ਪੀ ਚੱਲੇ।

ਸਾਡੀ ਮਾਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਹਿੱਕਤੀ 'ਤੇ,
ਸਰਸਬਜ਼ ਬਹਾਰਾਂ ਰਹਿਣ ਸਦਾ,
ਇਹਦੇ ਜੰਗਲ-ਬੋਲੀ ਖੇੜਾ ਰਹੇ,
ਅਸੀਂ ਜਾਮ-ਏ-ਸ਼ਹੀਦੀ ਪੀ ਚੱਲੇ।
ਐ ਵਤਨ ਜਵਾਨੀਆਂ ਮਾਣੇ ਤੂੰ,
ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਦੀ ਇਕੋ ਹਸ਼ਰਤ ਇਹ,
ਮਖਮੂਰ ਪਿਆਰ ਦੇ ਜਜ਼ਬੇ ਵਿਚ,
ਅਸੀਂ ਜਾਮ-ਏ-ਸ਼ਹੀਦੀ ਪੀ ਚੱਲੇ।
ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵਾਰਾਂਗਾ,

ਵੰਗਾਰ ਸੀ ਇਕ ਪਰਵਾਨੇ ਦੀ,
ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੂਰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਲਿਓ ਨਾ,
ਅਸੀਂ ਜਾਮ-ਏ-ਸ਼ਹੀਦੀ ਪੀ ਚੱਲੇ।
—ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ
ਫੋਨ: 248-885-6680

ਵਿਅੰਗ

ਕੁਤਮਚਾਰੀ 'ਚ ਨੱਕ ਵਢਾ ਦੇਵਣ,
ਨੀਤਾਂ ਖੋਟੀਆਂ ਗਹਿਣੇ ਘੜਨ ਜੱਟਾ।
ਤੜਕੇ ਤੁਰਦੇ ਨੇ ਚਿੱਟੇ ਦੀ ਲਾ ਚੁੰਢੀ,
ਚੋਬਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਠੇਕੇ ਖੜ੍ਹਨ ਜੱਟਾ।
ਲਹੂ ਪੀਂਵਦੀ ਵਹੀ ਆੜ੍ਹਤੀਏ ਦੀ,
ਹੱਡ ਛਿਮਾਹੀ 'ਤੇ ਹਿਸਾਬ ਤੋਂ ਰੜ੍ਹਨ ਜੱਟਾ।
ਮਿਸਲ ਫਸਲੀ ਖਰਾਬੇ ਦੀ ਗਈ ਬਦਲੀ,
ਪਟਵਾਰਖਾਨੇ 'ਚ ਫਾਈਲਾਂ ਸੜਨ ਜੱਟਾ।
ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੇ ਜੋ ਨਕਲੀ ਬੀਜ ਤੇ ਖਾਦਾਂ,
ਵਿਚ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਸੜ੍ਹਨ ਜੱਟਾ।

ਨਰਮਾ ਚੁਗਦੀ ਜੱਟ ਨੂੰ ਕਹੇ ਜੱਟੀ,
ਅਮਰੀਕਨ ਸੁੰਡੀਆਂ ਮੇਰੇ ਵੀ ਲੜਨ ਜੱਟਾ।
ਲੁੱਟਣ ਵਾਸਤੇ ਜਿਨਸ ਦਲਾਲ ਅਫਸਰ,
ਘੇਰਾ ਢੇਰੀ ਦਾ ਘੱਤ ਕੇ ਖੜ੍ਹਨ ਜੱਟਾ।
ਮਿਲਦੀ ਹੱਟੀ 'ਚ ਹਰ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਨਕਲੀ,
ਕੌਣ ਪਾਊਗਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਜੱਟਾ।
ਜ਼ਹਿਰ ਘੋਲਦੇ ਕਾਰਖਾਨੇਦਾਰ ਜਲ ਅੰਦਰ,
ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦਾ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਮੜ੍ਹਨ ਜੱਟਾ।
'ਗਿੱਲ' ਖਿਸਕ ਜਾਹ ਉਸੇ ਅਮੀਰ ਮੁਲਕ 'ਚ,
ਡਾਲਰ, ਪੈਂਡ, ਯੂਰੋ ਜਿੱਥੇ ਝੜਨ ਜੱਟਾ।
—ਜੁਗਰਾਜ ਗਿੱਲ, ਸ਼ਾਰਲਟ
ਫੋਨ: 704-257-6693

ਬੇਬਾਕ ਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸਿਰਦਾਰ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ

ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਆਈ.ਸੀ.ਐਸ. ਜਿਸ ਨੇ ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੀ ਮਿਸਾਲ ਆਪ ਸੀ। ਇਕ ਦੋ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਉਹਦੇ ਰਸਤੇ ਉਪਰ ਤੁਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਛੇਤੀ ਛਾਵੇਂ ਬਹਿ ਗਏ। ਉਸ ਨੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਉਹਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਅਕਾਲੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ ਸੁਰ ਨਹੀਂ ਰਲੀ, ਜਿਹੜੀ ਕਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਲੀ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀ ਟਿਕਟ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ਵੀ ਭੇਜਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਅਕਾਲੀ ਨੇਤਾ ਨੂੰ, ਗਵਰਨਰ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ,

ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ
ਫੋਨ: 91-94642-51454

ਝਿੜਕ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਉਹਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨੇਤਾ ਫਿਰ ਵੀ ਉਚਾ ਸੁਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕੱਢਦੇ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀ ਸੀ ਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਵੀ। ਜਥੇਦਾਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੌਹੜਾ, ਸ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ, ਸ. ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਨਾਲਾ ਜਿਹੇ ਵੱਡੇ ਲੀਡਰ ਉਹਦੇ ਖਰੂਵੇਂ ਬੋਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਸੁਣਦੇ ਸਨ। ਅਨੇਕਾਂ ਵਾਰ ਉਹਨੂੰ ਗੱਜਦਿਆਂ ਅੱਖੀਂ ਵੇਖਿਆ, ਪਰ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਖਲੋਤੇ ਬੰਦੇ ਇਹੋ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਰਜਾਂ ਵਿਚ ਠੰਢੇ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਮਿਲੇਗੀ।

ਸੈਮੀਨਾਰਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ; ਦੋ ਸਾਲ (1977-78) ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਉਸ ਦੀ ਕੋਠੀ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਨਾਗਾ ਜਾਂਦਾ। ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਛੇ ਤੋਂ ਅੱਠ ਕੁ ਵਜੇ ਤੱਕ ਚਾਹ ਪੀਂਦੇ ਤੇ ਸੈਰ ਕਰਦੇ। ਕਦੀ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਠੀ ਮਿਲਣ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਦੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਿਹੇ, ਮੱਧਮ ਜਿਹੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਾਂਗ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ। ਕਦੀ ਧੋਬੀ ਨਾ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਕੁਝਤਾ ਪਜਾਮਾ ਪੈਸ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਆਏ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹ-ਪਾਣੀ ਪਿਲਾਉਂਦਾ; ਹਟ ਕੇ, ਕੁਝ ਪਿਛੇ ਬੈਠ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦਾ। ਕਾਮਰੇਡ ਆਉਂਦੇ, ਕਾਂਗਰਸੀਏ ਆਉਂਦੇ, ਦੂਰੋਂ-ਨੇੜਿਓਂ ਦੇਸੋਂ-ਵਿਦੇਸ਼ੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਸ. ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਕੁਝ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ।

ਮੈਂ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਹੋਸਟਲ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਪੀ.ਐਚ.ਡੀ. ਕਰ ਰਿਹਾ ਸਾਂ। ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠਿਆਂ-ਬੈਠਿਆਂ ਖਾਹਮਖਾਹ ਵਹਿਮ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਕਦੀ ਸ. ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਉਣ ਦੇਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦੇਣਗੇ? ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ, ਬੰਦ ਲਿਫਾਫਾ ਕੋਠੀ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਆਇਆ। ਉਸ ਚਿੱਠੀ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, “ਸਰਦਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਬੜੇ ਵੱਡੇ ਲੋਕ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੰਮ ਲੈਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਨੌਕਰੀਆਂ ਲੈਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨੌਕਰੀ ਲੈਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਪਾਵਾਂਗਾ। ਮੇਰੀ ਮਨਸ਼ਾ ਕੇਵਲ ਸਿੱਖੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਲਾਲਸਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਗੋਰਕੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ। ਟਾਲਸਟਾਏ ਦੇ ਘਰ ਉਹ ਨੌਕਰ-ਚਾਕਰ ਵਾਂਗ ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਵੈ-ਜੀਵਨੀ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਬਾਰੇ ਫਖਰ ਨਾਲ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਮਹਾਤਮਾ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਝਿੜਕਾਂ ਖਾਧੀਆਂ ਹਨ; ਪਰ ਮੈਂ ਗੋਰਕੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢੇਗੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਦੀ? ਗਿਆਨ ਦੇ ਰੁੱਖ (Tree of Knowledge) ਤੋਂ ਜੇ ਸੋਭ ਤੋੜ ਕੇ ਖਾ ਲਵਾਂ, ਭਜਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿਓਗੇ ਰੱਬ ਵਾਂਗ?”

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਅੱਠ ਕੁ ਵਜੇ ਕਮਰੇ

ਸਿੱਖ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿਚ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਆਈ.ਸੀ.ਐਸ. ਦਾ ਮੁਕਾਮ ਬੜਾ ਵਿਲੱਖਣ ਤੇ ਉਚਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਦੇਸ ਦੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦਾ ਕੋਈ ਜਲਸਾ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਧੜੱਲੇ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਵੇਂ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਬਥੇਰੇ ਕਿੱਸੇ ਪ੍ਰਚੱਲਿਤ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕਿੱਸੇ ਸਿੱਖੀ ਲਈ ਉਡ-ਉਡ ਪੈਂਦੇ ਪਿਆਰ ਬਾਬਤ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਕਈ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਜ਼ ‘ਤੇ ਸੁਰ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪੋਲੀ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਮਾਤ ਖਾ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੀਸ ਸੰਭਵ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਮਿਸਾਲ ਆਪ ਇਸ ਸਿਰਦਾਰ (ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹੋ ਅਖਵਾ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਸਨ) ਬਾਰੇ ਸ. ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ ਨੇ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਕਈ ਦਿਲਚਸਪ ਖੁਲਾਸੇ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਿਆ, ਬਾਹਰ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਖਲੋਤਾ ਸੀ। ਨੀਲੀ ਜੀਨਜ਼ ਪੈਂਟ, ਨੀਲੀ ਜੀਨਜ਼ ਜੈਕਟ ਤੇ ਨੀਲੀ ਹੀ ਪੱਗ ਜਿਸ ਉਪਰ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਲਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਤੁਰਲੀ। ਮੈਂ ਗੋਡੀ ਹੱਥ ਲਾਏ। ਉਹ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਖੁੰਡੀ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੀ ਤੇ ਮੰਜੇ ਉਪਰ ਬੈਠ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, “ਇਹ ਚਿੱਠੀ ਕਿਉਂ ਲਿਖੀ ਹੈ ਤੂੰ?”

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਖੱਬੀ ਖਾਨਾ ਮਰਾਤਬੇਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਵਕਤ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਾਂ ਕੇਵਲ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਦੇ ਕੀ ਵਾਪਰ ਜਾਵੇ, ਕੀ ਪਤਾ।”

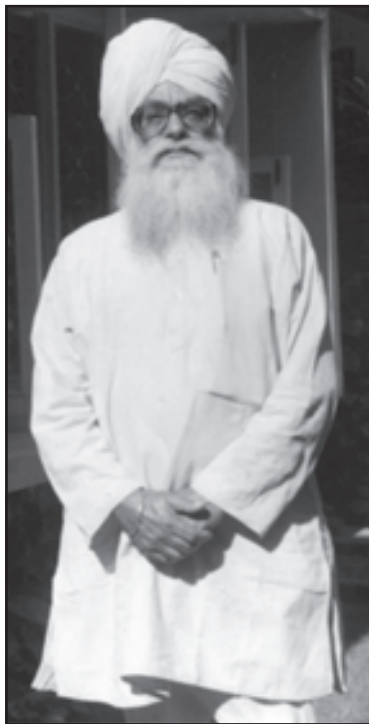
ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, “ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਉਮਰ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕਿਆ ਹਾਂ। ਚੜ੍ਹਦੀ ਜੁਆਨੀ ਦੀ ਇਹ ਉਮਰ ਕਿੰਨੀ ਨਿਰਫਲ, ਕਿੰਨੀ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ; ਪਰ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ ਗੁਜ਼ਰਿਆ ਅਜੇ। ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਜਿੰਡੀ ਉਮਰ ਦਾ ਹੋਏਗਾ, ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਬੁੱਢੇ ਕਿੱਡੇ ਬੇਈਮਾਨ ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਜੱਲਾਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੂੰ ਕਦੀ ਅਜਿਹਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜੁਆਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ? ਕਦੀ-ਕਦਾਈਂ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ‘ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਕਿਸੇ ਸੰਗੀ-ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਝਿੜਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੀ ਝਿੜਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਮਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ। ਬੁੱਢੇ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਝਿੜਕਾਂ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਗੱਲ ਸਮਝਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਈਮਾਨ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਨੌਜੁਆਨ ਮੇਰੇ ਬਿਹਤਰੀਨ ਸੁਫਲੇ ਹਨ। ਤੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਪੜ੍ਹ। ਗੋਰਕੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਮਿਲੇ। ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉਪਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਾਇਮ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਲੰਘੋ। ਹੁਣ ਕਦੀ-ਕਦੀ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਕਰਾਂਗਾ।”

ਕਦੀ ਹਫਤੇ ਬਾਅਦ, ਕਦੀ ਦੋ ਹਫਤੇ ਬਾਅਦ; ਕਦੀ ਹੋਸਟਲ, ਕਦੀ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ; ਫਿਰ ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦਾ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਕੋਲ। ਇਕ ਦਿਨ ਡਾ. ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਨ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਜਮਾਤੀ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਉਥੇ ਸੱਦ ਲਿਆ ਤੇ ਕਾਫੀ ਆ ਗਈ। ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕੀ-ਕੀ ਵਧੀਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੋਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਗਨ ਸਨ, ਤੇ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਸਰੋਤੇ ਸਾਂ। ਸ਼ਾਨ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, “ਸਰਦਾਰ ਜੀ, ਦੇਖੋ ਅਨਿਆਂ। ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲੇ ਮੈਂ ਬਣਵਾਈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਲੱਗਿਆ, ਕੋਈ ਹੋਰ; ਜੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਲਾਇਆ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ। ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਨਾ ਥਾਂ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬਣਵਾਈ। ਉਹੀ ਉਥੇ ਹੋਇਆ। ਮੇਰਾ ਕਿਧਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੈ ਨਾ ਅਨਰਥ ਸਰਦਾਰ ਸਾਹਿਬ।”

ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਬੋਲਿਆ, “ਜੀ, ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਤੁਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਇਆ ਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲੱਗ ਗਿਆ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਕੋਈ ਹੋਰ। ਫਿਰ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬਾ ਤੁਸੀਂ ਬਣਵਾਇਆ। ਇਥੇ ਵੀ ਗਵਰਨਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੋਈ ਹੋਰ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀਆਂ ਦਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ!” ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਠਹਾਕਾ ਮਾਰ ਕੇ ਹੱਸਿਆ, ਤਾਂ ਹੱਥ ਵਿਚ ਫੜੇ ਕੱਪ ਵਿਚੋਂ ਅੱਧੀ ਕਾਫੀ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਮੇਜ਼ ਉਪਰ ਡੁੱਲ ਗਈ। ਸ਼ਾਨ ਦੀ ਕਾਫੀ ਡੁੱਲੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਪੀੜੀ ਨਾ ਗਈ। ਬੱਸ, ਅਸੀਂ ਦੋ ਤਾਲਿਬ-ਇਲਮ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਕਾਫੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਰਹੇ। ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਿਆਂ ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, “ਜਦੋਂ ਦੋ ਜੋਗੀ ਮੰਤਰ ਸੁੱਟ-ਸੁੱਟ ਕੇ ਸਰਾਪ ਦੇ-ਦੇ ਆਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਘਬਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਬੱਸ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਕੁ ਸੁਆਹ ਧਰਤੀ ਉਪਰ ਡਿਗੇਗੀ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।”

ਸ. ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਅਕਾਲੀ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਚ ਇਹ ਫਰਕ ਸਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਰਾਜ ਸੱਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸਿੱਖੀ। ਉਹ ਕਿਹਾ ਕਰਦਾ, “ਰਾਜਨੀਤੀ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਸੱਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨੀ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ। ਚੰਗੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਇਸੇ ਲਈ ਬਣੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ‘ਤੇ ਸੁਸ਼ੋਭਤ ਹੋਵੇ। ਸਿੱਖ ਵੱਡੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਪਦਵੀਆਂ ਲੈਣ, ਪਰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿ ਸਿੱਖੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਚੜ੍ਹਤ ਰਹੇ। ਕੁਰਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਸਾਰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ-ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।”

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ਸ. ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ

ਦੀਆਂ ਤਕਰੀਰਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ, ਉਹ ‘ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ’ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਨ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਫਾਰਸੀ ਦੇ ਉਹ ਕਿੱਡੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਨ, ਇਸ ਦਾ ਡਾ. ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਤਕ ਲੋਹਾ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਦਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖੀ ਹੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਰਹਿੰਦਿਆਂ। ਫਲਸਫੇ ਦੀ ਐਮ.ਏ. ਕਰ ਕੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਹੀ ਆਈ.ਸੀ.ਐਸ. ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਅਖੀਰ ਸਫਲ ਹੋਏ।

ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, “ਬੜੀ ਲਗਨ ਨਾਲ ਜੁਆਨ ਉਮਰੇ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹੋ, ਵੱਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ?” ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, “ਉਦੇਸ਼ ਤਾਂ ਚਾਚੇ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਬਾਪੂ ਨੂੰ ਖਾਹਮਖਾਹ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਬਕ ਸਿਖਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਤੇ ਸਬਕ ਡੀ.ਸੀ. ਲੱਗ ਕੇ ਹੀ ਸਿਖਾ ਸਕੀਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੀ?”

ਇਕ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਘੁਸਮੁਸੇ ਵਿਚ ਸੈਰ ਕਰਦਿਆਂ ਡੰਡੀ-ਡੰਡੀ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਤੁਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਾਂ। ਕਿਸੇ ਪਾਰਕ ਵਿਚ ਦੀ ਲੰਘਦੀ ਸੀ ਇਹ ਡੰਡੀ। ਸਾਹਮਣਿਓਂ ਇਸੇ ਡੰਡੀ ‘ਤੇ ਕੋਈ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਰਦਾਰ ਵਿਚ ਟਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਇਸ ਲਈ ਬਚ ਗਿਆ, ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਹੈਡਲ ਫੜ ਲਿਆ। ਉਹ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗ ਕੇ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਸਰਦਾਰ ਬੋਲਿਆ, “ਭਾਈ ਜਿਸ ਡੰਡੀ-ਡੰਡੀ ਤੂੰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੈਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਗ-ਡੰਡੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਗ-ਡੰਡੀ ਪੜ੍ਹੇ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਪਗ ਮਾਇਨੇ ਪੈਰ। ਉਹ ਰਸਤਾ ਜਿਹੜਾ ਪੈਰਾਂ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇ। ਘਾਹ-ਫੂਸ, ਰੋੜ ਤੇ ਭੱਖਤਾ ਮਸਲ-ਮਸਲ ਕੇ ਇਹ ਪੈਰ, ਡੰਡੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੈਰ ਹੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਗਡੰਡੀਆਂ। ਕਦੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਸਾਈਕਲ ਨੇ ਕੋਈ ਡੰਡੀ ਬਣਾਈ ਹੋਵੇ? ਸਾਈਕਲ ਇਨਾ

ਅਪਾਹਜ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਡੰਡੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸੜਕਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਤੂੰ ਸੜਕ ਉਪਰ ਚੱਲਿਆ ਕਰ। ਪਗਡੰਗੀ ਪੈਦਲ ਜਾਂਦੇ ਰਾਹੀਆਂ ਲਈ ਹੈ।” ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਤੁਰ ਗਿਆ, ਸਰਦਾਰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, “ਪੰਜਾਬ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਪਗਡੰਡੀਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ। 18ਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਥੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇ ਹਨ। ਨੰਗੇ ਪੈਰੀਂ ਕੰਡੇ ਤੋੜੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਸਿੱਖ ਪਗਡੰਡੀਆਂ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ਬੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ, ਭਰਪੂਰ ਰਹੇਗੀ।”

1973 ਦੇ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਮਤੇ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਡਰਾਫਟ ਸਿਰਦਾਰ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਤੇ ਉਪਰ ਅਕਾਲੀ ਹਾਈਕਮਾਂਡ ਵਿਚ ਭਰਪੂਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਇਸ ਨੂੰ ਉਹਨੇ ਹੀ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਹੜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸ ਗੱਲ ਉਪਰ ਕਿੱਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਹਦੀ ਲਿਖਣ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇਖਣ। ਨਿਰੰਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਥ ਵਿਚੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਨੰਦਪੁਰ ਮਤਿਆਂ ਵਿਚ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਸਪਸ਼ਟ ਦਿਸ ਰਹੀ ਹੈ।

ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਦਿਨ ਸਨ। ਉਹਨੇ ਕਿਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿਚ ਜਥੇਦਾਰ ਟੌਹੜਾ ਦੀ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੇ ਵਧਾ ਕੇ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਤੇ ਜਥੇਦਾਰ ਟੌਹੜਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸੱਭਿਆ ਸਬਦ ਉਹਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤੇ। ਉਹਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਤੇ ਕਿਹਾ, “ਟੌਹੜਾ ਸਾਹਿਬ ਸੰਗਰੂਰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰ ਕੇ ਆ ਤੇ ਕਹਿ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਕਿ ਮੈਂ ਟੌਹੜਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਗਲਤ ਨੀਤੀਆਂ ਦਾ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਰਹਾਂਗਾ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਸਬਦਾਵਲੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜੀ ਛਾਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੰਥ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਟੌਹੜਾ ਸਾਹਿਬ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਨ ਤੇ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਪੰਥ ਦੇ ਸੇਵਕ ਹਨ। ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚਲੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰਲੇ ਆਜ਼ਾਦ ਬੰਦਿਆਂ ਵਲੋਂ ਬੇਚੈਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹੁਣੇ ਮਿਲ ਕੇ ਆ।”

ਜਿਵੇਂ ਗੱਲ ਸਮਝਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਮੈਂ ਟੌਹੜਾ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਜਾ ਦੱਸੀ। ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਬੋਲੇ, “ਕਿਹਾ ਹੈ ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਾੜੇ ਸਬਦ ਨਹੀਂ ਵਰਤੇ। ਪੰਨਭਾਗ, ਪਰ ਜੇ ਬੁਰਾ ਵੀ ਆਖਣਗੇ, ਮਾੜੇ ਲਫਜ਼ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਣਗੇ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਤਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿਆਣੇ ਹਨ।...ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ ਫਤਿਹ ਬੁਲਾਈ।”

ਜਦੋਂ ਰਿਹਾਈਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਚੋਣਾਂ ਹੋਈਆਂ; ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਜਨਤਾ ਦਲ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣੀ ਤਾਂ ਟੌਹੜਾ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਦਾਰ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਠੀ ਜਾ ਕੇ ਮਿਲੇ। ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, “ਤੁਸੀਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੋ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਮਾੜਾ ਮੋਟਾ ਅਸੀਂ ਵੀ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਥੇ ਕੇਵਲ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਖਰਚੇ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ, ਜਿੰਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਖਰਚਾ ਆਵੇ, ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ।”

ਸਰਦਾਰ ਬੋਲਿਆ, “ਮੈਨੂੰ ਇਥੋਂ ਦਫਾ ਕਰ ਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਕੋਲ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਦਾ ਵੇਚਣਾ ਹੈ? ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਜਿਉਂਦਾ ਰਹਾਂਗਾ, ਪੰਥ ਦਾ ਚੌਕੀਦਾਰ ਹੋ ਕੇ ਪਹਿਰਾ ਦਿੰਦਾ ਰਹਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਕੀ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਲਾਗੇ-ਚਾਗੇ ਰਹਾਂਗਾ। ਕੀ ਪਤਾ ਵੇਚ ਦਿਓ, ਕੀ ਪਤਾ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖ ਦਿਓ ਕਿਸੇ ਪਾਸ?” ਟੌਹੜਾ ਸਾਹਿਬ ਹੱਸ ਪਏ ਤੇ ਕਿਹਾ, “ਤੁਸੀਂ ਮਾਲਕ ਹੋ ਸਰਦਾਰ ਸਾਹਿਬ। ਸਾਡੀ ਹਰ ਗੱਲ ਚੁਣਕੀਆਂ ਵਿਚ ਉਡਾਉਣ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੱਕ ਹੈ।”

ਟੌਹੜਾ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਖੁਦ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣਾਈ, “ਮੈਂ ਮਿਲਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੀ ਫਰਨਾ ਆਇਆ। ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ-ਤੂੰ ਕਾਮਰੇਡ ਐਂ। ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ,

ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਕਿਉਂ ਪਿਆ? ਬੋਲੇ, ਤੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਕਾਮਰੇਡਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਤੇਰੀ ਯਾਰੀ ਹਰਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਸੁਰਜੀਤ ਨਾਲ ਐ। ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਨਾ ਮੰਨੀਏ ਤੂੰ ਕਾਮਰੇਡ ਐਂ? ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਲੋੜਵੰਦ ਮੁੰਡਾ ਜੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਰੱਖ ਲਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਆਸ ਨਾਲ ਕਿ ਸਿੱਖੀ ਦੀ ਸਮਝ ਆ ਜਾਊ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਊ। ਰਹੀ ਗੱਲ ਸੁਰਜੀਤ ਦੀ। ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤਕ ਸਾਂਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਦਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਬਾਪੂ ਦੋਸਤ ਸਨ, ਸਿੰਘ ਸਭੀਏ ਸਨ। ਇਹ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਾਂਝ ਹੈ ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ। ਸਰਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਮੈਂ ਨਿੱਤਨੇਮੀ ਹਾਂ ਤੇ ਬਾਣੇ ਦਾ ਧਾਰਨੀ। ਕਾਮਰੇਡ ਨਿੱਤਨੇਮੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਬਾਣੇ ਦਾ ਧਾਰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਰਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਬੋਲੇ, “ਹੰਢਿਆ ਹੋਇਆ ਖਚਰਾ ਕਾਮਰੇਡ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਜਾਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਤੇ ਸਰਦਾਰ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ। ਇਕ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ, ਤੁਸੀਂ ਸਰਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਉਣਾ, ਅਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਏ ਵਾਸਤੇ ਇੰਦਰਾਜ ਲਿਖੋ। ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਮਿਲੋਗੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ ਫਿਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ। ਮੈਂ ਸਰਦਾਰ ਕੋਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ-ਇੰਦਰਾਜ ਤਾਂ ਜਿੰਨੇ ਕਹਿਣ, ਲਿਖ ਦਿਆਂਗਾ ਪਰ ਪਟਿਆਲੇ ਜਾਓ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਲਿਖਤ ਦੀ ਵੈਟਿੰਗ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ? ਅਗਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ‘ਤੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ, ਵੈਟਿੰਗ ਤਾਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਵੈਟਿੰਗ ਤਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਰਦਾਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ। ਸਰਦਾਰ ਬੋਲਿਆ-ਨਾ, ਜੇ ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਬਣਾਏ ਇਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਏ ਦੀ ਵੈਟਿੰਗ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ...ਫੇਰ? ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਭਵਨ ਜਾਏ ਤਾਂ ਵੈਦਿਕ ਸੈਕਸ਼ਨ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਵਾਕ ਪੜ੍ਹੀ, ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਟਰੂਥ ਇਜ਼ ਵਨ, ਸੇਜ਼ ਕਾਲ ਇਟ ਵਿਦ ਮੈਨੀ ਨੇਮਜ਼ (ਸੱਚ ਇਕ ਹੈ, ਸਾਧੂਆਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਨਾਮ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ)...ਤੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ, ‘ਟੂ ਕਾਲ ਨੇਮਜ਼’ ਦਾ ਮਾਇਨਾ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦੇਣੀਆਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ। ਮੇਰੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੀ ਵੈਟਿੰਗ ਕਰੇਗਾ...।

ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, “ਬਹੁਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਬ.ਸ. ਬਲ (ਜੋ ਪਿਛੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਲੱਗਾ) ਆਇਆ। ਉਦੋਂ ਉਹਨੇ ਸਿਰ ਮੁਨਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, “ਜੀ ਦੇਰ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਆਉਣ ਦਾ ਇਛਕ ਸੀ ਪਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ।” ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਡਰ ਸੀ ਤੈਨੂੰ?” ਬੋਲਿਆ, “ਮੈਂ ਮੋਨਾ ਹਾਂ ਨਾ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਬੁਰਾ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ।” ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜਿਹੜਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੇ ਮਾੜਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਾ ਕਰੋ ਫੇਰ। ਜੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਡਰਦਾ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਵਾਲ ਮੁਨਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੇ ਡਰਨਾ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਬੁਰਾ ਨਾ ਲੱਗੇ। ਮੈਂ ਵੀ ਕਈ ਮਾੜੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਡਰਦਾ ਨਹੀਂ। ਦੱਸ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ?”

ਉਹਨੇ ਆਪਣਾ ਪੀ.ਐਚ.ਡੀ. ਦਾ ਥੀਸਿਸ ਫੜਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਇਸ ਉਪਰ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰ ਲਵੋ। ਮੈਂ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੇਖ ਲਵੋ।” ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਕਿਤਾਬ ਰੱਖ ਲਈ ਤੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, “ਮੇਰੀ ਲਿਖਤ ਜਦੋਂ ਛਪੀ ਹੋਈ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਨਾ, ਪਰ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਾਠਕ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਉਪਰ ਪੁੱਜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਿੱਖ ਦੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ...ਇਹ ਸਿੱਖ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਲਿਖੀ ਰਚਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੇਰੀ ਲਿਖਤ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਕਦੀ ਤੂੰ ਸਿੱਖ ਲਗਦੇ, ਕਦੀ ਹਿੰਦੂ, ਕਦੀ ਕਾਂਗਰਸੀਆ, ਕਦੀ ਮੌਕਾਸ਼ਨਾਖ ਅਤੇ ਕਦੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ। ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਹੀਂ। ਤੂੰ ਹੈ ਕੀ? ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ। ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋ।”

ਮਰਹੂਮ ਡਾ. ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਭਲੇ ਅਕਾਲੀ ਨੇਤਾ ਹੋਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤੇ ਸਿਹਤ ਮੰਤਰੀ ਬਣੇ। ਸਰਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬੜੇ ਕਦਰਦਾਨ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਵਕਤ ਲਗਦਾ, ਆ ਜਾਂਦੇ। ਆ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹੀ ਸਨ ਕਿ ਸਰਦਾਰ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਣ ਲੱਗ

(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫੇ ‘ਤੇ)

ਪਿਆ। ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਾ ਛੱਡੀ। ਅਕਾਲੀਆਂ ਦਾ ਵਜ਼ੀਰ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਚੁਪ-ਚਾਪ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਸੁਣਦਾ ਰਹੇ। ਇਹ ਗੱਲ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੱਲ ਚੱਲੇ, ਮੌਕਾ ਤਕਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਖਰ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਬੋਲਿਆ, “ਜੀ ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਮਾੜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਵੀ ਅਕਾਲੀ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਤੁਹਾਡਾ ਆਖਾ ਮੰਨਦਾ-ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ।” ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਸਰਦਾਰ ਹੋਰ ਭਤਕਿਆ, “ਅੱਡਾ ਤੂੰ ਵੀ ਅਕਾਲੀ ਹੈਂ? ਜੇ ਤੂੰ ਵੀ ਅਕਾਲੀ ਹੈਂ ਤਾਂ...” ਬਸ ਜੀ ਕੋਈ ਗਾਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਦੇਣ ਤੋਂ। ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਖਾਮੋਸ਼ ਬੈਠਾ ਸੁਣਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਕ ਅੱਖਰ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ। ਇੰਨੇ ਨੂੰ ਚਾਹ ਆ ਗਈ। ਸਰਦਾਰ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗਾ, “ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਚੀਨੀ ਪਾਏਂਗਾ ਕਿ ਨਹੀਂ? ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਬੇੜੀ ਕੁ ਪਾ ਦਿਉ। ਘੱਟ ਪੀਂਦਾ ਹਾਂ।” ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਚਾਹ ਦਾ ਕੱਪ ਚੁੱਕ ਕੇ ਪੀਣ ਲੱਗਾ। ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਬੋਲਿਆ, “ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਮੈਂ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੀ ਦੇ ਦਿਤੀਆਂ ਨੇ। ਤੂੰ ਫਿਰ ਵੀ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਚਾਹ ਪੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਮਨਾਇਆ ਮੇਰਾ?”

ਜਵਾਬ ਸੀ, “ਨਹੀਂ ਜੀ, ਬੁਰਾ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਮਨੋਣਾ?” ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਬੋਲਿਆ, “ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਗੁੱਸਾ ਕੀਤਾ ਤੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਣੀ?” ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਬੋਲਿਆ, “ਮੈਂ ਡਾਕਟਰ ਹਾਂ। ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਗੁੱਸਾ ਕੀ ਕਰਨਾ, ਪਾਗਲ ਬੰਦਾ ਬੱਪਤ ਮਾਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਮਨਾਉਂਦਾ। ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਗੁੱਸੇ ਹੋਣਾ ਬੋੜਾ ਹੈ, ਪਾਗਲਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਲਾਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਅਜੇ ਮਰਜ਼ ਲਾਇਲਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।”

ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਹੱਸਿਆ ਤੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ “ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੀ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਡਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।”

ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਲਜ ਦਾ ਪ੍ਰੋ. ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਲੈਕਚਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸੱਦਾ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਆਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਖਿਮਾ ਮੰਗੀ ਤੇ ਕਿਹਾ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬਾਹਰ ਘੱਟ ਨਿਕਲਦਾ ਹਾਂ। ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹਟੇ ਨਾ। ਦਰਅਸਲ ਕਾਲਜ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਪਹਿਲੋਂ ਸੱਦਿਆ, ਪਰ ਟੈਕਸੀ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਸੀ। ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਨਾ ਹਟਿਆ ਤਾਂ ਕਿਹਾ, ਨਿਕੇ ਹੁੰਦੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਦੇਰ ਤੱਕ ਕਤੂਰਿਆਂ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਜਦੋਂ ਕਤੂਰਾ ਅੱਕ ਜਾਂਦਾ, ਹੋਰ ਨਾ ਖੇਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਚੁੱ-ਚੁੱ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ। ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਤੇ ਉਹਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ। ਸਰਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਮੈਂ ਬੜੀ ਦੇਰ ਦਾ ਚੁੱ-ਚੁੱ ਕਰੀ ਜਾਨਾ, ਹੁਣਾ ਮੇਰਾ ਖਹਿਤਾ ਛੱਡੋ।”

ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਐਤਕੀ ਵਿਸਾਖੀ ‘ਤੇ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਲੈਕਚਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਆਇਆ। ਜਾਊਗਾ। ਤੂੰ ਵੀ ਚਲੀ। ਤੇਨੂੰ ਤਮਾਸ਼ਾ ਦਿਖਾਊਗਾ। ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਲਿਆ, “ਜੀ ਤੰਬੂ ‘ਚ ਲਿਜਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੰਜ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਸੀਸ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਕੱਟੇ ਸਨ?”

ਦੱਸਿਆ, “ਗੁਰੂ ਕਲਗੀਧਰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਥੋਂ ਜੀਵਨ ਭਰ ਕੁਝ ਨਾ ਲੁਕਾਇਆ, ਨਾ ਛੁਪਾਇਆ। ਇਸ ਇਕ ਮੌਕੇ ਪਰਦਾ ਤਾਣ ਕੇ ਅਗੰਮੀ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ। ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਕਤ ਉਹਨੇ ਤੁਹਾਥੋਂ ਪਰਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿ ਪਰਦਾ ਹਟਾਓ। ਖਬਰਦਾਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਕਦੀ ਕੀਤਾ। ਖਬਰਦਾਰ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਲਾ-ਲਾ ਕੇ ਉਤਰ ਦੇਣ ਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਕੀਤੀ। ਕਈ ਸਾਲ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਇਸ ਮਹਾਨ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।”

1978 ਦੇ ਸਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਨਿਰੰਕਾਰੀਆਂ ਹੱਥੋਂ ਦਰਜਨ ਸਿੱਖ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਸੀ। ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ਵਿਆਪਕ ਰੋਸ ਸੀ। ਇਕ ਦਿਨ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਮਿਲਣ ਆਏ ਤੇ ਕਿਹਾ, ਸਰਦਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਚੈਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ? ਸਰਦਾਰ ਹੱਸ ਪਿਆ, ਅਕਾਲੀ ਤਾਂ ਖੁਦ ਜਿੰਨ ਹਨ। ਜੇ ਰੂਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਾਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਇਹ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਆਖਣਗੇ-ਆਓ ਨੱਚੀਏ ਗਾਈਏ। ਸਰਦਾਰ ਜੀ, ਸ਼ਹੀਦ ਰੂਹਾਂ ਬੰਦਿਆਂ ਉਪਰ ਅਸਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪ੍ਰੇਤਾਂ ਉਪਰ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸਰਦਾਰ ਦੀ ਥਾਂ ਸਿਰਦਾਰ ਲਿਖਿਆ ਜਾਏ। ਲੋਕ ਇਵੇਂ ਲਿਖਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚਲੇ ਲਫਜ਼ ਸਿਰ

ਵਾਸਤੇ ਉਰਦੂ ਵਿਚ ਸਰ ਹੈ (ਸਰ ਫਰੋਸ਼ੀ ਕੀ ਤਮੰਨਾ ਅਬ ਹਮਾਰੇ ਦਿਲ ਮੇਂ ਹੈ), ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਰਦਾਰ ਲਫਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ।

1978 ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ‘ਹੂ ਕਲਡ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ’ ਖੋਜ ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਆਇਆ। ਡਾ. ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਉਤੇ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੁਲਾਮ ਹੁਸੈਨ ਦੇ ਕੁਝ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਵਾਕ ਹੂ-ਬ-ਹੂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਛਾਪ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ਬੜਾ ਗੁੱਸਾ ਸੀ ਤੇ ਆਖਰ ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਪਾਸੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ। ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਲੇਖ ਲਿਖ ਕੇ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਡਾ. ਇੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ ਸੀ ਜੋ ਸਰਦਾਰ ਦੀ ਬੜੀ ਕਦਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਸੈਨੇਟ ਹਾਲ ਖਚਾਖਚ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਅਰੰਭਕ ਬੋਲ ਕਹੇ, “ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਸਰਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਬੇਰਸੀ ਹੋ ਚੁਕੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਲੇਖ ਜੀ ਸਦਕੇ ਪੜ੍ਹੇ ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਡਾ. ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹਿਣਾ। ਮਾਹੌਲ ਪਹਿਲੋਂ ਹੀ ਤਣਾਉਗੁਸਤ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਹੈ।”

ਸਰਦਾਰ ਬੋਲਿਆ, “ਮੈਂ ਕਦੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪਤਾ

ਸਰਦਾਰ ਮਹਿੰਦਰਾ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਫਿਲਾਸਫੀ ਉਪਰ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਆਇਆ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ ਸੈਮੀਨਾਰਾਂ ਵਿਚ ਹਰ ਵਿਦਵਾਨ ਦੀ ਖਿੱਲੀ ਉਡਾ ਦਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਸ਼ੌਂਕ ਸੀ ਇਹ। ਕਾਮਰੇਡ ਅਧਿਆਪਕ ਸਰੋਤਿਆਂ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਸੇਖੋਂ ਨੂੰ ਆਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ ਤੇ ਸਰਦਾਰ ਨੂੰ ਠਿੱਠ ਕਰੋ। ਸੇਖੋਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਰਦਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਉਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਉਸ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਸਰਦਾਰ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਕਰਵਾਉਣੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਦਰਅਸਲ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਪੁੱਛਣ-ਪੁਛਾਣ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਲਵੋ। ਕਰੋ ਹਿੰਮਤ।”

ਅਕਾਲੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਬੇੜੀ ਦਾ ਚੱਪੂ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੱਸਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਰਦਾ, “ਸਿੱਖ ਘੋੜ ਸਵਾਰੀ ਛੱਡ ਗਏ ਹਨ। ਕਦੀ-ਕਦੀ ਹਾਥੀ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਥੀ ਨੂੰ ਮਹਾਵਤ ਤੋਰਦਾ ਹੈ। ਘੋੜਾ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੋਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਘੋੜੇ ਦਾ ਲਗਾਮ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿਚ। ਆਪਣੀ ਹੋਣੀ ਦੇ ਸੁਆਮੀ ਆਪ ਬਣੋ।...ਅਕਾਲੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨੂੰ ਘੋੜ ਸਵਾਰੀ ਸਿੱਖਣੀ ਪਵੇਗੀ।”

ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਫਿਲਾਸਫੀ ਵਿਚ ਐਮ.ਏ. ਗੋਲਡ ਮੈਡਲ ਹਾਸਲ ਕਰ ਕੇ ਕੀਤੀ। ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਟ੍ਰਾਇਪੋਸ ਕੀਤੀ।

ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਆ ਪਈ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖ ਪੜ੍ਹਾਂ ਤੇ ਡਾ. ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਾਂ। ਇਹ ਲੇਖ ਤਾਂ ਮੈਂ ਲਿਖਿਆ ਹੀ ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜਾ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਰੱਦ ਕਰਾਂ। ਚਲੇ ਇਕ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰ ਕੇ ਦੇਖੀਏ। ਮੈਂ ਬੀਬੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਬਾਰੇ ਉਹ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬੋਲਣ, ਪਰ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਵੀ ਯਤਨ ਕਰਾਂਗਾ ਕੁਝ।”

ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਛਾ ਗਈ। ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਭੁੱਲ ਦੀ ਖਿਮਾ ਮੰਗੀ, ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਜਾ ਕੇ ਪੇਪਰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾਇਆ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਠ ਚੱਲਿਆ ਸੀ। ਡਾ. ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਬੁਛਾੜ ਕੀਤੀ, ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ। ਪੇਪਰ ਦਾ ਸੈਸ਼ਨ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਚਾਹ ਪੀਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਹਾਊਸ ਲੈ ਗਏ।

ਇਕ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਕੀ ਲਿਖ ਰਹੇ ਹੋ ਸਰਦਾਰ ਸਾਹਿਬ? ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਕੀ ਲਿਖ ਰਿਹਾਂ, ਮੈਂ ਕੀ ਲਿਖਣਾ, ਮੈਂ ਕਿਹੜਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਹਾਂ। ਲਿਖਣ ਵਾਸਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈਂਦੈ, ਫੇਰ ਪੈਨ, ਕਾਗਜ਼ ਚਾਹੀਦੇ ਨੇ। ਟਾਈਪ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਚਾਹੀਦੇ ਨੇ ਤੇ ਫੇਰ ਛਪਾਉਣਾ ਪੈਂਦੈ। ਛਪ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਾ ਸੂਰਮਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਯੁੱਧ ਹੋ ਇਹ ਇਕ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਿਫੈਂਸ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਨੌਕਰੀਓਂ ਕੱਢਿਆ ਬੰਦਾ ਗੁੰਮਨਾਮ ਜਿਹੀ ਉਦਾਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕਰ ਰਿਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਹੋ, ਸਗੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਹੁਣ ਕੀ ਲਿਖ ਰਹੇ ਹੋ।”

ਸਰਦਾਰ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ-ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਤਾ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਲਿਖਤ ਛਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਪੁਰਬ ਮੌਕੇ

ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਵਿਦਾਇਗੀ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਕੇਵਲ ਇਸ ਮੌਕੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ, ਯੁੱਧ ਦੀ ਭੱਠੀ ਵਿਚ ਬਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਸ. ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਲਈ ਸੱਦਿਆ। ਟਿਕਟ, ਸਵਾ ਲੱਖ ਮਾਣ ਭੱਤਾ ਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮੁੱਠ ਵਾਲੀ ਕਿਰਪਾਨ ਭੇਟ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਗਿਆ, ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਬੰਦਾ ਮੀਟ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ, ਉਹ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਵਿਆਪਕ ਗੁੱਸਾ ਫੈਲ ਗਿਆ, ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਨਾ ਮੰਨੇ, ਮਾਨ ਸਨਮਾਨ ਛੱਡ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਪਿਆ। ਕਈ ਸਾਲ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ, ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਸੀ? ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗਾ। ਇਸ ਸਾਲ ਜੁਲਾਈ 2011 ਵਿਚ ਇਕ ਅਮਰੀਕਨ ਵਿਦਵਾਨ ਨਾਲ ਉਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਇਆ। ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਸੱਦ ਲਿਆ। ਖਾਣਾ ਖਾਂਦਿਆਂ ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ ਨੇ ਸ. ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਛੇੜ ਲਈਆਂ, ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, ਮੈਂ ਸਰਦਾਰ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੀਸ ਗੰਜ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਲੈਕਚਰ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾ ਲਿਆ। ਆ ਗਏ। ਅਜੇ ਗੱਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ, ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਮੀਟ ਖਾਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਤਕਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਪੂਰੇ ਠਰ੍ਹਮੇ ਨਾਲ ਸਾਂਤ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਮੇਰੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੱਲ ਹੋ ਗਈ। ਸਰਦਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਮੁਰੀਦ ਸਰਦਾਰ ਦੀ ਹੂ-ਬ-ਹੂ ਨਕਲ ਕਰਨ ਲਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

‘ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ’ ਵਿਚਲੇ ਤੱਥ ਸੁੱਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਸਰਦਾਰ 1947 ਵੇਲੇ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਬੇਕਿਰਕ ਹੋ ਕੇ ਕਦੀ ਮੂਰਖ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਦੀ ਬੇਈਮਾਨ, ਉਦੋਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਲੱਭਣ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਇਸ ਗੱਲੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਣਾ ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਅਤੇ ਪੰਡਤ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਮਿਲੇ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਜਿਨਾਹ ਮਿਲੇ ਜਿਹੜੇ ਵਲਾਇਤ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਏ ਸਨ, ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਤੋਂ ਵਾਕਫ਼ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸਕੂਲ ਮਾਸਟਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਬਰਤਾਨਵੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਵਾਦ ਰਚਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਸਰਦਾਰ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਕਾਇਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਜਿਨਾਹ ਅਤੇ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕੋਈ ਕੰਦਾਵਰ ਨੇਤਾ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੂਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੋਸ ਵਰਗੇ ਜੁਆਨ ਆਈ. ਸੀ. ਐਸ. ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰ ਕੇ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਕੁੱਦ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਦੋਂ ਸਾਡਾ ਸਰਦਾਰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਭ ਸੁਖ ਭੋਗਦਾ ਰਿਹਾ। ਬਿਉਰੇਕਰੈਟ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਜੋਲ ਤਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੁਝ ਪਰਦੇ ਨਾਲ। ਸਰਦਾਰ ਸ਼ਰੇਆਮ ਮਾਸਟਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਹੁੰਦਾ। ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮੁਖਾਲਫ਼ਤ ਕਰਦਾ, ਇਸੇ ਸਿਆਸੀ ਵਿਰੋਧ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜ਼ਲੀਲ ਕਰ ਕੇ ਨੌਕਰੀ ਵਿਚੋਂ ਡਿਸਮਿਸ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਜੁਡੀਸ਼ਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਦੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਅੱਗੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਵਾਸਤੇ ਅਪੀਲ ਦਰ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ।

ਮਹਾਰਾਜਾ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬੌਧਿਕ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਤਾਲੀਮ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਖੁਦ ਵੀ ਪੰਥ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਸੰਭਾਲਣੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਠੀਕਰੀਵਾਲਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਾਈ। ਠੀਕਰੀਵਾਲਾ ਸਰਦਾਰ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦਾ ਜਮਾਤੀ ਸੀ ਤੇ ਕਰਾਊਨ ਪ੍ਰਿੰਸ ਦੇ ਜਮਾਤੀ ਉਹੀ ਹੋਇਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਗਲੀ ਕੈਬਨਿਟ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਪਿੱਛੋਂ ਠੀਕਰੀਵਾਲੇ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਾਅਵਤ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਕਰਾਕਰੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚੋਂ ਖਰੀਦੀ ਤੇ ਪੇਟਿੰਗ ਪੈਰਿਸ ਵਿਚੋਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਠੀਕਰੀਵਾਲਾ ਸਰਦਾਰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਜੀਵਨ ਵਾਲਾ ਨੇਕ ਬਖਤ ਸਿੱਖ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੀ ਅੱਯਾਸ਼ੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਲੀਡਰ ਦੀ ਥਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਤੋਂ ਕੁਝ ਲੈਣਾ

ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਠੀਕਰੀਵਾਲਾ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਪੰਥ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਭਾਰੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਸੱਦੀ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜੇ ਨੇ ਬਾ-ਹੁਕਮ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਠੀਕਰੀਵਾਲਾ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਪੰਥ ਅੱਗੇ ਰੱਖੇ। ਠੀਕਰੀਵਾਲਾ ਨੇ ਬੋਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ, ਜੋ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ-ਖਾਲਸਾ ਜੀ, ਮਹਾਰਾਜ ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਮੇਰੀ ਡਿਊਟੀ ਲਾਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਵਾਂ, ਪੰਥ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਯੋਗ ਇਸ ਵਕਤ ਮਹਾਰਾਜਾ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਕਨਵਿੰਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜਾ ਪੰਥ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਤਾਮੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ, ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ। ਇਥੋਂ ਪਟਿਆਲਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਭੇਜਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਅਰਜ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਪੰਥ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇ।

ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਵਿਚ ਉਹਦਾ ਸਵਾਗਤ ਹੋਇਆ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਖਿਲਾਫ ਠੀਕਰੀਵਾਲੇ ਠਾਣੇ ਵਿਚ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਹੋਇਆ। ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਨੁਸਾਰ ਠੀਕਰੀਵਾਲਾ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਖੂਹ ਉਪਰ ਪਿੰਡਲ ਦਾ ਗੜਵਾ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਉਹਨੂੰ ਚੁਰਾ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਪਟਿਆਲਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਉਸ ਉਪਰ ਹੱਤਕਪੂਰਨ ਹਿੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਲੰਮੀ ਭੁੱਖ ਹੜਤਾਲ ਉਪਰੰਤ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋਇਆ। ਸੈਂਟਰਲ ਜੇਲ੍ਹ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਜਿਸ ਅਹਾਤੇ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਥੇ ਬੰਦੀ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ. ਅਹਾਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਠੀਕਰੀਵਾਲੇ ਦਾ ਬੁੱਤ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਮਾਝੇ ਦੁਆਬੇ ਵਿਚ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਸਰਗਰਮ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਹੀ ਰਿਆਸਤੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਪਰਜਾ ਮੰਡਲ ਲਹਿਰ ਸੰਗਰਾਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਰਜਾ ਮੰਡਲੀਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਨਿਤਨੇਮੀ ਸਿੰਘ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਾਬਾ ਰਿੱਧਾ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਨ। ਸਿਆਲਾਂ ਦੇ ਦਿਨੀਂ ਇਸ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਛੱਪੜ ਵਿਚ ਖਲੂਰ ਕੇ ਪਟਿਆਲਾ ਪੁਲਿਸ ਡੰਡੇ ਬਰਸਾਉਣੀ ਹੁੰਦੀ, ਪਿੰਡ ਦੇਖਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਬਚਪਨ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੈਂ ਮਾਸਟਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਸ. ਰਿੱਧਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਖਬਰ ਸਾਰ ਲੈਣ ਆਏ ਸਨ। ਸੈਂਕੜੇ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਹਰੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ-ਪੰਥ ਪਿਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ, ਸਰਦਾਰ ਰਿੱਧਾ ਸਿੰਘ ਪਿੱਛੋਂ ਨੇ। ਮਤਲਬ ਕਿ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਥ, ਉਸ ਪਿੱਛੋਂ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਪਿਆਰਾ ਹੁੰਦਾ। ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ।

ਮਾਸਟਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਕਤ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਤੇ ਮੋਗਾ, ਕੇਵਲ ਦੋ ਤਹਿਸੀਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਧਰੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਬਹੁ-ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਵਾਸਤੇ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਚੁਣਨ ਦੀ ਗੁੱਜਾਇਸ਼ ਬਚੀ-ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨਾਲ ਰਹਿਣੈ ਕਿ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨਾਲ। ਉਹਨੇ ਜੋ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

1977 ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ, ਸਰਦਾਰ ਦੀ ਕੋਠੀ ਆਏ, ਪੁੱਛਿਆ-ਮੋਰਾਰਜੀ ਦੇਸਾਈ ਨੇ ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬਬੰਦੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਰ ਦਿਆਂ? ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ-ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਰਾਬਬੰਦੀ ਸਦਕਾ ਪੰਜਾਬੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਗੇ। ਲਾਗਲੀਆਂ ਸਟੇਟਾਂ ਤੋਂ ਸਮਗਲ ਹੋਏਗੀ, ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਭੱਠੀਆਂ ਲੱਗ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਆਮਦਨ ਉਪਰ ਸੱਟ ਜ਼ਰੂਰ ਵੱਜੇਗੀ ਪਰ ਸ਼ਰਾਬਬੰਦੀ ਦਾ ਲਾਭ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਚ ਇਖਲਾਕ ਦੇ ਬੰਦੇ, ਜਿਹੇ ਜਿਹੇ ਸਿੰਘ ਸਭੀਏ ਸਨ, ਕੋਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਮੁਹਿੰਮ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਛੱਡੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨਾਲ ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਪਰ ਨਾ ਇਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵਰਤ ਸਕਿਆ, ਨਾ ਪੰਥ ਲਈ। ਇਹੋ ਭਾਣਾ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਅਤੇ ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ। ਪੰਥ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋੜ ਵੇਟ ਅਤੇ ਮਾਨ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਬਰਕਰਾਰ ਨਾ ਰੱਖ ਸਕੇ। ਪੰਥ ਦਾ ਕੀ ਕਸੂਰ?

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕੋਇਲ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ

ਗੀਤ-ਸੰਗੀਤ

ਚੰਨ ਕਿੱਥਾਂ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਆਈ ਰਾਤ ਵੇ; ਲੱਠੇ ਦੀ ਚਾਦਰ ਉਤੇ ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਮਾਹੀਆ; ਚੰਨ ਵੇ ਕਿ ਸੌਂਕਣ ਮੇਲੇ ਦੀ; ਗੋਰੀ ਦੀਆਂ ਝਾਂਜਰਾਂ ਬੁਲਾਉਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ; ਸੜਕੇ ਸੜਕੇ ਜਾਂਦੀਏ ਮੁਟਿਆਰੇ ਨੀ ਆਦਿ ਗੀਤ ਰਵਾਇਤੀ ਸਾਫ-ਸੁਥਰੀ ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕੀ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੂੰਜਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਸੋਗਾਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕ ਗਾਇਕੀ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਗਾਇਕਾ

ਵਾਸਦੇਵ ਸਿੰਘ ਪਰਹਾਰ
ਫੋਨ: 206-434-1155

ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦਾ ਜਨਮ ਅਣਵੰਡੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ 25 ਨਵੰਬਰ 1929 ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਬਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਮਾਇਆ ਦੇਵੀ ਦੇ ਘਰ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਪੰਜ ਭੈਣਾਂ ਸਨ। ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਸਭ ਦੇ ਨਾਮ ਸਿੱਖਾਂ ਵਰਗੇ ਰੱਖੇ। ਸੁਰਿੰਦਰ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੌਰ ਨਾਲ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਘਰੀਂ ਵਿਆਹ-ਸ਼ਾਦੀ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿਚ ਸੁਹਾਗ ਅਤੇ ਘੋੜੀਆਂ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੀ। ਬੱਸ, ਇਕ ਦਿਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੀਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਲਾਹੌਰ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਅਗਸਤ 1943 ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੌਰ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਰੇਡੀਓ ਤੋਂ ਗੀਤ ਗਾਇਆ- ‘ਮਾਵਾਂ ਤੇ ਧੀਆਂ ਰਲ ਬੈਠੀਆਂ ਨੀ ਮਾਏ, ਕੋਈ ਕਰਦੀਆਂ ਗੱਲੋਂਤੀਆਂ’। ਇਸ ਗੀਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਧੁੰਮਾਂ ਪਾ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਸੰਨ 1947 ਵਿਚ ਦੇਸ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦਿੱਲੀ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦਾ ਵਿਆਹ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਨਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੋਢੀ ਦਿੱਲੀ

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਲੈਕਚਰਰ ਸਨ। ਉਧਰ, ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਫਿਲਮ ਇੰਡਸਟਰੀ ਵੀ ਮੁੰਬਈ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਈ। ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਗੁਲਾਮ ਹੈਦਰ, ਜੋ ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਪਾਰਖੂ ਸਨ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੰਬਈ ਬੁਲਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮ ‘ਸ਼ਹੀਦ’ ਦੇ ਗਾਣੇ ‘ਬਦਨਾਮ ਨਾ ਹੋ ਜਾਏ ਮੁਹੱਬਤ ਕਾ ਫਸਾਨਾ’, ‘ਆਨਾ ਹੈ ਤੇ ਆ ਜਾਓ’, ‘ਤਕਦੀਰ ਕੀ ਆਂਧੀ’ ਅਤੇ ‘ਹਮ ਕਹਾਂ ਔਰ ਤੁਮ ਕਹਾਂ’ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਵਾਏ।

1948 ਤੋਂ 1952 ਤੱਕ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਮੁੰਬਈ ਰਹੀ, ਫਿਰ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ। ਉਹਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਪਤੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ। ਉਸ ਦੇ ਚੁਣੇ ਇਹ ਗੀਤ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਗਾਏ:

ਆਪਣੀ ਗਾਇਕੀ ਦੇ 60 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਕੈਰੀਅਰ ਵਿਚ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਬੁੱਲ੍ਹੇ ਸਾਹ, ਨੰਦ ਲਾਲ ਨੂਰਪੁਰੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ, ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਬਟਾਲਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਸ਼ਾਇਰਾਂ ਦੇ ਗੀਤ, ਕਾਫ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਗਜ਼ਲਾਂ ਗਾਈਆਂ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਨੂਰਪੁਰੀ ਦੇ ਦਰਦ ਭਰੇ ਗੀਤ ਗਾ ਕੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਵਖਰਾ ਨਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਇਕੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਰਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸ ਪੰਜਾਬੀ ਨੇ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਇਹ ਗੀਤ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇ ਹੋਣਗੇ:

ਮਾਛੀਵਾੜੇ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਜਹਾਨ ਦਾ,
ਹੱਥ ਵਿਚ ਖੰਡਾ ਪਿਛੇ ਢਾਸਣਾ ਕਮਾਨ ਦਾ।

ਕਿਥੇ ਮਾਤਾ ਤੋਰਿਆ ਏ ਅਜੀਤ ਤੇ ਜੁਝਾਰ ਨੂੰ,

ਵਿਹੜੇ ਦੀਆਂ ਰੋਣਕਾਂ ਤੇ ਮਹਿਲਾਂ ਦੀ ਬਹਾਰ ਨੂੰ।

ਚੁੰਮ ਚੁੰਮ ਰੱਖੇ ਨੀ ਇਹ ਕਲਗੀ ਜੁਝਾਰ ਦੀ,
ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਗੁੰਦੇ ਲੜੀ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਹਾਰ ਦੀ।

ਆਸਾ ਸਿੰਘ ਮਸਤਾਨਾ, ਹਰਚਰਨ
ਗਰੇਵਾਲ, ਦੀਦਾਰ ਸੰਧੂ, ਰੰਗੀਲਾ ਜੱਟ, ਮੁਹੰਮਦ
ਸਦੀਕ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਨਾਥ ਸੇਠ ਨਾਲ ਗਾਏ ਦੋ-

ਗਾਣੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਸਿਖਰ ‘ਤੇ ਸਨ। ਸੰਨ 1948 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਐਡਵਾਰਡ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਦਿਹਾਤੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਫਰਮਾਇਸ ‘ਤੇ ਅੱਧਾ ਕੁ ਘੰਟਾ ਕੇਵਲ ਲੋਕ ਗੀਤ ਹੀ ਸੁਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੌਰ ਦੇ ਗਾਣਿਆਂ ਦੀ ਫਰਮਾਇਸ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਕੁਝ ਖਾਸ ਗਾਣਿਆਂ ਦੇ ਬੋਲ ਹਨ:
ਜੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਸਾਡੀ ਤੋਰ ਤੂੰ ਵੇਖਣੀ,
ਗੜਵਾ ਲੈ ਦੇ ਚਾਂਦੀ ਦਾ।

ਬੋਤਾ ਹੌਲੀ ਤੋਰ ਮਿੱਤਰਾ,
ਵੇ ਮੇਰਾ ਨਰਮ ਕਾਲਜਾ ਧੜਕੇ।

ਜੁੱਤੀ ਕਸੂਰੀ ਪੈਰੀਂ ਨਾ ਪੂਰੀ,
ਹਾਏ ਰੱਬਾ ਵੇ ਸਾਨੂੰ ਟੁਰਨਾ ਪਿਆ।

ਕੁੱਟ ਕੁੱਟ ਬਾਜਰਾ ਮੈਂ ਕੋਠੇ ਉਤੇ ਪਾਨੀ ਆਂ।

ਕਾਲਾ ਡੋਰੀਆ ਕੁੰਡੇ ਨਾਲ ਅਤਿਆ ਈ ਓਏ,
ਛੋਟਾ ਦੇਵਰਾ ਭਾਬੀ ਨਾਲ ਲੜਿਆ ਈ ਓ।

ਸੂਈ ਵੇ ਸੂਈ ਟੰਗੀ ਪੜਛੱਤੀ,
ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਬੜੀ ਕੁਪੱਤੀ, ਬਾਲਮਾ ਸੂਈ ਵੇ।

ਨੀ ਮੈਂ ਕੱਤਾਂ ਪ੍ਰੀਤਾਂ ਨਾਲ ਚਰਖਾ ਚੰਨਣ ਦਾ।

ਸੂਰੇ ਵੇ ਚੀਰੇ ਵਾਲਿਆ ਮੈਂ ਕਹਿਨੀ ਆਂ,
ਕਰ ਛਤਰੀ ਦੀ ਛਾਂ ਮੈਂ ਛਾਵੇਂ ਬਹਿਨੀ ਆਂ।

ਸੰਨ 1980 ਦੇ ਲਾਗੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਬੜਾ ਧਮਾਕੇਦਾਰ ਗੀਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ: ਘੁੰਡ ਚੁੱਕ ਕੇ ਜਦ ਕਿੱਕਲੀ ਮੈਂ ਪਾਈ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਵੇ ਅੱਗ ਪਾਣੀਆਂ ‘ਚ ਹਾਣੀਆਂ ਮੈਂ ਲਾਈ ਰਾਤ ਨੂੰ। ਉਸ ਨੇ ਤਕਰੀਬਨ 2000 ਗਾਣੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਾਏ। ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਪਲਜ਼ ਥਿਏਟਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਇਪਟਾ) ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਵਿਚ ਚਲਦਾ ਸੀ, ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਬੇਆਰਾਮੀ ਝੱਲ ਕੇ ਵੀ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ‘ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ।

ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਹੀ ਭੀਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। 1976 ਵਿਚ ਪਤੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਦੀ ਮੌਤ ਨੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਉਹਦੀ ਆਪਣੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿਚ ਭਾਈ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਨਾਭਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ, ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ ਕਾਲੇ ਪਾਣੀ, ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਦੀ ਰਹਿੰਦੀ। ਉਹ ਪੰਚਕੂਲਾ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਬੇਟੀ ਡੌਲੀ ਗੁਲੇਰੀਆ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਰਹੀ।

ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਾਇਕੀ ਦੇ ਬਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਮਿਲੇ। ਸੰਨ 2002 ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੇਟ ਦੀ ਆਨਰੇਰੀ ਡਿਗਰੀ ਦਿਤੀ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਨਾਟਕ ਅਕੈਡਮੀ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਲੋਕ ਸੰਗੀਤ ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ। ਸੰਨ 2006 ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪਦਮਸ਼੍ਰੀ ਐਵਾਰਡ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਖਾਸ ਗੱਲ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਵਾਰਡ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।

ਮਈ 1993 ਤੋਂ ਅਕਤੂਬਰ ਤੱਕ ਉਹ ਨਿਊ ਜਰਸੀ (ਅਮਰੀਕਾ) ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਬੇਟੀ ਪਾਸ ਰਹੀ। ਨਿਊ ਜਰਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ। 15 ਜੂਨ 2006 ਨੂੰ ਨਿਊ ਜਰਸੀ ਦੇ ਇਕ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਉਹ ਇਸ ਜਗਤ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਗਈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਰਵਾਇਤੀ ਗਾਇਕੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਛੱਡ ਗਈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਤਲਬਗੀਣ ਗਾਇਕੀ ਦੀ ਹਵਾਤ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਹਿਟ ਗੀਤਕਾਰ/ਗਾਇਕ ਬਣਾਂਗਾ

ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ‘ਚ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਵੀ ਚੱਜ ਦਾ ਇਨਸਾਨ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਜੇ ਮਾਤਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ...ਚਲੋ...ਆਪਾਂ ਮਾੜੇ ਪਾਸੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਣਾ। ਦੇਖੋ ਜੀ ਆਪਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਚੱਜ ਦਾ ਇਨਸਾਨ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਕੁ ਮਹੀਨਿਆਂ ‘ਚ ਹੁਣ ਮੈਂ ਹਿਟ ਗੀਤਕਾਰ/ਗਾਇਕ ਵਜੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਰੁਬਰੂ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛੋਗੇ ਕਿ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਕਿਹੜੀ ਗਿੱਦਤਸਿੰਗੀ ਆ ਗਈ ਕਿ...। ਬਸ ਆ ਹੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ‘ਚ ਫੁੱਲਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਲੱਗਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਘਰਾਂ ‘ਚ, ਛੱਤਾਂ-ਬਨੇਰਿਆਂ ‘ਤੇ, ਵਿਆਹਾਂ-ਸ਼ਾਦੀਆਂ

ਕਮਲਜੀਤ ਨੀਲੋਂ

‘ਤੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਬੱਸਾਂ ‘ਚ ਚਲਦੇ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪੈਰੇ ‘ਚ ਮੇਰਾ ਨਾਂ (ਬਚਿੱਤਰ ਅਣਖੀ) ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ, ‘ਅਣਖੀ’ ਨੇ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਜੀਣਾ ਬੱਲੀਏ, ਸਬਰਾਂ ਦੇ ਘੁੱਟ ਨਿੱਤ ਪੀਣਾ ਬੱਲੀਏ। ਹੋ ਸਕਦੇ ਗੀਤ ਦੇ ਮੁਖੜੇ ‘ਚ ਹੀ ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਹੋਇਆ ਕਰੇ, ਬੋਲੇ ਉਹ ਬਚਿੱਤਰਾ ਕਮਾਲ ਬੋਲੇ ਬੋਲੇ, ਲੰਡਨੋਂ ਲਿਆਇਆ ਮੇਮ ਨਾਲ ਬੋਲੇ ਬੋਲੇ। ਚਿੱਟੀ ਚਿੱਟੀ ਹਾਇ ਓ ਰੱਬਾ ਦੁੱਧ ਵਰਗੀ, ਕਰੇ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਬੋਲੇ-ਬੋਲੇ। ਸੁਕਰ ਕਰੋ ਕਿ ਕਰਮ ਚੰਗੇ ਸੀ ਕਿ ਇਕ ਉਸਤਾਦ ਗੀਤਕਾਰ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਜਾਈਂ ਹੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਰ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਮਾਰਕੀਟ ਠੰਢੀ ਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਪੌਪ ਗਾਇਕੀ ਦਾ ਬੋਲਬਾਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਦਾ? ਅਖੀਰ ਹੰਭੇ-ਹਾਰੇ ਨੇ ਉਸਤਾਦ ਜੀ (ਉਸਤਾਦ ਗੀਤਕਾਰ) ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਜਾ ਖੜਕਾਇਆ। ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਬੈਠੇ ਘੁੱਟ ਲਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਕੋਲ ਪੈਨ ਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੇਰੇ

ਰੋਗ (ਮਾਰਕੀਟ) ਦਾ ਉਪਾਅ ਕਰੋ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਅੱਗ ਬਗੋਲੇ ਹੋ ਉਠੇ, “ਦੁਸ਼ਟਾ ਭੱਜ ਜਾਹ ਇਥੋਂ।”

ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਉਸਤਾਦ (ਬਾਬਾ) ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਚਰਨੀਂ ਆ ਪਿਆ, ਹੁਣ ਭਾਵੇਂ ਮਾਰ ਦੇਵੋ, ਭਾਵੇਂ ਰੱਖ ਲਓ। ਉਹ ਕੁਝ ਨਰਮ ਹੋਏ ਤੇ ਬੋਲੇ, “ਬੇਵਕੂਫ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅੱਜ ਤਕ ਸਾਈਕਲ ‘ਤੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦਾ ਨਾ ਫਿਰਦਾ। ਟੁੱਟੇ ਜਿਹੇ ਮਕਾਨ ‘ਚ ਨਾ ਰਹਿੰਦਾ। ਤੇਰੇ ਗੁੱਟ ਸੁੰਨੇ-ਸੁੰਨੇ ਨਾ ਹੁੰਦੇ। ਤੇਰਾ ਗਲ ਬੀਆਬਾਨ ਨਾ ਹੁੰਦਾ...ਤੇਰੀ ਬੈਂਕ ਵਾਲੀ ਕਾਪੀ ਬਾਂ-ਬਾਂ ਨਾ ਕਰਦੀ।”

“ਉਸਤਾਦ ਜੀ ਜੇ ਸਵੇਰ ਦਾ ਭੁੱਲਿਆ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਘਰ ਆ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲਿਆ ਨ ਜਾਣੀਏ,” ਮੇਰੇ ਮੂੰਹੋਂ ਹਲੀਮੀ ਨਾਲ ਆਪੇ ਹੀ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। “ਮੁਰਖ ਹੁਣ ਸ਼ਾਮ ਨਹੀਂ, ਰਾਤ ਦੇ ਅੱਠ ਵੱਜ ਚੁੱਕੇ ਨੇ। ਸ਼ਾਮ ਤਾਂ ਕਦੇ ਦੀ ਲੰਘ ਚੁੱਕੀ ਆ। ਚਾਰ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਨਵਾਂ ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਣਾ। ਮੈਂ ਚਾਰ ਘੰਟਿਆਂ ‘ਚ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਘੋਲ ਕੇ ਪਿਲਾ ਦਿਆਂ।”

“ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਕਰੋ ਉਸਤਾਦ ਜੀ, ਦਰ ‘ਤੇ ਆਏ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਨਾ ਮੋੜੋ।” ਮੈਂ ਤਰਲਾ ਕੀਤਾ। “ਜੇ ਮੈਂ ਕਹੂੰਗਾ ਕਰੇਗਾ?” “ਹਾਂ ਉਸਤਾਦ ਜੀ, ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਹੂੰਗਾ।” “ਸੋਚ ਲੈ!” “ਹਾਂ ਜੀ ਸੋਚ ਲਿਆ।” “ਕਲਮ ‘ਤੇ ਹੱਥ ਧਰ ਕੇ ਸਹੁੰ ਖਾ।” ਮੈਂ ਕਲਮ ‘ਤੇ ਹੱਥ ਧਰ ਲਿਆ ਤੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਕਸਮ ਖਾ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਉਸਤਾਦ ਜੀ ਕਹਿਣਗੇ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਉਹ ਹੀ ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਹ ਹੀ ਕਹੂੰਗਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹੂੰਗਾ।”

ਹੁਣ ਉਸਤਾਦ ਜੀ ਗੰਭੀਰ ਅਵਸਥਾ ‘ਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਗਹਿਰੀ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ‘ਚ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, “ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨ ਕਿ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਸੀ, ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ, ਅੱਜ ਨਵੇਂ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਥਾਪਨਾ ਦਿਵਸ ਹੈ।” ਮੇਰੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸੰਘ ‘ਚੋਂ ਨਾ ਲੰਘੀ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, “ਸੋਚ ਲੈ,

ਤੂੰ ਕਸਮ ਖਾਧੀ ਸੀ।” ਫੇਰ ਉਹ ਬੋਲੇ, “ਕੀ ਨੈਤਿਕਤਾ-ਨੂਤਿਕਤਾ ਜਿਹੀ ਲਈ ਫਿਰਦੈ? ਤੇਰੀ ਇਸ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਪੁੱਛਦੈ? ਬੜੀ ਸਾਫ-ਸੁਥਰੀ ਗਾਇਕੀ/ਗੀਤਕਾਰੀ ਲਈ ਫਿਰਦੈ! ਕੋਈ ਕੰਪਨੀ ਤੈਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ?” “ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ?” ਮੈਂ ਉਸਤਾਦ ਜੀ ਅੱਗੇ ਲਿਲਕ ਪਿਆ।

“ਭੁੱਲ ਜਾ ਕਿ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਆ। ਜਦੋਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਸ਼ਹਿਰ ‘ਚ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਕੋਠੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਪੰਜ-ਸੱਤ ਪਲਾਟ ਹੋ ਗਏ, ਲੰਬੀ ਕਾਰ ਤੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਈ, ਗੁੱਟਾਂ ‘ਤੇ ਸੋਨਾ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਚੋਨੀਆਂ ਤੇਰੇ ਗਲੇ ‘ਚ ਲਹਿਰਾਉਣ

ਮੈਂ ਸਿਰ ਨਿਵਾਉਂਦੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਕੀ ਐਵੇਂ ਪਾਗਲਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਧੀਆਂ-ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਨੇ। ਕਦੇ ਸਟੇਜ ‘ਤੇ ਮਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਨਾਂ। ਮੇਰੇ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਹ? ਧੀਆਂ ਨੇ ਤੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ‘ਚ ਨੀਲੇ ਨੋਟ ਫੜਾ ਦੇਣੇ ਨੇ? ਭੈਣਾਂ ਨੇ ਗਰਾਟਾਂ ਦੇ ਦੇਣੀਆਂ ਨੇ? ਨਾਲੇ ਮਾਂ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਉਣਾ ਸੀ, ਚੁੰਘਾ’ਤਾ, ਹੁਣ ਉਹਦੇ ਕੋਲੋਂ ਕੀ ਭਾਲਦੈ? ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਬ ਵਾਂਗੂੰ ਚੂਪ ਕੇ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਕਲਾ ਸਿੱਖ।

ਇਕ ਥਾਂ ‘ਤੇ ਤੂੰ ਸਟੇਜ ‘ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਬਕਵਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵੱਡੀ ਭਾਬੀ ਮਾਂ

ਲੱਗ ਪਈਆਂ, ਜੇਬ ਭਾਰੀ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਪਈ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਵੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ‘ਚ ਬਦਲ ਜਾਣੀ ਆ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਐਂ ਕਹਿਣਾ ਬਣੀ ਜਿਵੇਂ ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਕਹਿ ਰਿਹਾ, ਅਸਲ ਨੈਤਿਕਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਆ। ਭੁੱਲ ਜਾ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ।” “ਸਮਝੋ ਮੈਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਉਸਤਾਦ ਜੀ,”

ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਏ ਤੇ ਛੋਟੀ ਧੀਆਂ ਵਰਗੀ ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਭੈਣਾਂ ਵਰਗੀ। ਜੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਗੁਸਤਾਖੀ ਮੁੜ ਕੇ ਸਟੇਜ ‘ਤੇ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜਾਣਦਾ ਰਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਸਟੇਜ ‘ਤੇ ਉਹ ਗੀਤ ਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਕ ਵਾਰੀ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਜੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਛਿੱਤਰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਤੇਰੀ...ਪਰ ਮੈਂ ਸੰਭਲ ਗਿਆ। ਯਾਦ ਕਰ ਤੂੰ

ਵਿਅੰਗ

ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿੱਥੇ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੀ ਧੀ-ਭੈਣ ਸਭ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਹੁੰਦੀ ਏ ਤੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਅਪਣਤ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਸਾਲਾ ਬਣਿਆ ਅਪਣਤ ਦਾ...।”

“ਹਜ਼ੂਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਦਾਂ,” ਮੈਂ ਹਲੀਮੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। “ਮਾਫੀ ਮੰਗ ਲਈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਮੁਖੜੇ ਲੈ ਜਾ। ਬੜੇ ਕੀਮਤੀ ਮੁਖੜੇ ਨੇ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਪੂਰੇ ਗੀਤ ਬਣਾ ਕੇ ਕਿਤੇ ਵਿਆਹ-ਸ਼ਾਦੀ ‘ਤੇ ਗਾ ਦੇਵੀਂ। ਜਿਥੇ ਤੂੰ ਗਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਉਸ ਥਾਂ ‘ਤੇ ਕਿਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਤੈਨੂੰ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਸਮਝਿਆ?” ਉਹ ਬੜੇ ਬਾਬਾ-ਮਈ ਲਹਿਜ਼ੇ ‘ਚ ਬੋਲੇ।

“ਲਿਆਓ ਜੀ ਮੁਖੜੇ ਦਿਉ,” ਮੈਂ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਭੀਖ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ।

ਪਹਿਲੇ ਗੀਤ ਦਾ ਮੁਖੜਾ ਲਿਖ:
ਪਿੰਡ ਦੀ ਕੁੜੀ ‘ਤੇ ਸਾਡਾ ਦਿਲ ਆ ਗਿਆ,
ਟੈਲੀਫੋਨ ਦਾ ਹੈ ਭਾਰੀ ਬਿਲ ਆ ਗਿਆ,
ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੀਦਾ
ਹਉਕੇ ਭਰਦੇ ਰਹੀਦਾ
ਪਿੰਡ ਦੀ...।

ਦੂਜਾ:
ਰੱਜ ਸਵੇਰੇ ਦਰਾਂ ਮੂਹਰਿਓਂ
ਲੰਘਿਆ ਕਰ ਵੇ ਜ਼ਾਲਮਾ,
ਮਿੱਠਾ ਮਿੱਠਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂਦਾ
ਖੰਘਿਆ ਕਰ ਵੇ ਜ਼ਾਲਮਾ।
ਗੁਆਂਢਣ ਵਾਲੇ ਗੀਤ:
ਸਾਡੇ ਹੈ ਚੁਬਾਰੇ ਵਿਚ ਮੋਰੀ ਮਿੱਤਰੇ,
ਦੇਖਾਂ ਮੈਂ ਗੁਆਂਢਣ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਮਿੱਤਰੇ।
ਭਾਬੀਆਂ ਲਈ ਅਸਲੀ ਗੀਤ ਵੀ ਲੈ ਜਾ:
“ਭਾਬੀਏ ਦਿਉਰ ਪੁੱਛਦਾ,
ਕਦੇ ਜਾਊਗਾ ਜਹਾਜ਼ ਵੀਰਾ ਚੜ੍ਹ ਕੇ।”
ਉਹ ਹੋ, ਕੁੜੀਆਂ ਬਾਰੇ ਗੀਤ ਦਾ ਮੁਖੜਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਣਾ ਹੀ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ:

ਉਹ ਕੁੜੀ ਦਿਲ ਵਿਚ ਵਸ ਗਈ ਓ ਯਾਰ,
ਦਿਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸਾਰੀ ਦੱਸ ਗਈ ਓ ਯਾਰ,
ਉਹ ਕੁੜੀ, ਉਹ ਕੁੜੀ...।

(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫੇ ‘ਤੇ)

ਮੇਰੇ ਗੁਆਂਢ ਸਥਿਤ 'ਸਾਚਾ ਧਨ' ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਸੁਖਪਾਲਵੀਰ ਸਿੰਘ ਹਸਰਤ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਅਰਦਾਸ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਭੋਗ ਮਗਰੋਂ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਧੀਰ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋ ਜਾਣੀ ਸੁਭਾਵਕ ਹੀ ਸੀ।

“ਨੇੜੇ ਆਏ ਹੋਏ ਹੋ, ਚਲੋ ਘਰ।” ਮੈਂ ਧੀਰ ਨੂੰ ਚਾਹ ਦੇ ਕੱਪ ਦਾ ਸੌਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਧੀਰ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਗਿਆ।

ਰਲ ਬੈਠਦਿਆਂ ਹੀ ਮੈਂ ਬਲਵੰਤ ਗਾਰਗੀ ਰਚਿਤ ਧੀਰ ਦੇ ਰੇਖਾ ਚਿੱਤਰ 'ਸੁਰਮੇ ਵਾਲੀ ਅੱਖ' ਦੀ ਗੱਲ ਛੇਰੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਮੈਂ ਗਾਰਗੀ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਰੇਖਾ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਗ੍ਰਿਹ 'ਸੁਰਬਤ ਦੀਆਂ ਘੁਟਾਂ' ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਸਾਂ।

“ਧੀਰ ਜੀ, 'ਸੁਰਮੇ ਵਾਲੀ ਅੱਖ' ਨੂੰ ਅੱਜ ਮੈਂ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ।” ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ ਦੀ ਦੇਰ ਸੀ ਕਿ ਧੀਰ ਭਖ ਉਠਿਆ।

“ਇਹ ਲੇਖ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜੋ ਗਾਰਗੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਗਾਰਗੀ ਦੇ ਘਰ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾਂ ਉਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗਾਰਗੀ ਨੇ ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੈ 'ਸੁਰਮੇ ਵਾਲੀ ਅੱਖ'। ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗਾਰਗੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਾ ਪੁੱਛਿਆ। ਚਾਰ-ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਗਾਰਗੀ ਨੇ ਆਪ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਪੁੱਛਿਆ: ਸੁਣਾਵਾਂ? ਮੈਂ ਕਿਹਾ-ਤੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ ਭਾਈ। ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਾਂ? ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਬਜੈਕਟ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਉਸ ਸੁਣਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਲੇਖ ਮੇਰੀ ਅੱਖ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੀ...ਧੀਰ ਦੀ ਅੱਖ ਕਦੇ ਸੂਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕਦੇ ਕਾਸ਼ਨੀ। ਕਦੇ ਨੀਲੀ ਤੇ ਕਦੇ ਸਾਵੀ...ਇੰਦਾਂ ਕਰ ਕੇ ਪੰਜ-ਸੱਤ ਫਿਕਰੇ ਸਨ। ਫਿਕਰੇ ਸੁਣਾਉਣ ਮਗਰੋਂ ਗਾਰਗੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਤੈਂ ਸਾਰਾ ਸੁਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਲੇਖ ਛਪੇਗਾ ਨਹੀਂ, ਤੇ ਜੇ ਛਪਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੁਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਤੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ ਭਾਈ।”

“ਫਿਰ?”

“ਉਹ ਲੇਖ ਜਦੋਂ ਗਾਰਗੀ ਨੇ ਛਪਵਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਮੁੱਢ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਚੰਗੇ ਫਿਕਰੇ ਉਸ ਸਾਰੇ ਹੀ ਕੱਟ ਦਿੱਤੇ। ਗਾਰਗੀ ਦਿਆਨਤਦਾਰ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਛੱਲ ਕਰਦੇ...” ਧੀਰ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਤਮਤਮਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ। ਤੀਉਤਿਓ ਤੀਉਤੀ। ਬਾਹਾਂ ਉਲਾਰਦਾ!

“ਪਰ ਧੀਰ ਸਾਹਿਬ, ਜੇ ਉਹ ਫਿਕਰੇ ਨਾ ਕੱਟਦਾ ਤਾਂ ਲੱਗਣਾ ਸੀ ਗਾਰਗੀ ਬੂਠ ਬੋਲਦੇ। ਧੀਰ ਦੀ ਅੱਖ ਦੇ ਇੰਨੇ ਰੰਗ ਕਿੱਥੇ ਨੇ ਭਲਾ...”

“ਤੂੰ ਸਮਝਦੀ ਨਹੀਂ ਕਾਨਾ। ਉਹਦਾ ਮਤਲਬ ਬਾਹਰੀ ਦਿਖ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਮੇਰੀ ਅੱਖ ਦੇ ਰੰਗ ਰਾਹੀਂ ਉਹਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਰਮਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਛੇਤੀ ਹੀ ਕਿਸੇ ਗੱਲੋਂ ਮੇਰਾ ਗਾਰਗੀ ਨਾਲ ਇਖਤਲਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਫਿਕਰੇ ਕੱਟ ਦਿੱਤੇ। ਉਹ ਬੇਈਮਾਨ ਹੈ...ਨਿਰਾ ਬਾਣੀਆ...ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਘਰ ਰਹਿਣਾ, ਉਹਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਖਰਚ ਕਰਨਾ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਮਲੰਗ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਕਿੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਖਰਚਣ ਨੂੰ...”

“ਫਿਰ ਉਹ ਕਾਹਦਾ ਬਾਣੀਆ ਹੋਇਆ ਧੀਰ

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੈਮਰੇ ਦਾ ਕੀ ਕਰਾਂ?

ਐਤਕੀਂ ਵਾਲੀ ਲਿਖਤ 'ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੈਮਰੇ ਦਾ ਕੀ ਕਰਾਂ?' ਵਿਚ ਕਾਨਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਾਨੀ ਦਾ ਰੰਗ ਮੂਲੋਂ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਦੋ ਮਹਾਂਰਬੀਆਂ-ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਧੀਰ ਅਤੇ ਬਲਵੰਤ ਗਾਰਗੀ ਬਾਰੇ ਚੁੰਝ-ਚਰਚਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਲਿਖਤ ਵਿਚੋਂ ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਵਿਅੰਗ ਦੇ ਫੁਹਾਰੇ ਨਾਲੋਂ-ਨਾਲ ਫੁੱਟਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਕਾਨਾ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਜਿਹੀ ਛੋਹ ਨਾਲ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿੰਦੀ। ਉਹਦੀ ਹਰ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਕਹਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਰ ਤਾਂ ਮਾਸ਼ਾ ਅੱਲ੍ਹਾ!...ਨਾਟਕ ਵੀ ਘੜੀ-ਮੁੜੀ ਝਾਤੀਆਂ ਮਾਰੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਜੀ। ਬਾਣੀਏ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਕ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕੇ ਰੁਪਿਆ ਖੱਟਣ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਜ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।”

“ਗਾਰਗੀ ਫੱਕੜ ਸੀ ਨਾ, ਕਾਨਾ। ਨਾ ਰੰਨ ਤੇ ਨਾ ਕੰਨ...”

“ਪਰ ਧੀਰ ਸਾਹਿਬ, ਗਾਰਗੀ ਦੇ ਰੇਖਾ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸਿਨਫ਼ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਮੀਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਵੱਡਮੁੱਲੀ ਦੇਣ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਪਾਠਕ ਹੈ ਗਾਰਗੀ। ਉਹਦਾ ਅਨੁਭਵ ਵਿਸ਼ਾਲ ਤੇ ਲਾਸ਼ਨੀ ਹੈ। ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਅਤੇ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ

ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ। ਪਾਠਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਤਮਸਾਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ...”

“ਪਰ ਕਾਨਾ, ਗਾਰਗੀ ਸੁਹਿਰਦ ਨਹੀਂ। ਔਰਤ ਦਾ ਗਾਰਗੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ, ਔਰਤ ਅੱਗੇ ਕਦੇ ਨਾ ਗਿਭਗਿਭਾਓ, ਆਪਣੇ ਵੱਟ ਵਿਚ ਰਹੋ, ਉਹ ਆਪੇ ਆ ਜਾਵੇਗੀ...”

“ਇਹ ਤਾਂ ਉਹ ਸੱਚ ਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਧੀਰ ਸਾਹਿਬ। ਔਰਤ ਮਰਦੀ ਹੈ ਮਰਦ ਦੇ ਮਰਦਾਉਪੁਣੇ 'ਤੇ। ਗਿਭਗਿਭਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਰੀੜ੍ਹ-ਰਹਿਤ

ਇਨੀ ਪਿਆਰੀ ਸਖਸੀਅਤ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ...”

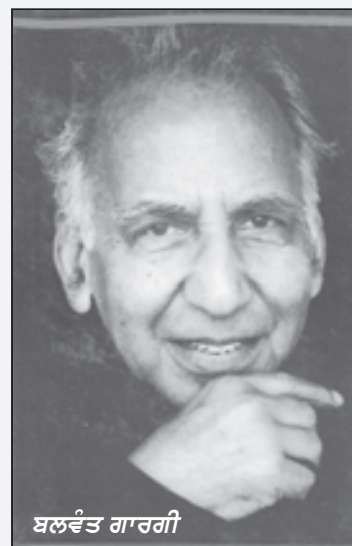
“ਗਾਰਗੀ ਨਾਟਕਕਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਦੋਸਤੀ ਦਾ ਵੀ ਨਾਟਕ ਕਰਦੇ। ਸਾਹਿਤ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿਚ ਟਕਰਾਅ ਜਾਣਾ ਸੁਭਾਵਕ ਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਲਵਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਇਕ ਪਾਸੇ ਖਿਸਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰ ਮਗਰੋਂ ਆ ਕੇ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ...”

“ਇਹ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਵਡਿੱਤਣ ਹੋਈ ਧੀਰ ਸਾਹਿਬ...”

ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਧੀਰ

ਮੈਂ ਗਾਰਗੀ ਦੇ ਘਰ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾਂ ਉਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗਾਰਗੀ ਨੇ ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੈ 'ਸੁਰਮੇ ਵਾਲੀ ਅੱਖ'। ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗਾਰਗੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਾ ਪੁੱਛਿਆ। ਚਾਰ-ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਗਾਰਗੀ ਨੇ ਆਪ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਪੁੱਛਿਆ: ਸੁਣਾਵਾਂ? ਮੈਂ ਕਿਹਾ-ਤੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ ਭਾਈ। ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਾਂ? ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਬਜੈਕਟ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਉਸ ਸੁਣਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਲੇਖ ਮੇਰੀ ਅੱਖ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੀ... ਧੀਰ ਦੀ ਅੱਖ ਕਦੇ ਸੂਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕਦੇ ਕਾਸ਼ਨੀ। ਕਦੇ ਨੀਲੀ ਤੇ ਕਦੇ ਸਾਵੀ... ਇੰਦਾਂ ਕਰ ਕੇ ਪੰਜ-ਸੱਤ ਫਿਕਰੇ ਸਨ।

ਬਲਵੰਤ ਗਾਰਗੀ

ਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧੁਰ ਅੰਦਰ ਤਕ ਦੇ ਸੱਚ ਦੀ ਤੰਦ ਪਕੜ ਕੇ ਖਾਕਾ ਖਿਚਣਾ ਕੋਈ ਖਾਲਾ ਜੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਦੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਖਣਕਾਰ...”

“ਹਾਂ, ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਗਾਰਗੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਕ-ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਚੁਣਨ ਤੇ ਚਿਣਨ ਵਿਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਦਿਸ਼ਾ ਜਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ, ਸਰਾਸਰ ਗਲਤ। ਬਿਨਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਬੋਲੀ ਦੇ ਕੀ ਮਾਇਨੇ...”

“ਪਰ ਧੀਰ ਜੀ, ਕੁਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਗਾਰਗੀ ਦੇ ਰੇਖਾ ਚਿੱਤਰਾਂ ਸਦਕੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਲੇਖਕਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਲੇਖਕ ਦੇਵਤੇ ਨਾ ਹੋ ਕੇ

ਹੋਇਆ। ਅਜਿਹੇ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਔਰਤ ਹਮਦਰਦੀ ਤਾਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ।”

“ਗਾਰਗੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸੁਹਿਰਦ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧੀਆ, ਨਫੀਸ, ਕਲਚਰਡ।”

“ਇਥੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਧੀਰ ਸਾਹਿਬ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਗਾਰਗੀ ਲੇਖਕ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਐਸੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪਿਆਰੇ ਤੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਲੱਗਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਉਸ ਨੇ 'ਸੁਰਮੇ ਵਾਲੀ ਅੱਖ' ਵਾਲਾ ਰੇਖਾ ਚਿੱਤਰ ਨਾ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਧੀਰ ਦੀ

“ਮੈਨੂੰ ਗਾਰਗੀ ਨੇ ਆਪ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਛੇ ਹੀ ਨਾਮਵਰ ਲੇਖਕ ਹਨ: ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ, ਪ੍ਰੋ. ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਕਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ, ਪੰਜਵਾਂ ਧੀਰ ਯਾਨੀ, ਕਿ ਮੈਂ ਤੇ ਛੇਵਾਂ ਉਹ ਆਪ, ਗਾਰਗੀ।”

“ਪਰ ਧੀਰ ਸਾਹਿਬ, ਇਹ ਗਾਰਗੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਰਾਇ ਸੀ, ਸਮੁੱਚੇ ਪੰਜਾਬੀ ਪਾਠਕ ਜਗਤ ਦੀ ਨਹੀਂ; ਤੇ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਰਾਇ ਸਦੀਵੀ ਜਾਂ ਸਰਬ-ਸਾਂਝੀ ਹੋ ਵੀ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤੇ ਨਹੀਂ ਵੀ। ਆਪਣੇ ਸਮਕਾਲੀ ਸੁਜਾਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕੀਕੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ

ਕਾਨਾ ਸਿੰਘ

ਫੋਨ:91-95019-44944

ਹੋ? ਫਿਰ ਇਹ ਵੀ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰਾਇ ਸਦੀਵੀ ਹੀ ਰਹੇ। ਰਾਇ ਬਦਲ ਵੀ ਤਾਂ ਸਕਦੀ ਹੈ...”

“ਪਰ ਡਿਫਰੈਂਸ ਹੋ ਜਾਣ ਨਾਲ ਰਾਇ ਬਦਲ ਦੇਣੀ ਗਲਤ ਹੈ, ਬਕਵਾਸ।”

“ਪਰ ਧੀਰ ਜੀ, ਕੀ ਗਾਰਗੀ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਮੁਤਾਬਕ ਹੀ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਜਾਂ ਵੱਡਾ ਲੇਖਕ ਹੋਵੇਗਾ? ਬਲਵੰਤ ਗਾਰਗੀ, ਗਾਰਗੀ ਹੀ ਸਹੀ, ਸਮੁੱਚਾ ਸਾਹਿਤ ਸੰਸਾਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ...”

...

ਧੀਰ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮੈਨੂੰ ਗਲਪ ਜਾਂ ਵਾਰਤਕ ਲਿਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ-“ਕਾਨਾ, ਤੇਰਾ ਅਨੁਭਵ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ। ਤੂੰ ਕਹਾਣੀ ਲਿਖ, ਵਾਰਤਕ ਲਿਖ। ਛੋੜ ਕਵਿਤਾ ਤੇ ਵਿਅੰਗ। ਵਿਅੰਗਕਾਰ ਕੋਈ 'ਭਾਈਆ' 'ਚਾਚਾ' ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਚਤਮ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਨਹੀਂ।”

ਉਦੋਂ ਤਕ ਮੇਰਾ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਲੋਹਿਓ ਪਾਰਸ' ਛਪ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਤੇ ਮੈਂ ਗਾਹੇ-ਬਗਾਹੇ 'ਵੇਲਣਾ', 'ਮੋਟਾ ਪਤੀ' ਆਦਿ ਵਿਅੰਗ ਲੇਖ ਲਿਖ ਰਹੀ ਸਾਂ। ਧੀਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਸਦਕਾ ਮੈਂ 'ਜਿੰਦੁਆ' ਕਹਾਣੀ ਲਿਖੀ ਤੇ ਫਿਰ 'ਖੁਸ਼ਬੂ' ਵੀ। ਜੋ ਧੀਰ ਨੇ ਸੁਣੀਆਂ-ਮਾਣੀਆਂ ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਲਿਖਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਛੇਤੀ ਹੀ ਮੈਥੋਂ ਸਾਹਿਰ ਲੁਧਿਆਣਵੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰੇਖਾ ਚਿਤਰ ਲਿਖ ਹੋ ਗਿਆ। ਗੋਡਿਆਂ ਦੇ ਦਰਦ ਦੀ ਦਵਾਈ ਲੈਣ ਆਏ ਧੀਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸੁਣਾਉਣ ਲੱਗੀ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ, ...ਚਿੱਟੇ ਦੁੱਧ ਕੁਰਤੇ ਪੰਜਾਮੇ ਵਿਚ ਸੰਧੂਰੀ ਭਾਅ ਮਾਰਦਾ ਗੰਧਮੀ ਚਿਹਰਾ, ਤਿੱਖਾ ਨੱਕ, ਰੌਸ਼ਨ ਮੱਥਾ ਤੇ ਲਾਖੇ ਹੋਠ...ਸਾਹਿਰ ਲੁਧਿਆਣਵੀ ਦੀ ਦਿੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਮੈਂ ਪੁੱਜੀ ਹੀ ਸਾਂ ਕਿ ਧੀਰ ਨੇ ਨੱਕ-ਮੂੰਹ ਸੰਗੋੜਿਆ। ਮੱਥਾ ਵੱਟੋ-ਵੱਟ।

“ਬਸ ਕਰ ਕਾਨਾ, ਸਾਹਿਰ ਕਿੱਥੇ ਸੁਹਣਾ ਸੀ...ਕਾਲਾ ਭੱਦਾ, ਮਾਤਾ ਦੇ ਦਾਗ਼...ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਨਹੀਂ...”

“ਪਰ ਧੀਰ ਸਾਹਿਬ, ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਦੇ ਕੈਮਰੇ ਦੇ ਫੋਕਸ ਸਾਹਵੇਂ ਜਿਹੜਾ ਸਾਹਿਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੰਦਾਂ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੈਮਰੇ ਦਾ ਕੀ ਕਰਾਂ? ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬੜੇ ਸੁਹਣੇ ਲੱਗਦੇ ਹੋ...” ਸਰਮਾਕਲ ਜਿਹੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਸਹਿਜ ਹੋ ਗਏ ਧੀਰ ਦੇ ਨਕਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਫੈਲ ਗਈ।

“ਭੋਲਾ ਧੀਰ।” ਮੇਰੇ ਹੋਠ ਫਰਕੇ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਹਿਟ ਗੀਤਕਾਰ/ਗਾਇਕ ਬਣਾਂਗਾ

(ਪਿਛਲੇ ਸਫੇ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਕਿਉਂ ਹੈ ਨਾ ਕਮਾਲ ਮੁਖਤਿਆਰਾਂ 'ਚ। ਤੈਨੂੰ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਮੁਖੜੇ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਪਰ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਨੀ ਹੀ ਪੈਣੀ ਸੀ। ਤੂੰ ਮੈਥੋਂ ਭੁੱਖਾ ਮਰਦਾ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਹੁਣ ਭੱਜ ਜਾ, ਖੜ੍ਹੀ ਨਾ ਰਾਹ 'ਚ ਕਿਤੇ। ਤੂੰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੁੱਟ ਕੇ ਲੈ ਚੱਲਿਆ ਏਂ। ਅਗਲੀ ਵਾਰੀ ਆਈਂ, ਤੈਨੂੰ ਦੱਸੁੰਗਾ ਕਿ ਗੀਤ ਚੋਰੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੇ ਨੇ। ਸਮਝਿਆ?”

ਮੈਂ ਆਉਣ ਲੱਗਿਆਂ ਇਕ ਵਾਰੀ ਫੇਰ ਕਸਮ ਖਾ ਕੇ ਉਠਿਆ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਹਿੱਟ ਗੀਤਕਾਰ/ਗਾਇਕ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣੁੰਗਾ? ਜਦ ਮੈਂ ਉਸਤਾਦ ਜੀ ਦੇ ਪੂਰਨਿਆਂ 'ਤੇ ਚੱਲੁੰਗਾ, ਪਿੰਡ ਦੀ ਧੀ-ਭੈਣ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ-ਭੈਣ ਨਹੀਂ ਸਮਝੁੰਗਾ, ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੀ ਕੁੜੀ ਦੇ ਲੱਕ ਵੱਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦਿਉਂਗਾ, ਧੀਆਂ-ਭੈਣਾਂ ਤੇ ਮਾਂਵਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਨਹੀਂ ਗਾਉਂਗਾ, ਭਾਬੀ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੁੰਗਾ (ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ), ਫੇਰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਣੁੰਗਾ

ਹੀ ਹਿਟ ਗੀਤਕਾਰ/ਗਾਇਕ-ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ?

ਇੰਨਾ ਸੋਚ ਕੇ ਮੈਂ ਘਰ ਨੂੰ ਆ ਗਿਆ। ਮੁਖਤਿਆਰਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਬਣਾ ਲਏ। ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਮੈਂ ਬਦੇ-ਬਦੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਿਆ। ਜਾ ਕੇ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, “ਮੈਂ ਕੋਈ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਸਗੋਂ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਯਾਰ ਭਿੰਦੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ।” ਮੇਰੇ ਗੀਤ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਲਓ ਜੀ ਮੈਂ ਗਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨੋਟਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਵਰਖਾ ਹੋਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਨੋਟ ਜੇਬ 'ਚ ਪਾਉਣੇ ਔਖੇ ਹੋ ਗਏ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋ-ਚਾਰ ਸੌ ਬਣ, ਮੈਂ ਪੈਂਟ ਦੀ ਜੇਬ 'ਚ ਹੀ ਪਾਉਂਗਾ। ਪਰ ਬਾਬਿਓ! ਉਥੇ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਹੋ ਗਈ।

ਇਕ ਗੱਲ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰੀ ਲੱਗੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਬੰਦੇ ਸੌਫੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਇਹੋ-ਜਿਹੇ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਭੰਡਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬੱਕਦੇ, ਉਹ ਵੀ ਮੇਰੇ ਗੀਤਾਂ ਉੱਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਕੇ ਨੱਚਣ ਲੱਗ ਪਏ।

ਮੈਨੂੰ ਉਸਤਾਦ ਜੀ ਦੇ ਕਹੇ ਲਫਜ਼ ਚੇਤੇ ਆ ਗਏ, “ਬਚਿੱਤਰ ਸਿੰਘ! ਇਹ ਨੈਤਿਕਤਾ-ਨੁਤਿਕਤਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ...ਤੇਰਾ ਵਹਿਮ ਏ।” ਬਾਬਿਓ! ਇਸ ਸੀਜ਼ਨ 'ਚ ਹੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ

ਬੜਾ ਪੈਸਾ ਆ ਜਾਣੈ। ਕਾਰ ਖਰੀਦ ਲੈਣੀ ਆ, ਕੋਨੀ ਪਾ ਲੈਣੀ ਆ। ਗੁੱਟਾਂ 'ਤੇ ਸੋਨਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਣੈ। ਜੇਬ ਨੇ ਭਾਰੀ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣੈ। ਪੱਤਰਕਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਆੜੀ ਪੈ ਜਾਣੀ ਆ। ਅਖਬਾਰਾਂ 'ਚ ਮੇਰੇ ਲੇਖ ਲਗ ਜਾਣੇ ਨੇ, “ਚੰਨ ਵਰਗਾ-ਬਚਿੱਤਰ ਅਣਖੀ”, “ਅਣਖੀਲੀ ਗਾਇਕੀ ਦਾ ਗੀਤਕਾਰ ਤੇ ਗਾਇਕ-ਬਚਿੱਤਰ ਅਣਖੀ”, “ਪਰਿਵਾਰਕ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਗਾਇਕ-ਬਚਿੱਤਰ ਅਣਖੀ”, “ਜੋ ਸੁਰਾਂ ਨਾਲ ਇਕ ਸੁਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ-ਬਚਿੱਤਰ ਅਣਖੀ”।

ਲੱਖ ਲੱਖ ਸ਼ੁਕਰ ਉਸ ਉਸਤਾਦ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇ ਕੇ ਨਰਕ 'ਚੋਂ ਕੱਢ ਲਿਆ। ਹੁਣ ਵਾਲੀ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਉਕਾ ਹੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਹਾਂ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਬਹੁਤ ਹੈ ਇਸ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਅਪਣੇ ਤੇ ਦੀ ਚਟਣੀ ਬਣਾ ਕੇ ਖਾ ਲਿਓ-ਵੱਡਿਓ ਅਪਣੇ ਤਿਓ, ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਅਕਲ ਨੂੰ ਕੀਹਨੇ ਪੁੱਛਣਾ?

ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਣ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਬੜਾ ਹੀ ਦਿਲ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਕਹਾਂਗਾ ਜ਼ਰਾ ਠਹਿਰ ਕੇ। ਮੈਨੂੰ ਹਿਟ ਗੀਤਕਾਰ/ਗਾਇਕ ਬਣ ਜਾਣ ਦਿਓ ਬਸ!

ਸੰਸਕਾਰ

ਧਨਾਢ ਆਦਮੀ ਯਤਿੰਦਰ ਦੀ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਡਾਊਨ ਟਾਊਨ ਦੇ ਇਕ ਵੱਡੇ ਹੋਟਲ ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਨੌਂ ਕੁ ਵਜੇ ਯਤਿੰਦਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਅਤੇ ਯਾਰ ਦੋਸਤ ਹੜ੍ਹ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਉਣ ਲੱਗੇ। ਦੇਖਦਿਆਂ-ਦੇਖਦਿਆਂ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਚਹਿਲ-ਪਹਿਲ ਚਮਕਣ ਲੱਗੀ।

ਯਤਿੰਦਰ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇਬੋ ਆਪਣੇ ਦੋ ਬੱਚਿਆਂ ਪੁੱਤਰ ਪਿੱਕੀ ਜੋ ਅੱਠ ਕੁ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਸ ਕੁ ਸਾਲ ਦੀ ਲੜਕੀ ਸਵੀਟੀ ਸਮੇਤ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਗਈ।

ਡੀ.ਜੇ. ਵੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਾਰੂ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦੌਰ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲੋਕ ਦਾਰੂ ਦੇ ਸਰੂਰ ਵਿਚ ਡੀ.ਜੇ. ਦੇ ਗਾਣਿਆਂ 'ਤੇ ਡਾਂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਗਾਣਾ ਵੱਜਦਾ ਤਾਂ ਭੰਗੜੇ ਦਾ ਦੌਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਰੰਗੀਨ ਮਾਹੌਲ 3-4 ਘੰਟੇ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਪਾਰਟੀ ਮੱਧਮ ਪੈਣ ਲੱਗੀ। ਲੋਕੀਂ ਆਪੋ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਝੱਟ ਹੀ ਹੋਟਲ ਦਾ ਹਾਲ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਪਿੱਕੀ ਅਤੇ ਸਵੀਟੀ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਹਾਲ ਦੇ ਇਕ ਬਮਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਬੜੇ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਸੋਚਾਂ ਵਿਚ ਡੁੱਬੇ ਆਪਣੀ ਮੰਮੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਰਾਤ ਦਾ ਇਕ ਵੱਜ ਚੁਕਾ ਸੀ। ਹਾਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਕ

ਮਿੰਨੀ ਕਹਾਣੀ

ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਸਫਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਵੇਖ ਉਹ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਹੈ? ਇਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬੱਚੇ ਬੋਲੇ ਕਿ ਮੰਮੀ ਦੇ ਨਾਲ। ਇੰਨਾ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕੀ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਕ ਰੈਸਟ ਰੂਮ ਵਿਚ ਸਿੱਕ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਇਕ ਔਰਤ ਉਲਟੀਆਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਮੀ ਦੇਬੋ ਨੇ ਫਟਾ ਫਟ ਮੂੰਹ ਧੋਤਾ ਅਤੇ ਲੜਖੜਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਆਈ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਾਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੀ ਅਤੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹੜੇ ਵੇਲੇ ਘਰੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ।

ਅਜੇ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਹਰੋਂ ਕਾਰ ਦੇ ਹਾਰਨ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਆਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੌਲੀ ਕੁ ਦੇਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦਾ ਖੜਕਾ ਹੋਇਆ। ਸਵੀਟੀ ਬੋਲੀ, “ਡੈਡੀ!” ਪਰ ਡੈਡੀ ਗੁਰਦਿਆਲ ਵੀ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਬੁੜ-ਬੁੜਾਉਂਦਾ ਕੁਝ ਕੌੜੇ-ਫਿੱਕੇ ਬੋਲ ਬੋਲਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਬੈਡ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਬੂਟਾਂ ਸਣੇ ਉਸ 'ਤੇ ਮੂਧਾ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।

-ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ

ਫੋਨ: 661-493-5274

ਲੰਗਰ ਵਿਚ ਪਏ ਰੋਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਅਜੈਬ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾ ਹੋਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੁਆਲਾ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਭਲਾ ਹੋਰ ਕੌਣ ਲੜ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਦੁਖਾਤੀ ਹੋਈ ਉਹਦੀ ਅਣਖ। ਫਿਰ ਵੀ ਜਾਨਣ ਲਈ ਉਹ ਲੰਗਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਹੋ ਤੁਰਿਆ। ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹੀ ਗੱਲ ਹੋਈ। ਜੁਆਲਾ ਭੁੜਕ-ਭੁੜਕ ਕੇ ਹੌਲਦਾਰ ਦਾ ਗਲਮਾ ਫੜਨ ਤੱਕ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਜੈਬ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਉਹ ਹੋਰ ਭੜਕ ਉਠਿਆ।

“ਹੁਣ ਆਓ ਓਏ ਮੇਰਿਓ ਸਾਲਿਓ। ਦੇਖੀਏ ਬੋਨੂੰ।”

“ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ?”

“ਹੋਣਾ ਕੀ ਸੀ ਜੈਬ ਸਿਆਂ। ਮੈਂ ਵਾਰੀ ਸਿਰ ਆਪਦੀ ਰੋਟੀ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆਹ ਅਲਾਲਾ ਵਾਲਾ ਵੱਡਾ ਬਰਿਆਤ ਮੇਰੇ ਮੂਹਰੇ ਦੀ ਹੋ ਕੇ ਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਸਰਸਰੀ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਬਈ ਲਾਈਨ ‘ਚ ਸਾਰੇ ਈ ਬੈਠੇ ਆਂ। ਮੇਰੇ ਪਤਿਉਰੇ ਦੇ ਨੇ ਮੂੰਹ ‘ਤੇ ਬੱਪੜ ਮਾਰਿਆ। ਉਲਟਾ ਆਹ ਹੌਲਦਾਰ ਇਹਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੈ।”

ਵਿਚ ਪੈ ਕੇ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਰਫਾ-ਦਫਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਕੈਦੀ ਤੇ ਹਵਾਲਾਤੀ ਆਪੋ-

ਮੀਤ ਖੱਟੜਾ

ਆਪਣੀਆਂ ਬੈਰਕਾਂ ਵੱਲ ਨੂੰ ਹੋ ਤੁਰੇ। ਜੁਆਲਾ ਅੱਗ ਵਾਂਗੂੰ ਬਲਦਾ ਅਜੈਬ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ ਤੁਰਿਆ।

“ਵੱਡੇ ਵੀਰ! ਲੜਿਆ ਨਾ ਕਰ। ਏਥੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬੱਲੇ ਤੱਕ ਸਾਰਾ ਆਵਾ ਈ ਉਤਾ ਦਾ। ਕੀਹਦੇ-ਕੀਹਦੇ ਨਾਲ ਲੁੱਥੇਗਾ? ਇਥੇ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਦੇ ਘਪਲੇ ਨੇ। ਸਾਰਾ ਉਪਰੋਂ ਈ ਮੀਹ ਆਂਗੂੰ ਵਰਦੈ। ਜਾਣ ਕੇ ਆਪਾਂ ਕੀ ਲੈਣੈ।” ਅਜੈਬ ਨੇ ਬੜੀ ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

“ਬਾਈ ਕੀ ਕਰਾਂ? ਜਰ ਨੀ ਹੁੰਦਾ। ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਸੋਚੀਦਾ ਕੀ ਲੈਣਾ। ਪਰ...ਆਹ ਪਰਸੋਂ ਈ ਦੇਖ ਲੈ ਰੋਟੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ। ਬੰਦਾ ਸਹੁਰਾ ਰਾਜੀ ਕਿਵੇਂ ਰਹੂ। ਪਤਾ ਨੀ ਕਿੰਨੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਬੇਰੀ ਦਾਲ ਹੋਈ। ਜੇ ਜਰਾ ਕੁ ਸੱਚ ਕਹਿ-ਤਾ ਤਾਂ ਸਾਲਾ ਡਿਪਟੀ ਕਿਮੇਂ ਗਿੱਠ-ਗਿੱਠ ਟੱਪਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਹਿ ਕਰ ਦੂੰ ਮੈਂ ਅਹੁ ਕਰਦੂੰ। ਲੁਟੇਰੇ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਦੇ।”

ਅਜੈਬ ਬੋਲੇ ਦਿਨ ਹੀ ਬੀਤੇ ਸਨ, ਡਿਪਟੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਬਾਰੀ ਕੋਲ ਫਿਰ ਜੁਆਲਾ ਭਾਂਬੜ ਬਣਿਆ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

“ਓਏ ਵੱਡਿਆ ਡਿਪਟੀਆ! ਓਏ ਆਹ ਤੇਰੇ ਪਿਓ ਲਗਦੇ ਨੇ। ਓਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਕਮਰੇ ‘ਚ ਕਰਾਉਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੀਟ, ਸ਼ਰਾਬ, ਭੁੱਕੀ, ਫੀਮ, ਗੋਲੀਆਂ ਪਤਾ ਨੀ ਕੀ-ਕੀ ਲਿਆ ਕੇ ਦਿੰਨੇ। ਭੁੱਕੀ ਦੇ ਟਰੱਕ ‘ਚ ਅੰਦਰ ਨੇ। ਓਏ ਕਾਨੂੰਨ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਆ। ਜਿਹੜੇ ਬੋਝੇ ਮੂੰਹ ‘ਚ ਹੱਡ ਦਿੰਦੇ ਆ ਨਾ, ਗੋਲੇ ਓ ਗੋਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ। ਸਾਲਾ ਗਰੀਬ ਤਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ‘ਚ ਬੀ ਗਰੀਬ ਆ।”

“ਓਏ ਜ਼ਬਾਨ ਬੰਦ ਕਰਦੈ ਕਿ ਨਹੀਂ? ਸਾਲੇ ਦੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦੂੰ। ਝੜਮ ਜਾਤ ਲੈ ਮਸਤਣ ਲੱਗੀ ਆ। ਕਾਨੂੰਨ ਸਮਝਾਉਣ ਲੱਗਿਆ ਮੈਨੂੰ। ਕੋਈ ਨੀ ਕਰਦੇ ਆਂ ਤੇਰਾ ਵੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ।” ਡਿਪਟੀ ਗੁੱਸੇ ‘ਚ ਲਾਲ ਪੀਲਾ ਹੋ ਗਿਆ।

“ਕਰਦੇ ਆਂ ਤੇਰਾ ਵੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ।” ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਦੂਰੋਂ ਆਉਂਦੇ ਅਜੈਬ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਬੰਬ ਵਾਂਗੂੰ ਫਟੇ।

ਉਹ ਜੁਆਲੇ ਨੂੰ ਪੁਚਕਾਰਦਾ ਬੈਰਕਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਹ ਡਿਪਟੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਸ਼ਬਦ, “ਕਰਦੇ ਆਂ ਤੇਰਾ ਵੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ” ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਗੁਆਚਾ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਕੰਬ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜੈਬ ਪਿਛਲੇ ਹਫਤੇ ਹੀ ਤਾਂ ਘੁਰਦੇ ਸੁਨਿਆਰ ਦੇ ਕਰੰਟ ਲਾ ਕੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਚਾਰੇ ਨੇ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਜੇਲ੍ਹ ‘ਚ ਦੌਰੇ ‘ਤੇ ਆਏ ਜੱਜ ਸਾਹਮਣੇ ਇਥੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਦਾ ਕੱਚਾ ਚਿੱਠਾ ਈ ਤਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ।

“ਨਾ ਲੜਿਆ ਕਰ ਵੱਡੇ ਵੀਰ। ਤਕੜੇ ਦਾ ਸੱਤੀ ਵੀਹੀਂ ਸੋ ਹੁੰਦੈ। ਐਵੇਂ ਆਪਣਾ ਈ ਖੂਨ ਸਾੜੀ ਜਾਨੈ। ਉਲਟੀ ਅਫਸਰਾਂ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ। ਅੰਦਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਗਾਤਿਆਂ ਨਾਲ ਅੱਡ ਵੈਰ। ਓਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਂ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨਾਲ ਯਾਰੀਆਂ ਨੇ, ਤੇਰੀ ਸੁਣਨੀ ਕੀਹਨੇ ਆ। ਪੈਸੇ ਆਲੇ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਆ।” ਅਜੈਬ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

“ਜੈਬ ਸਿਆਂ ਰਿਹਾ ਨੀ ਜਾਂਦਾ।” ਜੁਆਲੇ ਨੇ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਕੇ ਅਜੈਬ ਨੂੰ ਬਾਹਾਂ ਵਿਚ ਘੁੰਟ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਤਰਸ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਝਲਕਦਾ ਗੁੱਸਾ ਭਾਫ ਜਿਹਾ ਬਣ ਕੇ ਉਡ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੁਣ ਜੁਆਲਾ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ।

ਜੁਆਲਾ ਮਜ਼ਬੂਤੀ

ਸਿਆਣਿਆਂ ਸੱਚ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਰੀਬੀ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਵਿਚ ਇਕ ਸਰਾਪ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਦਾ ਤਾਣਾ-ਬਾਣਾ ਹੀ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਜੋਰਾਵਰ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੀ ਲਿਤਾੜਿਆ ਹੈ। ਮਿਹਨਤੀ ਗਰੀਬ ਕਾਮੇ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਰੀੜਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰੀ ਗਰੀਬ ਦੀਆਂ ਰੀੜਾਂ ਦਾ ਘਾਣ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਂ ਰੀੜਾਂ ਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਖੁਦ ਗਰੀਬ ਦਾ ਵੀ ਘਾਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਹੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਮੀਤ ਖਟੜਾ ਦੀ ਇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾਰਮਿਕ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਮੁਖ ਪਾਤਰ ਜੁਆਲੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਕਦੇ-ਕਦੇ ਗ਼ਮ ‘ਚ ਭਰਿਆ ਅੱਖਾਂ ਥਾਣੀਂ ਛਲਕ ਜਾਂਦਾ। ਸਿਸਕੀਆਂ ਭਰਦਾ ਪਰਨੇ ਦੇ ਲੜ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਛੁਪਾ ਲੈਂਦਾ। ਉਹ ਕਾਇਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੱਡਾਂ-ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਸਲੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ‘ਤੇ ਪੈਰ ਧਰਨ ਵਾਲਾ ਆਕਤਖਾਨ ਸੀ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਦੁੱਖ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜਿਹੜਾ ਕਦੇ ਬੜ੍ਹਕ ਤੋਂ ਬਿੜਕ ਕੇ ਲਿਲਕ ‘ਤੇ ਆ ਬੁਕਦਾ। ਬੈਰਕ ਦੀ ਨੁੱਕਰ ਵਿਚ ਕਈ-ਕਈ ਦਿਨ ਭੁੱਖਣ-ਭਾਣਾ ਖਾਮੋਸ਼ ਬੈਠਾ ਰਹਿੰਦਾ।

ਇਕ ਦਿਨ ਅਜੈਬ ਨੇ ਦਾਲ ਨੂੰ ਦੇਸੀ ਘਿਓ ਦਾ ਤੜਕਾ ਲਵਾਇਆ। ਜੁਆਲੇ ਨੂੰ ਹਾਕ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ।

“ਵੱਡੇ ਵੀਰ! ਅੱਜ ਆਪਾਂ ਰੋਟੀ ‘ਕੱਠੇ ਈ ਖਾਵਾਂਗੇ।”

“ਨਹੀਂ ਬਈ ਨਹੀਂ ਜੈਬ ਸਿਆਂ! ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਚਾਹ ਦੀ ਸਾਂਝ ਆ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਧਾਰ ਨੀ ਮਾਰਦਾ। ਰੋਟੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਈ ਖਾਊ।” “ਇਹਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਫਰਕ ਪੈਂਦੈ। ਭਲਾ ਆਪਣੇ ‘ਚ ਫਰਕ ਬੀ ਕੀ ਆ? ਤੈਨੂੰ ਭਾਈ ਜੋ ਕਹਿ-ਤਾ।”

“ਪੈਂਦੈ। ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ। ਜੈਬ ਸਿਆਂ ਨਹੀਂ। ਅਸੂਲ ਭੰਗ ਹੁੰਦਾ। ਅੱਜ ਤੂੰ ਤੜਕੇ ਆਲੀ ਦੇ ਦੇਂਗਾ। ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਭਾਲੂੰ। ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੂੰ ਬੀ ਨੀ ਆਉਂਦਾ।...”

“ਵੱਡੇ ਵੀਰ ਗੁੱਸਾ ਤਾਂ ਨੀ ਕਰੇਗਾ। ਜੇ ਇਕ ਗੱਲ ਪੁੱਛਾਂ ਤਾਂ...। ਆ ਜਾ ਕੋਲ ਆ ਜਾ।”

“ਗੁੱਸਾ ਕਾਹਦਾ ਜੈਬ ਸਿਆਂ। ਇਕ ਨੀ ਹਜ਼ਾਰ ਗੱਲ ਪੁੱਛ।”

“ਵੱਡੇ ਵੀਰ ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਭਾਈ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈ ਕੇ ਇਥੇ ਆਇਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਨੂੰ ਘਰੇ ਬੁਲਾ ਕੇ ਧੋਧੇ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ। ਪਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਚਿੱਟੇ ਦਿਨ ਸੱਬ ਵਿਚ ਲਲਕਾਰ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਤੂੰ...।”

ਓਏ ਨਾ ਪੁੱਛ ਓਏ ਜੈਬ ਸਿਆਂ।...ਨਾ ਜ਼ਖਮ ਛੇੜਾ।” ਅਜੈਬ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਦੁਖਦੀ ਰਗ ਉਪਰ ਹੱਥ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ।

ਉਹ ਇਕਦਮ ਹੀ ਸ਼ਿਬਲ ਜਿਹਾ ਹੋ ਕੇ ਅਜੈਬ ਦੇ ਮੱਥੇ ‘ਤੇ ਸਿਰ ਧਰ ਕੇ ਧਾਹਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਅਜੈਬ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਚੱਟਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲੇ ਜਿਹੇ ਅਹਿਸਾਸ ਦੇ ਪਤੀਲੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈ ਸੀ। ਹੰਝੂਆਂ ਦੀ ਝੜੀ ਨੇ ਅਜੈਬ ਨੂੰ ਮੋਹ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਜੁਆਲੇ ਦੀ ਪਿੱਠ ਥਾਪੜਦਾ ਹੋਸਲਾ ਦੇ ਕੇ ਚੁੱਪ ਕਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

“ਕਮਲਾ ਹੋ ਗਿਐ। ਭਲਾ ਐਂ ਰੋਈਦਾ। ਤਕੜਾ ਹੋ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਲੋਹੇ ਦਾ ਮਰਦ ਸਮਝਦਾ। ਚੱਲ ਠੀਕ ਹੋ ਬੈਠ।”

“ਨਹੀਓ ਬਾਈ...ਕੀ ਕਰਾਂ? ਮੈਂ ਤਾਂ ਪਛਤਾਵੇ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸੜ ਰਿਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਰਕਾਂ ‘ਚ ਬੀ ਢੇਈ ਨਾ ਮਿਲੇ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਆਂ।”

“ਅਜਿਹਾ ਕਿਹੜਾ ਗੁਨਾਹ ਕਰ ਬੈਠਾਂ?”

ਜੁਆਲਾ ਸੰਭਲ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਉਹਨੇ ਗ਼ਮ ਤੇ ਤਰਸ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਅਜੈਬ ਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਕਈ ਵਾਰੀ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਪਣੇ ਛਲਕਦੀ ਵੇਖ ਕੇ ਜੁਆਲਾ ਫਿਸ ਜਿਹਾ ਗਿਆ।

“ਜੈਬ ਸਿਆਂ! ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪਾਪੀ ਆਂ। ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਨਾ ਕਰੇ।” ਮੈਂ ਹੋਰ ਕਰਦਾ ਬੀ ਕੀ। ਬਾਈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੁਰਤ ਸੰਭਾਲੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਮਾਸਟਰ ਕਿਓਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਗੋਰਾ-

ਕੂੜਾ ਕਰਨੋਂ ਹਟਾਇਆ। ਬਾਪੂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਖੂਹੀ ਪੁੱਟਦਾ ਢਿੱਗ ਬੱਲੇ ਆ ਕੇ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਈ ਸਾਲ ਬਾਹਰਲੇ ਪਿੰਡਾਂ ‘ਚ ਸੀਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮਾਸਟਰ ਨਾਲ ਸੀਰੀ ਆਂ। ਖੂਬ ਹੱਡ ਤੌੜ ਕੇ ਉਹਦੇ ਖੇਤਾਂ ‘ਚ ਰਿਉ ਬਣ ਕੇ ਖਿੱਡਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਹਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰ ਸਮਝਿਆ, ਸਮਝਦਾ ਬੀ ਕਿਉਂ ਨਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੂਣ-ਪਾਣੀ ਜੋ ਖਾਂਦਾ ਸੀ।

“ਮੇਰੀ ਵੱਡੀ ਲੜਕੀ ਨੰਜੇ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਦਸਵੀਂ ‘ਚ ਪੜ੍ਹਦੀ ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਸਹੇਲਪੁਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰੀ ਲਗਦਾ ਕਿਤੇ ਮੇਰੀ ਨੰਜਰ ਈ ਨਾ ਲੱਗ ਜੇ। ਬੜੇ ਚਾਵਾਂ ਨਾਲ ਧੀ ਨੂੰ ਦਸਵੀਂ ਕਰਾਈ। ਅਗਾਂਹ ਕਾਲਜ ਭੇਜਣ ਦੀ ਮੇਰੀ

ਪਰੋਖੋਂ ਨੀ ਸੀ। ਕਿੰਨੀ ਸੋਹਣੀ ਸੀ ਭੁੱਬ ਜਾਣੀ ਮੇਰੀ ਨੰਜੇ। ਦਿਨਾਂ ‘ਚ ਈ ਲਗਰ ਆਂਗੂੰ ਵਧ ਗੀ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਉਹਦੇ ਵਧਦੇ ਜਿਸਮ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਡਰ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਹੜੇ ‘ਚ ਫਿਰਦੀ ਜਿਵੇਂ ਅੱਗ ਦੀ ਲਾਟ ਹੋਵੇ।

“ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਮੋਟਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਘਰੇ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਲੰਬੜ ਤੇ ਮਾਸਟਰ ਦੇ ਵਿਹਲੜ ਮੁੰਡਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੱਠੇ ਲੈਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਧੀਆਂ-ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਮਸ਼ਕਰੀਆਂ ਮੈਥੋਂ ਜਰੀਆਂ ਨਾ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਹੱਥ ‘ਚ ਫੜੀ ਸੋਟੀ ਕਈ ਵਾਰੀ ਉਲਰਦੀ-ਉਲਰਦੀ ਬੋਰੀ। ਏਸੇ ਡਰੋਂ ਮੈਂ ਧੀ ਨੂੰ ਛੇਤੀ ਮੰਗ ਦਿੱਤਾ। ਗਰੀਬ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਤਾਂ ਚਿੱਟੀ ਚਾਦਰ ਹੁੰਦੀ ਐ। ਰਾਹ ‘ਚ ਉੱਡਦਾ ਮਿੱਟੀ-ਘੱਟਾ ਬੀ ਦਾਗੀ ਕਰ ਜਾਂਦੈ।”

“ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਸਟਰਨੀ ਨੂੰ ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਮੁੰਡੇ ਦੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕਹਿ ਬੈਠਾ। ਬਸ ਫਿਰ ਕੀ ਸੀ। ਜਾਤ-ਅਭਿਮਾਨ ਸਿਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਬੋਲਣ ਲੱਗਾ। “ਨਾ ਤੈਨੂੰ ਸਾਡਾ ਈ ਮੁੰਡਾ ਦੀਹਦਾ। ਖਬਰਦਾਰ ਜੇ ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ ਬਾਰੇ ਘੱਟ-ਵੱਧ ਬੋਲਿਆ। ਆਪਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਹੜੇ ਵਾਲੀਆਂ ਖੇਤੜੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਜਿਹੜੀਆਂ ਰਾਹ-ਖੇਤ ਜਾਂਦੀਆਂ ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਖਹਿੰਦੀਆਂ ਨੇ।”

ਇਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਕਦੇ ਬੀ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਮਾਸਟਰ ਦੇ ਘਰੇ ਨਾ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ। “ਪੈਸੇ ਆਲਾ ਭਲਾ ਧੀ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਘਰੇ ਰੱਖਦਾ। ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਧਰ-ਤਾ। ਮੈਂ ਬੀ ਸੋਚਿਆ, ਬਈ ਮੇਰੀ ਧੀ ਕੀ ਸੋਚੂ। ਬਸ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਮੈਂ ਬੀ ਦਿਨ ਭੇਜ ‘ਤੇ। ਪਰ ਪੱਲੇ ਫੁੱਟੀ ਕੋੜੀ ਬੀ ਨੀ ਸੀ।” ਐਵੇਂ ਭਾਵੁਕ ਜਿਹਾ ਹੋ

ਗਿਆ। ਜੁਆਲਾ ਹੋਕੇ ਭਰਨ ਲੱਗਾ। ਅਜੈਬ ਨੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਗਿਲਾਸ ਦਿੱਦਿਆਂ ਪਿੱਠ ਨੂੰ ਥਾਪੜਿਆ।

“ਹੋਸਲਾ ਰੱਖ ਬਾਈ ਹੋਸਲਾ।” “ਔ...ਹੋ...ਹੋ...ਜੈਬ ਸਿਆਂ...ਵਿਆਹ ਤਾਂ ਮੈਂ ਧਰ ਬੈਠਾ। ਪਰ ਪੈਸਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਬੀ ਨਾ ਸੋਚਿਆ। ਹੋਸਲਾ ਕਰਕੇ ਮਾਸਟਰ ਅੱਗੇ ਜਾ ਆਪਣੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਰੱਖੀ। ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਡਰ ਜਿਹਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਤੇ ਜਵਾਬ ਈ ਨਾ ਦੇ ਦੇਵੇ। ਉਹਦੇ ਘਰੇ ਬੀ ਤਾਂ ਵਿਆਹ ਸੀ। ਪਰ ਬਥੇਰਾ ਰਪੋੜ ਸੀ ਉਹਦੇ ਕੋਲੇ। ਭਲਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸਮਝਦੈ। ਠਾਹ ਕਰਦਾ ਜਵਾਬ ਮੇਰੇ ਮੱਥੇ ਵਿਚ ਵੱਜਿਆ।

“ਓਏ ਤੈਨੂੰ ਦੀਹਦਾ ਨੀ ਸੀ ਬਈ ਮੇਰੇ ਘਰੇ ਵੀ ਵਿਆਹ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ। ਤੈਨੂੰ ਐਡੀ ਕਿਹੜੀ ਕਾਹਲੀ ਸੀ, ਕਿਹੜੀ ਤੇਰੀ ਧੀ ਬੁੱਢੀ ਹੋ ਚੱਲੀ ਸੀ। ਨਾਲੇ ਪੈਸੇ ਕਿਹੜਾ ਝਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦੇ ਨੇ।” ਮਾਸਟਰ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਲੱਗਿਆਂ ਮਾਹਾਂ ਦੇ ਆਟੇ ਵਾਂਗੂੰ ਆਕੜ ਗਿਆ ਸੀ। “ਮਾਸਟਰ ਜੀ! ਆਪਦੇ ਈ ਮੰਗਦਾ। ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਈ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਪਿਐ।” “ਜਾਹ ਜਾ ਕੇ ਮੋਟਰ ਤੇ ਪਾਣੀ ਛੱਡ। ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਕਰਦੀ ਵਿਆਹ। ਸਾਲੇ ਵੇਲਾ-ਕੁਵੇਲਾ ਵੀ ਨੀ ਵੇਖਦੇ।”

ਬਸ ਫਿਰ ਕੀ ਸੀ। ਗਲ ਵਿਚ ਬਗਲੀ ਪਾ ਕੇ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਕੋਲ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਬੈਰ ਮੰਗਣ ਚੜ੍ਹ ਪਿਆ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਬੀ ਮੇਰੀ ਝੋਲੀ ਫੁੱਟੀ ਕੋੜੀ ਨਾ ਪਾਈ। ਪਾਉਂਦੇ ਬੀ ਬਿਚਾਰੇ ਕਿੱਥੋਂ? ਸਾਰੇ ਈ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਅਰਗੇ ਨੰਗ ਸੀ। ਆਬਣ ਹੋ ਚੱਲਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਘਰ ਵਤਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੋੜ ਸੀ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਮੈਂ ਰਾਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲ ਮੈਨੂੰ ਝੰਬਣ ਲੱਗੇ। ਕਦੇ ਸੋਚਦਾ ਰਾਹ ਜਾਂਦੇ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਲਵਾਂ, ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਵਾਂ। ਚੋਰੀ ਦਾ ਖਿਆਲ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਪੇਟੀ ਯਾਦ ਆ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਗਹਿਣੇ, ਕੱਪੜੇ ਤੇ ਪੈਸੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਰੇ ਸੀ। ਅੱਜ ਮਾਸਟਰ ਬੀ ਤਾਂ ਘਰੇ ਨੀ ਸੀ। ਉਹਦੇ

ਨੇਟਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹੀਆਂ ਸਨ। “ਕਿਉਂ ਮਾਰੀ ਹਾਕ? ਕਹਿ ਦਿਆਂ ਕੁਸ਼ ਨੀ। ਸਭ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਊ। ਆਹ ਕਿਹੜਾ ਮਾਰਿਆ-ਮਾਰਿਆ ਫਿਰਦੈ, ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋਜੂ। ਹਾਂ! ਹਾਂ! ਠੀਕ ਆ।”

“ਕੀ ਕਿਹਾ, ਜੁਆਲਿਆ?”

“ਕੁਸ਼ ਨੀ ਕੁਸ਼ ਨੀ।” ਓਏ ਕੁੱਤਿਆ! ਇਹਨੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਤੇ ਅਪਣੇਤ ਜਤਾਈ ਆ ਤੇ ਤੂੰ ਭੁੱਬ ਗਿਆ ਲਾਲਚ ‘ਚ। ਓਏ ਇਹਦੀ ਧੀ...ਤੇਰੀ ਨੰਜੇ...ਸ਼ਰਮ ਕਰ ਕੁਸ਼ ਸ਼ਰਮ। ਮੇਰੇ ਅੰਦਰਲੇ ਨੇ ਮੂੰਹ ‘ਤੇ ਚਪੇੜ ਮਾਰੀ। “ਨਹੀਂ। ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇ। ਗੱਲ ਸੁਣੀਂ ਸਰਦਾਰਾ! ਆਹ ਤੇਰੇ ਪੈਸੇ ਡਿੱਗ ਪਏ ਨੇ। ਵਿਚਾਰੇ ਨੇ ਪਤਾ ਨੀ ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਵਿਆਹ ‘ਤੇ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ।”

ਬਸ ਫਿਰ ਮੈਂ ਲੱਤਾਂ ਘਸੀਟਦਾ ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ‘ਚ ਘਰੇ ਆ ਗਿਆ। ਸਾਰਾ ਟੱਬਰ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਘਰ ਵਾਲੀ ਨੇ ਰੋਟੀ ਪੁੱਛੀ ਪਰ ਮੈਂ ‘ਖਾ ਕੇ ਆਇਆਂ’ ਦਾ ਲਾਰਾ ਲਾ ਕੇ ਮੰਜੀ ‘ਤੇ ਧੜਮ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਲੋਰ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤਾਰੇ ਮੇਰੀ ਝੋਲੀ ਵਿਚ ਆ ਡਿੱਗੇ ਹੋਣ। ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਮੈਂ ਝੋਲੀ ਸਮੇਟ ਕੇ ਰੱਖਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਵੇਖਿਆ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਹਨੇਰੀ ਕਾਰਣ ਮੇਰਾ ਸਭ ਕੁਝ ਈ ਰੁੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਚਾਦਰ ਨੂੰ ਬੋਚਦਾ ਅੱਖਾਂ ਪਾੜ ਕੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੇਖਣ ਲੱਗਾ। ਸਾਰਾ ਟੱਬਰ ਘੂਕ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਹਨੇਰੇ ‘ਚ ਬਣਦੇ ਸਾਏ ਮੇਰਾ ਤ੍ਰਾਹ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ। ਦੂਰ ਕਿਤੇ ਉਲੂ ਦੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਡਰਾ ਦਿੰਦੀ।

ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਕ ਖਿਆਲ ਆਇਆ। ਦਹਿਲ ਨਾਲ ਕੰਬਣ ਲੱਗਾ।

“ਨਹੀਂ! ਨਹੀਂ! ਇਹ ਨਹੀਂ...ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਮੈਥੋਂ। ਪਰ ਹੁਣ ਹੋਰ ਹੋ ਬੀ ਕੀ ਸਕਦੈ? ਚਾਰ ਦਿਨ ਰਹਿ ਗਏ ਨੇ ਵਿਆਹ ‘ਚ।” ਮੇਰਾ ਮਨ ਕੰਬ ਉਠਿਆ।

ਪਰ੍ਹੇ ਮੰਜੇ ‘ਤੇ ਨੰਜੇ ਘੂਕ ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਚੰਦ ਆਂਗੂੰ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੂਰਾ ਤਾਣ ਲਾ ਕੇ ਉਠਿਆ, ਘਰ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਭਾਲਣ ਲੱਗਾ। ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਗੰਨੇ ਵੱਢਣ ਵਾਲਾ ਗੰਡਾਸਾ ਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਚਮਕ ਉਠਿਆ। ਪਰ ਦੂਜੇ ਹੀ ਪਲ ਘਬਰਾ ਗਿਆ।

“ਨਹੀਂ। ਨਹੀਂ। ਜੁਆਲਿਆ ਕਿਉਂ...ਪਰ...ਪਰ...ਹੋਰ ਕਰਾਂ ਬੀ ਕੀ?”

“ਬਸ ਇਕੋ ਹੀ ਪਲ ਮੈਂ ਨੰਜੇ ਦੇ ਮੰਜੇ ਕੋਲ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਲ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਈ ਨਾ ਲੱਗਿਆ...ਵਿਚਾਰੀ ਨੰਜੇ ਦਾ ਧੜ ਤੜਫ ਰਿਹਾ ਤੇ ਸਿਰ ਬੁੜ੍ਹਕ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ‘ਚ ਆ ਡਿੱਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਖੂਨ ‘ਚ ਹੱਥ ਰੰਗ ਲੈ ਜੈਬ ਸਿਆਂ...ਮੈਂ ਪਾਪੀ...। ਪਰ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕਰਦਾ ਬੀ ਕੀ...ਆ...ਹੁੰ...ਹੁੰ।”

ਨਿੱਤ ਪਛਤਾਵੇ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸੜਦਾ। ਚਾਰ ਭਮਾਲੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਈ ਤੇਰ ਦਿੰਦਾ...ਨਾ ਦਿੰਦਾ ਦਾਜ...ਪਰ ਜੈਬ ਸਿਆਂ...ਤੂੰ ਹੀ ਦੱਸ ਮੈਂ ਇਉਂ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ...ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਲੈਣ ਦੇ ਸਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਦੀ...ਜੇ ਸਾਲਾ...ਮੇਰੀ ਮੋਹਨਤ ਈ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ...ਅ...ਹੁੰ...ਹੁੰ...।”

ਅਜੈਬ ਬਰੀ ਹੋ ਕੇ ਘਰੇ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਉਣ ਲੱਗਿਆਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜੁਆਲੇ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਅੰਤਾਂ ਦਾ ਉਦਾਸ ਸੀ। “ਔਛਾ ਜੈਬ ਸਿਆਂ...ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋਗੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਾਫ਼ ਕਰੀ। ਪਿੱਛੇ ਮੇਰੀ ਇਕ ਛੋਟੀ ਧੀ ਬੀ ਆ। ਕਦੇ ਵੇਲੇ-ਕੁਵੇਲੇ ਘਰੇ ਜਾ ਆਵੀਂ।...ਚੰਗਾ। ਹੋ ਸਕਿਆ ਤਾਂ...।” ਜੁਆਲਾ ਭੁੱਬਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਰੋ ਪਿਆ ਸੀ।

“ਨਹੀਂ! ਨਹੀਂ! ਵੱਡੇ ਵੀਰ। ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰੀਂ...ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ...।” ਦੋਵੇਂ ਜੱਫੀ ਪਾ ਕੇ ਕਿੰਨਾ ਹੀ ਚਿਰ ਰੋਂਦੇ ਰਹੇ।

ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਆ ਕੇ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਅਜੈਬ ਨੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿ ਰੰਗਪੁਰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਜੁਆਲਾ ਨਾਂ ਦਾ ਕੈਦੀ ਗਲਫਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਮਰ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਰਤੀ ਵੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾ ਹੋਈ। ਡਿਪਟੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਸ਼ਬਦ ‘ਕੋਈ ਨੀ ਕਰਦੇ ਆਂ ਤੇਰਾ ਵੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ’ ਅੱਜ ਵੀ ਉਹਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਗੂੰਜ ਰਹੇ ਸਨ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ-5

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਭੁੱਲਰ

ਫੋਨ: 1191-1142502364

bhullarg@gmail.com

ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ, ਮੇਰਾ ਲੱਖਣ ਹੈ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਕੁਝ ਭੋਲੀ ਵੀ ਸੀ। ਚਲਾਕ ਤਾਂ ਉਹ ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਈ ਨਵੇਂ ਪਰ ਚੁਸਤ ਲੇਖਕ ਉਹਦੇ ਭੋਲੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਵੀ ਉਠਾਉਂਦੇ। ਨਾਂਵਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕਾਹਨੂੰ ਪਈਏ, ਉਹ ਪੰਜਾਬੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਗੁਜ਼, ਗੰਨੇ, ਬੋਰ, ਸਾਗ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਤੇ ਆਖਦੇ, ਦੀਦੀ; ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਨਾਗਮਣੀ ਲਈ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਬਾਜ਼ਾਰੋਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਾਗਮਣੀ ਲਈ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਘਰ ਦੀਆਂ ਸੁਗਤਾਂ ਦਸਦੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਗਦਗਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾ ਫੁਟਣਯੋਗ ਰਚਨਾਵਾਂ ਹੀ ਨਾ ਛਾਪਦੀ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹੀ-ਇੱਕੀ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦੇ ਕੇ ਤੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਕੇ ਸੋਧਦੀ ਤੇ ਫੁਟਣਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਤੇ 'ਨਾਗਮਣੀ' ਦੀਆਂ ਚੌਕੀਆਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਲਈਆਂ। 'ਨਾਗਮਣੀ' ਦਾ ਆਪਣਾ ਜਲੌਲ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਚ ਛਪਣਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਨਵੇਂ ਲੇਖਕਾਂ ਲਈ ਬੜੇ ਮਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਵਾਲਾ ਅੰਕ ਤਮਗੇ ਵਾਂਗ ਚੁੱਕੀ ਫਿਰਦੇ।

ਇਸ ਵਰਤਾਰੇ ਦਾ 'ਵਿਰੋਧ-ਵਿਕਾਸੀ' ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਵੀ ਹੋਇਆ। ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਪਾਸੇ ਰਹਿ ਗਏ ਲੇਖਕ 'ਨਾਗਮਣੀ' ਨੂੰ ਅਸਲੀਲ ਤੇ ਪਿਛਲਖਰੀ ਰਸਾਲਾ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ। ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਕੋਈ ਵਸੀਲਾ, ਬਹਾਨਾ ਜਾਂ ਸਬੱਬ ਨਾ ਮਿਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਸਾਡੇ ਬਰਨਾਲੇ ਦੇ ਕੁਝ ਲੇਖਕ ਸਮਾਜਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤੇ ਹੀ ਰਖਵਾਲੇ ਬਣ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ-ਵਿਰੋਧੀ ਜਲੂਸ ਕੱਢਿਆ ਤੇ ਛੱਤਾ ਖੂਹ ਚੌਕ ਵਿਚ 'ਨਾਗਮਣੀ' ਦੇ ਪਰਚੇ ਢੁਕੇ। ਇਹ ਖਬਰ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਛਪਵਾਈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਫੈਲਦੀ ਮਹਿਮਾ

ਮੁਹਰੈਲਾਂ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਮਿੱਤਰ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਵੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਚਿਰ ਮਗਰੋਂ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਸਬੱਬ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਲੇਖਕ ਵਾਸਤੇ, ਕਿ ਉਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦੀ ਟੁਣੇਹਾਰੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਮੰਤਰੇ ਹੋਏ ਆਭਾ-ਮੰਡਲ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇ ਤੇ ਬੀਨ ਦੇ ਸੱਪ ਵਾਂਗ ਕੀਲਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ! ਇਸ ਇਕੋ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਉਹ ਵਿਰੋਧੀ ਅੰਦੋਲਕ ਤੋਂ ਅਨਿਨ ਭਗਤ ਬਣ ਗਿਆ। ਦਿੱਲੀ ਆਇਆ ਉਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦੇ ਦਰ ਨਤਮਸਤਕ ਹੋ ਕੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਜ਼ਰੂਰ ਭਰਦਾ ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਗੇਵਧੂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਪਿੱਛੇਖਿਚੂ 'ਨਾਗਮਣੀ' 'ਚ ਛਪਵਾ ਕੇ ਪੰਨੇ ਹੋਇਆ ਰਹਿੰਦਾ!

ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਲੇਖਕ ਲੱਭ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਤਕ ਕੰਮ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦਾ ਹਿੱਦੀ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਵਾਉਂਦੀ। ਹਿੱਦੀ ਵਿਚ ਉਹਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਅਨੁਵਾਦਕ ਦੇ ਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਛਪਦੀਆਂ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਮੁਣਸੀ ਆਖਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਰਾਮਪੁਰਾ ਮੰਡੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਾਡੇ ਅੱਧੇ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਪੁੱਛਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪਾਧੇ ਉਦੈ ਭਾਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਕਪਿਲ ਇਹ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਨੇ ਉਹਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਪਿਲ ਤਾਂ ਛਾਂਗਿਆ ਹੀ, ਸਤੀਸ਼ ਦਾ 'ਸ' ਵੀ ਛਿੱਲ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਤੀ ਕੁਮਾਰ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਇਕ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਦੇਸ ਦੇ ਦੂਤਾਵਾਸ ਨੂੰ ਆਖ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਬਾਹਰ ਭਿਜਵਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਥੋਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਸਵੀਡਨ ਜਾ ਵਸਿਆ। ਸਤੀ ਕੋਲ ਬੈਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਮਪੁਰੇ ਵਾਲੀ ਪਾਧੀ, ਸਤੀਸ਼ ਦੀ ਮਾਂ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦੀ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦੇ ਗੁਜ਼ਰ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹਦੇ ਸੱਚੇ-ਝੂਠੇ ਆਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਕਤਾਰ ਦੇ ਸਿਰੇ ਉਤੇ ਖੜਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਵੀ ਹੋਈ, ਹਾਸਾ ਵੀ ਆਇਆ, ਪਰ ਆਖਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਬਿਚਾਰੇ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡਤਾਂ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਉਤੇ ਪਰਦੇਸ ਦੀ, ਉਮਰ ਦੀ ਅਤੇ ਚੰਦਰੀ ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਮਾਰ ਪੈ ਗਈ ਹੈ।

ਫੇਰ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਇਹ ਸੇਵਾ ਸਾਡੇ ਬਰਨਾਲੇ ਵਾਲੇ ਕੇਵਲ ਸੂਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿੰਮੇ ਲੈ ਰੱਖੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਨੇ ਉਹਦਾ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਦਲਿਆ। ਅਸੀਂ ਹਸਦੇ, ਮੂਲ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 'ਸਿਰਫ ਸੂਦ' ਹੈ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਕੀ ਕੱਟੇ-

ਜੋਤੇ! ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਵਾਨ ਦਾ ਜਾਂਘੀਆ ਚੁੱਕ ਕੇ ਉਹਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਠੇ ਨੂੰ ਪੱਠਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਸੂਦ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦਾ ਮੁਣਸੀ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਸੀ। ਇਕ ਸ਼ਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦੇ ਘਰੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੇ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਬਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕਨਾਟ ਪਲੇਸ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਗੁਰਦੇਵ ਕਹਿੰਦਾ, "ਲੈ ਅੱਜ ਤਮਾਸ਼ਾ ਦਿਖਾਵਾਂ।" ਸੂਦ ਨੇ ਹੱਥ ਹਿਲਾਇਆ, "ਅੱਡਾ ਬਈ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਸ ਫੜਦਾ ਹਾਂ।" ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਘਰ ਕੀ ਭੱਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੰਗ-ਬਰੰਗੀਆਂ ਬੱਤੀਆਂ ਵਿਚ ਸਾਰੀ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਹੁਸਨ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਜ਼ਾਰਾ ਲੈਂਦੇ ਇਕ ਗੇਤਾ ਤਾਂ ਲਾਈਏ।" ਅਸੀਂ ਤਿੰਨੇ ਕਾਫੀ ਹਾਊਸ ਵਾਲੇ ਪਾਸਿਉਂ ਬਰਾਂਡੇ ਵਿਚ ਤੁਰ ਪਏ। ਗੁਰਦੇਵ ਕਹਿੰਦਾ, "ਸੂਦ ਯਾਰ, ਇਕ ਸਿਗਰਟ ਕੱਢ, ਦਾਰੂ ਖਿਤਾਈਏ।" ਉਹਨੇ ਸਿਗਰਟ ਬਾਲੀ, ਲੰਮਾ ਸੂਟਾ ਖਿੱਚਿਆ ਤੇ ਬੋਲਿਆ, "ਬਈ ਪੱਗ ਨਾਲ ਸਿਗਰਟ ਪੀਂਦਾ ਬੰਦਾ ਸ਼ੋਭਦਾ ਨਹੀਂ। ਯਾਰ ਸੂਦ, ਐਹ ਮੇਰੀ ਪੱਗ ਫੜ ਲੈ।... ਦੇਖੀਂ ਢਹਿ ਨਾ ਜਾਵੇ!" ਅੱਗੇ ਮੌਜ ਵਿਚ ਰੁਪਾਣਾ, ਉਹਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਉਤੇ ਉਹਦੀ ਪੱਗ ਸੰਭਾਲੀ ਸੂਦ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਲੈਂਦਾ ਮੈਂ। ਜਦੋਂ ਪੁਰਾ ਚੱਕਰ ਕੱਟ ਕੇ ਗੋਲ ਬਰਾਂਡੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਗੁਰਦੇਵ ਨੇ ਸਿਗਰਟ ਦਾ ਬਚਿਆ ਟੋਟਾ ਵਗਾਹਿਆ ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ, "ਲਿਆ ਬਈ ਸੂਦ ਸਿਆ ਮੇਰੀ ਪੱਗ, ਤੇਰਾ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਧੰਨਿਆਵਾਦ!"

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਦਫ਼ਤਰ ਖੁਲ੍ਹਦਿਆਂ ਹੀ ਸੂਦ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਕੁਝ ਗਿਲੇ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ, "ਉਹ ਕੋਹੋ ਜਿਹਾ ਅਜੀਬ ਬੰਦਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਦੋਸਤ!" ਮੈਂ ਮਚਲਾ ਬਣ ਗਿਆ, "ਕਿਹਤਾ ਦੋਸਤ? ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਪੰਜਾਹ ਦੋਸਤ ਨੇ।" ਉਹ ਤਮਕਿਆ, "ਰੁਪਾਣਾ।" ਮੈਂ ਫੇਰ ਘੋਸਲ ਮਾਰੀ, "ਕਿਉਂ ਕੀ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਤੈਨੂੰ ਰੁਪਾਣੇ ਨੇ?" ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ, "ਹੱਦ ਹੋ ਗਈ! ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਰਾਤ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪੱਗ ਚੁਕਾਈ ਫਿਰਿਆ। ਉਹ ਸੂਟੇ ਮਾਰਦਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਬਣਿਆ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਤੇ ਮੈਂ ਚੋਬਦਾਰ ਵਾਂਗੂੰ ਉਹਦੀ ਪੱਗ ਚੁੱਕੀ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ।" ਉਹਨੇ ਦੁਹਰਾ ਗਿਲਾ ਕੀਤਾ, "ਸਾਲੀ ਮਹਿੰਗੀ ਸਿਗਰਟ ਵੀ ਮੇਰੀ...!" ਮੈਂ ਹਾਸਾ ਰੋਕ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਦੇਖ ਸੂਦ, ਉਹਨੇ ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਪੱਗ ਤੈਨੂੰ ਚੁਕਾਈ ਨਹੀਂ। ਉਹਨੇ ਫੜਾਈ ਤੇ ਤੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਫੜ ਲਈ।" ਉਹ ਰੋਣਹਾਕਾ ਹੋ ਗਿਆ, "ਸੁਆਹ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਘੁੱਟ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਲੱਗੀ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ

ਭਲਾ ਸਮਝ ਨਾ ਆਈ, ਉਹਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਇਉਂ ਵੀ ਕਰਦੇ?"

ਮੈਂ ਠੰਢਾ ਛਿੜਕਿਆ, "ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਦਾਰੂ ਪੀਤੀ ਕਰ ਕੇ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਉਹਨੂੰ ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਪੀਤਿਆਂ ਵੀ ਕੁਝ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਚੱਲ ਛੱਡ, ਭੁੱਲ ਜਾ ਸਾਰੀ ਗੱਲ!"

ਸੂਦ ਮਗਰੋਂ ਡਾ. ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਸੇਵਾ-ਆਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋ ਗਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਨੇ ਨਾਮ-ਸੰਸਕਾਰ ਕਰ ਕੇ

ਉਹਨੂੰ ਅਮੀਆ ਕੁੰਵਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਚਲੀ ਗਈ ਪਰ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸਿਦਕ-ਸੇਵਾ ਨਿਭਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਸੱਚਾ-ਝੂਠਾ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹਦੇ ਖੰਡਣ ਦੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ 'ਬੇਅਦਬ' ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭੰਡਣ ਦੀ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਉਹਦੀ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡਦਿਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਪਾਰ ਕਰ ਕੇ ਹੋਰ ਭਾਰਤੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਫੈਲ ਗਈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਅਨੇਕ ਬਾਹਰਲੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਗਈ। ਬਦੇਸੀ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਉਹਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਣ ਲੱਗੇ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਆਮ ਗੱਲ ਸੀ, ਲੱਖਾਂ ਦੀ

ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਛਪਣ ਲੱਗੇ। ਇਕ ਦੌਰ ਅਜਿਹਾ ਆਇਆ, ਕਿਸੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਾਹਿਤਕ-ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ-ਮੰਡਲ ਆਉਂਦਾ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲਣੀ ਉਹਦੀ ਸਮਾਂ-ਵੰਡ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੱਦਿਆਂ ਸਦਕਾ ਅਕਸਰ ਹੀ ਉਹਦੇ ਗੇਤੋਂ ਵੀ ਬਾਹਰ ਲਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਬਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਉਹਦੀ ਨਿੱਘੀ ਦੋਸਤੀ ਹੋ ਗਈ।

ਉਹਦੀ ਵਡਿਆਈ ਵਿਚ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਪਣੀ ਚੁੰਬਕੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਰਾਹੀਂ ਉਹਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਸੁਗੰਧ ਜਿੰਨੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲਾਈ, ਉਹ ਮਾਣ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਹਦਾ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਵੱਡੀ ਲੇਖਕ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਬਤੀ ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਹੋਈ। ਸਾਡੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਚ ਗੋਪੀਨਾਥ ਮੇਨਨ ਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਮਲਿਆਲੀ ਸੀ। ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਮਲਿਆਲੀ ਸਭਾ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਦਾ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਉਦੋਂ ਇਹ ਸਭਾ ਏਨੀ ਤਕੜੀ ਸੀ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਸਮੇਤ ਕਹਿੰਦੇ-ਕਹਾਉਂਦੇ ਮਲਿਆਲੀ ਇਹਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਸਭਾ ਹਰ ਸਾਲ ਮਲਿਆਲੀ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਇਨਾਮੀ ਮੇਲਾ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਹਾਲ ਵਿਚ ਕਰਵਾਉਂਦੀ। ਇਕ ਦਿਨ ਗੋਪੀ ਆਇਆ ਤੇ ਬੋਲਿਆ, "ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਆ ਆਪ ਕਾ ਬਹੁਤ ਬੜਾ ਲੇਖਕ ਹੈ?" ਮੈਥੋਂ 'ਹਾਂ' ਸੁਣ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ, "ਹਮਾਰੇ ਫਿਲਮ ਮੇਲੇ ਕੀ ਜਿਉਰੀ ਕੇ ਮੈਂਬਰ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਕਿਸੀ ਨੇ ਉਸ ਕਾ ਨਾਮ ਜੁਜੈਸਟ ਕੀਆ ਹੈ। ਇਨਵਾਈਟ ਕਰੋ ਤੇ ਵੁਹ ਆਏਗਾ?"

ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਨੇ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਘਰ ਚਲਾਇਆ। ਇਹ ਕੋਈ ਸੋਧਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਦਾ ਕਿਰਸੀ ਤੇ ਸੰਜਮੀ ਹੋ ਜਾਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਦਿਉਗੇ? ਉਹਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਰਵਾਇਤ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਉਰੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰੀ ਤਾਂ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਦਲੇ ਕੋਈ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਮੈਂ ਮੁਸਕਰਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਕਾਰ ਦੇ ਤੇਲ ਦੇ ਪੈਸੇ ਤਾਂ ਦਿਉ ਭਾਈ!" ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਹ ਫੇਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਬੋਲਿਆ, "ਆਪ ਕੋ ਕੈਸੇ ਪਤਾ ਬਾ ਵੁਹ ਕਾਰ ਕਾ ਤੇਲ ਕਾ ਪੈਸਾ ਮਾਂਗੇਗਾ?" ਮੈਂ ਹੱਸਿਆ, "ਇਕ ਅਣਜਾਣੀ ਜ਼ਬਾਨ ਦੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਬਾਰੇ ਰਾਇ ਦੇਣ ਲਈ ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਛੱਡਦਿਆਂ ਘੰਟਿਆਂ-ਬੱਧੀ ਬੱਝ ਕੇ ਵੀ ਬੈਠੇ ਤੇ ਤੇਲ ਦੀ ਕੋਲੋਂ ਬਾਲੇ!"

(ਚਲਦਾ)

ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਨੰਦ ਵਾਰਤਕ ਪੁਰਸਕਾਰ

1954 ਵਿਚ ਮੈਂ ਕੈਪ ਕਾਲਜ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਾਂ ਜਦੋਂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਕਮਰੇਭਰ ਗੋਪਾਲਨ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਨਾਲ ਦੀ ਨਾਲ ਉਲਥਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਓਸ ਵੇਲੇ ਦੀ ਸਮਝ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਉਲਥਾ ਗੋਪਾਲਨ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਤਰਾਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨਾਲੋਂ ਦੋ ਪੈਰ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੀਤਲੜੀ ਦਾ ਜੁਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਰਮਿਲਾ ਤੇ ਅਨੰਦ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਮਝ ਆਈ। ਉਸ ਦੇ ਚੇਤੇ ਨੂੰ ਖੋਰਾ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਨਾਲ ਲੱਗੇਗਾ, ਕਦੀ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।

95 ਨੂੰ ਢੁਕਿਆ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਨੰਦ ਕਈ ਵਰ੍ਹੇ ਭਾਰਤੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਿਆਂ ਦੀ ਗੈਰ ਅਧਿਆਪਕ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਅਧਿਆਪਨ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰੂਪ ਸਿੰਘ ਰੂਪਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਰੂਪਾ ਦੇ ਅਮਰੀਕਾ ਜਾ ਕੇ ਦੋ ਪਟਰੌਲ ਪੰਪਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਣ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਉਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਡਮੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਨੰਦ ਦੇ ਨਾਂ ਉਤੇ ਵਧੀਆ ਵਾਰਤਕ ਲੇਖਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਨੰਦ ਦੇ ਜੀਉਂਦੇ ਜੀ ਇਹ ਅਮਲ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੱਗਿਆ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਚੇਤੇ ਨੂੰ ਲਗੇ ਖੋਰੇ ਦੀ ਬਾਹ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਰੂਪਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਠੀਕ ਹੀ

ਸੀ। ਠੀਕ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਉਤੇ। ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਧਾ ਹਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰਖਦਾ।

15 ਮਾਰਚ 2015 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਡਮੀ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਸੁੱਚੀ ਇਕਤਰਤਾ

ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਨੰਦ

ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਚੌਹਰੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੋਈ। ਪਹਿਲੇ ਇੱਕ ਚੇਲੇ ਦੀ ਆਪਣੇ ਆਗੂ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇਖ ਕੇ। ਦੂਜੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਡਮੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸ਼ਰਧਾ ਉਤੇ ਫੁੱਲ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਉਤੇ, ਤੀਜੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਨੰਦ ਦੇ ਜੀਉਂਦੇ ਜੀ ਨੇਪਰੇ

ਚੜ੍ਹਨ ਉਤੇ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰਤਕ ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਜਗਜੀਤ ਅਨੰਦ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀ ਵੇਖ ਕੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਤਸੱਲੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਕਿ ਜਗਜੀਤ ਅਨੰਦ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਉਸ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ 'ਚ ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਰਿਹਾ। ਅਜਿਹਾ ਅਮਲ ਰੱਬ ਨਾਲ ਆਵਾ ਲੈਣ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ!

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹਵਾਲਾਤ ਦੇਖੀ: ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਅੱਸੀਆਂ ਤੋਂ ਉਤੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਲ ਤੱਕ ਥਾਣੇ ਦੀ ਹਵਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇਖੀ। ਆਈ ਜੀ, ਡੀ ਆਈ ਜੀ ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਕਪਤਾਨ ਮਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣੇ ਪਰ ਹਵਾਲਾਤ ਜਾਣ ਦਾ ਸਬੱਬ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ 36 ਸੈਕਟਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਥਾਣੇ ਦਾ ਐਸ ਐਚ ਓ ਰਾਮ ਦਿਆਲ ਬਣ ਕੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਥਾਣੇ ਜਾਣਾ ਪੈ ਗਿਆ। ਉਹ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਹੁਕਤਾਂ ਦਾ ਜੰਮਪਲ ਹੈ ਜਿਹਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕਵੀ ਮਿੱਤਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਕਾਮਲ ਦਾ ਜੱਦੀ ਪਿੰਡ ਹੈ।

ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂਦਿਆਂ ਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਇਹੀਓ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਥਾਣੇ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸੋ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਅੰਗਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ। ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹਵਾਲਾਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵੇਖੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਚ ਕਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਮੁਲਜ਼ਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਜਾਂ ਹਵਾਲਾਤ ਡੱਕਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਾਣਾ ਮੁਖੀ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਉਸ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਇਕ ਪਾਸੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਚਾਰਟ ਸੀ ਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ। ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕਿਹਤਾ

ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ ਤੇ ਕਿਹਤਾ ਮੁਲਜ਼ਮ ਕਦੋਂ ਆਇਆ ਤੇ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਉਸ ਦਿਨ ਥਾਣੇ ਵਿਚ ਦੋ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸਨ। ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਇੱਕ ਮਰਦ। ਮਰਦ ਵੀ ਹਵਾਲਾਤ ਵਿਚ ਸੀ ਤੇ ਮਹਿਲਾ ਜ਼ਨਾਨੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੱਟੀ ਪਿਸਾਬ ਵੀ ਓਥੇ ਹੀ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਮਰਦਾਂ ਲਈ ਉਹਲਾ ਸਧਾਰਨ ਸੀ ਤੇ ਮਹਿਲਾ ਲਈ ਲੁਕਵਾਂ-ਛਿਪਵਾਂ। ਉਹ ਵਿਆਹ ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਵਿਚ ਬੱਚੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਬੱਚੇ ਸਮਾਨ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਵਿੱਧੀ ਵਰਤ ਕੇ ਰਵੂ ਚੱਕਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਬਹੁਤ ਛਿਤਰ ਪਰੇਡ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਅਧ-ਪਚਧੀਆਂ ਚੋਰੀਆਂ ਮੰਨ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਮੁਰਝਾਏ ਹੋਏ ਸਨ।

ਮੈਂ ਥਾਣੇ ਦੇ ਮੁਣਸੀ ਦਾ ਕਮਰਾ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲਾ ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਤੇ ਫੇਰ ਮਾਲ ਖਾਨਾ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਥਾਣੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਤੇ ਚੋਰਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸਾਮਾਨ ਵੀ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ 25-30 ਅਜਿਹੇ ਗੈਸ ਸਲੰਡਰ ਪਏ ਸਨ ਜਿਹਤੋਂ ਠੱਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਨਕਲੀ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਵੇਚ ਰੱਖੇ ਸਨ। ਥਾਣੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਠੀਕ-ਠਾਕ ਕਾਰਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ ਤੇ ਥਾਣੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਤੇ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਕਾਰਾਂ ਵੀ ਜਿਹਤੀਆਂ ਹਾਦਸਾਗ੍ਰਸਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਟੁੱਟ ਭੱਜ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ। ਪੁਛਣ ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮਾਲਖਾਨੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮੀਂਹ ਹਨੇਰੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਇਹ ਕਾਰਾਂ ਵੀ ਮਾਲ ਖਾਨੇ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਗਿਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਤੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਉਹ ਘਟਨਾ ਚੇਤੇ ਆਈ ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਮੇਰੀ

ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ

Sandhugulzar@yahoo.com

ਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਬੱਸ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਕੇ ਭਜਣ ਲੱਗੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਿੱਤਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਥਾਣੇ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮੈਂ ਘਟਨਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਲਿਖਵਾਉਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਬੱਸ ਕਿਧਰੇ ਦਿਖਾਈ ਨਾ ਦਿੱਤੀ। ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮਾਲਖਾਨੇ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਛੱਤੀ ਸੈਕਟਰ ਦਾ ਥਾਣਾ ਵੇਖ ਕੇ ਸਮਝ ਆਇਆ ਕਿ ਥਾਣੇ ਦੀ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੀ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੀ ਨਿੱਕੀ ਤੋਂ ਨਿੱਕੀ ਤੇ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਮਾਲਖਾਨੇ ਵਿਚ ਬੰਦ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦੇ ਉਸ ਪਤਾਅ ਉਤੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਾ ਕੋਈ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਅਮਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਜੁਰਮ। ਜੇ ਰਾਮ ਦਿਆਲ ਸਾਡੇ ਥਾਣੇ ਦਾ ਮੁਖੀ ਬਣ ਕੇ ਨਾ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਵਾਲਾਤ ਦੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਤੁਰ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਅੰਤਿਕਾ: (ਸਾਧੂ ਬਿਨਿੰਗ)

ਨਾਸਤਕ ਹੋਣ ਬਾਅਦ
ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਸਿਰ ਚੜ੍ਹਿਆ ਭਾਰ
ਲਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਹਲਕੇ ਸੁਰਖਰੂ ਹੋਣ ਦਾ
ਮਿੱਠਾ ਜਿਹਾ ਅਹਿਸਾਸ
ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

‘ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹ ਫਕੀਰ’ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਘੇਰਾ

NANAK SHAH FAKIR

ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮ ‘ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹ ਫਕੀਰ’ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ, ਕਿਸੇ ਅਦਾਕਾਰ ਵਲੋਂ ਨਿਭਾਇਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਖ ਰਵਾਇਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਲਮ 17 ਅਪਰੈਲ ਨੂੰ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਕਾ ਤੇ ਫਿਲਮ ਦੇ ਹੋਰ ਕਲਾਕਾਰ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਫਿਲਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਨਿਰਮਾਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਰਵਾਇਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਕੋਤਾਹੀ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਫਿਲਮ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸੰਗੀ-ਸਾਥੀ ਮਰਦਾਨਾ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਲਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀਆਂ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ‘ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਬੰਨੇ ਫਿਲਮ ਉਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਫਿਲਮ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਭਾਵੇਂ ਮਰਦਾਨਾ ਹੀ ਸੁਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਫਿਲਮ ਦਾ ਜੋ ਟਰੇਲਰ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ ਮਰਦਾਨੇ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਤੁਰਦਿਆਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ

ਸਿੱਖ ਰਵਾਇਤ ਝਾਕੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਾਖੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਆਧਾਰ ਉਤੇ ਹੀ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਫਿਲਮਾਂ ਆਦਿ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸਿੱਖੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਜੀਵਨ ਜਾਚ ਬਾਰੇ ਹੀ ਗੱਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਦਿਖਾਉਣ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਜਿਹੇ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਈ ਐਨੀਮੇਸ਼ਨ ਫਿਲਮ ‘ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ’ ਉਤੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਾ-ਰਚਨਾ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ੋਰ ਸਿੱਖੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਜੀਵਨ ਜਾਚ ਉਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਮਾਤਾ ਹਰਿੰਦਰ

ਸਿੰਘ ਸਿੱਕਾ ਮੁਤਾਬਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਫਿਲਮ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੀਆਂ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਬਣਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਲਮ ਲਈ ਚੋਟੀ ਦੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ। ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਦਾਕਾਰ ਆਰਿਫ਼ ਜ਼ਕਾਰੀਆ ਨੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਾਥੀ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਰੋਲ ਵਿਚ ਪੁਨੀਤ ਸਿੱਕਾ ਦਿਸਦੀ ਹੈ। ਫਿਲਮ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਉਤਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਤਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਸਭ ਸ਼ਬਦ ਰਾਗਾਂ ਉਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹਨ। ਫਿਲਮ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਲਈ ਆਸਕਰ ਇਨਾਮ ਜੇਤੂ ਸੰਗੀਤ ਮਾਸਟਰ ਰਸੂਲ ਫੁਕੁਟੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਫਿਲਮ ਬਾਬਤ ਛਿੱਤੇ ਵਿਵਾਦ ਬਾਰੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਕਾ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ; ਉਹ ਤਾਂ ਫਿਲਮ ਫੀਲਡ ਦੇ ਬੰਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਇਕ ਹੀ ਮਨਸ਼ਾ ਸੀ ਕਿ ਆਪਾ-ਧਾਪੀ ਦੇ ਇਸ ਦੌਰ ਵਿਚ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੀਆਂ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਫਿਲਮ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ।

—ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ

ਖੱਬਿਓ: ‘ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹ ਫਕੀਰ’ ਵਿਚ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਰੋਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਰਿਫ਼ ਜ਼ਕਾਰੀਆ, ਪੁਨੀਤ ਸਿੱਕਾ, ਸੰਗੀਤਕਾਰ ਉਤਮ ਸਿੰਘ, ਨਿਰਮਾਤਾ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੱਕਾ, ਸਿੱਕਾ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਅਰੇਂਜਰ ਰਸੂਲ ਫੁਕੁਟੀ।

ਹਈਸ਼ਾ ਵਾਲੀ ਭੂਮੀ ਦੀ ਕਮਾਲ

ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਪਾਈਆਂ ਨਵੀਆਂ ਪੈੜਾਂ

ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਹੀਰੋਇਨਾਂ ਦੀ ਕਤਾਰ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਹੋ ਕੇ ਖਲੋਣ ਵਾਲੀ ਨਵੀਂ ਅਦਾਕਾਰਾ ਭੂਮੀ ਪਤਨੇਕਰ ਲਈ ਇਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਚਾਨਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਹੀ ਫਿਲਮ ‘ਦਮ ਲਗਾ ਕੇ ਹਈਸ਼ਾ’ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦਾ ਲੋਹਾ ਮੰਨਵਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਉਹ ਖੁਦ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਹਦੇ ਟੱਬਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੀਅ ਖੁਸ਼ ਹਨ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਭੂਮੀ ਨੇ ਹਰਿਦਵਾਰ ਰਹਿੰਦੀ ਵਿਆਹੁਤਾ ਮੁਟਿਆਰ ਸੰਧਿਆ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਮੱਧ-ਵਰਗੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਰਦਾਰ ਖਾਤਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਤਕਰੀਬਨ 25 ਕਿਲੋ ਵਧਾਇਆ। ਫਿਲਮ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਮੁਤਾਬਕ ਸੰਧਿਆ, ਜ਼ਰਾ ਭਾਰੇ ਜਿਸਮ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਫਿਲਮ ਦੇ ਹੀਰੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤਿਵਾੜੀ (‘ਵਿੱਕੀ ਡੋਨਰ’ ਫੇਮ ਅਦਾਕਾਰ ਆਯੂਸ਼ਮਾਨ ਖੁਰਾਨਾ) ਨਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ

ਕੀਰਤ ਕਾਸ਼ਟੀ

ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਨਾ-ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਿਸ਼ਤਾ ਉਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰ ਤਾਂ ਗੱਲ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਤੋੜ-ਵਿਛੋੜੇ ਤੱਕ ਜਾ ਪੁੱਜਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸੰਧਿਆ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੜੇ ਤਰੱਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਜਿੱਤ ਸੰਧਿਆ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਨ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੂਮੀ ਪਤਨੇਕਰ ਵੀ ਫਿਲਮ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਸਥਾਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਬੜੇ ਧੜੱਲੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਬਾਸ਼ੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸਗੋਂ ਯਸ਼ਰਾਜ ਫਿਲਮਜ਼ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਫਿਲਮ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਯਸ਼ਰਾਜ ਫਿਲਮਜ਼ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਲੀਹ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ ਬਣਾਈ ਇਸ ਫਿਲਮ ਲਈ ਹਰ ਪੱਧਰ ‘ਤੇ ਜੋਖਮ ਉਠਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਫਿਲਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਭੂਮੀ ਪਤਨੇਕਰ ਕੋਲ ਆਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਵੰਗਾਰ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫਿਲਮ ਦੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਖੁਸ਼ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਇਹੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਲਗਨ ਆਖਰਕਾਰ ਰੰਗ ਲਿਆਈ, ਤੇ ਫਿਲਮ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਗੱਡੀ ਚੱਲ ਨਿਕਲੀ।

ਭੂਮੀ ਪਤਨੇਕਰ ਯਸ਼ਰਾਜ ਫਿਲਮਜ਼ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਕਾਸਟਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ਼ਾਨੂ ਸ਼ਰਮਾ ਨਾਲ ਬਤੌਰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਪਿਛਲੇ ਛੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹਨੂੰ ਚਿੱਤ-ਚੇਤਾ ਵੀ

ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਹੀਰੋਇਨ ਬਣੇਗੀ। ਮੁੰਬਈ ਵਿਚ ਜੰਮੀ ਭੂਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਮੁੰਬਈ ਵਿਚ ਹੀ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਫਿਲਮ ਨੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਅਤੇ ਫਿਲਮ ਆਲੋਚਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਸਗੋਂ ਬਾਕਸ ਆਫਿਸ ਉਤੇ ਵੀ ਖੂਬ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਲਮ ਹੁਣ ਤੱਕ 25 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਕਮਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਉਤੇ ਕੁੱਲ 15 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਲੱਗੇ ਸਨ। ਭੂਮੀ ਪਤਨੇਕਰ ਇਸ ਫਿਲਮ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿਚ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਲੀਹ ਤੋਂ ਹਟਵੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਕਰੇਗੀ। ਯਸ਼ਰਾਜ ਫਿਲਮਜ਼ ਨਾਲ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਕੰਟਰੈਕਟ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੀ ‘ਦਮ ਲਗਾ ਕੇ ਹਈਸ਼ਾ’ ਵਾਂਗ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੀ ਹਨ। ਉਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਸਟਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ਼ਾਨੂ ਸ਼ਰਮਾ ਨਾਲ ਬਤੌਰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹਨੇ ਫਿਲਮ ਲਾਈਨ ਬਾਰੇ ਬੜਾ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉਤੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਫਿਲਮ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗੀ। ਉਹ ਹੁੱਬ-ਹੁੱਬ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਫਿਲਮ ਜਗਤ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਦੇ ਜੌਹਰ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਾਬਤ ਕਰਾਂਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਮਿਸਾਲ ਬਣਾਂ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਵੇਂ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਸਰੋਤ ਬਣਾਂ।” ਭੂਮੀ ਪਤਨੇਕਰ ਦੀ ਮਾਂ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਪਤਨੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾ ਕੇ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜੁ ਕੁਝ ਵੀ ਠਾਣ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਹਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਬਗੈਰ ਫਿਰ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ। ਹੁਣ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ, ਫਿਲਮੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਘੜਮੱਸ ਵਿਚ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਕੇ ਤੁਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕਿੰਨੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਪੈੜਾਂ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।

H K TRANSPORT INC

Division of HK Incorporated

1401 West Ray St, Indianapolis, IN 46221
Ph: 317-408-3211, web: www.hktransportinc.com

ਓਨਰ ਅਪਰੇਟਰਾਂ ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਸਾਰੀਆਂ 48 ਸਟੇਟਾਂ ਲਈ, ਡਰਾਈ ਫਰੇਟ, 100% ਨੋ ਟੱਚ, ਬਰੈਂਡ ਨਿਊ ਟਰੱਕ/
ਟਰੇਲਰ, ਡਾਇਰੈਕਟ ਡਿਪੋਜ਼ਿਟ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ 5000 ਡਾਲਰ ਸਾਈਨ-ਇਨ ਬੋਨਸ

ਓਨਰ ਅਪਰੇਟਰਾਂ ਲਈ

- *92% ਫਲੈਟ ਡਿਸਪੈਚ
- *30 ਸੈਂਟ/ਗੈਲਨ ਤੱਕ ਫਿਊਲ ਡਿਸਕਾਊਂਟ
- *ਬਰੈਂਡ ਨਿਊ ਟਰੇਲਰ
- *ਨੈਸ਼ਨਲ ਟਾਇਰ ਰਿਬੇਟ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ

ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਲਈ

- *48 ਸੈਂਟ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਲ
- *95% ਲੋਡ ਯਾਰਡ 'ਚ ਹੁੱਕ ਐਂਡ ਡਰਾਪ
- *ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਸਾਫ ਸੁਥਰੇ ਟਰੱਕ

ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਅਤੇ ਓਨਰ ਅਪਰੇਟਰਾਂ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਅਤੇ ਵੀਕਲੀ ਪੇਅ

ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ:

- ਕਲਾਸ ਏ ਸੀ ਡੀ ਐਲ ਅਤੇ ਸਾਫ-ਸੁਥਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੋਵੇ
- ਉਮਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 23 ਸਾਲ
- ਘੱਟੋ ਘੱਟ 2 ਸਾਲ ਦਾ ਓ ਟੀ ਆਰ ਅਤੇ ਕੁਲ 5 ਸਾਲ ਦਾ ਤਸਦੀਕਯੋਗ ਤਜਰਬਾ ਹੋਵੇ।

ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ 'ਲੀਜ਼ ਟੂ ਬਾਈ' ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਲਾਭ ਵੀ ਉਠਾ ਸਕਦੇ ਹੋ

ਡਾਇਰੈਕਟ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਅਤੇ ਪੰਪ 'ਤੇ ਫਿਊਲ ਰਿਬੇਟ

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: ਫੋਨ 317-408-3211

ਜਾਂ ਵੈਬ ਸਾਈਟ www.hktransportinc.com 'ਤੇ ਅਰਜੀ ਭਰੋ

The Anu Attorney Immigration Law Firm Law offices of Anu Peshawaria

*More than 25 years of experience *Internationally Awarded-Extraordinary ability
*Served as Legal Advisor to Govt. of India, Embassy of India, Washington, DC

Anu Peshawaria
Attorney at Law

Licensed to practice Immigration & Bankruptcy in all 50 states.
More than 20 year experience in US immigration & Indian law

US IMMIGRATION

- *Green Cards (Investor, Employment)
- *E-2 investor Visa, L1 (Intra Company)
- *Family Green Card, Fiancee Visa
- *Deportation Defense, VAWA, U Visa
- *Asylum, Appeals, Ninth Circuit Court
- *H1B, Computer Engineers, Cooks, Teachers, Students, Doctors, Nurses, Physical Therapist

ਪੰਜਾਬੀ,
ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ,
ਹਿੰਦੀ ਤੇ
ਉਰਦੂ ਵਿਚ
ਗੱਲ ਕਰੋ

ਹੁਣ ਸਿਆਟਲ ਵਿਚ ਵੀ
ਦਫਤਰ ਖੁਲ੍ਹ ਚੁਕਾ ਹੈ

Contact numbers:

Seattle, WA

Ph: 206-774-0907

Fremont, California

Ph: 510-353-0102

Cell Phone 510-299-1907

Toll free: 1-866-586-6297

anu@anuattorney.com

www.anuattorney.com

FAMILY LAW

- *Divorce *Annulment
- *International Custody

INCORPORATIONS

- *International Contracts, Mergers
- *Attorney Supreme Court of India

*Bankruptcy Consultation & Filing

46560 Fremont Blvd., STE#205, Fremont, CA 94538

801, Pine Street, # 24 C, Seattle, Washington 98101

Offices: Seattle, WA *Fremont, CA *UK *Canada *India

Weekends &
Evening
Appointments
Available

FuelMaster Truck Stop

I-70 Exit 137

1534 N State Road 1, Cambridge City, IN 47327

(Ph: 765-478-5555)

1. Brand new showers and bathroom
2. Truck repair shop
3. 20 Cents cheaper reefer fuel
4. Free Scale with 100 gallons fuel purchase
5. Fully Paved truck parking,
6. Free Wi-Fi & Driver lounge
7. Pizza & Arby's Restaurant

ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਟਰੱਕ ਸਟਾਪ

Indian Restaurant Coming Soon.

Guaranteed 100% pure diesel no bio diesel.
100% ਪਿਓਰ ਡੀਜ਼ਲ, ਕੋਈ ਬਾਇਓ ਡੀਜ਼ਲ ਨਹੀਂ

ਹਰ ਗੈਲਨ 'ਤੇ 10 ਸੈਂਟ ਬਚਾਓ, ਖਰਚ ਘਟਾਓ, ਪੈਸੇ ਬਚਾਓ

Ph: 317-291-2300, ext. 22

Sant Attar Singh Ji
(1866 – 1927)

Sant Teja Singh Ji
(1877 – 1965)

Akal University Guru ki Kashi Damdama Sahib

www.BaruSahib.org

With the blessings of Akal Purakh & altruistic support by Sadh Sangat,
we have completed the 1st Phase and Akal University has been

APPROVED by the Punjab Cabinet on 16th Feb'15.

Educational Seminars

Friday 3 April 2015

7:00 PM Onwards

Gurdwara Sant Sagar
242-25 Braddock Ave Bellerose
NY 11426

Sunday 5 April 2015

12:00 PM Onwards

Sikh Cultural Society
95-30, 118th St Richmond Hill
NY 11419

Friday 10 April 2015

7:00 PM Onwards

Dashmesh Darbar
800 Port Reading Ave Port Reading
NJ 07064

Sunday 12 April 2015

12:00 PM Onwards

Glen Rock Gurdwara
541 Prospect Street Glenrock
NJ 07452

Sunday 12 April 2015

12:00 PM Onwards

Sikh Sabha Of New Jersey Inc
282 Bakers Basin Rd Lawrenceville
NJ 08648

Saturday 18 April 2015

12:00 PM Onwards

India Palace Banquet Hall
4213 Lafayette Rd
Indianapolis IN 46254

Sunday 19 April 2015

12:00 PM Onwards

Sikh Religious Society
1280 Winnetka St
Palatine IL 60067

Sunday 26 April 2015

6:00 PM Onwards

Antun's By Minar
244 W Old Country Rd Hicksville
NY 11801

Sunday 3 May 2015

12:00 PM Onwards

**Guru Nanak Foundation of
Greater Cleveland**
4220 Broadview Rd Richfield Ohio 44286

For Registration, Please Text:
Ravideep Kaur Mukta 972-693-1077
Email: mukta@barusahib.org

No registration fees, complimentary dinner.
For registration text on this no Ravideep kaur 9726931077

First Phase Completed with following departments

- Department of Administration • Department of Science • Department of Commerce
- Department of Humanities • Department of Economics • Department of Divine Music
- Department of Religious Studies & Languages

Proposed Work For Phase – II

- Sri Guru Granth Sahib Research Center • Sikh Museum • Divinity Center
- Hostel • Residence Quarter • Power Grid • Outer Infrastructure & Landscaping

#BaruSahibHP

@kalgidhartrust

THE KALGIDHAR SOCIETY - BARU SAHIB